



Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1011 rendelete (2016. június 8.) a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként vagy a befektetési alapok teljesítményének méréséhez felhasznált indexekről, valamint a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv, továbbá az 596/2014/EU rendelet módosításáról <sup>(1)</sup> ..... 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1012 rendelete (2016. június 8.) a fajtatiszta tenyészállatok, hibrid tenyészsertések és szaporítóanyagaik Unión belüli tenyésztésének, kereskedelmének és az Unióba történő beléptetésének tenyésztéstechnikai és származástani feltételeiről, a 652/2014/EU rendelet, a 89/608/EGK és a 90/425/EGK tanácsi rendelet módosításáról, valamint az állattenyésztés tárgyában hozott egyes jogi aktusok módosításáról és hatályon kívül helyezéséről („Állattenyésztési rendelet”) <sup>(1)</sup> ..... 66
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1013 rendelete (2016. június 8.) a fizetési mérleggel, a szolgáltatások nemzetközi kereskedelmével és a külföldi közvetlentőke-befektetésekkel kapcsolatos közösségi statisztikákról szóló 184/2005/EK rendelet módosításáról <sup>(1)</sup> 144
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1014 rendelete (2016. június 8.) az árutőzsdei kereskedők számára biztosított mentességek tekintetében az 575/2013/EU rendelet módosításáról <sup>(1)</sup> ..... 153

<sup>(1)</sup> EGT-vonatkozású szöveg



## I

(Jogalkotási aktusok)

## RENDELETEK

## AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/1011 RENDELETE

(2016. június 8.)

**a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként vagy a befektetési alapok teljesítményének méréséhez felhasznált indexekről, valamint a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv, továbbá az 596/2014/EU rendelet módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére <sup>(1)</sup>,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére <sup>(2)</sup>,

rendes jogalkotási eljárás keretében <sup>(3)</sup>,

mivel:

- (1) Számos pénzügyi eszköz és pénzügyi ügylet árazása függ a referenciamutatók pontosságától és integritásától. Az olyan irányadó kamatlábak, mint a LIBOR és az EURIBOR komoly manipulálásával kapcsolatos esetek, továbbá az energia- és olaj- és devizapiaci referenciamutatók manipulálásával kapcsolatos állítások rámutatnak, hogy a referenciamutatók összeférhetlenséggel lehetnek érintettek. A mérlegelésen alapuló, illetve a gyenge irányítási rendszerek növelik a referenciamutatók manipuláció általi sebezhetőségét. A referenciamutatóként felhasznált indexek pontosságát és integritását érintő hibák vagy az azokkal kapcsolatos kételyek alááshatják a piaci bizalmat, veszteséget okozhatnak a fogyasztóknak és a befektetőknek, egyúttal torzíthatják a reálgazdasági folyamatokat. Szükséges tehát biztosítani a referenciamutatók és a referenciamutatók meghatározása folyamatának pontosságát, megalapozottságát és integritását.
- (2) A 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv <sup>(4)</sup> tartalmaz bizonyos rendelkezéseket a jegyzett pénzügyi eszköz árazásához felhasznált referenciamutatók megbízhatóságára vonatkozóan. A 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv <sup>(5)</sup> tartalmaz bizonyos rendelkezéseket a kibocsátók által felhasznált

<sup>(1)</sup> HL C 113., 2014.4.15., 1. o.

<sup>(2)</sup> HL C 177., 2014.6.11., 42. o.

<sup>(3)</sup> Az Európai Parlament 2016. április 28-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2016. május 17-i határozata.

<sup>(4)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

<sup>(5)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 2003/71/EK irányelve (2003. november 4.) az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 345., 2003.12.31., 64. o.).

referenciamutatókra vonatkozóan. A 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv <sup>(1)</sup> tartalmaz bizonyos rendelkezéseket az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásoknak (a továbbiakban: ÁÉKBV) minősülő befektetési alapok által felhasznált referenciamutatókra vonatkozóan. Az 1227/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet <sup>(2)</sup> tartalmaz bizonyos rendelkezéseket, amelyek megtiltják a nagykereskedelmi energiatermékekkel kapcsolatban felhasznált referenciamutatók manipulálását. Ugyanakkor ezek a jogalkotási aktusok csak bizonyos referenciamutatók egyes szempontjaival foglalkoznak, és egyrészt nem kezelik a referenciamutatók előállítási folyamatának valamennyi sebezhető pontját, másrészt pedig nem fedik le a pénzügyi ágazat által felhasznált valamennyi pénzügyi referenciamutatót.

- (3) A referenciamutatók nélkülözhetetlenek a határokon átnyúló ügyletekhez, ezáltal a pénzügyi eszközök és szolgáltatások széles köre tekintetében elősegítik a belső piac hatékony működését. A pénzügyi ügyletekben – különösen jelzáloghitelknél – referencia-kamatlábként alkalmazott, valamely tagállamban előállított számos referenciamutatót más tagállamok hitelintézetei és fogyasztói használnak fel. Emellett ezek a hitelintézetek e pénzügyi ügyletekre gyakran a határokon átnyúló bankközi piacon kötnek fedezeti ügyletet, vagy ott szerzik be hozzájuk a forrásokat. Nemzeti szinten csak néhány tagállam fogadott el referenciamutatókra vonatkozó szabályokat, ám az általuk kialakított jogi keretek máris eltéréseket mutatnak olyan szempontok kapcsán, mint például a hatály. Emellett, mivel az Értékpapír-felügyeletek Nemzetközi Szervezete (a továbbiakban: IOSCO) által 2013. július 17-én elfogadott, pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó elvek (a továbbiakban: pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó elvek), a 2012. október 5-én elfogadott olajárjelentő ügynökségekre vonatkozó elvek (a továbbiakban együtt: IOSCO-elvek) bizonyos rugalmasságot tesznek lehetővé pontos hatályuk és végrehajtásuk vonatkozásában, a tagállamok valószínűleg ezen elveket eltérő módon alkalmazó szabályokat fogadnának el nemzeti szinten.
- (4) Ezek az eltérő megközelítések a belső piac széttagozódásához vezetnek, mivel a referenciamutató-kezelők és -felhasználók más-más tagállamban más-más szabályoknak lesznek kitéve. Így előfordulhatna, hogy az egyik tagállamban előállított referenciamutató más tagállamokban nem használható fel. A pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben felhasznált referenciamutatók pontosságát és integritását biztosítani hivatott, harmonizált keret hiánya miatt, vagy a befektetési alapok teljesítményének mérése érdekében, az Unióban valószínűsíthető, hogy a tagállamok jogszabályainak eltérései akadályozzák majd a referenciamutató-előállítás belső piacának zavartalan működését.
- (5) Az uniós fogyasztóvédelmi szabályok nem foglalkoznak a pénzügyi ügyletekben hivatkozott referenciamutatókkal kapcsolatos megfelelő információk kérdésével. A referenciamutatók felhasználásával kapcsolatban az egyes tagállamokban felmerülő fogyasztói panaszok és peres eljárások eredményeként valószínűsíthető, hogy a tagállamok a fogyasztóvédelem jogos céljától vezérelve egymástól eltérő nemzeti szintű intézkedéseket fogadnának el, ami a fogyasztóvédelem eltérő szintjeihez kapcsolt különböző versenyfeltételek okán a belső piac szétaprózódásához vezethet.
- (6) Következésképpen a belső piac – különösen a pénzügyi piacok – megfelelő működésének biztosítása és működési feltételeinek javítása, valamint a fogyasztók és befektetők magas szintű védelmének biztosítása érdekében helyénvaló a referenciamutatók uniós szintű szabályozási keretének meghatározása.
- (7) Helyénvaló és szükséges, hogy az említett keretek rendelet formáját öltse, hogy a referenciamutatók előállításában, a referenciamutatókkal kapcsolatos adatszolgáltatásban és a referenciamutatók felhasználásában érintett személyekre közvetlen kötelezettségeket megállapító rendelkezéseket az Unió egész területén egységesen alkalmazzák. Mivel a referenciamutatók előállítására vonatkozó jogi keretek szükségképpen kiterjednek az ilyen referenciamutató-előállítás vonatkozásait érintő, pontos követelményeket meghatározó intézkedésekre, a választott megközelítés akár csekély eltérései is jelentős akadályt jelenthetik a referenciamutatók határokon átnyúló felhasználásának. Ennélfogva a közvetlenül alkalmazandó rendelet alkalmazása csökkenti annak lehetőségét, hogy a tagállamok egymástól eltérő intézkedéseket hozzanak nemzeti szinten, ezáltal pedig egységes megközelítést és nagyobb jogbiztonságot garantál, és megelőzi a referenciamutatók határon átnyúló előállításával kapcsolatos jelentős akadályozó tényezők felmerülését.
- (8) E rendelet hatályának olyan tágának kell lennie, hogy lehetővé tegye megelőző jellegű szabályozási keret létrehozását. A referenciamutatók előállítása során mód nyílik mérlegelésre, és szükségképpen jelen vannak

<sup>(1)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

<sup>(2)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 1227/2011/EU rendelete (2011. október 25.) a nagykereskedelmi energiapiacok integritásáról és átláthatóságáról (HL L 326., 2011.12.8., 1. o.).

bizonyos típusú összeférhetlenségek, következésképpen lehetőség nyílik és késztetés mutatkozik a referenciamutatók manipulálására. Az ilyen kockázati tényezők minden referenciamutató tekintetében közösek, és azokat megfelelő irányítási és ellenőrzési követelmények alá kell vonni. A kockázat mértéke azonban eltérő, ezért az adott körülményeknek megfelelő, differenciált megközelítésre van szükség. Mivel a referenciamutatók sebezhetősége és fontossága időben változó, ha a szabályozás csak a jelenleg fontos vagy sebezhető indexekre korlátozódna, akkor figyelmen kívül hagyná a referenciamutatókkal kapcsolatos jövőbeli kockázatokat. A jelenleg szűk körben felhasznált referenciamutatók a jövőben szélesebb körben elterjedhetnek, amelynek eredményeként esetükben akár csekély mértékű manipuláció is jelentős hatással járhat.

- (9) E rendelet hatálya szempontjából azt kell döntő tényezőnek tekinteni, hogy a kimeneti érték meghatározza-e a pénzügyi eszköz vagy a pénzügyi ügylet értékét, vagy méri-e a befektetési alap teljesítményét. Tehát a rendelet hatálya nem függhet a bemeneti adatok jellegétől. Következésképpen a rendelet hatályának ki kell terjednie a gazdasági jellegű adatokból (például részvényárfolyamokból és az egyéb nem gazdasági jellegű számadatokból) vagy értékekből (például időjárási paraméterekből) számított referenciamutatókra egyaránt. Az e rendelet által megállapított szabályozási keretnek el kell ismernie a létező referenciamutatók nagy számát és ezeknek a pénzügyi stabilitásra és a reálgazdaságra gyakorolt eltérő hatásait is. E rendeletnek arányos választ kell nyújtania azokra a kockázatokra is, amelyeket különböző referenciamutatók hordoznak magukban. E rendelet hatályának ezért olyan referenciamutatóra kell kiterjednie, amelyet szabályozott kereskedési helyszínen jegyzett vagy ott forgalmazott pénzügyi eszköz árazásához használnak fel.
- (10) Jelentős számú fogyasztó részese olyan pénzügyi ügyleteknek, különösen jelzáloggal biztosított fogyasztói hitelmegállapodásoknak, amelyek referenciájaként ugyanilyen kockázatoknak kitett referenciamutatók szolgálnak. Ebből kifolyólag e rendelet hatályának ki kell terjednie a 2008/48/EK <sup>(1)</sup> és a 2014/17/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben <sup>(2)</sup> meghatározott hitelmegállapodásokra.
- (11) Számos olyan befektetési index kapcsán merülnek fel súlyos összeférhetlenségek, amelyeket valamely alap, például egy ÁÉKBV-alap teljesítményének mérésére használnak fel. Ezen referenciamutatók egy részét közzéteszik, más részét – díjmentesen vagy díjfizetés ellenében – elérhetővé teszik a nyilvánosság vagy a nyilvánosság egy része számára, és manipulációjuk kedvezőtlenül érintheti a befektetőket. Ebből kifolyólag e rendelet hatálya kiterjed a befektetési alapok teljesítményének mérésére felhasznált indexekre és referencia-kamatlábakra.
- (12) Minden, a referenciamutatókhoz bemeneti adatot szolgáltató is gyakorolhat mérlegelést, és esetükben is felmerülhet összeférhetlenség, továbbá annak a kockázata, hogy ők is manipuláció forrásai lehetnek. A referenciamutatókhoz történő adatszolgáltatás önkéntes tevékenység. Bármely olyan kezdeményezés, amely üzleti modelljük jelentős átalakítására kötelezi az adatszolgáltatókat, az általuk biztosított adatszolgáltatás beszüntetését eredményezheti. Mindamellet az olyan adatszolgáltatók számára, akik vagy amelyek már ma is szabályozás és felügyelet alá tartoznak, a megfelelő irányítási és ellenőrzési rendszerek kialakítására vonatkozó előírások várhatóan nem jelentenek majd tetemes költséget vagy aránytalanul nagy adminisztratív terhet. Ezért ez a rendelet kötelezettségeket állapít meg a felügyelt adatszolgáltatók számára. Amennyiben egy referenciamutatót már rendelkezésre álló adatok alapján határoznak meg, az ilyen adatok forrását nem kell adatszolgáltatónak tekinteni.
- (13) A pénzügyi referenciamutatók felhasználása nem korlátozódik a pénzügyi eszközök és ügyletek kibocsátására és előállítására. A pénzügyi szektor a referenciamutatókat befektetési alapok teljesítményének mérésére is felhasználja a hozam nyomon követése vagy egy portfólió eszközzallokációjának meghatározása vagy a teljesítménydíjak meghatározása céljából. Egy adott referenciamutatót lehet közvetlenül felhasználni pénzügyi eszközök és pénzügyi ügyletek referenciamutatójaként vagy befektetési alapok teljesítményének mérésére, illetve közvetetten, több referenciamutató kombinálásával. Utóbbi esetben a kombináción belül az egyes indexekhez rendelt súlyok pénzügyi eszköz vagy pénzügyi ügylet kifizetési értékének megállapítása vagy egy befektetési alap teljesítményének mérése céljából történő meghatározása és felülvizsgálata is felhasználást valósít meg, mivel ennek a tevékenységnek – szemben a referenciamutatók meghatározásával – a mérlegelés nem része. Egy adott referenciamutatót referenciaként használó pénzügyi eszközök birtoklása nem minősül a referenciamutató felhasználásának.
- (14) A központi bankok már megfelelnek az annak biztosítását szolgáló elveknek, standardoknak és eljárásoknak, hogy tevékenységüket feddhetetlen és független módon végezzék. Következésképp nem szükséges, hogy a központi bankok e rendelet hatálya alá tartozzanak. Amennyiben a központi bankok referenciamutatókat

<sup>(1)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 2008/48/EK irányelve (2008. április 23.) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.).

<sup>(2)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 2014/17/EU irányelve (2014. február 4.) a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 60., 2014.2.28., 34. o.).

készítenek és különösen ha azokat ügyleti célokra szánják, az ő felelősségük, hogy meghatározzák a megfelelő belső eljárásokat e referenciamutatók pontosságának, feddhetetlenségének, megbízhatóságának és függetlenségének biztosítására, különös tekintettel a kezelés és a számítási módszertan átláthatóságára.

- (15) Továbbá az olyan közhatalmi szervek sem tartoznak e rendelet hatálya alá, amelyek közpolitikai célokat szolgáló referenciamutatókat szolgáltatnak vagy ilyen mutatók szolgáltatását ellenőrzik, ideértve a foglalkoztatással, a gazdasági tevékenységgel és az inflációval kapcsolatos intézkedéseket is, így a nemzeti statisztikai hivatalok sem.
- (16) A referenciamutató-kezelő az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely ellenőrzést gyakorol a referenciamutató előállítására felett és így különösen alkalmazza a referenciamutató meghatározásához szükséges rendelkezéseket, gyűjti és elemzi a bemeneti adatokat, megállapítja a referenciamutató értékét, és közzéteszi azt. A referenciamutató-kezelő egy vagy több említett feladatot kiszervezhet harmadik személyhez, beleértve a referenciamutató közzétételét vagy kiszámítását, illetve más, a referenciamutató előállításával kapcsolatos releváns szolgáltatást vagy tevékenységet. Amennyiben azonban valamely személy saját újságírói tevékenysége keretében csupán közzéteszi a referenciamutatót vagy hivatkozik arra, ám nem gyakorol ellenőrzést a szóban forgó referenciamutató előállítására felett, úgy e személyre nem kell alkalmazni az e rendelet által a referenciamutató-kezelőkre előírt követelményeket.
- (17) Az indexeket valamilyen képlet vagy más módszertan használatával az alapul szolgáló értékek alapján számítják ki. E képlet megalkotása, a szükséges számítás elvégzése és a bemeneti adatok meghatározása során lehetőség van a mérlegelésre, amely a manipuláció kockázatát hordozza magában. Következésképp e rendelet hatályának ki kell terjednie a mérlegeléssel, mint jellemzővel rendelkező összes referenciamutatóra.
- (18) Azokban az esetekben azonban, amikor egyetlen ár vagy érték szolgál valamely pénzügyi eszköz referenciájaként – például amikor egy opció vagy határidős ügylet referenciaárát egyetlen értékpapír ára határozza meg – nincs számítás, nincsenek bemeneti adatok és nincs mérlegelés sem. Következésképp az egyetlen áron vagy egyetlen értéken alapuló referenciaárak e rendelet alkalmazásában nem tekintendők referenciamutatóknak.
- (19) A központi szerződő felek által előállított referenciaárak vagy elszámolási árak nem tekintendők referenciamutatóknak, mivel ezeket elszámolás, biztosíték meghatározása vagy kockázatkezelés céljából, azaz nem valamely pénzügyi eszköz alapján fizetendő összeg vagy pénzügyi eszköz értékének meghatározása céljából használják fel.
- (20) E rendelet alkalmazásában a hitelkamatlábak hitelezők általi megállapítása nem minősül referenciamutató-előállításnak. A hitelezők által megállapított hitelkamatlábakat vagy belső döntéssel határozzák meg vagy egy index (például az EURIBOR) alapján számolják ki. Az első esetben a hitelező nem tartozik e rendelet hatálya alá a saját ügyfeleivel kötött pénzügyi ügyletekkel kapcsolatos tevékenysége vonatkozásában, az utóbbi esetben pedig a hitelező csak a referenciamutató felhasználójának minősül.
- (21) A referenciamutatók integritásának biztosítása érdekében a referenciamutató-kezelők számára megfelelő irányítási rendszerek működtetését kell előírni, amelyek révén ellenőrizhetik az összeférhetlenségeket, és fenntarthatják a referenciamutatókba vetett bizalmat. A referenciamutató-kezelők nagy része – akár megfelelő irányítás esetén is – ki van téve összeférhetlenségeknek, és adott esetben egyes kérdések mérlegelésére és eldöntésére kényszerülhet, ami az érdekelt felek különböző csoportjait érinti. Fontos tehát, hogy a referenciamutató-kezelők olyan, az integritás követelményét figyelembe vevő funkcióval rendelkezzenek az irányítási rendszerek végrehajtásának és hatékonyságának felügyeletére, amely hatékony felügyeletet biztosít.
- (22) A referenciamutatók manipulálása vagy megbízhatatlansága kárt okozhat a befektetőknek és a fogyasztóknak. E rendeletnek ezért a referenciamutató-kezelők és az adatszolgáltatók tekintetében meg kell határoznia a nyilvántartások megőrzésére vonatkozó kötelezettségek keretét, valamint biztosítania kell a referenciamutatók céljával és módszertanával kapcsolatos átláthatóságot, elősegítve ezáltal az esetleges kárigények igazságosabb és hatékonyabb rendezését a nemzeti vagy az uniós jognak megfelelően.
- (23) E rendelet végrehajtásának ellenőrzéséhez, illetve annak hatékony betartatásához utólagos elemzésre és tényadatokra van szükség. E rendeletnek ezért előírásokat kell meghatároznia a referenciamutató-kezelők megfelelő nyilvántartás vezetésére vonatkozóan, amely a referenciamutató egy kellően hosszú időszakra történő kiszámítására vonatkozik. A referenciamutató által mérni hivatott valószínűség és annak környezete idővel valószínűsíthetően változik. Ebből kifolyólag a referenciamutató előállítási folyamatát és módszertanát időről időre felül

kell vizsgálni az esetleges hiányosságok és fejlesztési lehetőségek feltárása érdekében. A referenciamutatók előállításával kapcsolatos hiányosságok sok érdekelt felet érinthetnek, akik segíthetnek ezen hiányosságok feltárásában. E rendelet ennélfogva létrehoz a referenciamutató-kezelők számára egy panaszok kezelésére szolgáló mechanizmust, amely lehetővé teszi, hogy az érdekelt felek panaszt telessenek a referenciamutató-kezelőnél, és amely biztosítja, hogy a referenciamutató-kezelő objektív módon megvizsgálja a panaszok megalapozottságát.

- (24) A referenciamutatók előállítása gyakran fontos funkciók – például a referenciamutató kiszámítása, a bemeneti adatok összegyűjtése és a referenciamutató közzétele – kiszervezésével jár. Az irányítási rendszerek hatékonyságának biztosítása érdekében biztosítani kell, hogy a funkciók kiszervezése a referenciamutató-kezelőket ne mentesítse egyetlen kötelezettségük vagy felelősségük alól sem, továbbá, hogy a kiszervezés oly módon valósuljon meg, hogy az ne korlátozza a referenciamutató-kezelő képességét a kötelezettségeinek és felelősségeinek való megfelelésre, illetve az érintett illetékes hatóság képességét a referenciamutató-kezelők felett gyakorolt felügyelet tekintetében.
- (25) A bemeneti adatok központi fogadója a referenciamutató-kezelő, amely konzisztens módon tudja vizsgálni a bemeneti adatok integritását és pontosságát. Szükséges tehát, hogy e rendelet megkövetelje, hogy a referenciamutató-kezelők, amennyiben úgy ítélik meg, hogy a bemeneti adatok nem felelnek meg annak a piaci vagy gazdasági valóságnak, amelynek a mérésére az adott referenciamutató hivatott, bizonyos intézkedéseket tegyenek, ideértve a bemeneti adatok, az adatszolgáltató vagy a módszer megváltoztatására, illetve egyéb, a referenciamutató előállításának megszüntetésére vonatkozó intézkedéseket. Továbbá a referenciamutató-kezelő – az általa megvalósított ellenőrzési rendszer részeként – intézkedéseket tesz, amennyiben lehetséges, a bemeneti adatnak a referenciamutató közzétételét megelőzően történő figyelemmel kísérésére és a közzétételét követő hitelesítésére, ideértve adott esetben az említett adatok történelmi mintákkal való összehasonlítását.
- (26) A bemeneti adatok szolgáltatásával összefüggésben gyakorolható bárminemű mérlegelési jogkör lehetőséget teremt a referenciamutató manipulálására. Amennyiben a bemeneti adat ügyleti adat, kisebb a mérlegelési lehetőség, így korlátozottabb az adat manipulálásának kockázata. Ebből kifolyólag a referenciamutató-kezelőknek általános szabályként tényleges ügyletekre vonatkozó bemeneti adatokat kell használniuk, amennyiben azok rendelkezésre állnak, azokban az esetekben azonban, amikor a referenciamutató integritásának és pontosságának garantálásához az ügyleti adatok hiányosak vagy pontatlanok, más adatok is felhasználhatók.
- (27) A referenciamutatónak az általa lekövetni hivatott gazdasági valóság mérése tekintetében értelmezett pontossága és megbízhatósága a használt módszertantól és a bemeneti adatoktól függ. Következésképp olyan átlátható módszertant kell alkalmazni, amely garantálja a referenciamutató megbízhatóságát és pontosságát. Ez az átláthatóság nem az adott referenciamutató meghatározásához alkalmazott képlet közzétételét jelenti, hanem olyan elemek nyilvánosságra hozatalát, amelyek elegendőek ahhoz, hogy az érintett felek megértsék hogyan állítják elő a referenciamutatót, és szándékolt felhasználásukkal kapcsolatban értékelni tudják azok reprezentativitását, relevanciáját és megfelelőségét.
- (28) A referenciamutató pontosságának folyamatos fenntartása érdekében szükségessé válhat a módszertan megváltoztatása, de a módszertan változtatásai hatással vannak az érdekelt felekre és a referenciamutató felhasználóira. Szükség van tehát a referenciamutató módszertanának megváltoztatása esetén követendő – a konzultációs követelményeket is magukban foglaló – eljárások pontosítására annak érdekében, hogy a felhasználók és az érdekelt felek meg tudják tenni a szóban forgó változtatások miatt szükséges intézkedéseket, illetve jelezni tudják a referenciamutató-kezelő felé, ha kétségeik merülnek fel e változtatásokkal kapcsolatban.
- (29) Adott esetben a referenciamutató-kezelő alkalmazottai is észlelhetik e rendelet megsértését, vagy azonosíthatnak olyan potenciális sebezhető pontokat, amelyek manipulációhoz vagy annak kísérletéhez vezethetnek. E rendelet ezért olyan keretet vezet be, amely révén az alkalmazottak bizalmas úton felhívhatják a referenciamutató-kezelők figyelmét a rendelet esetleges megsértésére.
- (30) A referenciamutatók integritása és pontossága az adatszolgáltatók által közölt bemeneti adatok integritásától és pontosságától függ. Elengedhetetlen, hogy az adatszolgáltatók említett bemeneti adatokkal kapcsolatos kötelezettségei egyértelműen meg legyenek határozva, hogy az e kötelezettségeknek való megfelelésre támaszkodni lehessen, és hogy ezek a kötelezettségek összhangban legyenek a referenciamutató-kezelő által használt kontroll-eljárásokkal és módszertannal. Ehhez a referenciamutató-kezelőnek magatartási kódexet kell kidolgoznia, amelyben rögzíti ezeket a követelményeket és az adatszolgáltatóknak a bemeneti adatok szolgáltatására vonatkozó felelősségét. A referenciamutató-kezelőnek meg kell győződnie arról, hogy az adatszolgáltatók betartják a magatartási kódexet. Amennyiben az adatszolgáltatók harmadik országban találhatók, a referenciamutató-kezelőnek amennyire lehetséges meg kell győződnie erről.

- (31) Az adatszolgáltatók potenciálisan ki vannak téve összeférhetlenségnek, a bemeneti adatok meghatározása kapcsán pedig mérlegelési jogkörük lehet. Ebből kifolyólag szükséges, hogy az adatszolgáltatók tekintetében irányítási rendszerek érvényesüljenek, annak érdekében, hogy biztosítva legyen az említett összeférhetlenségek kezelése, és az, hogy pontos bemeneti adatokat szolgáltatassanak, amelyek megfelelnek a referenciamutató-kezelő követelményeinek, és hitelesíthetők.
- (32) Számos referenciamutatót kereskedési helyszínről, jóváhagyott közzétételi mechanizmusból, összesítettadat-szolgáltatóktól vagy jelentéstételi mechanizmusból, energiatőzsdéről vagy kibocsátásiegység-aukciókból származó bemeneti adatok alapján, képlet alkalmazásával határoznak meg. Bizonyos helyzetekben az adatgyűjtést kiszervezik egy olyan szolgáltatóhoz, amely az adatokat teljes egészében és közvetlenül az említett szervezetektől kapja. Ezekben az esetekben a hatályos szabályozás és felügyelet biztosítja a bemeneti adatok integritását és átláthatóságát, illetve az irányítási követelmények és a jogsértések bejelentésére szolgáló eljárások érvényesülését. Ezért ezek a referenciamutatók kevésbé vannak kitéve a manipuláció kockázatának, független ellenőrzés alá esnek, és emiatt a referenciamutató-kezelők mentesülnek az e rendelettel megállapított bizonyos kötelezettségek alól.
- (33) A referenciamutatók különböző típusai és ágazatai más-más jellemzőkkel, sebezhető pontokkal és kockázatokkal rendelkeznek. E rendelet rendelkezéseit ezért tovább kell részletezni a referenciamutatók egyes ágazatainak és típusainak megfelelően. A referencia-kamatlábak olyan referenciamutatók, amelyek fontos szerepet játszanak a monetáris politika transzmissziójában, ezért e rendeletnek e referenciamutatókra külön rendelkezéseket kell bevezetnie.
- (34) A fizikai árupiacok olyan egyedülálló jellemzőkkel rendelkeznek, amelyeket figyelembe kell venni. Az árupiaci referenciamutatók széles körben felhasználtak és ágazatspecifikus jellemzőkkel rendelkezhetnek, ezért e rendeletnek e referenciamutatókra külön rendelkezéseket kell bevezetnie. Bizonyos árupiaci referenciamutatók ki vannak zárva e rendelet hatálya alól, azonban tiszteletben kellene tartaniuk a nemzetközileg elfogadott releváns IOSCO-elveket. Az árupiaci referenciamutatók kritikussá válhatnak, mivel a rendszer nem korlátozódik azokra a referenciamutatókra, amelyek többségükben felügyelt szervezetekből álló adatszolgáltatók adatszolgáltatásán alapulnak. A II. mellékletben szereplő kritikus árupiaci referenciamutatók esetében nem alkalmazandók e rendelet kötelező hozzájárulásra és kollégiumokra vonatkozó rendelkezései.
- (35) A kritikus referenciamutatók kudarcra hatással lehet a piac integritására, a pénzügyi stabilitásra, a fogyasztókra, a reálgazdaságra, vagy a háztartások és a tagállami vállalkozások finanszírozására. A kritikus referenciamutatók kudarcának e potenciális destabilizáló hatásai egy vagy több tagállamot is érinthetnek. Ezért szükséges, hogy ez a rendelet szabályozza e kritikusnak tekintett referenciamutatók meghatározásának folyamatát, és további követelményeket is tartalmazzon az ilyen referenciamutatók integritásának és megalapozottságának garantálása érdekében.
- (36) A kritikus referenciamutatókat kvantitatív kritérium alapján vagy kvantitatív és kvalitatív kritériumok kombinálásával lehet meghatározni. Emellett, amennyiben egy referenciamutató nem felel meg a megfelelő kvantitatív küszöbértéknek, azt mégis el lehet ismerni kritikus referenciamutatónak, ha nincs vagy nagyon kevés piaci alapú helyettesítője van, valamint léte és pontossága releváns a piac integritása, a pénzügyi stabilitás vagy a fogyasztók védelme szempontjából egy vagy több tagállamban, és ha valamennyi érintett illetékes hatóság egyetért abban, hogy azt kritikusnak kell elismerni. Az érintett illetékes hatóságok közötti nézeteltérés esetén a referenciamutató-kezelő illetékes hatóságának döntését kell érvényesnek tekinteni a referenciamutató kritikussá minősítése vonatkozásában. Ilyen esetben az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel <sup>(1)</sup> létrehozott Európai Értékpapírpiacon Felügyeleti Hatóság (ESMA) véleményt tehet közzé a referenciamutató-kezelő illetékes hatóságának értékeléséről. Egy illetékes hatóság továbbá kritikussá minősíthet egy referenciamutatót bizonyos kvalitatív kritériumok alapján is, amennyiben a referenciamutató-kezelő és az adatszolgáltatók többsége is tagállamban található. Valamennyi kritikus referenciamutatónak szerepelnie kell egy, a Bizottság által kiadott végrehajtási jogi aktus révén létrehozott jegyzéken, melyet rendszeresen felül kell vizsgálni és frissíteni.
- (37) Amennyiben egy referenciamutató-kezelő megszünteti egy kritikus referenciamutató kezelését, ez érvénytelenné tehet pénzügyi ügyleteket vagy pénzügyi eszközöket, veszteséget okozhat a fogyasztóknak és a befektetőknek, és hatással lehet a pénzügyi stabilitásra. Olyan jogkört kell tehát biztosítani az érintett illetékes hatóság részére, amely alapján egy kritikus referenciamutató esetében kötelező kezelést írhat elő a szóban forgó referenciamutató

<sup>(1)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiacon Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).



megőrzése érdekében. Amennyiben egy referenciamutató-kezelő ellen csődeljárás indul, az illetékes nemzeti hatóság értékelést készít az illetékes igazságügyi hatóság számára arról, hogy a kritikus referenciamutatót át lehet-e adni egy új referenciamutató-kezelőnek vagy meg lehet-e szüntetni.

- (38) Az uniós versenyjog végrehajtásának és a tagállamok azon képességének sérelme nélkül, hogy intézkedéseket hozzanak e versenyjognak való megfelelés elősegítésére, a kritikus referenciamutatók – beleértve a kritikus árupiaci referenciamutatókat is – kezelőitől meg kell követelni az annak biztosításához szükséges megfelelő lépések megtételét, hogy a referenciamutatók engedélyéhez és az azokra vonatkozó információkhoz valamennyi felhasználó tisztességesen, észszerűen, átláthatóan és diszkriminációmentesen hozzáférjen.
- (39) Azok az adatszolgáltatók, amelyek megszüntetik a kritikus referenciamutatókkal kapcsolatos adatszolgáltatást, alááshatják az ilyen referenciamutatók hitelességét, mivel ennek eredményeként sérülne az ilyen referenciamutatók arra vonatkozó képessége, hogy a mögöttes piaci vagy gazdasági valóságot mérjék. Szükséges tehát olyan jogkört biztosítani az érintett illetékes hatóság részére, amely alapján a felügyelt szervezetek részére kötelező adatszolgáltatást írhat elő a kritikus referenciamutatók esetében a szóban forgó referenciamutató hitelességének megőrzése érdekében. A bemeneti adatok kötelező szolgáltatásának nem célja, hogy a felügyelt szervezetekre ügyletkötésre vagy ügyletkötésre való kötelezettségvállalásra vonatkozó kötelezettséget rójon.
- (40) Mivel számos típusú és méretű referenciamutató létezik, fontos e rendeletben az arányosság bevezetése, valamint annak elkerülése, hogy megszűnésükkel a tágabb pénzügyi rendszerre csekély fenyegetést jelentő referenciamutatók kezelőire túl nagy adminisztratív teher háruljon. Ezért a kritikus referenciamutatókra vonatkozó rendszer mellett két különböző rendszert kell bevezetni: egyet a jelentős referenciamutatókra és egyet a nem jelentős referenciamutatókra.
- (41) A jelentős referenciamutatók kezelői dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák e rendelet bizonyos korlátozott számú részletes követelményét. Az illetékes hatóságok azonban fenntarthatják arra vonatkozó jogukat, hogy megkövetelhetik e rendelkezések alkalmazását az e rendeletben foglalt kritériumok alapján. A jelentős referenciamutatók kezelőire vonatkozó, felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusok kellőképpen figyelembe veszik az arányosság elvét és az adminisztratív terhek lehetőség szerinti elkerülésének célját.
- (42) A nem jelentős referenciamutatók kezelőire kevésbé részletes szabályozás vonatkozik, miáltal a kezelők dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák e rendelet bizonyos követelményeit. Ebben az esetben az adott referenciamutató-kezelőnek egy közzétett és a referenciamutató-kezelő illetékes hatóságának benyújtott megfeleléségi nyilatkozatban indokolnia kell, hogy miért megfelelő így eljárnia. Az említett illetékes hatóság ellenőrzi a megfeleléségi nyilatkozatot és lehetővé kell tenni, hogy az e rendeletnek való megfelelés érdekében kiegészítő információt kérjen, vagy változtatásokat követeljen meg. Bár a nem jelentős referenciamutatók is ki lehetnek téve a manipuláció kockázatának, ezek könnyebben helyettesíthetők, ezért a felhasználók általi átláthatóságuknak kell a fő eszköznek lennie ahhoz, hogy a piaci szereplők tájékozott döntéseket tudjanak hozni az általuk felhasználásra megfelelőnek ítélt referenciamutatókról. Ezért a II. címben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok a nem jelentős referenciamutatók kezelőire nem alkalmazandók.
- (43) Ahhoz, hogy a referenciamutatók felhasználói megfelelően választhassanak a referenciamutatók közül és megértsék a referenciamutatók kockázatait, tudniuk kell, hogy az adott referenciamutató mit hivatott mérni és hogy azok mennyire fogékonyak a manipulációra. Ezért a referenciamutató-kezelőnek közzé kell tennie egy ilyen információkat tartalmazó referenciamutató-nyilatkozatot. Az egyforma alkalmazás biztosítása, valamint annak érdekében, hogy a referenciamutató-nyilatkozatok észszerű hosszúságúak legyenek, de ugyanakkor a felhasználók számára könnyen hozzáférhető módon tartalmazzák a fontos információkat, az ESMA-nak pontosítania kell e nyilatkozatok tartalmát, megfelelően különbséget téve a különféle típusú, valamint sajátosságokkal bíró referenciamutatók és kezelők között.
- (44) E rendeletnek figyelembe kell vennie az IOSCO-elveket, amelyek a referenciamutatókra vonatkozó szabályozási követelmények globális standardjaként szolgálnak. Általános elvként a befektetők védelmének biztosítása érdekében a harmadik országok felügyeletének és szabályozásának egyenértékűnek kell lennie a referenciamutatókra vonatkozó uniós szabályozással. Ezért az Unióban felügyelt szervezetek felhasználhatják a harmadik országokból származó referenciamutatókat, amennyiben a Bizottság pozitív döntést hozott a harmadik ország rendszerének egyenértékűségéről. Ilyen esetben az illetékes hatóságok a harmadik országok felügyeleti hatóságaival együttműködési megállapodást kötnek. Az ESMA-nak össze kell hangolnia az ilyen együttműködési megállapodások kidolgozását és az illetékes hatóságok közötti, a harmadik országokból származó információk cseréjét. Azonban a harmadik országokból származó referenciamutatók uniós használatának váratlan megszűnése miatti káros hatások megelőzése érdekében e rendelet gondoskodik bizonyos más mechanizmusokról is (nevezetesen az elismerésről és a jóváhagyásról), amelyek alapján az Unióban található felügyelt szervezetek használhatnak harmadik országokból származó referenciamutatókat.

- (45) E rendelet rögzíti a harmadik országokban található referenciamutató-kezelőknek a referencia-tagállam illetékes hatósága általi elismerésének folyamatát is. Az e rendeletben meghatározott követelményeknek eleget tevő referenciamutató-kezelőknek meg kell adni az elismerést. Elismerve az IOSCO-elvek globális referenciamutató-készítési standardként betöltött szerepét, a referencia-tagállam illetékes hatóságának az alapján kell megadnia az elismerést a referenciamutató-kezelőknek, hogy azok alkalmazzák-e az IOSCO-elveket. Ennek érdekében az illetékes hatóság értékeli, hogy az adott referenciamutató-kezelő miként alkalmazza az IOSCO-elveket, és eldönti, hogy az adott referenciamutató-kezelő általi alkalmazás egyenértékű-e az e rendeletben meghatározott különféle követelményeknek való megfeleléssel, figyelembe véve az elismerési rendszer sajátosságait az egyenértékűségi rendszerrel összevetve.
- (46) E rendelet egy olyan jóváhagyási rendszert vezet be, amely bizonyos feltételekkel lehetővé teszi az Unióban található referenciamutató-kezelők vagy felügyelt szervezetek számára, hogy az Unióban való felhasználásuk érdekében harmadik országokban szolgáltatott referenciamutatókat hagyjanak jóvá. Ennek érdekében az illetékes hatóság figyelembe veszi, hogy a jóváhagyandó referenciamutató készítésekor az IOSCO-elveknek való megfelelés egyenértékű-e az e rendeletnek való megfeleléssel, figyelembe véve a jóváhagyási rendszer sajátosságait az egyenértékűségi rendszerrel összevetve. Az a referenciamutató-kezelő vagy felügyelt szervezet, amely egy harmadik országban szolgáltatott referenciamutatót hagyott jóvá, teljes körűen felelős az ilyen jóváhagyott referenciamutatókért, és azért, hogy azok megfeleljenek az e rendeletben említett, vonatkozó követelményeknek.
- (47) Minden referenciamutató-kezelő gyakorolhat mérlegelést, és mindegyikük esetében felmerülhet összeférhetlenség, valamint a nem megfelelő irányítási és ellenőrzési rendszerek létezéséből eredő kockázat. Mivel a referenciamutatók meghatározási folyamata a referenciamutató-kezelők ellenőrzése alatt áll, utóbbiak kötelező engedélyeztetése vagy nyilvántartásba vétele és felügyelete a leghatékonyabb módja a referenciamutatók integritása biztosításának.
- (48) Bizonyos referenciamutató-kezelőket azon tagállam illetékes hatóságának kell engedélyeznie és felügyelnie, amelyben a referenciamutató-kezelő található. A nem kritikus referenciamutatókat szolgáltató, már felügyelet alatt álló szervezeteket az illetékes hatóság nyilvántartásba veszi és felügyelet alá helyezi az e rendeletben foglaltaknak megfelelően. A kizárólag nem kritikus referenciamutatóknak számító indexeket előállító szervezeteket a releváns illetékes hatóság szintén nyilvántartásba veszi. Az engedélyezésnek és a nyilvántartásba vételnek két külön eljárásnak kell lennie, mivel az engedélyezés a referenciamutató-kezelő kérelmének alaposabb vizsgálatát igényli. Egy referenciamutató-kezelő engedélyezése vagy nyilvántartásba vétele nem érinti az adott szervezet releváns illetékes hatóság általi felügyeletét. Továbbá létre kell hozni egy átmeneti rendszert, amely szerint a nem kritikus és egy vagy több tagállamban nem széles körűen felhasznált referenciamutatókat szolgáltató személyeket nyilvántartásba lehet venni, megkönnyítve ezzel e rendelet kezdeti alkalmazását. Az ESMA uniós szintű nyilvántartást vezet, amely információt tartalmaz az engedélyezett vagy nyilvántartásba vett referenciamutató-kezelőkre, a referenciamutatókra és az adott referenciamutatókat pozitív döntés alapján egyenértékűségi vagy elismerési rendszer alapján előállító referenciamutató-kezelőkre, a harmadik országból származó referenciamutatót jóváhagyott uniós referenciamutató-kezelőkre vagy felügyelt szervezetekre, valamint az ilyen jóváhagyott referenciamutatóra és azok harmadik országban található referenciamutató-kezelőjére vonatkozóan.
- (49) Bizonyos körülmények között előfordulhat, hogy az index szolgáltatójának esetleg nincs tudomása arról, hogy az adott index valamilyen pénzügyi eszköz, pénzügyi ügylet vagy befektetési alap referenciájaként szolgál. Ez különösen abban az esetben lehetséges, amikor a felhasználó és a referenciamutató-kezelő különböző tagállamban található. Következésképp fokozni kell az átláthatóságot arra vonatkozóan, hogy melyik egyedi referenciamutatót használnak. Ez az átláthatóság megvalósítható a tájékoztatók vagy az uniós jogban előírt kiemelt információkat tartalmazó dokumentumok tartalmának javításával, és az 596/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben <sup>(1)</sup> előírt értesítések tartalmának javításával.
- (50) Hatékony felügyelet a tagállamok illetékes hatóságai részére biztosított hatékony eszközök, hatáskörök és erőforrások révén biztosítható. E rendeletnek ezért rendelkeznie kell mindenekelőtt a nemzeti joggal összhangban a tagállami illetékes hatóságok részére minimumkövetelményként biztosítandó felügyeleti és vizsgálati hatáskörökről. Az e rendelet szerinti hatásköreik gyakorlása során az illetékes hatóságoknak és az ESMA-nak tárgyilagosan és pártatlanul, döntéshozatali önállóságukat fenntartva kell eljárnia.
- (51) E rendelet megsértésének észlelése érdekében szükséges, hogy az illetékes hatóságok – a nemzeti jognak megfelelően – rendelkezzenek a jogi személyek telephelyeire való belépés lehetőségével iratok lefoglalása céljából. A szóban forgó telephelyekre való belépésre akkor van szükség, ha fennáll a megalapozott gyanúja annak, hogy

<sup>(1)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 596/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a piaci visszaélésekről (piaci visszaélésekről szóló rendelet), valamint a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 173., 2014.6.12., 1. o.).

ott az ellenőrzés vagy a vizsgálat tárgyával összefüggő dokumentumok és adatok találhatóak, amelyek fontosak lehetnek e rendelet megsértésének bizonyításához. Az említett telephelyekre való belépés szükséges továbbá, ha a korábban tájékoztatásra felszólított személy a felszólításnak nem tett eleget vagy alapos okkal feltételezhető, hogy a felszólításnak a felszólított személy nem tette eleget, vagy a felszólításban megjelölt dokumentumokat vagy információt eltávolítaná, módosítaná vagy megsemmisítené. Amennyiben a telephelyre való belépéshez – a nemzeti jognak megfelelően – az érintett tagállam igazságügyi hatóságának előzetes engedélye szükséges, a telephelyre való bejutásra az igazságügyi hatóság előzetes engedélyének beszerzését követően kerülhet sor.

- (52) A felügyelt szervezetektől származó telefonbeszélgetés-felvételek és adatforgalmi nyilvántartások létfontosságú és időnként egyedüli bizonyítékot képezhetnek e rendelet és különösen az irányítási és kontrollkövetelmények megsértésének észlelése és bizonyítása szempontjából. Ezek a nyilvántartások és felvételek elősegítik a beviteli adatok szolgáltatásáért és az ezek jóváhagyásáért felelős személy kilétének, valamint annak megállapítását, hogy megtörtént-e az alkalmazottak szervezeti elkülönítése. Ebből kifolyólag lehetővé kell tenni, hogy amennyiben fennáll a megalapozott gyanúja annak, hogy az ellenőrzés vagy vizsgálat tárgyával összefüggő e felvételek vagy nyilvántartások fontosak lehetnek e rendelet megsértésének bizonyításához, az illetékes hatóságok előírják a felügyelt szervezetek által megőrzött, meglévő telefonbeszélgetés-felvételek, elektronikus kommunikációs és adatforgalmi nyilvántartások átadását.
- (53) E rendelet tiszteletben tartja az Európai Unió működéséről szóló szerződésben (EUMSZ) és az Európai Unió Alapjogi Chartájában meghatározott alapvető jogokat és elveket, különös tekintettel a magán- és a családi élet tiszteletben tartására vonatkozó jogra, a személyes adatok védelmére, a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságára, a vállalkozás szabadságára, a tulajdonhoz való jogra, a fogyasztók védelmére, a hatékony jogorvoslathoz való jogra, valamint a védelemhez való jogra. Ennek megfelelően e rendeletet e jogokkal és elvekkel összhangban kell értelmezni és alkalmazni.
- (54) Az érintett személyek védelemhez való jogát teljes mértékben tiszteletben kell tartani. Ennek érdekében az eljárások alá vont személyek részére biztosítani kell az illetékes hatóság határozatának alapját képező megállapításokhoz való hozzáférést és a meghallgatáshoz való jogot.
- (55) A referenciamutatókkal kapcsolatos átláthatóságra a pénzügyi piacok stabilitása és a befektetők védelme miatt van szükség. Az illetékes hatóságok általi információcserének vagy információtovábbításnak meg kell felelnie a személyes adatok továbbítására vonatkozóan a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben <sup>(1)</sup> rögzített szabályoknak. Az ESMA általi információcserének vagy információtovábbításnak meg kell felelnie a személyes adatok továbbítására vonatkozóan a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben <sup>(2)</sup> rögzített szabályoknak.
- (56) Figyelembe véve a pénzügyi szolgáltatások ágazatában a szankciórendszerek megerősítéséről szóló, 2010. december 8-i bizottsági közleményt, és az e közleményhez kapcsolódóan később elfogadott uniós jogi aktusokat, a tagállamoknak egy közös megközelítés és az elrettentő hatás biztosítása érdekében szabályokat kell hozniuk az e rendeletben foglalt rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó közigazgatási szankciókról és egyéb közigazgatási intézkedésekről, ideértve a pénzügyi szankciókat is, és biztosítaniuk kell azok végrehajtását. Ezeknek a közigazgatási szankcióknak és egyéb közigazgatási intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.
- (57) Az egyes esetekben alkalmazott közigazgatási szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket adott esetben olyan tényezők figyelembevételével kell meghatározni, mint az esetlegesen megállapított pénzügyi haszon visszafizetése, a jogsértés súlyossága és időtartama, a súlyosbító és enyhítő körülmények, a közigazgatási pénzügyi szankció elrettentő hatásának szükségessége, és – adott esetben – a szankció mértéke csökkenthető az illetékes hatósággal való együttműködés fejében. A rendkívüli esetben kiszabandó közigazgatási jellegű pénzügyi szankció aktuális mértéke elérheti az e rendelet szerinti maximális szintet vagy a nemzeti jogszabályokban előírt, ennél magasabb szintet a rendkívül súlyos jogsértések esetében, ugyanakkor a maximális szintnél jóval alacsonyabb mértékű közigazgatási pénzügyi szankció alkalmazható a kisebb súlyú jogsértések vagy elszámolás esetében. Az illetékes hatóság részére biztosítani kell, hogy a referenciamutató-kezelők vagy az adatszolgáltatók tekintetében élhessen a vezetői funkciók gyakorlásától való ideiglenes eltiltás lehetőségével.

<sup>(1)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

<sup>(2)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

- (58) E rendelet nem korlátozza a tagállamokat abban, hogy szigorúbb közigazgatási szankciókról rendelkezzenek, és nem sérti a tagállamok jogában foglalt, büntetőjogi szankciókkal kapcsolatos rendelkezéseket.
- (59) Habár a tagállamok szabadon állapíthatnak meg ugyanarra a jogsértésre nézve közigazgatási és büntetőjogi szankciókra vonatkozó szabályokat is, nem írható elő a számukra, hogy közigazgatási szankciókra vonatkozó szabályokat állapítsanak meg e rendelet olyan megsértése tekintetében, amely a tagállami büntetőjog hatálya alá tartozik. A nemzeti jogszabályokkal összhangban, a tagállamok nem kötelesek mind közigazgatási, mind büntetőjogi szankciókat előírni egyazon jogsértésre vonatkozóan, mindazonáltal lehetőséget kell biztosítani számukra ennek megtételére, ha a nemzeti jogszabályok ezt számukra lehetővé teszik. Ha azonban a tagállamok e rendelet megsértésének esetére közigazgatási szankciók helyett büntetőjogi szankciókat tartanak fenn, az nem csökkentheti, illetve egyéb módon sem befolyásolhatja az illetékes hatóságok arra vonatkozó képességét, hogy e rendelet alkalmazásában kellő időben együttműködjenek más tagállamok illetékes hatóságaival, illetve tőlük kellő időben információkhoz jussanak vagy velük kellő időben információcserét folytassanak, akár azt követően is, hogy az adott jogsértést büntetőeljárás lefolytatása céljából az illetékes igazságügyi hatósághoz utalták.
- (60) Meg kell erősíteni az illetékes hatóságok közötti információcserére vonatkozó rendelkezéseket, valamint a támogatási és együttműködési kötelezettséget, amellyel egymásnak tartoznak. A határokon átnyúló tevékenység fokozódása következtében az illetékes hatóságoknak e rendelet hatékony betartatásának biztosítása érdekében egymás rendelkezésére kell bocsátaniuk a hatásköreik gyakorlásához szükséges megfelelő információkat, azokban a helyzetekben is, amikor a vélt vagy tényleges jogsértések két vagy több tagállam hatóságait is érinthetik. Az információcsere során szigorú szakmai titoktartásra van szükség az ilyen információ zavartalan továbbítása és bizonyos jogok védelmének biztosítása érdekében.
- (61) Biztosítandó azt, hogy az illetékes hatóságok által közigazgatási szankciókat kiszabó vagy egyéb közigazgatási intézkedéseket megállapító határozatok visszatartó erővel bírnak a tájan értelmezett nyilvánosságra nézve, azokat közzé kell tenni. A közigazgatási szankciókat kiszabó vagy egyéb közigazgatási intézkedéseket megállapító határozatok közzététele az illetékes hatóságok számára fontos eszköz, hogy tájékoztassák a piaci szereplőket arról, hogy milyen típusú magatartás tekintendő e rendelet megsértésének, és ösztönözzék a piaci szereplők széles körét a helyes magatartás követésére. Amennyiben ez a közzététel aránytalan károkat okoz az érintettek számára vagy veszélyezteti a pénzügyi piacok stabilitását vagy valamely folyamatban lévő vizsgálatot, az illetékes hatóság a közigazgatási szankciókat vagy egyéb közigazgatási intézkedéseket anonim módon vagy késleltetve teszi közzé. Emellett az illetékes hatóságok számára biztosítani kell a lehetőséget, hogy adott esetben ne tegyék közzé a közigazgatási szankciókat kiszabó vagy egyéb közigazgatási intézkedéseket megállapító határozatokat, amennyiben úgy vélik, hogy az anonim vagy késleltetett közzététel révén nem biztosítható az, hogy a pénzügyi piacok stabilitása ne legyen veszélyeztetve. Az illetékes hatóságoknak nem kell továbbá közzétenniük az olyan kisebb jelentőségű közigazgatási szankciókat vagy egyéb közigazgatási intézkedéseket, amelyek közzététele aránytalan lenne.
- (62) A kritikus referenciamutatók több tagállam adatszolgáltatóit, referenciamutató-kezelőit és felhasználóit érinthetik. Így előállításuk megszüntetése vagy bármely olyan esemény, amely jelentősen alááshatja integritásukat több tagállamban következményekkel járhat, ami azt jelenti, hogy annak a tagállamnak az illetékes hatósága, amelyben a referenciamutató-kezelő található, egymaga nem lesz képes hatékonyan és eredményesen kezelni a kritikus referenciamutató jelentette kockázatokat. Ilyen esetben az illetékes hatóságok közötti felügyeleti információk hatékony megosztása, valamint tevékenységeik és felügyeleti intézkedéseik összehangolása érdekében kollégiumokat kell létrehozni, amelyekbe az illetékes hatóságok és az ESMA tartoznak bele. A kollégiumok tevékenységének hozzá kell járulnia az e rendelet szerinti szabályok harmonizált alkalmazásához és a felügyeleti gyakorlatok konvergenciájához. A referenciamutató-kezelő illetékes hatóságának írásbeli rendelkezéseket kell megállapítania az információcserére, a döntéshozatali folyamatra – ideértve a szavazási eljárások szabályait is –, a kötelező adatszolgáltatási intézkedések céljából folytatott együttműködésre és azokra az esetekre vonatkozóan, amelyekben az illetékes hatóságoknak kötelező konzultálniuk egymással. Az ESMA által végzett, jogi kötőerővel bíró közvetítés a koordináció, a felügyeleti egységesség és a felügyeleti gyakorlatok konvergenciája tekintetében kulcsfontosságú.
- (63) A referenciamutatók szolgálhatnak hosszú távú pénzügyi eszközök és pénzügyi ügyletek referenciájaként. Egyes esetekben előfordulhat, hogy ilyen referenciamutatók előállítása nem lesz megengedett e rendelet hatálybalépését követően, mivel e referenciamutatók olyan tulajdonságokkal rendelkeznek, amelyek nem alakíthatók át e rendelet követelményeinek megfelelően. Ugyanakkor e referenciamutatók további előállításának megtiltása, a mutatóra hivatkozó pénzügyi eszközök vagy pénzügyi ügyletek megszűnéséhez vagy ellehetlenüléséhez vezethet, és ezáltal kárt okozhat a befektetőknek. Ezért egy átmeneti időszakra lehetővé kell tenni e referenciamutatók további előállítását.

- (64) Azokban az esetekben, amikor e rendelet az 1227/2011/EU rendelet hatálya alá tartozó felügyelt szervezeteket vagy piacokat érint vagy érinthet, az ESMA-nak célszerű konzultálnia az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynökségével (ACER), az ügynökség energiapiaci szakértelmének igénybevétele és a kettős szabályozás csökkentése érdekében.
- (65) E rendelet technikai elemeinek további pontosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a fogalommeghatározások technikai részleteinek megállapítására vonatkozóan; a referenciamutatót referenciaként használó pénzügyi eszközök névleges összegének, a származtatott eszközök névértékének és a befektetési alapok nettó eszközértékének kiszámítására vonatkozóan annak megállapítása érdekében, hogy az említett referenciamutató kritikusnak minősítendő-e; a kritikus és jelentős referenciamutatók meghatározásához használt küszöbérték meghatározásához használt számítási módszer felülvizsgálatára vonatkozóan; a harmadik országban előállított referenciamutató vagy referenciamutató-család jóváhagyása objektív megállapítására vonatkozóan; olyan elemekre vonatkozóan, amelyek alapján értékelik, hogy egy meglévő referenciamutató megszüntetése vagy megváltoztatása észszerűen vis maior helyzetet eredményezne-e, meghiúsítaná-e vagy más módon sértené-e annak a pénzügyi ügyletnek vagy pénzügyi eszköznek a feltételeit, vagy bármely befektetési alap kezelési szabályzatát, amelyhez a referenciamutató referenciaként szolgál; valamint az egyes referenciamutató-kezelők engedélyezése helyetti nyilvántartásba vételre előírányzott 24 hónapos időszak meghosszabbítására vonatkozóan. E jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság figyelembe veszi a piaci vagy a műszaki fejlődést és a referenciamutatókkal kapcsolatos felügyeleti gyakorlat nemzetközi harmonizációját, különösen az IOSCO munkáját. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy ezek a konzultációk az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság között a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásba <sup>(1)</sup> foglalt elveknek megfelelően történjenek. Különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértők rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (66) A technikai standardoknak biztosítaniuk kell a referenciamutatóként felhasznált indexek előállításával és a hozzájuk való adatszolgáltatással szemben támasztott követelmények következetes harmonizációját, valamint a befektetők és a fogyasztók megfelelő védelmét az egész Unióban. Hatékony és helyénvaló megoldás lenne az ESMA-t, mint magas szintű szakértelemmel rendelkező szervet, megbízni olyan – a Bizottsághoz benyújtandó – szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozásával, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket. A Bizottság az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján és az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban elfogadja az ESMA által kidolgozott szabályozástechnikai standardtervezeteket a felügyeleti funkció eljárásaira és jellemzőire; arra, hogy hogyan biztosítható a bemeneti adatok megfelelősége és igazolhatósága, továbbá az adatszolgáltató belső felügyeleti és ellenőrzési eljárásaira; a referenciamutató-kezelő által benyújtandó, a referenciamutatóhoz kapcsolódó adatokra és módszertanra vonatkozó információkra; a magatartási kódex elemeire; a rendszerekre és kontrollintézkedésekre vonatkozó követelményekre; azokra a feltételekre, amelyeket az illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie a további követelmények alkalmazásáról való döntése során; a referenciamutató-nyilatkozat tartalmára és azokra az esetekre, amelyekben ezen nyilatkozatot frissíteni kell; az illetékes hatóságok és az ESMA közötti együttműködési megállapodások minimális tartalmára; a harmadik országbeli referenciamutató-kezelő elismerési kérelmének formájára és tartalmára és a kérelemmel benyújtandó információk megjelenítésére; valamint az engedélyezési vagy nyilvántartásba vételi kérelemmel benyújtandó információra vonatkozóan.
- (67) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az Unión belüli közhatalmi szervek jegyzékének megállapítására és e jegyzék felülvizsgálatára, a kritikus referenciamutatók jegyzékének megállapítására és e jegyzék felülvizsgálatára, valamint a harmadik országok referenciamutató-kezelőire vonatkozó jogi keretrendszer egyenértékűségének meghatározására teljes vagy részleges egyenértékűség céljából. Ezeket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek <sup>(2)</sup> megfelelően kell gyakorolni.
- (68) Fel kell továbbá hatalmazni a Bizottságot arra, hogy az EUMSZ 291. cikke szerinti végrehajtási jogi aktusok útján és az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban az ESMA által kidolgozott, az illetékes hatóságok és az ESMA közötti információcsere eljárásait és formáit, valamint a megfelelőségi nyilatkozat sablonját megállapító végrehajtás-technikai standardokat fogadjon el.

<sup>(1)</sup> HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

<sup>(2)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (69) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a referenciamutatók okozta sérülékenységet kezelni hivatott egységes és hatékony rendszer megteremtését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, tekintve, hogy a referenciamutatókkal kapcsolatos problémák átfogó hatása teljes körűen csak uniós kontextusban érzékelhető, az Unió szintjén azonban e rendelet terjedelme és hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (70) Tekintettel a referenciamutatókban való bizalom helyreállításának valamint a tisztességes és átlátható pénzügyi piacok előmozdításának azonnali szükségességére, e rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.
- (71) A fogyasztók olyan pénzügyi ügyleteket, különösen jelzáloghitel- és fogyasztásihitel-szerződéseket köthetnek, amelyek valamilyen referenciamutatóra hivatkoznak, az egyenlőtlen alkupozíciókból és a szabványfeltételek alkalmazásából kifolyólag azonban korlátozott választási lehetőségük lehet az alkalmazott referenciamutató tekintetében. Ezért biztosítani kell, hogy a hitelezők és a hitelközvetítők legalább megfelelően tájékozottak legyenek a fogyasztókat. A 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelveket ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (72) Az 596/2014/EU rendelet előírja, hogy a vezetői feladatokat ellátó személyek és a velük szoros kapcsolatban álló személyek értesítik a kibocsátót és az illetékes hatóságot a saját javukra bonyolított, a kibocsátójuk részvényeire vagy hitelviszonyt megtestesítő eszközeihez kapcsolódó pénzügyi eszközökre vonatkozóan kötött minden ügyletről. Ugyanakkor számos olyan pénzügyi eszköz létezik, amely egy adott kibocsátó részvényeire vagy hitelviszonyt megtestesítő eszközeihez kapcsolódik. Ilyen pénzügyi eszközök lehetnek kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyei, strukturált termékek vagy származtatott eszközt magukban foglaló pénzügyi eszközök, amelyek egy kibocsátó részvényeire vagy hitelviszonyt megtestesítő eszközei teljesítményének való kitettséget eredményeznek. E pénzügyi eszközökre vonatkozóan kötött, a minimális küszöbérték feletti minden ügyletről értesíteni kell a kibocsátót és az illetékes hatóságot. Kivételt képeznek azok az esetek, amelyekben a kapcsolódó pénzügyi eszköz a kibocsátó részvényeinek vagy hitelviszonyt megtestesítő eszközeinek 20 %-os vagy ennél alacsonyabb kitettséget eredményez, vagy a vezetői feladatokat ellátó személy vagy a vele szoros kapcsolatban lévő személy nem ismeri, vagy nem ismerhetné a kapcsolódó pénzügyi eszköz befektetési összetételét. Ezért az 596/2014/EU rendeletet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

## TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

**Tárgy**

E rendelet közös keretet vezet be az Unióban a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként, vagy a befektetési alapok teljesítményének mérésére felhasznált indexek pontosságának és integritásának biztosítása érdekében. E rendelet ezáltal hozzájárul a belső piac megfelelő működéséhez, miközben a fogyasztók és befektetők védelmének magas szintjét is biztosítja.

2. cikk

**Tárgy**

(1) E rendelet a referenciamutatók előállítására, a referenciamutatókhoz szolgáltatott bemeneti adatok szolgáltatására, és a referenciamutatók felhasználására kell alkalmazni az Unióban.

- (2) E rendelet nem alkalmazandó:
- a) a központi bankokra;
  - b) olyan közhatalmi szervre amely közpolitikai célokat szolgáló referenciamutatókat állít elő, ilyen mutatókhoz adatot szolgáltat, vagy ilyen mutatók előállítását ellenőrzi, ideértve a foglalkoztatásra, a gazdasági tevékenységre és az inflációra vonatkozó mutatókat is;
  - c) olyan központi szerződő félre, amely kockázatkezelés és elszámolás céljára felhasznált referenciaárakat vagy elszámolási árakat állít elő;
  - d) a 2014/65/EU irányelv I. mellékletének C. szakaszában felsorolt pénzügyi eszközök egyetlen értéken alapuló referenciaárának előállítására;
  - e) a sajtóra, egyéb médiumokra és újságírókra, amennyiben az újságírói tevékenységük során csupán közlést tesznek egy referenciamutatót vagy hivatkoznak rá, ám nincs befolyásuk az adott referenciamutató előállítására;
  - f) olyan természetes vagy jogi személyre, aki vagy amely kereskedelmi, üzleti vagy szakmai tevékenysége keretében nyújt vagy ígér hitelt, csak amennyiben az említett személy közzéteszi vagy a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszi a saját maga által, belső döntések alapján meghatározott, változó vagy fix hitelkamatlábát, amely kizárólag az említett személy vagy az ugyanezen csoporton belüli vállalkozás által saját ügyfeleivel kötött pénzügyi ügyletekre alkalmazandó;
  - g) arra az árupiaci referenciamutatóra, amely többségükben nem felügyelt adatszolgáltatók adatszolgáltatásán alapul, és amelyre vonatkozóan az alábbi feltételek mindegyike teljesül:
    - i. a referenciamutatóra olyan pénzügyi eszközök hivatkoznak, amelyeknek csupán egyetlen, a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 24. pontjában meghatározott kereskedési helyszínre való bevezetését kérelmezték, vagy amellyel csupán egyetlen ilyen kereskedési helyszínen kereskednek;
    - ii. a referenciamutatót referenciaként használó pénzügyi eszközök teljes névleges értéke nem haladja meg a 100 millió EUR-t;
  - h) indexszolgáltatóra az olyan általa megállapított index tekintetében, amellyel kapcsolatban az adott indexszolgáltató nem tudta és észszerűen nem is tudhatta, hogy azt a 3. cikk (1) bekezdésének 3. pontjában meghatározott célokra használják fel.

### 3. cikk

#### Fogalommeghatározások

- (1) E rendelet alkalmazásában:
1. „index”: olyan szám:
    - a) amelyet közzétesznek vagy nyilvánosság számára hozzáférhetővé tesznek;
    - b) amelyet rendszeres időközönként:
      - i. részben vagy egészben valamilyen képlet vagy bármely más számítási módszer alkalmazásával vagy értékeléssel határoznak meg; és
      - ii. egy vagy több alapul szolgáló eszköz értéke vagy árak, például becsült árak, tényleges vagy becsült kamatlábak, jegyzési ajánlatok és jegyzések vagy más értékek vagy felmérések alapján határoznak meg;
  2. „indexszolgáltató”: az index előállítása felett ellenőrzést gyakorló természetes vagy jogi személy;
  3. „referenciamutató”: olyan index, amely referenciaként szolgál valamely pénzügyi eszköz vagy pénzügyi ügylet alapján fizetendő összeg vagy a pénzügyi eszköz értékének meghatározásához, vagy amelyet befektetési alap teljesítményének mérésére használnak, az index megtérülésének nyomon követése vagy egy portfólió eszközallokációjának meghatározása vagy a teljesítménydíjak kiszámítása céljából;

4. „referenciamutató-család”: az ugyanazon referenciamutató-kezelő által, ugyanolyan jellegű bemeneti adatokból előállított referenciamutatók csoportja, amely azonos vagy hasonló piaci vagy gazdasági valóság tekintetében nyújt konkrét mérőszámot;
5. „referenciamutató előállítása”:
  - a) a referenciamutató meghatározásához szükséges rendszerek igazgatása;
  - b) a referenciamutató meghatározásához szükséges bemeneti adatok gyűjtése, elemzése vagy feldolgozása; és
  - c) a referenciamutató értékének meghatározása képlet vagy más számítási módszer alkalmazása vagy az erre a célra szolgáltatott bemeneti adatok értékelése által;
6. „referenciamutató-kezelő”: a referenciamutató előállítása felett ellenőrzést gyakorló természetes vagy jogi személy;
7. „referenciamutató felhasználása”:
  - a) valamely indexet vagy indexkombinációt referenciaként használó pénzügyi eszköz kibocsátása;
  - b) pénzügyi eszköz vagy pénzügyi ügylet alapján fizetendő összeg valamely index vagy indexkombinációt referenciaként történő használatával való meghatározása;
  - c) szerződő félként való részvétel olyan pénzügyi ügyletben, amely valamely indexet vagy indexkombinációt referenciaként használja;
  - d) a 2008/48/EK irányelv 3. cikkének j) pontjában meghatározott hitelkamatláb előállítása valamely index vagy indexkombináció alapján számított felárként vagy haszonkulcsként, amelyet kizárólag olyan pénzügyi ügyletek referenciájaként használnak, amelyekben a hitelező szerződő fél;
  - e) befektetési alap teljesítményének valamely index vagy indexkombináció révén történő mérése az index vagy indexkombináció megtérülésének nyomon követése, egy portfólió eszközallokációjának meghatározása vagy a teljesítménydíjak kiszámítása céljából;
8. „bemenetiadat-szolgáltatás”: a referenciamutató meghatározásához szükséges és e célból közölt olyan bemeneti adatok szolgáltatása, amelyek a referenciamutató-kezelő számára vagy a referenciamutató-kezelőnek történő továbbítás céljából másik személy számára nem könnyen hozzáférhetők;
9. „adatszolgáltató”: bemeneti adatokat szolgáltató természetes vagy jogi személy;
10. „felügyelt adatszolgáltató”: az Unióban található referenciamutató-kezelő részére bemeneti adatokat szolgáltató felügyelt szervezet;
11. „adatközlő személy”: az adatszolgáltató által bemeneti adatok szolgáltatása céljából alkalmazott természetes személy;
12. „értékelő”: az árupiaci referenciamutató-kezelő alkalmazottja vagy bármely más olyan természetes személy, aki szolgáltatásait a referenciamutató-kezelő rendelkezésére bocsátotta vagy a referenciamutató-kezelő ellenőrzése alatt végzi, és aki felelős valamely olyan módszertan alkalmazásáért vagy a bemeneti adatok és egyéb információk olyan megítéléséért, amelynek célja egy adott áru árára vonatkozó végleges értékelés megadása;
13. „szakértői megítélés”: a mérlegelési jogkör alkalmazása a referenciamutató-kezelő vagy az adatszolgáltató által a referenciamutató meghatározásakor felhasznált adatok tekintetében, aminek része az értékek korábbi vagy kapcsolódó ügyletekből való extrapolálása, az értékek olyan tényezőkre történő korrekciója, amelyek befolyásolhatják az adatminőséget, ilyenek a piaci események vagy a vevő, illetve az eladó hitelminőségének romlása, és kötelező érvényű vételi vagy eladási ajánlatoknak az adott megkötött ügyletnél nagyobb súlyozása;
14. „bemeneti adat”: egy vagy több alapul szolgáló eszköz értékére vagy árakra, ideértve a becsült árakat, jegyzési ajánlatokat és jegyzéseket is, vagy más értékekre vonatkozó adat, amelyet a referenciamutató-kezelő felhasznál a referenciamutató meghatározása céljából;
15. „ügyleti adat”: megfigyelhető árak, ráták, indexek vagy nem kapcsolt felek közötti, aktív piacon a kereslet-kínalat erőviszonyai által meghatározott versenyfeltételek szerint lebonyolított ügyletek értékére vonatkozó adatok;



16. „pénzügyi eszköz”: a 2014/65/EU irányelv I. mellékletének C. szakaszában felsorolt eszköz, amelyre vonatkozóan kérelmeztek valamely, a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 24. pontjában meghatározott kereskedési helyszínrre való bevezetést, vagy amellyel valamely, a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 24. pontjában meghatározott kereskedési helyszínen kereskednek, vagy amellyel az említett irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 20. pontjában meghatározott rendszeres internalizáló útján kereskednek;
17. „felügyelt szervezet”:
- a) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet <sup>(1)</sup> 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet;
  - b) a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás;
  - c) a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv <sup>(2)</sup> 13. cikkének 1. pontjában meghatározott biztosító;
  - d) a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 4. pontjában meghatározott viszontbiztosító;
  - e) a 2009/65/EK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott ÁÉKBV, vagy adott esetben az említett irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott ÁÉKBV-t kezelő alapkezelő társaság;
  - f) a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv <sup>(3)</sup> 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott alternatívbefektetésialap-kezelő (ABAK);
  - g) a 2003/41/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv <sup>(4)</sup> 6. cikkének a) pontjában meghatározott foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény;
  - h) a 2008/48/EK irányelv 3. cikkének c) pontjában meghatározott hitelmegállapodások tekintetében az említett irányelv 3. cikkének b) pontjában meghatározott hitelező;
  - i) a 2014/17/EU irányelv 4. cikkének 3. pontjában meghatározott hitelmegállapodások tekintetében az említett irányelv 4. cikkének 10. pontjában meghatározott, hitelintézetnek nem minősülő hitelező;
  - j) a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 18. pontjában meghatározott piacműködtető;
  - k) a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet <sup>(5)</sup> 2. cikkének 1. pontjában meghatározott központi szerződő fél;
  - l) a 648/2012/EU rendelet 2. cikke 2. pontjában meghatározott kereskedési adattár;
  - m) a referenciamutató-kezelő;
18. „pénzügyi ügylet”:
- a) a 2008/48/EU irányelv 3. cikkének 3. pontjában meghatározott hitelmegállapodás;
  - b) a 2014/17/EU irányelv 4. cikkének 3. pontjában meghatározott hitelmegállapodás;
19. „befektetési alap”: a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott ABA vagy a 2009/65/EK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott ÁÉKBV;

<sup>(1)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

<sup>(2)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

<sup>(3)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatívbefektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

<sup>(4)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 2003/41/EK irányelve (2003. június 3.) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (HL L 235., 2003.9.23., 10. o.).

<sup>(5)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

20. „vezető testület”: valamely referenciamutató-kezelőnek vagy más felügyelt szervezetnek a nemzeti joggal összhangban kinevezett testülete vagy testületei, amely(ek) jogosult(ak) a referenciamutató-kezelő vagy más felügyelt szervezet stratégiájának, célkitűzéseinek és általános irányvonalának meghatározására, és amely(ek) felügyeli(k) és ellenőrzi(k) a vezetői döntéshozatalt, és amely(ek)nek olyan személyek is tagjai, akik a referenciamutató-kezelő vagy más felügyelt szervezet üzleti tevékenységét ténylegesen irányítják;
21. „fogyasztó”: olyan természetes személy, aki az e rendelet hatálya alá tartozó pénzügyi ügyletek keretében kereskedelmi, üzleti vagy szakmai tevékenységén kívül eső céllal cselekszik;
22. „referencia-kamatláb”: referenciamutató, amelyet az e bekezdés 1. pontja b) alpontjának ii. alpontja alkalmazásában olyan kamatláb alapján határoznak meg, amelyen a bankok egymástól vagy bankokon kívüli szereplőktől kölcsönt vesznek fel, vagy kölcsönt nyújtanak a pénzpiacon;
23. „árupiaci referenciamutató”: referenciamutató, amelynek az e bekezdés 1. pontja b) alpontjának iii. alpontja alkalmazásában az alapul szolgáló eszköz az 1287/2006/EK bizottsági rendelet <sup>(1)</sup> 2. cikke 1. pontjának értelmében vett áru, kivéve a 2014/65/EU irányelv I. melléklete C. szakaszának (11) pontjában említett kibocsátási egységeket;
24. „szabályozott adatokon alapuló referenciamutató”: referenciamutató, melyet a következőktől származó képlet alkalmazásával határoznak meg:

a) teljes mértékben és közvetlenül a következők által szolgáltatott bemeneti adat:

- i. a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 24. pontjában meghatározott kereskedési helyszín, vagy harmadik ország olyan kereskedési helyszíne, amellyel kapcsolatban a Bizottság végrehajtási határozatot fogadott el, melynek értelmében az adott ország jogi és felügyeleti keretrendszerét egyenértékű joggal bíróként tekinti a 600/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet <sup>(2)</sup> 28. cikke (4) bekezdésének értelmében, vagy a szabályozott piac a 648/2012/EU rendelet 2a. cikke értelmében egyenértékűnek minősül, de minden esetben csak a pénzügyi eszközök ügyleti adatai vonatkozásában;
- ii. a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 52. pontjában meghatározott jóváhagyott közzétételi mechanizmus vagy a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 53. pontjában meghatározott összesítettadat-szolgáltató a kereskedés utáni kötelező adatszolgáltatási követelményekkel összhangban, de csak az olyan pénzügyi eszközök ügyleti adataival kapcsolatban, amelyekkel az adott kereskedési helyszínen kereskednek;
- iii. a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 54. pontjában meghatározott jóváhagyott jelentési mechanizmus, de csak a kereskedési helyszínen forgalmazott pénzügyi eszközök olyan ügyleti adatainak vonatkozásában, amelyeket a kötelező kereskedés utáni átláthatósági követelményekkel összhangban nyilvánosságra kell hozni;
- iv. a 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv <sup>(3)</sup> 37. cikke (1) bekezdésének j) pontjában említett villamosenergia-tőzsde;
- v. a 2009/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv <sup>(4)</sup> 41. cikke (1) bekezdésének j) pontjában említett földgáztőzsde;
- vi. az 1031/2010/EK bizottsági rendelet <sup>(5)</sup> 26. vagy 30. cikkében említett aukciós platform;
- vii. szolgáltató, akihez a referenciamutató-kezelő az adatgyűjtést kiszervezte a 10. cikkel összhangban, amennyiben a szolgáltató az adatokat teljes mértékben és közvetlenül az i–vi. alpontban említett szervezettől kapja;

b) befektetési alapok nettó eszközértéke;

<sup>(1)</sup> A Bizottság 1287/2006/EK rendelete (2006. augusztus 10.) a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a befektetési vállalkozások nyilvántartás-vezetési kötelezettségei, az ügyletek bejelentése, a piac átláthatósága, a pénzügyi eszközök piaci bevezetése, valamint az irányelv alkalmazásában meghatározott kifejezések tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 241., 2006.9.2., 1. o.).

<sup>(2)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendelete (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 84. o.).

<sup>(3)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 2009/72/EK irányelve (2009. július 13.) a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2009.8.14., 55. o.).

<sup>(4)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 2009/73/EK irányelve (2009. július 13.) a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/55/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2009.8.14., 94. o.).

<sup>(5)</sup> A Bizottság 1031/2010/EU rendelete (2010. november 12.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei árverés útján történő értékesítésének időbeli ütemezéséről, lebonyolításáról és egyéb vonatkozásairól (HL L 302., 2010.11.18., 1. o.).

25. „kritikus referenciamutató”: a 20. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek valamelyikét teljesítő és az említett cikk értelmében a Bizottság által létrehozott jegyzékben szereplő, szabályozott adatokon alapuló referenciamutatótól eltérő referenciamutató;
26. „jelentős referenciamutató”: a 24. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeket teljesítő referenciamutató;
27. „nem jelentős referenciamutató”: a 20. cikk (1) bekezdésben és a 24. cikk (1) bekezdésben meghatározott feltételeket nem teljesítő referenciamutató;
28. „található”: jogi személyek vonatkozásában az az ország, amelyben annak székhelye vagy egyéb hivatalos címe van, természetes személyek vonatkozásában pedig az az ország, amelyben az illető személy adóigazgatási szempontból honos;
29. „közhatalmi szerv”:
- kormány vagy egyéb közigazgatás, beleértve azokat a szerveket is, amelyek feladata az államadósság kezelése vagy az ebben való részvétel;
  - olyan szervezet vagy személy, amely nemzeti jog alapján közigazgatási feladatokat lát el, vagy közfeladatot vagy közfunkciót lát el, vagy az a) pont hatálya alá tartozó szervezet ellenőrzése alatt közszolgáltatást nyújt, ideértve a foglalkoztatással, a gazdasági tevékenységgel és az inflációval kapcsolatos mutatókat;

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 49. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e cikk (1) bekezdésében meghatározott fogalmak technikai elemeinek és különösen annak további pontosítására, hogy egy index meghatározása céljából mi minősül a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tételnek.

Megfelelő esetben a Bizottság figyelembe veszi a piaci vagy műszaki fejlődést és a referenciamutatókkal kapcsolatos felügyeleti gyakorlat nemzetközi harmonizációját.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az e cikk (1) bekezdésének 29. pontjában foglalt fogalommeghatározásnak megfelelő uniós közhatalmi szervek jegyzékének létrehozása és felülvizsgálata érdekében. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 50. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Megfelelő esetben a Bizottság figyelembe veszi a piaci vagy műszaki fejlődést és a referenciamutatókkal kapcsolatos felügyeleti gyakorlat nemzetközi harmonizációját.

## II. CÍM

### A REFERENCIAMUTATÓK INTEGRITÁSA ÉS MEGBÍZHATÓSÁGA

#### 1. FEJEZET

#### **A referenciamutató-kezelők által gyakorolt irányítás és kontroll**

#### 4. cikk

#### **Irányítási és összeférhetlenségi követelmények**

(1) A referenciamutató-kezelő stabil irányítási rendszerrel rendelkezik, amelynek részét képezi a referenciamutatók előállításában részt vevő személyek jól meghatározott, átlátható és konzisztens feladat- és felelősségi köreire épülő, egyértelmű szervezeti struktúra.

A referenciamutató-kezelő megteszi a megfelelő lépéseket a közöttük – ideértve vezetőit, alkalmazottait és bármely egyéb hozzá közvetlenül vagy közvetetten ellenőrzés révén kapcsolódó személyt – és az adatszolgáltatói, vagy felhasználói közötti összeférhetlenség azonosítása, megelőzése és kezelése, valamint annak biztosítása érdekében, hogy amikor a referenciamutató meghatározásának folyamatában megítélésre vagy mérlegelésre van szükség, azt függetlenül és elfogulatlanul gyakorolják.

(2) A referenciamutató előállítását a referenciamutató-kezelő üzleti tevékenységének minden olyan részétől operatíván el kell választani, amely tényleges vagy lehetséges összeférhetlenséget okozhat.

(3) Amennyiben nem megfelelően kezelhető összeférhetlenség merül fel a referenciamutató-kezelőnél annak tulajdonosi struktúrája, a referenciamutató-kezelő tulajdonosa vagy a referenciamutató-kezelőt ellenőrző szervezet, illetve a referenciamutató-kezelő által tulajdonolt vagy ellenőrzött szervezet vagy a referenciamutató-kezelő leányvállalata ellenőrző érdekelttsége vagy más tevékenysége miatt, az érintett illetékes hatóság kérheti a referenciamutató-kezelőt, hogy olyan független felügyeleti funkciót hozzon létre, amelynek része az érdekelttek – beleértve a felhasználókat és az adatszolgáltatókat – kiegyensúlyozott képviselése.

(4) Amennyiben az ilyen összeférhetlenség nem kezelhető megfelelően, az illetékes hatóság kérheti a referenciamutató-kezelőtől az összeférhetlenséget okozó minden tevékenység vagy viszony megszüntetését, vagy a referenciamutató előállításának megszüntetését.

(5) A referenciamutató-kezelő minden meglévő vagy lehetséges összeférhetlenséget nyilvánosságra hoz, vagy közzétesz a referenciamutató felhasználói és az érintett illetékes hatóság, valamint adott esetben az adatszolgáltatók számára. Ezek közé tartozik a referenciamutató-kezelő feletti tulajdonosi vagy ellenőrzési jogokból származó összeférhetlenség is.

(6) A referenciamutató-meghatározás integritásának és függetlenségének védelme érdekében a referenciamutató-kezelő megfelelő elveket és eljárásokat, illetve hathatós szervezeti megoldásokat alakít ki és alkalmaz az összeférhetlenségek felismerése, felfedése, megelőzése, kezelése és enyhítése céljából. Ezeket az elveket és eljárásokat rendszeresen felül kell vizsgálni és frissíteni kell. Az elveknek és eljárásoknak figyelembe kell venniük és kezelniük kell az összeférhetlenséget, a referenciamutató meghatározása folyamatának részét képező mérlegelés mértékét és a referenciamutató jelentette kockázatot, valamint:

- a) biztosítaniuk kell a referenciamutató-kezelő számára szolgáltatott vagy az általa előállított információk bizalmas kezelését, az e rendelet és az e rendelet alapján elfogadott egyéb jogi aktusok által előírt nyilvánosságra hozatali és átláthatósági kötelezettségekre is figyelemmel; és
- b) kifejezetten enyhíteniük kell a referenciamutató-kezelő feletti tulajdonosi vagy ellenőrzési jogok vagy a referenciamutató-kezelő társaságcsoportjában meglévő egyéb részesedés, illetve a referenciamutató meghatározása kapcsán a referenciamutató-kezelőre hatást vagy ellenőrzést gyakorolni képes más személyek okozta összeférhetlenséget.

(7) A referenciamutató-kezelő biztosítja, hogy az alkalmazottai és bármely egyéb természetes személy, akinek a szolgáltatásai a referenciamutató-kezelő rendelkezésére állnak, vagy akinek a szolgáltatásai felett ellenőrzést gyakorol, és akik közvetlenül részt vesznek a referenciamutató előállításában:

- a) rendelkezzenek a feladatuk elvégzéséhez szükséges készségekkel, tudással és tapasztalattal, és hatékony irányítás és felügyelet alatt álljanak;
- b) ne álljanak illetéktelen befolyás alatt vagy nem összeférhetetlenek, javadalmazásuk és teljesítményük értékelése ne okozzon összeférhetlenséget, és semmilyen más módon ne érintse a referenciamutató meghatározása folyamatának integritását;
- c) érdekeik és üzleti kapcsolataik ne ütközzenek az adott referenciamutató-kezelő tevékenységeivel;
- d) tilos legyen számukra személyes alapon vagy piaci szereplők megbízásából vételi vagy eladási ajánlatokban, illetve kereskedési ügyletekben való részvétel révén közreműködni valamely referenciamutató meghatározásában, kivéve abban az esetben, ha e közreműködés a referenciamutató módszertanának részeként kifejezetten szükséges, és a benne foglalt konkrét szabályok szerint történik; és
- e) vonatkoznak rájuk az összeférhetlenség kockázatát felvető tevékenységet folytató más alkalmazottakkal vagy harmadik felekkel való információcserét vagy a referenciamutatóra hatást gyakorló információk cseréjét szabályozó hatékony eljárások.

(8) A referenciamutató-kezelő konkrét belső kontrolleljárasokat alakít ki a referenciamutató meghatározását végző alkalmazott vagy személy integritásának és megbízhatóságának szavatolása céljából. Ezek közé tartozik legalább a referenciamutató terjesztését megelőző vezetői belső jóváhagyás.

## 5. cikk

### Felügyeleti funkciókkal kapcsolatos követelmények

(1) A referenciamutató-kezelő olyan állandó és hathatós felügyeleti funkciót hoz létre és működtet, amely a referenciamutató előállításának valamennyi eleme felett felügyeletet biztosít.

(2) A referenciamutató-kezelő megalapozott eljárásokat alakít ki és tart fenn felügyeleti funkciója tekintetében, amelyeket az érintett illetékes hatóságok rendelkezésére bocsát.

(3) A felügyeleti funkció működésének feddhetetlennek kell lennie, és annak részét képezik a következő, a referenciamutató-kezelő által a referenciamutató összetettségéhez, elterjedtségéhez és sebezhetőségéhez igazított feladatok:

- a) a referenciamutató meghatározásának és módszertanának legalább évenkénti felülvizsgálata;
- b) a referenciamutató módszertanát érintő változások felügyelete, és a referenciamutató-kezelő felhatalmazása az e változásokkal kapcsolatos konzultációk lebonyolítására;
- c) a referenciamutató-kezelő ellenőrzési rendszerének, a referenciamutató kezelésének és működtetésének, és – amennyiben a referenciamutató adatszolgáltatóktól származó bemeneti adatokon alapul – a 15. cikkben említett magatartási kódexnek a felügyelete;
- d) a referenciamutató megszüntetésére vonatkozó eljárások, ideértve a megszüntetéssel kapcsolatos konzultációk felülvizsgálata és jóváhagyása;
- e) a referenciamutató előállításában részt vevő harmadik felek, köztük a referenciamutató kiszámításában és terjesztésében részt vevő harmadik felek felügyelete;
- f) a belső és külső ellenőrzések és felülvizsgálatok értékelése, valamint az ezek által előírt korrekciós intézkedések végrehajtásának nyomon követése;
- g) amennyiben a referenciamutató adatszolgáltatóktól származó bemeneti adatokon alapul, a bemeneti adatok és az adatszolgáltatók, valamint a referenciamutató-kezelő által a bemenetiadat-szolgáltatás vitatása vagy hitelesítése terén kifejtett tevékenység nyomon követése;
- h) amennyiben a referenciamutató adatszolgáltatóktól származó bemeneti adatokon alapul, a 15. cikkben említett magatartási kódex megsértésével kapcsolatosan hatékony intézkedések foganatosítása; és
- i) az érintett illetékes hatóság tájékoztatása – ha a referenciamutató adatszolgáltatóktól származó bemeneti adatokon alapul – az adatszolgáltatók vagy a referenciamutató-kezelők bármely, a felügyeleti rendszer által észlelt kötelességszegéséről és az esetleges rendellenes vagy gyanús bemeneti adatokról.

(4) A felügyeleti funkciót külön bizottság vagy más megfelelő irányítási rendszer látja el.

(5) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a felügyeleti funkció eljárásainak és jellemzőinek pontosítására, ideértve összetételét és a szervezeti struktúrában elfoglalt helyét, ezzel biztosítva a gyakorlat integritását és az összeférhetetlenség elkerülését. Az ESMA összeállítja a (4) bekezdésben rögzített, megfelelő irányítási rendszerek nem kimerítő jegyzékét.

Az ESMA megkülönbözteti a referenciamutatók és ágazatok e rendelet által meghatározott különböző típusait, és figyelembe veszi a referenciamutató-kezelők tulajdonosi és ellenőrzési rendszereinek különbségeit, a referenciamutató előállításának jellegét, mértékét és összetettségét, valamint a referenciamutató kockázatát és hatását a referenciamutatók irányítási követelményeivel kapcsolatos felügyeleti gyakorlatok nemzetközi konvergenciájára is tekintettel. Ugyanakkor az ESMA szabályozástechnikai standardtervezetei nem vonatkoznak és nem alkalmazandók a nem jelentős referenciamutatók kezelői esetében.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2017. április 1-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

(6) Az ESMA az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat adhat ki a nem jelentős referenciamutatók kezelői számára az e cikk (5) bekezdésében említett elemek pontosítása céljából.

## 6. cikk

### Az ellenőrzési rendszerre vonatkozó követelmények

(1) A referenciamutató-kezelő rendelkezik a referenciamutatóinak e rendelettel összhangban történő előállítását, közzétételét vagy elérhetővé tételét szavatoló ellenőrzési rendszerrel.

- (2) Az ellenőrzési rendszer arányos az azonosított összeférhetlenségek mértékével, a referenciamutató előállítása során gyakorolt mérlegelés mértékével és a bemeneti adatok jellegével.
- (3) Az ellenőrzési rendszer magában foglalja:
- a működési kockázatok kezelését;
  - a megfelelő és hatékony üzletmenet-folytonossági és katasztrófa elhárítási terveket;
  - a referenciamutató előállítási folyamatának zavara esetére bevezetendő vészhelyzeti intézkedéseket.
- (4) A referenciamutató-kezelő intézkedéseket tesz:
- annak biztosítása érdekében, hogy az adatszolgáltatók betartsák a 15. cikkben említett magatartási kódex előírásait és a bemeneti adatokra vonatkozó standardokat;
  - a bemeneti adatok nyomon követése érdekében, beleértve – ha ez megvalósítható – a bemeneti adatoknak a referenciamutató közzététele előtti nyomon követését és a bemeneti adatoknak a referenciamutató közzétételét követően az esetleges hibák és rendellenességek azonosítása céljából történő hitelesítését.
- (5) Biztosítani kell az ellenőrzési rendszer megfelelő módon történő dokumentálását, felülvizsgálatát és naprakésszé tételét, valamint azt kérésre hozzáférhetővé kell tenni a felhasználók és az érintett illetékes hatóság számára.

#### 7. cikk

### Az elszámoltathatósági keretre vonatkozó követelmények

- (1) A referenciamutató-kezelő a nyilvántartások vezetését, az ellenőrzést és a felülvizsgálatot, valamint a panaszkezelési eljárást magában foglaló, az e rendelet követelményeinek való megfelelés tekintetében bizonyítékokkal szolgáló elszámoltathatósági kerettel rendelkezik.
- (2) A referenciamutató-kezelő belső testületet nevez ki, amely rendelkezik a szükséges képességekkel annak felülvizsgálatára, hogy a referenciamutató-kezelő betartja-e a referenciamutató módszertanát és az e rendeletben meghatározott előírásokat, és erről jelentést tesz.
- (3) Kritikus referenciamutatók esetében a referenciamutató-kezelő független külső ellenőrt jelöl ki, amely legalább évenként felülvizsgálja, hogy a referenciamutató-kezelő betartja-e a referenciamutató módszertanát és az e rendeletben meghatározott előírásokat, és erről jelentést tesz.
- (4) Az érintett illetékes hatóság kérésére a referenciamutató-kezelő átadja az illetékes hatóságnak a (2) bekezdésben előírt felülvizsgálatok és jelentések részleteit. Az érintett illetékes hatóság vagy bármely referenciamutató-felhasználó kérésére a referenciamutató-kezelő közzéteszi a (3) bekezdésben előírt ellenőrzés részleteit.

#### 8. cikk

### Nyilvántartási követelmények

- (1) A referenciamutató-kezelő nyilvántartást vezet a következőkről:
- valamennyi bemeneti adat és az ilyen adatok felhasználása;
  - a referenciamutató meghatározásához használt módszertan;
  - a referenciamutató-kezelő, és adott esetben az értékelők által a referenciamutató meghatározása során végzett megítélés vagy mérlegelés, ideértve az adott megítélés vagy mérlegelés indokolását;
  - egyres bemeneti adatok – és különösen a referenciamutató módszertani követelményeinek megfelelő bemeneti adatok – esetleges figyelmen kívül hagyása, és az adatok figyelmen kívül hagyásának indokolása;

- e) a standard eljárások és módszertanok egyéb változásai és az azoktól való eltérések, beleértve a piaci stressz vagy zavar időszakában eszközölt változtatásokat és eltéréseket is;
- f) az adatközlő személyek, valamint a referenciamutató-kezelő által a referenciamutató meghatározása céljából foglalkoztatott természetes személyek személyazonossága;
- g) a panaszokkal kapcsolatos dokumentumok, köztük a panaszos által benyújtott dokumentumok; és
- h) a referenciamutató-kezelő alkalmazottai és az adatszolgáltatók vagy adatközlő személyek között folytatott, a referenciamutatóval kapcsolatos telefonbeszélgetések vagy elektronikus kommunikáció.

(2) A referenciamutató-kezelő az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartásokat legalább öt évig megőrzi olyan formában, amely lehetővé teszi a referenciamutató meghatározásának reprodukálását és maradéktalan megértését, valamint a bemeneti adatok, a számítások, a megítélések és a mérlegelések ellenőrzését vagy értékelését. Az (1) bekezdés h) pontjával összhangban rögzített telefonbeszélgetések és elektronikus kommunikáció felvételeit kérésre a beszélgetésekben és a kommunikációban érintett személyek rendelkezésére kell bocsátani, és három évig meg kell őrizni.

#### 9. cikk

### Panaszkezelési mechanizmus

(1) A referenciamutató-kezelő – többek között a referenciamutató-kezelő referenciamutató- meghatározási folyamatával kapcsolatos – panaszok befogadására, kivizsgálására és nyilvántartására vonatkozó eljárásokat tesz közzé és alkalmaz.

(2) A panaszkezelési mechanizmus biztosítja, hogy:

- a) a referenciamutató-kezelő panaszkezelési szabályokat bocsát rendelkezésre, amelyek lehetővé teszik, hogy panaszokat nyújtsanak be egy adott referenciamutató-meghatározásnak a piaci értékekhez viszonyított reprezentativitásával, a referenciamutató-meghatározás javasolt módosításaival, a módszertannak egy konkrét referenciaérték-meghatározásra vonatkozó alkalmazásával és a referenciamutató-meghatározási folyamata kapcsán hozott egyéb döntésekkel kapcsolatban;
- b) a panaszokat kellő időn belül és méltányos módon kivizsgálják, valamint a vizsgálat eredményét a panaszossal észszerű időn belül közölik, kivéve, ha ez a közlés ellentétes a közrend céljaival vagy az 596/2014/EU rendelettel; és
- c) a panaszokat a panasz által érintett munkavállalóktól független személyek vizsgálják ki.

#### 10. cikk

### Kiszervezés

(1) A referenciamutató-kezelők a referenciamutató előállításával kapcsolatos feladatokat nem szervezhetik ki oly módon, hogy az súlyosan veszélyeztesse a referenciamutató-kezelő által a referenciamutató előállítása felett gyakorolt ellenőrzést vagy az érintett illetékes hatóság képességét a referenciamutató feletti felügyelet gyakorlására.

(2) Amennyiben a referenciamutató-kezelő a referenciamutató előállításával kapcsolatos feladatot vagy bármely releváns szolgáltatást vagy tevékenységet valamely szolgáltatónak kiszervez, a referenciamutató-kezelő továbbra is teljes mértékben felelős marad az e rendelet referenciamutató-kezelőkre vonatkozó kötelezettségeinek teljesítéséért.

(3) Feladatok kiszervezése esetében a referenciamutató-kezelő biztosítja a következő feltételek teljesülését:

- a) a szolgáltató megfelelő képességgel, kapacitással és a törvényben előírt engedéllyel rendelkezik a kiszervezett funkciók, szolgáltatások vagy tevékenységek megbízható és szakmai szintű elvégzéséhez;

- b) a referenciamutató-kezelő az érintett illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátja a referenciamutató meghatározásának folyamatában részt vevő szolgáltató azonosító adatait és feladatait;
- c) a referenciamutató-kezelő megfelelő intézkedéseket tesz, amennyiben úgy tűnik, hogy a szolgáltató nem képes eredményesen és az alkalmazandó jogszabályi és szabályozási követelményeknek megfelelően ellátni a rábízott feladatokat;
- d) a referenciamutató-kezelő gondoskodik a kiszervezett feladatok eredményes felügyeletéhez szükséges szakértelem biztosításáról és a kiszervezés kockázatainak kezeléséről;
- e) a szolgáltató tájékoztatja a referenciamutató-kezelőt minden olyan fejleményről, amely jelentős mértékben befolyásolhatja a kiszervezett feladatok jogszabályi és szabályozási követelményeknek megfelelő ellátására való képességét;
- f) a szolgáltató a kiszervezett tevékenységek tekintetében együttműködik az érintett illetékes hatósággal, és biztosítja, hogy a referenciamutató-kezelő és az érintett illetékes hatóság ténylegesen hozzáférhessen a kiszervezett tevékenységeivel kapcsolatos adatokhoz és beléphessen a szolgáltató telephelyére, továbbá hogy az érintett illetékes hatóság gyakorolhassa e hozzáférési jogait;
- g) a referenciamutató-kezelő szükség esetén megszüntetheti a kiszervezést;
- h) a referenciamutató megteszi az észszerű lépéseket – így például vészhelyzeti tervet készít – a szolgáltató referenciamutató meghatározásának folyamatában való részvételéhez társuló indokolatlan működési kockázat elkerülése érdekében.

## 2. FEJEZET

### **Bemeneti adatok, módszertan és a jogsértések bejelentése**

#### 11. cikk

#### **Bemeneti adatok**

(1) A bemeneti adatok tekintetében a referenciamutatók előállítására vonatkozóan a következő követelmények érvényesülnek:

- a) elegendő és pontos bemeneti adatnak kell rendelkezésre állnia ahhoz, hogy az adatok pontosan és megbízhatóan tükrözzék a referenciamutató által mérni hivatott piaci és gazdasági valóságot.

A bemeneti adatoknak – adott esetben, és ha rendelkezésre állnak – ügyleti adatoknak kell lenniük. Amennyiben az ügyleti adatok nem elegendők – vagy nem megfelelőek – ahhoz, hogy pontos és megbízható képet adjanak a referenciamutató által mérni hivatott piaci és gazdasági valóságról, nem ügyleti adatok, többek között becslt árak, jegyzési ajánlatok és jegyzések vagy más értékek is felhasználhatók;

- b) az a) pontban hivatkozott bemeneti adatnak ellenőrizhetőnek kell lennie;
- c) az a) pontnak és a módszertannak való megfelelés biztosítása érdekében a referenciamutató-kezelő egyértelmű útmutatást dolgoz ki és tesz közzé a bemeneti adatok típusa, a bemeneti adatok különböző típusainak felhasználásához rendelt prioritások és a szakértői megítélés gyakorlása tekintetében;
- d) amennyiben a referenciamutató az adatszolgáltatóktól származó bemeneti adatok felhasználásán alapul, a referenciamutató-kezelő a bemeneti adatokat lehetőség szerint az adatszolgáltatók megbízható és reprezentatív paneljétől vagy mintájától szerzi be, biztosítva ezáltal, hogy az adatokból nyert referenciamutató megbízható és reprezentatív a referenciamutató által mérni hivatott piaci és gazdasági valóság tekintetében;
- e) a referenciamutató-kezelő nem használ fel olyan adatszolgáltatótól származó bemeneti adatokat, aki vagy amely észlelése szerint nem tartja magát a 15. cikkben említett magatartási kódexhez, és ebben az esetben nyilvánosan hozzáférhető reprezentatív adatokat szerez be.

(2) A referenciamutató-kezelő biztosítja, hogy a bemeneti adatok tekintetében megvalósuló kontrollintézkedései magukban foglalják a következőket:

- a) a referenciamutató-kezelő számára bemeneti adatokat szolgáltatók körének meghatározására vonatkozó kritériumok kialakítása és az adatszolgáltatók kiválasztására szolgáló eljárás létrehozása;
- b) az adatszolgáltató által biztosított bemeneti adatok értékelésére és az adatszolgáltató általi további bemeneti adatok szolgáltatásának megtiltására vagy, adott esetben, meg nem felelés esetén az adatszolgáltatóval szemben alkalmazandó egyéb szankciók alkalmazására irányuló eljárás; és



c) a bemeneti adatok integritásának és pontosságának biztosítása érdekében azok hitelesítésére, egyebek mellett más mutatókkal vagy adatokkal való összehasonlítására irányuló eljárás kialakítása.

(3) Amennyiben a referenciamutató bemeneti adatait front office egység szolgáltatja (ilyen egységnek minősülnek az adatszolgáltatók vagy kapcsoló vállalkozásaik mindazon osztályai, részlegei, csoportjai vagy munkavállalói, akik árazási, kereskedési, értékesítési, marketing-, reklám-, üzletszerzési, strukturálási vagy ügynöki tevékenységet végeznek), a referenciamutató-kezelő:

a) olyan adatokat szerez be más forrásból amelyek ezeket a bemeneti adatokat megerősíti; és

b) biztosítja, hogy az adatszolgáltatók megfelelő belső felügyeleti és ellenőrzési eljárásokkal rendelkezzenek.

(4) Ha a referenciamutató-kezelő arra a megállapításra jut, hogy a bemeneti adatok nem a referenciamutató által mérni hivatott piaci és gazdasági valóságot reprezentálják, akkor ez a referenciamutató-kezelő – észszerű határidőn belül – vagy annak érdekében változtatja meg a bemeneti adatokat, az adatszolgáltatókat vagy a módszertant, hogy a bemeneti adatok az említett piaci és gazdasági valóságot reprezentálják, vagy beszünteti az adott referenciamutató előállítását.

(5) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki annak további pontosítása céljából, hogy hogyan biztosítható a bemeneti adatok az (1) bekezdés a) és b) pontjában előírt megfelelése és igazolhatósága, továbbá az adatszolgáltató belső felügyeleti és ellenőrzési eljárásainak, amellyel a (3) bekezdés b) pontjának megfelelően a referenciamutató-kezelőnek rendelkeznie kell további pontosítása céljából, a bemeneti adatok integritásának és pontosságának biztosítása érdekében. Ugyanakkor az ESMA ezen szabályozástechnikai standardtervezetei nem vonatkoznak és nem alkalmazhatóak a nem jelentős referenciamutatókat kezelő referenciamutató-kezelők esetében.

Az ESMA figyelembe veszi a referenciamutatók és ágazatok e rendeletben meghatározott különféle típusait, a bemeneti adatok jellegét, a mögöttes piaci vagy gazdasági valóságot és az arányosság elvét, a referenciamutatók manipuláció általi sebezhetőségét, valamint a referenciamutatókkal kapcsolatos felügyeleti gyakorlat nemzetközi szintű konvergenciáját.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2017. április 1-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

(6) Az ESMA az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat adhat ki a nem jelentős referenciamutatókat kezelők számára az e cikk (5) bekezdésében említett elemek pontosítása céljából.

## 12. cikk

### Módszertan

(1) A referenciamutató-kezelő a referenciamutató meghatározásához olyan módszertant alkalmaz, amely:

a) megalapozott és megbízható;

b) amelynek egyértelmű szabályai meghatározzák, hogy a referenciamutató megállapítása kapcsán a mérlegelési jogkör hogyan és mikor gyakorolható;

c) szigorú, következetes és hitelesíthető, ideértve adott esetben a rendelkezésre álló üzleti adatokra végzett utótesztelés lehetőségét;

d) rugalmas, és biztosítja, hogy a referenciamutató a lehető legtágabb körülmények között is – integritásának veszélyeztetése nélkül – kiszámítható legyen;

e) nyomon követhető és ellenőrizhető.

(2) A referenciamutató módszertanának kidolgozása során a referenciamutató-kezelő:

a) figyelembe veszi egyebek mellett a piac méretét és szokásos likviditását, a kereskedés átláthatóságát és a piaci szereplők pozícióit, a piaci koncentrációt, a piac dinamikáját, valamint azt, hogy a minták mennyire reprezentatívak a referenciamutató által mérni hivatott gazdasági valóság tekintetében;

- b) meghatározza, mi minősül az adott referenciamutató alkalmazásában aktív piacnak; és
- c) megállapítja az előnyben részesített bemeneti adatok különböző típusait.

(3) A referenciamutató-kezelő egyértelmű szabályokat tesz közzé arra vonatkozóan, hogy a bemeneti adatok mennyisége vagy minősége mikor csökken a referenciamutató pontos és megbízható meghatározásához szükséges mérték alá, és hogy ilyen körülmények fennállása esetén kiszámítja-e a referenciamutatót, és ha igen, milyen módon.

### 13. cikk

#### A módszertan átláthatósága

(1) A referenciamutató-kezelő a referenciamutató kidolgozása, működtetése és igazgatása során átlátható módon jár el. E célból a referenciamutató-kezelő közzéteszi vagy elérhetővé teszi:

- a) az egyes előállított és közzétett referenciamutatókra, vagy adott esetben az egyes előállított és közzétett referenciamutató-családokra általa alkalmazott módszertan alapvető elemeit;
- b) az adott módszertan belső felülvizsgálatára és jóváhagyására, valamint e felülvizsgálat gyakoriságára vonatkozó részletes információkat;
- c) a referenciamutató-kezelő módszertanának javasolt lényeges módosításai esetében követendő eljárást és a javasolt módosítások indokolását, ezen belül azt, hogy mi minősül lényeges módosításnak, és azokat a körülményeket, amelyek fennállása esetében a referenciamutató-kezelő értesíti a felhasználókat az említett módosításokról.

(2) Az (1) bekezdés c) pontjában említett eljárás:

- a) egyértelmű határidőkhöz kötött előzetes értesítésről rendelkezik, amely lehetőséget nyújt a javasolt lényeges módosítások hatásának elemzésére és az azzal kapcsolatos észrevételek megtételére; és
- b) biztosítja, hogy a konzultációkat követően az e bekezdés a) pontjában említett észrevételek és a referenciamutató-kezelő azokra adott válaszai – kivéve, ha az észrevételt tevő azok bizalmas kezelését kérte – hozzáférhetőek legyenek.

(3) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az olyan információk további pontosítása céljából, amelyeket a referenciamutató-kezelőknek az (1) és (2) bekezdésben előírt követelményeknek megfelelően közölniük kell különbséget téve a referenciamutatók és ágazatok e rendeletben meghatározott különböző típusai között. Az ESMA figyelembe veszi annak szükségességét, hogy a módszertan olyan elemeit nyilvánosságra kell hozni, amelyek elég részletesek ahhoz, hogy lehetővé tegyék a felhasználók számára annak megértését, hogy hogyan állítják elő a referenciamutatót, és hogy értékelni tudják annak reprezentativitását, az egyes felhasználók számára jelentett relevanciáját, valamint azt, hogy azt hivatkozási alapként lehet-e használni a pénzügyi eszközök és ügyletek esetében, figyelembe veszi továbbá az arányosság elvét. Ugyanakkor az ESMA szabályozástechnikai standardtervezetei nem vonatkoznak és nem alkalmazhatók a nem jelentős referenciamutatókat kezelő referenciamutató-kezelők esetében.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2017. április 1-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(4) Az ESMA az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat adhat ki a nem jelentős referenciamutatókat kezelők számára az e cikk (3) bekezdésében említett elemek további pontosítása céljából.

### 14. cikk

#### A jogsértések bejelentése

(1) A referenciamutató az 596/2014/EU rendelet értelmében vett manipulációjával vagy manipulációjának kísérletével járó bármely tevékenység feltárása és az illetékes hatóságoknak történő bejelentése céljából a referenciamutató-kezelő megfelelő rendszereket és hatékony kontrollintézkedéseket léptet életbe a bemeneti adatok integritásának biztosítása érdekében.

(2) A referenciamutató-kezelő ellenőrzi a bemeneti adatokat és az adatszolgáltatókat annak érdekében, hogy a referenciamutató az 596/2014/EU rendelet értelmében vett manipulációjával vagy manipulációjának kísérletével járó bármely tevékenység – ideértve az erre irányuló összejátszást is – a referenciamutató-kezelő általi gyanúja esetén értesíteni tudja az illetékes hatóságot, és közölni tudjon minden releváns információt.

A referenciamutató-kezelő illetékes hatósága az 596/2014/EU rendelet értelmében adott esetben továbbítja ezeket az információkat az érintett hatósághoz.

(3) A referenciamutató-kezelő eljárásokat működtet, amelyek alapján vezetői, alkalmazottai és bármely egyéb természetes személy, akinek a szolgáltatásai a rendelkezésére állnak vagy akinek a szolgáltatásai felett ellenőrzést gyakorol, belső úton jelentést tud tenni e rendelet megsértéséről.

### 3. FEJEZET

#### **Magatartási kódex és adatszolgáltatói követelmények**

##### 15. cikk

#### **Magatartási kódex**

(1) Amennyiben valamely referenciamutató az adatszolgáltatóktól származó bemeneti adatokon alapul, a referenciamutató-kezelője minden referenciamutatóra vonatkozóan magatartási kódexet fogad el, amely egyértelműen meghatározza az adatszolgáltatóknak a bemeneti adatok szolgáltatásával összefüggő kötelezettségeit, és biztosítja, hogy ez a magatartási kódex megfeleljen az e rendeletben előírt rendelkezéseknek. A referenciamutató-kezelő rendszeresen, de legalább évente egyszer, illetve változások esetén meggyőződik róla, hogy az adatszolgáltatók betartják-e a magatartási kódexet.

(2) A magatartási kódexnek legalább a következő elemeket tartalmaznia kell:

- a) a szolgáltatandó bemeneti adatok egyértelmű leírását és az annak biztosításához szükséges követelményeket, hogy a bemeneti adatokat a 11. és 14. cikknek megfelelően szolgáltatassák;
- b) az olyan személyek azonosítását, akik vagy amelyek a referenciamutató-kezelő részére bemeneti adatot szolgáltathatnak, valamint az adatszolgáltató és más adatközlők személyazonosságának ellenőrzésére vonatkozó eljárásokat, továbbá az adatszolgáltató nevében történő bemenetiadat-szolgáltatásra jogosult személyek felhatalmazására vonatkozó eljárásokat;
- c) azokat a szabályokat, amelyek biztosítják, hogy az adatszolgáltatók minden releváns bemeneti adatot közölnek; és
- d) az adatszolgáltatók által kialakítandó rendszereket és kontrolleljárásokat, ezen belül:
  - i. a bemeneti adatok szolgáltatására vonatkozó eljárásokat, ezen belül pedig annak az adatszolgáltató általi közlésére vonatkozó követelményeket, hogy a bemeneti adatok ügyleti adatok-e, és megfelelnek-e a referenciamutató-kezelő által előírt követelményeknek;
  - ii. a bemenetiadat-szolgáltatás során alkalmazott mérlegelésre vonatkozó szabályokat;
  - iii. a bemeneti adatoknak az adatszolgáltatást megelőző hitelesítésére vonatkozó követelményeket;
  - iv. a nyilvántartásra vonatkozó szabályokat;
  - v. a gyanús bemeneti adatok bejelentésére vonatkozó követelményeket;
  - vi. az összeférhetetlenség kezelésére vonatkozó követelményeket.

(3) A referenciamutató-kezelő dönthet úgy, hogy egyetlen közös magatartási kódexet alakít ki az általa előállított egyes referenciamutató-családok tekintetében.

(4) Amennyiben az érintett illetékes hatóság a 41. cikkben említett saját hatáskörében eljárva olyan elemeket talál a magatartási kódexben, amelyek nem felelnek meg e rendeletnek, tájékoztatja erről az adott referenciamutató-kezelőt. A referenciamutató-kezelő az említett tájékoztatást követő 30 napon belül úgy módosítja a magatartási kódexet, hogy az megfeleljen e rendeletnek.

(5) Valamely kritikus referenciamutatónak a 20. cikk (1) bekezdésében említett jegyzékbe való felvételéről szóló határozat hatálybalépésétől számított 15 munkanapon belül az adott kritikus referenciamutatót kezelő referenciamutató-kezelő megküldi az érintett illetékes hatóság részére a magatartási kódexet. Az érintett illetékes hatóság 30 napon belül ellenőrzi, hogy a magatartási kódex tartalma megfelel-e e rendelet előírásainak. Amennyiben az érintett illetékes hatóság talál olyan elemeket, amelyek nem felelnek meg e rendelet előírásainak e cikk (4) bekezdése alkalmazandó.

(6) Az ESMA szabályozástechnikai standardokat dolgoz ki a magatartási kódex (2) bekezdésben említett elemeinek a referenciamutatók különböző típusait illető további pontosítására, valamint a referenciamutatók és a pénzügyi piacok fejleményeinek figyelembevétele céljából.

Az ESMA figyelembe veszi a referenciamutatók és az adatszolgáltatók – mindenekelőtt a bemeneti adatok és a módszertanok tekintetében – különböző jellemzőit, a bemeneti adatok manipulációjának kockázatát és a referenciamutatókkal kapcsolatos felügyeleti gyakorlat nemzetközi konvergenciáját.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2017. április 1-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

#### 16. cikk

### A felügyelt adatszolgáltatókra vonatkozó irányítási és kontrollkövetelmények

(1) A felügyelt adatszolgáltatóra a következő irányítási és kontrollkövetelmények alkalmazandók:

- a) a felügyelt adatszolgáltató biztosítja, hogy a bemeneti adatok szolgáltatására semmilyen fennálló vagy potenciális összeférhetlenség nem hat, és amennyiben a mérlegelési jogkör gyakorlására van szükség, azt függetlenül és tisztességesen, a releváns információk alapján, a 15. cikkben említett magatartási kódexszel összhangban gyakorolják;
- b) a felügyelt adatszolgáltató rendelkezik a bemeneti adatok integritását, pontosságát és megbízhatóságát biztosító ellenőrzési rendszerrel, amely biztosítja, hogy a bemeneti adatokat e rendelet rendelkezéseivel és a 15. cikkben említett magatartási kódexszel összhangban szolgáltatassák.

(2) A felügyelt adatszolgáltató hatékony rendszereket és ellenőrzést működtet a referenciamutató-kezelő számára történő bemenetiadat-szolgáltatás integritásának és megbízhatóságának biztosítása céljából. Ide tartoznak a következők:

- a) a bemeneti adatokat a referenciamutató-kezelővel közlő személyek kitérére vonatkozó ellenőrzés, ezen belül adott esetben az adatközlő természetes személy felettese által történő jóváhagyás;
- b) az adatközlő személyek megfelelő, legalább az e rendeletet és az 596/2014/EU rendeletet lefedő képzése;
- c) az összeférhetlenség kezelésére vonatkozó intézkedések, ideértve adott esetben az alkalmazottak szervezeti elkülönítését és a javadalmazási politika által létrehozott, a referenciamutatók manipulálására ösztönző hatások kiküszöbölésére irányuló megfontolásokat;
- d) a bemenetiadat-szolgáltatással kapcsolatos kommunikáció, az adatszolgáltató által az adatszolgáltatáshoz felhasznált összes információ, valamint az összes fennálló vagy lehetséges összeférhetlenség – ideértve többek között, de nem kizárólag az adatszolgáltató kitétségét a referenciamutatót használó pénzügyi eszközöknek – megfelelő időtartamon keresztül történő nyilvántartása;
- e) a belső és a külső ellenőrzések nyilvántartása.

(3) Amennyiben a bemeneti adatok szakértői megítélésen alapulnak, a felügyelt adatszolgáltató a (2) bekezdésben említett rendszerek és kontroll eljárások mellett kialakítja a megítélési vagy mérlegelési jogkör gyakorlását szabályozó elveket, és megőrzi a megítélés vagy mérlegelés indokolására vonatkozó dokumentumokat. Arányos esetben a felügyelt adatszolgáltatók figyelembe veszik a referenciamutató és a bemeneti adatok jellegét.

(4) A felügyelt adatszolgáltató teljes mértékben együttműködik a referenciamutató-kezelővel és az érintett illetékes hatósággal a referenciamutató előállításának ellenőrzése és felügyelete tekintetében, és rendelkezésre bocsátja a (2) és (3) bekezdéssel összhangban megőrzött információkat és vezetett nyilvántartásokat.

(5) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1), (2) és (3) bekezdésben meghatározott, irányításra, rendszerekre, kontrollintézkedésekre és szabályokra vonatkozó követelményeknek a referenciamutatók különböző típusait illető további pontosítására.

Az ESMA ennek során figyelembe veszi a referenciamutatók és a felügyelt adatszolgáltatók – mindenekelőtt a szolgáltatott bemeneti adatok és az alkalmazott módszertanok tekintetében megnyilvánuló – eltérő sajátosságait, a bemeneti adatok manipulációjának kockázatát, a felügyelt adatszolgáltatók által végzett tevékenységek jellegét, valamint a referenciamutatókkal kapcsolatos felügyeleti gyakorlat nemzetközi konvergenciájának fényében a referenciamutatók és a pénzügyi piacok terén tapasztalható fejleményeket. Ugyanakkor az ESMA szabályozástechnikai standardtervezetei nem vonatkoznak és nem alkalmazhatóak a nem jelentős referenciamutatókat szolgáltató felügyelt adatszolgáltatók esetében.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2017. április 1-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

(6) Az ESMA az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat adhat ki a nem jelentős referenciamutatókat szolgáltató felügyelt adatszolgáltatók számára az e cikk (5) bekezdésében említett elemek pontosítása céljából.

### III. CÍM

#### A REFERENCIAMUTATÓK KÜLÖNBÖZŐ TÍPUSÁIRA ÉS KATEGÓRIÁIRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

##### 1. FEJEZET

#### *Szabályozott adatokon alapuló referenciamutatók*

##### 17. cikk

#### **Szabályozott adatokon alapuló referenciamutatók**

(1) A 11. cikk (1) bekezdésének d) és e) pontja, a 11. cikk (2) és (3) bekezdése, a 14. cikk (1) és (2) bekezdése, valamint a 15. és a 16. cikk nem alkalmazandó a szabályozott adatokon alapuló referenciamutatók szolgáltatására és az azokhoz való hozzájárulásra. A 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja nem alkalmazandó a szabályozott adatokon alapuló, teljes mértékben és közvetlenül a 3. cikk (1) bekezdése 24. pontjában meghatározottak szerint szolgáltatott bemeneti adatokra hivatkozással előállított referenciamutatókra.

(2) A referenciamutató összes futamideje vagy lejáratára alapján számított 500 milliárd EUR összértéket meg nem haladó pénzügyi eszközökre, pénzügyi ügyletekre vagy befektetési alapok teljesítményének mérésére több referenciamutató kombinálásában közvetlenül vagy közvetve használt szabályozott adatokon alapuló referenciamutatók esetében – adott esetben – a 24. és a 25. vagy a 26. cikk rendelkezései a szabályozott adatokon alapuló referenciamutatók szolgáltatására és az azokhoz való hozzájárulásra is alkalmazandók.

##### 2. FEJEZET

#### *Referencia-kamatlábak*

##### 18. cikk

#### **Referencia-kamatlábak**

A II. címbe meghatározott követelményeken túlmenően vagy azok helyett az I. mellékletben meghatározott különös követelmények alkalmazandók a referencia-kamatlábak szolgáltatására és az azokhoz való hozzájárulásra.

A 24., a 25. és a 26. cikk nem alkalmazandó a referencia-kamatlábak szolgáltatására és az azokhoz való hozzájárulásra.

## 3. FEJEZET

**Árupiaci referenciamutatók**

## 19. cikk

**Árupiaci referenciamutatók**

(1) A II. címben meghatározott követelmények helyett, a 10. cikk kivételével, az árupiaci referenciamutatók előállítására és az azokhoz való hozzájárulásra a II. mellékletben megállapított különös követelmények alkalmazandók, kivéve, ha a szóban forgó referenciamutató szabályozott adatokon alapuló referenciamutató vagy többségükben felügyelt adatszolgáltatók adatszolgáltatásán alapul.

A 24., a 25. és a 26. cikk nem alkalmazandó az árupiaci referenciamutatók előállítására és az azokhoz való hozzájárulásra.

(2) Amennyiben az árupiaci referenciamutató kritikus referenciamutató, és az alapul szolgáló eszköz arany, ezüst vagy platina, a II. melléklet helyett a II. címben foglalt követelmények alkalmazandók.

## 4. FEJEZET

**Kritikus referenciamutatók**

## 20. cikk

**Kritikus referenciamutatók**

(1) A Bizottság az 50. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében végrehajtási jogi aktusokat fogad el az Unióban található referenciamutató-kezelők által előállított kritikus referenciamutatók jegyzékének legalább két évente történő összeállítása és felülvizsgálata céljából, feltéve, hogy az alábbi feltételek közül legalább egy teljesül:

- a) a referenciamutatót adott esetben az összes futamidő vagy lejárat alapján számított legalább 500 milliárd EUR összértékű pénzügyi eszközökre, pénzügyi ügyletekre vagy befektetési alapok teljesítményének mérésére több referenciamutató kombinálásában közvetlenül vagy közvetve használják;
- b) a referenciamutató olyan adatszolgáltatók adatszolgáltatásán alapul, amelyek többségükben valamely tagállam területén található, és amely referenciamutatót az e cikk (2), (3), (4) és (5) bekezdésében meghatározott eljárás alapján az adott tagállamban kritikusnak minősítenek;
- c) a referenciamutató teljesíti az alábbi feltételek mindegyikét:
  - i. a referenciamutatót adott esetben az összes futamidő vagy lejárat alapján számított legalább 400 milliárd EUR összértékű, de az a) pontban meghatározott értéket meg nem haladó pénzügyi eszközökre, pénzügyi ügyletekre vagy befektetési alapok teljesítményének mérésére több referenciamutató kombinálásában közvetlenül vagy közvetve használják;
  - ii. a referenciamutató nem, vagy csak nagyon kevés megfelelő piacvezérelt helyettesítővel rendelkezik;
  - iii. amennyiben a referenciamutató előállítását beszüntetnék, vagy azt olyan bemeneti adatok alapján állítanák elő, amelyek már nem teljes mértékben tükrözik a mögöttes piaci vagy gazdasági valóságot, illetve amelyek nem megbízható bemeneti adatokon alapulnak, az egy vagy több tagállamban jelentős mértékben és kedvezőtlenül befolyásolná a piacok integritását, a pénzügyi stabilitást, a fogyasztókat, a reálgazdaságot vagy a háztartások és a vállalkozások finanszírozását.

Amennyiben a referenciamutató megfelel c) pont ii. és iii. alpontjában meghatározott feltételeknek, de nem felel meg a c) pont i. alpontjában meghatározott feltételnek, az érintett tagállamok illetékes hatóságai a referenciamutató-kezelő letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatóságaival együtt megállapodhatnak abban, hogy a referenciamutatót ezen albekezdés értelmében kritikusnak kell tekinteni. A referenciamutató-kezelő székhelye szerinti illetékes hatóság mindenestre konzultál az érintett tagállamok illetékes hatóságaival. Az illetékes hatóságok közötti egyet nem értés esetén a referenciamutató-kezelő székhelye szerinti illetékes hatóság hozza meg a döntést, hogy a referenciamutatót ezen albekezdés értelmében kritikusnak kell-e tekinteni, figyelembe véve a véleménykülönbség okait is. Az illetékes hatóságok, illetve véleménykülönbség esetén a referenciamutató-kezelő székhelye szerinti illetékes hatóság eljuttatja értékelését a Bizottsághoz. Az értékelés kézhezvételét követően a Bizottság e bekezdésnek megfelelően végrehajtási jogi aktust fogad el. Ezen túlmenően, véleménykülönbség esetén a referenciamutató-kezelő székhelye szerinti illetékes hatóság eljuttatja értékelését az ESMA-hoz, amely véleményt adhat ki.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés b) pontjában említett tagállam illetékes hatósága úgy véli, hogy a felügyelete alatt működő referenciamutató-kezelő olyan referenciamutatót állít elő, amelyet kritikusnak kell tekinteni, értesíti az ESMA-t és dokumentumokkal alátámasztott értékelést nyújt be az ESMA-nak.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában az illetékes hatóság értékeli, hogy a referenciamutató megszüntetése, vagy olyan bemeneti adatok alapján, illetve olyan adatszolgáltatók által történő szolgáltatása, amelyek már nem tükrözik a mögöttes piaci vagy gazdasági valóságot, saját tagállamában kedvezőtlen hatással járna-e a piacok integritására, a pénzügyi stabilitásra, a fogyasztókra, a reálgazdaságra, vagy a háztartások és a vállalkozások finanszírozására. Az illetékes hatóság az értékeléskor figyelembe veszi az alábbiakat:

- a) az olyan pénzügyi eszközök és pénzügyi ügyletek értékét, amelyek a referenciamutatót referenciaként használják, és az olyan befektetési alapok értékét, amelyek teljesítménye méréséhez a referenciamutatót referenciaként használják a tagállamon belül, valamint ezek jelentőségét a tagállamban forgalomban lévő pénzügyi eszközök és pénzügyi ügyletek, és befektetési alapok összértékéhez viszonyítva;
- b) az olyan pénzügyi eszközök és pénzügyi ügyletek értékét, amelyek a referenciamutatót referenciaként használják, és az olyan befektetési alapok értékét, amelyek teljesítményének méréséhez a referenciamutatót referenciaként használják a tagállamon belül, valamint ezek jelentőségét a tagállam bruttó nemzeti termékéhez viszonyítva;
- c) minden más olyan mutatót, amellyel tárgyilagos alapon értékelhető a referenciamutató megszüntetésének vagy megbízhatatlanságának a piaci integritásra, a pénzügyi stabilitásra, a fogyasztókra, a reálgazdaságra, vagy a háztartások és a vállalkozások finanszírozására a tagállamban gyakorolt lehetséges hatása.

Az illetékes hatóság legalább kétfévente felülvizsgálja a referenciamutató kritikus jellegére vonatkozó értékelését, értesíti arról az ESMA-t és benyújtja az új értékelést az ESMA-nak.

(4) A (2) bekezdésben említett értesítés kézhezvételétől számított hat héten belül az ESMA véleményt ad ki arról, hogy az illetékes nemzeti hatóság értékelése eleget tesz-e a (3) bekezdés követelményeinek, és az illetékes hatóság értékelésével együtt eljuttatja ezt a véleményét a Bizottsághoz.

(5) A Bizottság a (4) bekezdésben említett vélemény kézhezvételét követően az (1) bekezdéssel összhangban végrehajtási jogi aktusokat fogad el.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 49. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alábbiakra vonatkozóan:

- a) annak meghatározása, hogy a származtatott eszközöktől eltérő pénzügyi eszközök névértékét, a származtatott eszközök névleges értékét és a befektetési alapok nettó eszközértékét – egyebek mellett a több referenciamutató kombinálásában a referenciamutatóra való közvetett hivatkozáskor – az e cikk (1) bekezdésében és a 24. cikk (1) bekezdésében a) pontjában említett küszöbértékekhez való viszonyítás céljából hogyan állapítják meg;
- b) az e cikk (1) bekezdésében említett küszöbértékek meghatározására használt számítási módszer felülvizsgálata a piaci, ár- és szabályozási fejlemények tükrében, valamint az olyan referenciamutatók besorolása helyállóságának felülvizsgálata, amelyek esetében az őket referenciaként használó pénzügyi eszközök, pénzügyi ügyletek és befektetési alapok összértéke közelíti az említett küszöbértéket; e felülvizsgálatot 2018. január 1-től legalább kétfévenként végre kell hajtani;

- c) annak pontosítása, hogy az e cikk (1) bekezdése c) pontjának iii. alpontjában említett kritériumokat hogyan kell alkalmazni, figyelembe véve minden olyan adatot, amely segít tárgyilagos alapon mérni, hogy a referenciamutató megszűnése vagy megbízhatatlansága egy vagy több tagállamban milyen lehetséges hatást fejtene ki a piacok integritására, a pénzügyi stabilitásra, a fogyasztókra, a realgazdaságra, vagy a háztartások és a vállalkozások finanszírozására.

Adott esetben a Bizottság figyelembe veszi a piaci vagy műszaki fejleményeket.

## 21. cikk

### A kritikus referenciamutatók kötelező kezelése

(1) Amennyiben valamely kritikus referenciamutató referenciamutató-kezelője meg kívánja szüntetni kritikus referenciamutatójának előállítását, úgy:

- a) azonnal értesíti illetékes hatóságát; és
- b) az értesítést követően négy héten belül értékelést nyújt be arra vonatkozóan, hogy hogyan:
  - i. adja át a referenciamutatót egy új referenciamutató-kezelőnek; vagy
  - ii. szünteti be a referenciamutató előállítását, figyelembe véve a 28. cikk (1) bekezdésében megállapított eljárást.

A referenciamutató-kezelő az első albekezdés b) pontjában említett időszak alatt nem szüntetheti be a referenciamutató előállítását.

(2) A referenciamutató-kezelő által készített, az (1) bekezdésben említett értékelés beérkezését követően az illetékes hatóság:

- a) tájékoztatja az ESMA-t, és – adott esetben – a 46. cikk alapján létrehozott kollégiumot; és
- b) négy héten belül elkészíti saját értékelését arra vonatkozóan, hogy hogyan adja át a referenciamutatót egy új referenciamutató-kezelőnek, vagy hogyan kell megszüntetni annak előállítását, figyelembe véve a 28. cikk (1) bekezdésével összhangban megállapított eljárást.

A referenciamutató-kezelő az e bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett időszak alatt az illetékes hatóság írásos hozzájárulása nélkül nem szüntetheti be a referenciamutató előállítását.

(3) A (2) bekezdés b) pontjában említett értékelés elkészítését követően az illetékes hatóságnak jogában áll előírni a referenciamutató-kezelő számára, hogy mindaddig folytassa a referenciamutató előállítását, ameddig:

- a) a referenciamutató előállítását az új referenciamutató-kezelőnek átadja;
- b) a referenciamutató megszüntetése szabályszerűen megtörténik; vagy
- c) a referenciamutató már nem kritikus jellegű.

Az első albekezdés alkalmazásában az az időszak, amelynek tekintetében az illetékes hatóság kötelezheti a referenciamutató-kezelőt, hogy folytassa a referenciamutató közzétételét, nem haladhatja meg a 12 hónapot.

Ezen időszak végén az illetékes hatóság felülvizsgálja arra vonatkozó döntését, hogy kötelezi a referenciamutató-kezelőt a referenciamutató közzétételére, és szükség esetén az időszakot egy megfelelő, további 12 hónapot nem meghaladó időszakkal meghosszabbíthatja. A kötelező referenciamutató-kezelés maximális teljes időtartama nem haladhatja meg a 24 hónapot.

(4) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, abban az esetben, ha a kritikus referenciamutató referenciamutató-kezelőjét fizetéseképtelenség miatt csődeljárás alá vonják, az illetékes hatóság értékeli, hogy a kritikus referenciamutatót hogyan lehetne új referenciamutató-kezelőnek átadni, vagy hogy hogyan lehetne a referenciamutató előállítását szabályszerűen megszüntetni, figyelembe véve a 28. cikk (1) bekezdésével összhangban megállapított eljárást.



## 22. cikk

**A kritikus referenciamutatókat előállító referenciamutató-kezelők piaci erejének ellentételezése**

Az uniós versenyjog alkalmazásának sérelme nélkül, kritikus referenciamutató előállításakor a referenciamutató-kezelő megfelelő lépéseket tesz annak biztosítására, hogy a referenciamutatóhoz és a vonatkozó információkhoz való hozzáférést méltányos, észszerű, átlátható és megkülönböztetéstől mentes alapon biztosítsa az összes felhasználó számára.

## 23. cikk

**A kritikus referenciamutatóhoz való kötelező adatszolgáltatás**

(1) Ezt a cikket azokra a kritikus referenciamutatókra kell alkalmazni, amelyek olyan adatszolgáltatóktól származnak, amelyek többségükben felügyelt szervezetek.

(2) Az egy vagy több kritikus referenciamutató referenciamutató-kezelője két évente értékelést nyújt be illetékes hatóságának az általa előállított minden egyes kritikus referenciamutató mögöttes piaci vagy gazdasági valóság mérésére vonatkozó képességéről.

(3) Amennyiben egy kritikus referenciamutató egy vagy több felügyelt adatszolgáltatója be kívánja szüntetni az adatszolgáltatást, erről haladéktalanul írásban értesíti a referenciamutató-kezelőt, amely késelem nélkül tájékoztatja az illetékes hatóságot. Amennyiben a felügyelt adatszolgáltató egy másik tagállamban található, a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága késelem nélkül értesíti az adott adatszolgáltató illetékes hatóságát. A referenciamutató-kezelő a lehető leghamarabb, de legkésőbb a felügyelt adatszolgáltató általi értesítést követő 14 nappal értékelést nyújt be illetékes hatóságához annak a következményeiről, hogy a referenciamutató mennyiben képes mérni a mögöttes piaci vagy gazdasági valóságot.

(4) A referenciamutató-kezelő által készített, az e cikk (2) és (3) bekezdésében említett értékelés kézhezvételét követően és ezen értékelés alapján a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága haladéktalanul értesíti az ESMA-t és – adott esetben – a 46. cikk alapján létrehozott kollégiumot, továbbá elvégzi saját értékelését arra vonatkozóan, hogy a referenciamutató mennyiben képes mérni a mögöttes piaci vagy gazdasági valóságot, figyelembe véve a referenciamutató-kezelő referenciamutatójának beszüntetésére vonatkozó, a 28. cikk (1) bekezdésével összhangban megállapított eljárását.

(5) Attól a dátumtól kezdődően, hogy a referenciamutató-kezelő illetékes hatóságát értesítették az adatszolgáltató azon szándékáról, hogy megszünteti a bemeneti adatok szolgáltatását mindaddig, amíg a (4) bekezdésben említett értékelés elkészül, az illetékes hatóságnak jogában áll arra kötelezni a kilépési szándékukat a (3) bekezdésnek megfelelően bejelentő adatszolgáltatókat, hogy – legfeljebb négy hétig – folytassák a bemeneti adatok szolgáltatását, anélkül, hogy a felügyelt szervezeteket kereskedésre vagy annak vállalására köteleznék.

(6) Abban az esetben, ha az illetékes hatóság az (5) bekezdésben megjelölt időszak leteltével és a (4) bekezdésben említett, saját maga által végzett értékelés alapján úgy ítéli meg, hogy valamely kritikus referenciamutató reprezentativitása veszélybe került, jogosult arra, hogy:

a) az e cikk (7) bekezdésével összhangban kiválasztott felügyelt szervezetek – ideértve az adott kritikus referenciamutatóhoz addig adatot még nem szolgáltató szervezeteket is – számára előírja, hogy a referenciamutató-kezelő módszerével, a 15. cikkben említett magatartási kódexszel és más szabályokkal összhangban bemeneti adatokat szolgáltatassanak a referenciamutató-kezelő részére. Ez az előírás a szükséges időszakon át marad érvényben, azonban ez az időszak nem haladhatja meg az adatszolgáltatást előíró kezdeti döntés (5) bekezdés szerinti meghozatalától számított 12 hónapot, vagy olyan szervezetek tekintetében, amelyek még nem adatszolgáltatók, az attól az időponttól számított, amikor e pont alapján meghozzák a kötelező adatszolgáltatást elrendelő határozatot;

- b) a kötelező adatszolgáltatási időszakot megfelelő ideig, de maximum 12 hónapig kiterjessze az e bekezdés a) pontja alapján meghozott bármely intézkedés (9) bekezdés szerinti felülvizsgálatát követően;
- c) meghatározza a bemeneti adatok szolgáltatásának formáját és határidejét, anélkül hogy ez a felügyelt szervezetek számára a kereskedés vagy a kereskedés vállalásának kötelezettségével járna;
- d) előírja a referenciamutató-kezelő számára, hogy módosítsa a módszertant, a 15. cikkben említett magatartási kódexet, vagy a kritikus referenciamutatóra vonatkozó más szabályt.

Az első albekezdés a) és b) pontja szerinti adatszolgáltatási kötelezettség maximális időtartama összességében nem haladhatja meg a 24 hónapot.

(7) A (6) bekezdés alkalmazásában, a bemeneti adat szolgáltatására kötelezett felügyelt szervezeteket a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága választja ki a felügyelt szervezetek illetékes hatóságaival szoros együttműködésben, a felügyelt szervezetnek azon a piacon való tényleges és potenciális részesedésének mérete alapján, amelynek mérésére a referenciamutató hivatott.

(8) A (6) bekezdés a), b) vagy c) pontja szerinti intézkedések útján adatszolgáltatásra kötelezett felügyelt szervezet illetékes hatósága közreműködik az intézkedések végrehajtásában a referenciamutató-kezelő illetékes hatóságával.

(9) A (6) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett időszak lejártával a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága felülvizsgálja a (6) bekezdés alapján elfogadott intézkedéseket. Az intézkedések bármelyikét visszavonja, amennyiben úgy véli, hogy:

- a) az adatszolgáltatók valószínűleg az intézkedés visszavonása esetén is legalább egy évig folytatni fogják a bemeneti adatok szolgáltatását, amelyet legalább a következők támasztják alá:
  - i. az adatszolgáltatóknak a referenciamutató-kezelőhöz és az illetékes hatósághoz intézett arra vonatkozó írásbeli kötelezettségvállalása, hogy a kritikus referenciamutató bemeneti adatainak szolgáltatását az intézkedés visszavonása esetén is legalább egy évig folytatja;
  - ii. a referenciamutató-kezelőnek az illetékes hatósághoz intézett írásbeli jelentése, amely bizonyítékokkal támasztja alá a referenciamutató-kezelőnek azt az értékelését, hogy a kritikus referenciamutató működőképessége a kötelező adatszolgáltatás visszavonását követően is biztosítható;
- b) a referenciamutató továbbra is előállítható, miután a bemeneti adatok szolgáltatására kötelezett adatszolgáltatók beszüntették az adatszolgáltatást;
- c) rendelkezésre áll elfogadható helyettesítő referenciamutató, amelyre a kritikus referenciamutató felhasználói minimális költségek mellett átválthatnak, és ezt alátámasztja legalább a referenciamutató-kezelő írásbeli jelentése, amely részletezi a helyettesítő referenciamutatóra való átváltás módját, a felhasználók átváltásra való képességét és az átváltás felhasználói költségeit; vagy
- d) nincsenek megfelelő alternatív adatszolgáltatók, és a vonatkozó felügyelt szervezetek általi adatszolgáltatás beszüntetése olyan mértékben meggyengítené a referenciamutatót, hogy szükségessé válna a referenciamutató megszüntetése.

(10) Amennyiben egy kritikus referenciamutató előállítását meg kell szüntetni, a felügyelt adatszolgáltatóknak az illetékes hatóság által meghatározott, de a (6) bekezdés második albekezdésében meghatározott legfeljebb 24 hónapos időszakot meg nem haladó ideig folytatniuk kell az ezen referenciamutatóra vonatkozó bemeneti adatok szolgáltatását.

(11) Amennyiben az adatszolgáltatók bármelyike megsérti a (6) bekezdésben meghatározott követelményeket, a referenciamutató-kezelő erről az észszerűen lehetséges legrövidebb időn belül értesíti az érintett illetékes hatóságot.

(12) Amennyiben a referenciamutatót a 20. cikk (2), (3), (4) és (5) bekezdésében megállapított eljárás szerint kritikusnak minősítik, a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága a bemeneti adatok szolgáltatását e cikk (5) bekezdésével és (6) bekezdésének a), b) és c) pontjával összhangban csak a tagállamában található felügyelt adatszolgáltatók számára jogosult előírni.

## 5. FEJEZET

**Jelentős referenciamutatók**

## 24. cikk

**Jelentős referenciamutatók**

(1) A 20. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek valamelyikét nem teljesítő referenciamutató akkor jelentős, ha:

- a) adott esetben az összes futamidő vagy lejárat alapján számított legalább 50 milliárd EUR átlagos összértékű pénzügyi eszközökre, pénzügyi ügyletekre vagy befektetési alapok teljesítményének mérésére több referenciamutató kombinálásában, adott esetben, hat hónapos időtartamon keresztül közvetlenül vagy közvetve használják; vagy
- b) nem, vagy csak nagyon kevés megfelelő piacvezérelt helyettesítővel rendelkezik, és amennyiben a referenciamutató előállítását megszüntetnék, vagy azt olyan bemeneti adatok alapján állítanák elő, amelyek már nem teljes mértékben tükrözik a mögöttes piaci vagy gazdasági valóságot, illetve amelyek nem megbízható bemeneti adatokon alapulnak, az egy vagy több tagállamban jelentős mértékben és kedvezőtlenül befolyásolná a piacok integritását, a pénzügyi stabilitást, a fogyasztókat, a realgazdaságot vagy a háztartások vagy a vállalkozások finanszírozását.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 49. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e cikk (1) bekezdése a) pontjában említett küszöbérték meghatározására alkalmazott számítási módszer piaci, ár, és szabályozási fejlemények tükrében történő felülvizsgálata céljából, valamint az olyan referenciamutatók besorolása helyállóságának felülvizsgálata érdekében, amelyek esetében az őket referenciaként használó pénzügyi eszközök, pénzügyi ügyletek illetve befektetési alapok összértéke közelíti az említett küszöbértéket. E felülvizsgálatot 2018. január 1-től legalább kétévenként végre kell hajtani.

(3) A referenciamutató-kezelő haladéktalanul értesíti illetékes hatóságát azt követően, hogy tudomására jut, hogy jelentős referenciamutatója az (1) bekezdés a) pontjában rögzített küszöbérték alá süllyed.

## 25. cikk

**A jelentős referenciamutatókra vonatkozó egyedi előírások alóli mentességek**

(1) A referenciamutató-kezelő dönthet úgy, hogy nem alkalmazza a 4. cikk (2) bekezdését, a 4. cikk (7) bekezdésének c), d) és e) pontját, a 11. cikk (3) bekezdésének b) pontját vagy a 15. cikk (2) bekezdését jelentős referenciamutatóival kapcsolatban, amennyiben úgy ítéli meg, hogy tekintettel a referenciamutatók jellegére vagy hatására vagy a referenciamutató-kezelő méretére, ezen rendelkezések közül egy vagy több alkalmazása aránytalan lenne.

(2) Amennyiben a referenciamutató-kezelő úgy dönt, hogy az (1) bekezdésben említett rendelkezések közül egyet vagy többet nem alkalmaz, úgy haladéktalanul értesíti az illetékes nemzeti hatóságot, és megad számára minden olyan lényes információt, amely alátámasztja a referenciamutató-kezelő arra vonatkozó értékelését, hogy tekintettel a referenciamutatók jellegére vagy hatására vagy a referenciamutató-kezelő méretére, az említett rendelkezések közül egy vagy több alkalmazása aránytalan lenne.

(3) Az illetékes hatóság dönthet úgy, hogy a jelentős referenciamutató referenciamutató-kezelőjének mégis alkalmaznia kell az 4. cikk (2) bekezdésében, a 4. cikk (7) bekezdésének c), d) és e) pontjában, a 11. cikk (3) bekezdésének b) pontjában és a 15. cikk (2) bekezdésében rögzített egy vagy több követelményt, amennyiben úgy ítéli meg, hogy alkalmazásuk helyénvaló lenne tekintettel a referenciamutatók jellegére vagy hatására vagy a referenciamutató-kezelő méretére. Az értékelés során az illetékes hatóság a referenciamutató-kezelő által nyújtott tájékoztatás alapján az alábbi kritériumokat veszi figyelembe:

- a) a referenciamutató manipuláció általi sebezhetősége;
- b) a bemeneti adatok jellege;
- c) az összeférhetlenségek szintje;
- d) a referenciamutató-kezelő mérlegelési jogköre;

- e) a referenciamutató piacokra gyakorolt hatása;
- f) a referenciamutató előállításának jellege, léptéke és összetettsége;
- g) a referenciamutató jelentősége a pénzügyi stabilitás szempontjából;
- h) a referenciamutatót referenciaként használó pénzügyi eszközök, pénzügyi ügyletek vagy befektetési alapok értéke;
- i) a referenciamutató-kezelő mérete, szervezeti formája vagy szerkezete.

(4) A referenciamutató-kezelő (2) bekezdés szerinti értesítésének kézhezvételét követő 30 napon belül az illetékes hatóság értesíti az adott referenciamutató-kezelőt a (3) bekezdés szerinti további követelmény alkalmazásáról szóló határozatáról. Ha az illetékes hatóság értesítésére az engedélyezési vagy a nyilvántartásba vételi eljárás során kerül sor, a 34. cikkben meghatározott határidők alkalmazandók.

(5) Az illetékes hatóság felülvizsgálati hatásköreinek a 41. cikkel összhangban történő gyakorlása során rendszeresen felülvizsgálja, hogy az e cikk (3) bekezdése szerinti értékelése érvényes-e még.

(6) Ha az illetékes hatóság észszerű indokok alapján úgy ítéli meg, hogy az e cikk (2) bekezdésének értelmében hozzá benyújtott információk nem teljesek vagy kiegészítő információra van szükség, az e cikk (4) bekezdésében említett 30 napos határidőt csak attól az időponttól kezdődően lehet számítani, amikor a referenciamutató-kezelő az említett kiegészítő információkat benyújtja, kivéve, ha e cikk (4) bekezdése szerint a 34. cikkben szereplő határidőket kell alkalmazni.

(7) Amennyiben a jelentős referenciamutatók kezelője nem felel meg a 4. cikk (2) bekezdésében, a 4. cikk (7) bekezdésének c), d) és e) pontjában, a 11. cikk (3) bekezdésének b) pontjában és a 15. cikk (2) bekezdésében meghatározott egy vagy több előírásnak, úgy közzétesz és fenntart egy megfeleléségi nyilatkozatot, amely egyértelműen indokolja, hogy az adott referenciamutató-kezelő esetében miért helyénvaló a fenti rendelkezések be nem tartása.

(8) Az ESMA kidolgozza a (7) bekezdésben említett megfeleléségi nyilatkozat sablonjának elkészítését szolgáló végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

Az ESMA az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2017. április 1-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(9) Az ESMA a (3) bekezdésben említett kritériumok további pontosítására szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2017. április 1-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

## 6. FEJEZET

### **Nem jelentős referenciamutatók**

#### 26. cikk

### **Nem jelentős referenciamutatók**

(1) A nem jelentős referenciamutató referenciamutató-kezelője dönthet úgy, hogy nem alkalmazza a 4. cikk (2) bekezdését, a 4. cikk (7) bekezdésének c), d) és e) pontját, a 4. cikk (8) bekezdését, az 5. cikk (2), (3) és (4) bekezdését, a 6. cikk (1), (3) és (5) bekezdését, a 7. cikk (2) bekezdését, a 11. cikk (1) bekezdésének b) pontját, a 11. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontját, a 11. cikk (3) bekezdését, a 13. cikk (2) bekezdését, a 14. cikk (2) bekezdését, a 15. cikk (2) bekezdését, a 16. cikk (2) és (3) bekezdését a nem jelentős referenciamutatóival kapcsolatban.

(2) A referenciamutató-kezelő haladéktalanul értesíti illetékes hatóságát amikor a referenciamutató-kezelő nem jelentős referenciamutatója meghaladja a 24. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett küszöbértéket. Ebben az esetben három hónapon belül meg kell felelnie a jelentős referenciamutatókra alkalmazandó előírásoknak.

(3) Amennyiben a nem jelentős referenciamutató-kezelője úgy határoz, hogy az (1) bekezdésben említett előírások közül egyet vagy többet nem alkalmaz, akkor egy megfeleléségi nyilatkozatot tesz közzé és tart fenn, amely egyértelműen indokolja, hogy az adott referenciamutató-kezelő esetében miért helyénvaló a fenti rendelkezések be nem tartása. A referenciamutató-kezelő illetékes hatósága rendelkezésére bocsátja a megfeleléségi nyilatkozatot.

(4) A megfelelő illetékes hatóság felülvizsgálja az e cikk (3) bekezdésében foglalt megfeleléségi nyilatkozatot. Az illetékes hatóság a referenciamutató-kezelőtől a nem jelentős referenciamutatóra vonatkozó további információkat is kérhet a 41. cikkel összhangban, valamint annak érdekében, hogy biztosítsa az e rendeletnek való megfelelést, változtatásokat írhat elő.

(5) Az ESMA a (3) bekezdésben említett megfeleléségi nyilatkozat sablonjának elkészítését szolgáló végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki.

Az ESMA az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2017. április 1-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

#### IV. CÍM

### ÁTLÁTHATÓSÁG ÉS FOGYASZTÓVÉDELEM

#### 27. cikk

#### Referenciamutató-nyilatkozat

(1) A referenciamutató-kezelő a 36. cikkben említett nyilvántartásba való felvételtől számított két héten belül méltányos és egyszerű elérhetőséget biztosító módon referenciamutató-nyilatkozatot tesz közzé minden egyes olyan referenciamutatóhoz vagy adott esetben minden egyes olyan referenciamutató-családhoz, amely a 29. cikkben foglaltaknak megfelelően alkalmazható az Unióban.

Amennyiben az első albekezdésben említett referenciamutató-kezelő a 29. cikkben foglaltaknak megfelelően az Unióban alkalmazható új referenciamutató vagy referenciamutató-család szolgáltatásába kezd, a referenciamutató-kezelő két héten belül méltányos és egyszerű elérhetőséget biztosító módon minden egyes új referenciamutatóhoz vagy adott esetben referenciamutató-családhoz közzétesz egy referenciamutató-nyilatkozatot.

Abban az esetben, ha az e cikk szerint nyújtandó információkban változások következnek be, de legalább két évente a referenciamutató-kezelő felülvizsgálja és szükség esetén frissíti az egyes referenciamutatókra vagy referenciamutató-családokra vonatkozó referenciamutató-nyilatkozatot.

A nyilatkozat:

- világosan és egyértelműen meghatározza a referenciamutató által mért piacot vagy gazdasági valóságot, továbbá az olyan körülményeket, amelyek mellett e mérés megbízhatatlanná válhat;
- technikai leírásokat tartalmaz, amelyek világosan és egyértelműen meghatározzák a referenciamutatóval kapcsolatos számítás azon elemeit, amelyekre vonatkozóan mérlegelési jogkör gyakorolható, a mérlegelési jogkör gyakorlásának kritériumait és a jogkör gyakorlójának helyzetét, továbbá azt, hogy az ilyen mérlegelési jogkört a későbbiekben hogyan lehet értékelni;
- felhívja a figyelmet arra, hogy egyes tényezők miatt – ideértve a referenciamutató-kezelő ellenőrzése alá nem tartozó egyes tényezőket is – szükségessé válhat a referenciamutató módosítása vagy megszüntetése; és
- tanácsot ad a felhasználók számára arra vonatkozóan, hogy a referenciamutató megváltoztatása vagy megszüntetése kihathat a referenciamutatót referenciaként használó pénzügyi ügyletekre és pénzügyi eszközökre vagy a befektetési alap teljesítményének mérésére.

- (2) A referenciamutató-nyilatkozat legalább az alábbiakat tartalmazza:
- a) a referenciamutatóval kapcsolatos főbb fogalmak meghatározását;
  - b) a referenciamutató kiszámításához használt módszertan indoklását és a módszertan felülvizsgálatát és jóváhagyását célzó eljárásokat;
  - c) a referenciamutató meghatározása során alkalmazott kritériumokat és eljárásokat, ideértve a bemeneti adatok leírását, a bemeneti adatok különböző típusaihoz rendelt prioritásokat, a referenciamutató meghatározásához szükséges minimális adatokat, az alkalmazott extrapolációs modelleket vagy módszereket és a referenciamutatóként használt index összetevőinek újrásúlyozására szolgáló eljárásokat;
  - d) a referenciamutató-kezelő és az adatszolgáltatók megítélési vagy mérlegelési jogkörének gyakorlását szabályozó, az ilyen megítélés vagy mérlegelés következetességét biztosító kontroll eljárásokat és szabályokat;
  - e) a referenciamutató meghatározására stresszhelyzetben vagy olyan helyzetben szolgáló eljárásokat, amikor az ügyletiadat-források elégtelenek, pontatlanok vagy megbízhatatlanok, továbbá ezen időszakokban a referenciamutatóra vonatkozó korlátozásokat;
  - f) a hibás bemeneti adatok kezelésére vagy a referenciamutató hibás meghatározására szolgáló eljárásokat, utóbbiak közé sorolva azokat a helyzeteket is, amikor a referenciamutató újbóli meghatározására van szükség; és
  - g) a referenciamutató lehetséges korlátainak azonosítását, beleértve annak nem likvid vagy széttöredezett piacokon való működését és a bemeneti adatok lehetséges koncentrációját.
- (3) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a referenciamutató-nyilatkozat tartalma és az olyan esetek további pontosítása tekintetében, amelyekben a nyilatkozatot frissíteni kell.

Az ESMA különbséget tesz a referenciamutatók és ágazatok e rendeletben meghatározott különféle típusai között, és figyelembe veszi az arányosság elvét.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2017. április 1-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

## 28. cikk

### A referenciamutató módosításai és megszüntetése

(1) A referenciamutató-kezelő a 27. cikkben említett referenciamutató-nyilatkozattal együtt közzéteszi azt az eljárást, amely a 29. cikk (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően az Unióban alkalmazható referenciamutató módosítása vagy megszüntetése esetén általa hozott intézkedésekre vonatkozik. Az eljárás adott esetben referenciamutató-családokra vonatkozóan is elkészíthető, és azt minden lényeges változáskor frissíteni kell és közzé kell tenni.

(2) A referenciamutatót felhasználó, az (1) bekezdésben említett referenciamutató-kezelőtől eltérő felügyelt szervezetek megalapozott, írásba foglalt terveket készítenek és tartanak fenn azokról az intézkedésekről, amelyeket az adott referenciamutató lényeges változása vagy előállításának megszüntetése esetén tennének meg. Ha megvalósítható és célszerű, ezekben a tervekben meg kell jelölni a továbbiakban már nem előállított referenciamutatókat esetleg helyettesítő, egy vagy több referenciaként használható alternatív referenciamutatókat, megjelölve, hogy ezek a referenciamutatók miért lennének megfelelő alternatívák. A felügyelt szervezetek kérésre benyújtják e terveket és bármely frissítést az érintett illetékes hatóságoknak, és szerepeltetik ezeket az ügyfelekkel való szerződéses kapcsolatokban is.

## V. CÍM

## A REFERENCIAMUTATÓK FELHASZNÁLÁSA AZ UNIÓBAN

## 29. cikk

## A referenciamutató felhasználása

(1) Az Unióban valamely felügyelt szervezet abban az esetben használhat fel egy referenciamutatót vagy több referenciamutató kombinációját, ha a referenciamutatót a 36. cikkben említett nyilvántartásban szereplő, az Unióban található referenciamutató-kezelő állítja elő, vagy ha a referenciamutató szerepel a 36. cikkben említett nyilvántartásban.

(2) Amennyiben a 2003/71/EK irányelv vagy a 2009/65/EK irányelv alapján közzeendő tájékoztató tárgya olyan átruházható értékpapírok vagy más befektetési termékek, amelyek valamely referenciamutatóra hivatkoznak, a kibocsátó, az ajánlattevő vagy a szabályozott piacra bevezetést kérő személy biztosítja, hogy a tájékoztatóban egyértelműen és jól láthatóan szerepeljenek az arra vonatkozó információk, hogy a referenciamutatót olyan referenciamutató-kezelő állítja-e elő, amelyet az e rendelet 36. cikkében említett nyilvántartásba felvettek.

## 30. cikk

## Egyenértékűség

(1) Annak érdekében, hogy egy harmadik országban található referenciamutató-kezelő által előállított referenciamutató a 29. cikk (1) bekezdésével összhangban felhasználható legyen az Unióban, a referenciamutatónak, a referenciamutató kombinációjának és a referenciamutató-kezelőnek a 36. cikkben említett nyilvántartásban szerepelnie kell. A nyilvántartásba vételhez következő feltételeknek kell teljesülniük:

- a) a Bizottság az e cikk (2) vagy (3) bekezdésével összhangban egyenértékűségi határozatot fogadott el;
- b) a referenciamutató-kezelőt az adott harmadik országban engedélyezték vagy nyilvántartásba vették, és az adott harmadik országban felügyelet alá tartozik;
- c) a referenciamutató-kezelő értesítette az ESMA-t jóváhagyásáról, amely alapján meglévő vagy jövőbeli referenciamutatóját az Unióban található felügyelt szervezetek felhasználhatják, feltüntetve az Unióban való felhasználásra általuk jóváhagyott referenciamutatók jegyzékét és a felügyeletéért a harmadik országban felelős illetékes hatóságot; és
- d) hatályban vannak az e cikk (4) bekezdésében említett együttműködési megállapodások.

(2) A Bizottság végrehajtási határozatot fogadhat el, amelyben megállapítja, hogy a harmadik ország jogi keretrendszere és felügyeleti gyakorlata biztosítja, hogy:

- a) az adott harmadik országban engedélyezett vagy nyilvántartásba vett referenciamutató-kezelők olyan, jogilag kötelező érvényű követelményeket teljesítsenek, amelyek egyenértékűek az e rendeletből eredő követelményekkel, figyelembe véve különösen a harmadik ország jogi keretrendszere és felügyeleti gyakorlata által az IOSCO pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó elveinek, vagy adott esetben az olajárjelentő ügynökségekre vonatkozó IOSCO-elveknek való megfelelést; és
- b) a jogilag kötelező érvényű követelményekre az adott harmadik országban folyamatos jellegű, hatékony felügyelet és végrehajtás vonatkozik.

Ezeket a végrehajtási határozatokat az 50. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) Ehelyett a Bizottság végrehajtási határozatot fogadhat el arról, hogy:

- a) az adott harmadik országban a konkrét referenciamutató-kezelőkre vagy konkrét referenciamutatókra vagy referenciamutató-családokra vonatkozó, jogilag kötelező érvényű követelmények egyenértékűek az e rendeletből eredő követelményekkel, figyelembe véve különösen a harmadik ország jogi keretrendszerét és felügyeleti gyakorlata által az IOSCO pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó elveinek vagy adott esetben az olajárjelentő ügynökségekre vonatkozó IOSCO-elveknek való megfelelést; és
- b) a konkrét referenciamutató-kezelők vagy a konkrét referenciamutatók vagy a referenciamutató-családok az adott harmadik országban folyamatos jellegű, hatékony felügyelet és végrehajtás hatálya alá esnek.

Ezeket a végrehajtási határozatokat az 50. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(4) Az ESMA együttműködési megállapodásokat hoz létre olyan harmadik országok érintett illetékes hatóságaival, amelyek jogi keretrendszerét és felügyeleti gyakorlatait a (2) vagy a (3) bekezdésnek megfelelően egyenértékűnek ismerték el. Az együttműködési megállapodásokban meghatározzák legalább a következőket:

- a) az ESMA és az érintett harmadik ország illetékes hatóságai közötti információcseré mechanizmusát, ideértve az ESMA által kért hozzáférést a harmadik országokban engedélyezett referenciamutató-kezelőkre vonatkozó valamennyi releváns információhoz;
- b) az ESMA azonnali értesítésére vonatkozó mechanizmust arra az esetre, ha egy harmadik ország illetékes hatósága úgy véli, hogy valamely általa felügyelt referenciamutató-kezelő a harmadik országban az engedélyezési feltételeket megsérti vagy más nemzeti jogszabályt megsért;
- c) a felügyeleti tevékenységek – ideértve a helyszíni ellenőrzéseket is – összehangolásával kapcsolatos eljárásokat.

(5) A (4) bekezdésben említett együttműködési megállapodások minimális tartalmának meghatározása érdekében az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek révén biztosítható, hogy az illetékes hatóságok és az ESMA képesek legyenek az e rendelet szerinti valamennyi felügyeleti hatáskörüket gyakorolni.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2017. április 1-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

### 31. cikk

#### **Harmadik országban található referenciamutató-kezelő nyilvántartásba vételének visszavonása**

(1) Az ESMA a 36. cikkben említett nyilvántartásból való törléssel visszavonja a harmadik országban található referenciamutató-kezelő nyilvántartásba vételét amennyiben – dokumentált bizonyítékok alapján – megalapozott indokok birtokában úgy véli, hogy:

- a) a referenciamutató-kezelő által követett magatartás egyértelműen hátrányosan érinti az általa előállított referenciamutatók felhasználóinak érdekét vagy a piacok rendezett működését; vagy
- b) a referenciamutató-kezelő súlyosan megsértette az olyan nemzeti jogszabályokat vagy a harmadik országban rá vonatkozó egyéb rendelkezéseket, amelyek alapján a Bizottság elfogadta a 30. cikk (2) vagy (3) bekezdése szerinti végrehajtási határozatot.

(2) Az ESMA kizárólag akkor hoz a (1) bekezdés szerinti határozatot, ha az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) az ESMA az ügyet a harmadik ország illetékes hatósága elé terjesztette, és az nem tette meg a megfelelő, a befektetők és az uniós piacok rendezett működésének védelméhez szükséges intézkedéseket, vagy nem tudta bizonyítani, hogy az érintett referenciamutató-kezelő megfelel a harmadik országban rá alkalmazandó előírásoknak;
- b) az ESMA legalább 30 nappal a visszavonás előtt tájékoztatta a harmadik ország illetékes hatóságát a referenciamutató-kezelő nyilvántartásba vételének visszavonására irányuló szándékáról.

(3) Az ESMA haladéktalanul tájékoztatja a többi illetékes hatóságot a (1) bekezdés alapján hozott intézkedésekről, határozatait pedig a honlapján közzéteszi.

### 32. cikk

#### **Harmadik országban található referenciamutató-kezelő elismerése**

(1) A 30. cikk (2) vagy (3) bekezdése szerinti egyenértékűségi határozat elfogadásáig a harmadik országban található referenciamutató-kezelő által előállított referenciamutatót az uniós felügyelt szervezetek akkor használhatják, ha a referenciamutató-kezelő beszerzi az illetékes referencia-tagállami hatóságtól e cikk szerint az előzetes elismerést.



(2) A harmadik országban található referenciamutató-kezelőnek, amely az e cikk (1) bekezdésében említett előzetes elismerést meg kívánja szerezni, meg kell felelnie az ebben a rendeletben megállapított összes követelménynek, a 11. cikk (4) bekezdése, a 16., a 20., a 21. és a 23. cikk kivételével. A referenciamutató-kezelő teljesítheti e fenti előírást úgy, hogy alkalmazza a pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó IOSCO-elveket vagy adott esetben az olajárjelentő ügynökségekre vonatkozó IOSCO-elveket, feltéve, hogy az ilyen alkalmazás egyenértékű az e rendeletben rögzített követelményekkel, kivéve a 11. cikk (4) bekezdését, a 16., a 20., a 21. és a 23. cikket.

Annak megállapítása érdekében, hogy az első albekezdésben említett feltétel teljesül-e, valamint a pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó IOSCO-elveknek vagy adott esetben az olajárjelentő ügynökségekre vonatkozó IOSCO-elveknek való megfelelésértékelése érdekében a referencia-tagállami illetékes hatóság hagyatkozhat valamely független külső ellenőr értékelésére, vagy – amennyiben a harmadik országban található referenciamutató-kezelő felügyelet alatt áll – az olyan harmadik országbeli referenciamutató-kezelő illetékes hatóságának tanúsítására, ahol a referenciamutató-kezelő található.

Amennyiben és amilyen mértékben a referenciamutató-kezelő bizonyítani tudja, hogy az általa előállított referenciamutató szabályozott adatokon alapul, vagy olyan árupiaci referenciamutató, amely nem alapul többségükben felügyelt szervezetekből álló adatszolgáltatók adatszolgáltatásán, a referenciamutató-kezelő nem kötelezhető azoknak az előírásoknak tiszteletben tartására, amelyek nem alkalmazandók a szabályozott adatokon alapuló referenciamutatók és az árupiaci referenciamutatók előállítására a 17. cikkben és a 19. cikk (1) bekezdésében foglaltak szerint.

(3) Az (1) bekezdésben említett előzetes elismerést megszerezni kívánó, harmadik országban található referenciamutató-kezelőnek a referencia-tagállamukban letelepedett jogi képviselővel kell rendelkezniük. A jogi képviselő az Unióban található olyan természetes személy vagy jogi személy, akit vagy amelyet a harmadik országban található referenciamutató-kezelő egyértelműen kijelölt, mint aki vagy amely a referenciamutató-kezelő e rendeletből eredő kötelezettségei tekintetében a referenciamutató-kezelő nevében az Unióban a hatóságokkal és minden más személlyel szemben eljár. A jogi képviselő a referenciamutató-kezelő e rendelet szerint végzett referenciamutató-előállítására vonatkozó felügyeletet lát el együtt a referenciamutató-kezelővel, és e tekintetben beszámolási kötelezettséggel tartozik a referencia-tagállam illetékes hatósága felé.

(4) Valamely harmadik országban található referenciamutató-kezelő referencia-tagállama az alábbiak alapján határozható meg:

- a) amennyiben a referenciamutató-kezelő olyan csoport része, amelybe beletartozik egy, az Unióban található felügyelt szervezet, az a tagállam tekintendő referencia-tagállamnak, ahol az említett felügyelt szervezet található. E felügyelt szervezetet kell kijelölni jogi képviselőnek a (3) bekezdésben foglaltak alkalmazásában;
- b) ha az a) pont nem alkalmazandó, amennyiben a referenciamutató-kezelő olyan csoport része, amelynek egynél több az Unióban székhellyel rendelkező felügyelt szervezet a tagja, az a tagállam tekintendő referencia-tagállamnak, ahol a felügyelt szervezetek legnagyobb száma található, vagy ha egyenlő számú felügyelt szervezet van az a tagállam tekintendő referencia-tagállamnak, ahol a referenciamutatót referenciaként használó pénzügyi eszközök, pénzügyi ügyletek vagy befektetési alapok értéke magasabb. Az e pont szerint meghatározott referencia-tagállamban található egyik felügyelt szervezetet kell kijelölni jogi képviselőnek a (3) bekezdésben foglaltak alkalmazásában;
- c) ha e bekezdésnek sem az a), sem a b) pontja nem alkalmazandó, amennyiben a referenciamutató-kezelő által előállított egy vagy több referenciamutató a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 24. pontjában meghatározott kereskedési helyszínen jegyzett pénzügyi eszközök referenciaértékéül szolgál egy vagy több tagállamban, az a tagállam tekintendő referencia-tagállamnak, ahol a fenti referenciamutatók bármelyikét referenciaként használó pénzügyi eszközt valamely kereskedési helyszínen először jegyezték vagy amellyel először kereskedtek, és amellyel továbbra is kereskednek. Ha az adott pénzügyi eszközöket különböző tagállamokban található kereskedési helyszíneken egy időben jegyezték első alkalommal, vagy egy időben kereskedtek velük első alkalommal, és továbbra is kereskednek velük, az a tagállam tekintendő referencia-tagállamnak, ahol a referenciamutatót referenciaként használó pénzügyi eszközök, pénzügyi ügyletek vagy befektetési alapok értéke magasabb;
- d) ha az a), b) és c) pont nem alkalmazandó, amennyiben a referenciamutató-kezelő által előállított egy vagy több referenciamutatót a felügyelt szervezetek egynél több tagállamban használják fel, az a tagállam tekintendő referencia-tagállamnak, ahol az ilyen felügyelt szervezetek legnagyobb száma található, vagy ha egyenlő számú felügyelt szervezet van az a tagállam tekintendő referencia-tagállamnak, ahol a referenciamutatót referenciaként használó pénzügyi eszközök, pénzügyi ügyletek vagy befektetési alapok értéke magasabb;
- e) ha az a), b), c) és d) pont nem alkalmazandó, és amennyiben a referenciamutató-kezelő valamely felügyelt szervezettel megállapodást kötött egy általa előállított referenciamutató felhasználásának jóváhagyásáról, az a tagállam tekintendő referencia-tagállamnak, ahol az említett felügyelt szervezet található.

(5) Az (1) bekezdésben említett előzetes elismerést megszerezni kívánó, harmadik országban található referenciamutató-kezelőknek az elismerést a referencia-tagállama szerinti illetékes hatóságánál kell kérelmeznie. A kérelmező referenciamutató-kezelő minden szükséges információt az illetékes hatóság rendelkezésére bocsát, amely ahhoz szükséges, hogy utóbbi meggyőződjön róla, hogy az elismerés időpontjában minden, a (2) bekezdésben említett követelménynek megfelel, és rendelkezésre bocsátja az Unióban használható összes aktuális és tervezett referenciamutató jegyzékét, valamint adott esetben megjelöli azt az illetékes hatóságot, amely a harmadik országban ellátja a felügyeletét.

Az illetékes hatóság az e bekezdés első albekezdésében említett kérelem kézhezvételétől számított 90 munkanapon belül ellenőrzi, hogy a (2)–(4) bekezdésben említett feltételek teljesülnek-e.

Ha az illetékes hatóság megítélése szerint a (2), (3) és (4) bekezdésben megállapított feltételek nem teljesülnek, az elismerés iránti kérelmet elutasítja az elutasítás indokainak megadása mellett. Továbbá, az elismerés az alábbi kiegészítő feltételek teljesülésének hiányában nem adható meg:

- a) amennyiben a harmadik országban található referenciamutató-kezelő felügyelet alatt áll, a 30. cikk (5) bekezdésében foglaltaknak megfelelően elfogadott szabályozástechnikai standardokkal összhangban megfelelő együttműködési megállapodás van érvényben a referencia-tagállam illetékes hatósága és az olyan harmadik ország illetékes hatósága között, amelyben a referenciamutató-kezelő található, legalább annak érdekében, hogy hatékony információcsere álljon rendelkezésre, amelynek révén az illetékes hatóság e rendelettel összhangban végezheti feladatait;
- b) a hatáskörrel rendelkező hatóság e rendelet szerinti felügyeleti jogkörének hatékony gyakorlását nem akadályozzák az olyan harmadik ország jogszabályai, rendeletei vagy közigazgatási rendelkezései, amelyben a referenciamutató-kezelő található, sem pedig adott esetben a harmadik ország felügyeleti hatósága felügyeleti és vizsgálati hatásköreinek korlátai.

(6) Abban az esetben, ha a referencia-tagállam illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy a harmadik országban található referenciamutató-kezelő olyan referenciamutatókat állít elő, amelyek megfelelnek a 24. és a 26. cikkben foglalt, jelentős és nem jelentős referenciamutatókra vonatkozó követelményeknek, akkor indokolatlan késedelem nélkül értesíti erről az ESMA-t. A referencia-tagállam illetékes hatósága a referenciamutató-kezelő által az elismerés iránti kérelmében nyújtott információval támasztja alá ezt az értékelést.

Az ESMA az első albekezdésben említett értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül útmutatást nyújt az illetékes hatóságnak a referenciamutató típusáról és az előállítására vonatkozó, a 24., a 25. és a 26. cikkben előírt követelményekről. Az útmutatás kitérhet különösen arra, hogy az ESMA úgy ítéli-e meg, hogy a referenciamutató-kezelő által az elismerés iránti kérelmében nyújtott információ alapján az említett típus feltételei teljesülnek-e.

Az (5) bekezdésben említett időszakot attól az időponttól, mikor az ESMA megkapja az értesítést fel kell függeszteni addig, amíg az ESMA az e bekezdésben foglaltaknak megfelelően ki nem adja az útmutatást.

Ha a referencia-tagállam illetékes hatósága az ESMA második albekezdésben említett útmutatásával ellentétes módon az elismerés megadását javasolja, arról indokait ismertette tájékoztatja az ESMA-t. Az ESMA közzéteszi azt, hogy az illetékes hatóság nem felel meg vagy nem szándékozik megfelelni az útmutatásnak. Az ESMA eseti alapon úgy is határozhat, hogy közzéteszi azokat az indokokat, amelyek alapján az illetékes hatóság nem követte az adott útmutatást. Az érintett illetékes hatóságot az ilyen közzétételről előzetesen értesíteni kell.

(7) A referencia-tagállam illetékes hatósága öt munkanapon belül értesíti az ESMA-t minden olyan határozatról, amely elismer valamely harmadik országban található referenciamutató-kezelőt, megadva a referenciamutató-kezelő által rendelkezésre bocsátott, az Unióban felhasználható referenciamutatók jegyzékét és adott esetben a felügyeletét a harmadik országban ellátó illetékes hatóságot.

(8) A referencia-tagállam illetékes hatósága felfüggeszti vagy adott esetben visszavonja az (5) bekezdés szerint megadott elismerést, ha dokumentált bizonyítékok alapján megalapozott indokok birtokában úgy ítéli meg, hogy a referenciamutató-kezelő által követett magatartás egyértelműen hátrányosan érinti az általa előállított referenciamutatók felhasználóinak érdekeit vagy a piacok rendezett működését, vagy a referenciamutató-kezelő súlyosan megsértette az e rendeletben meghatározott követelményeket, vagy a referenciamutató-kezelő hamis állításokkal vagy más szabálytalan eszközzel szerezte meg az elismerést.

(9) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki az (5) bekezdésben foglalt kérelem formájának és tartalmának és különösen a (6) bekezdésben előírt információk ismertetésének meghatározása céljából.

Amint az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket kidolgozta, benyújtja azokat a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban elfogadja.

### 33. cikk

#### A harmadik országban előállított referenciamutatók jóváhagyása

(1) Az Unióban található, és a 34. cikkel összhangban engedélyezett vagy nyilvántartásba vett referenciamutató-kezelő, vagy az Unióban található bármely más, a harmadik országbeli referenciamutató-kezelő ellenőrzési és elszámoltathatósági keretén belül világos és jól meghatározott, a referenciamutató előállításának hatékony ellenőrzését lehetővé tevő feladatot ellátó felügyelt szervezet kérelmezheti az illetékes hatóságtól, hogy hagyja jóvá a valamely harmadik országban előállított referenciamutató vagy referenciamutató-család Unióban való felhasználását, feltéve, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) a jóváhagyást kérő referenciamutató-kezelő vagy más felügyelt szervezet meggyőződött arról és képes folyamatosan bizonyítani az illetékes hatóságának, hogy a jóváhagyandó referenciamutató vagy referenciamutató-család előállítása olyan követelményeknek felel meg kötelező jelleggel vagy önkéntes alapon, amelyek legalább olyan szigorúak, mint az e rendeletben meghatározott követelmények;
- b) a jóváhagyást kérő referenciamutató-kezelő vagy felügyelt szervezet rendelkezik az ahhoz szükséges szakértelemmel, hogy hatékonyan nyomon kövesse a referenciamutató előállításával kapcsolatban valamely harmadik országban végzett tevékenységeket, és kezelje a kapcsolódó kockázatokat;
- c) objektív indoka van annak, hogy a referenciamutatót vagy a referenciamutató-családot valamely harmadik országban állítják elő, majd az adott referenciamutatót vagy a referenciamutató-családot felhasználásuk céljából az Unióban hagyják jóvá.

Az a) pont alkalmazásában annak vizsgálatakor, hogy a jóváhagyandó referenciamutató vagy referenciamutató-család előállítása megfelel-e olyan követelményeknek, amelyek legalább olyan szigorúak, mint az e rendeletben meghatározott követelmények, az illetékes nemzeti hatóság figyelembe veheti, hogy a referenciamutató vagy referenciamutató-család előállításának a pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó IOSCO-elveknek vagy adott esetben az olajárjelentő ügynökségekre vonatkozó IOSCO-elveknek való megfelelése egyenértékű-e az e rendeletben rögzített követelményeknek való megfeleléssel.

(2) Az (1) bekezdésben említett jóváhagyás iránti kérelmet benyújtó referenciamutató-kezelő vagy más felügyelt szervezet minden szükséges információt megad ahhoz, hogy az illetékes hatóság meggyőződhessen arról, hogy a kérelem időpontjában az említett bekezdésben említett összes feltétel teljesül.

(3) Az érintett illetékes hatóság az (1) bekezdésekben említett jóváhagyás iránti kérelem kézhezvételétől számított 90 munkanapon belül jóváhagyás céljából megvizsgálja a kérelmet, és határozatot fogad el annak engedélyezéséről vagy elutasításáról. Az illetékes hatóság a jóváhagyott referenciamutatót vagy referenciamutató-családot bejelenti az ESMA-nak.

(4) A jóváhagyott referenciamutatót vagy referenciamutató-családot a jóváhagyást kérő referenciamutató-kezelő vagy más felügyelt szervezet által előállított referenciamutatónak vagy referenciamutató-családnak kell tekinteni. A jóváhagyást kérő referenciamutató-kezelő vagy más felügyelt szervezet nem használhatja fel a jóváhagyást azzal a szándékkal, hogy kikerülje az e rendeletben előírt követelményeket.

(5) Az a referenciamutató-kezelő vagy más felügyelt szervezet, aki vagy amely jóváhagyott egy harmadik országban előállított referenciamutatót vagy referenciamutató-családot, továbbra is maradéktalanul felelősséget visel az ilyen referenciamutatóért vagy referenciamutató-családjáért, valamint az e rendeletből fakadó kötelezettségeknek való megfelelésért.

(6) Ha a jóváhagyást kérő referenciamutató-kezelő vagy más felügyelt szervezet illetékes hatósága megalapozottan úgy ítéli meg, hogy az e cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek már nem teljesülnek, joga van arra, hogy a referenciamutató-kezelőt vagy más felügyelt szervezetet a jóváhagyás megszüntetésére kötelezze, és erről az ESMA-t értesíti. A jóváhagyás megszüntetése esetén a 28. cikket kell alkalmazni.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 49. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az olyan feltételek meghatározása tekintetében, amelyek alapján az érintett illetékes hatóság értékelheti, hogy objektív ok indokolja-e referenciamutató vagy referenciamutató-család előállítását harmadik országban, valamint annak jóváhagyását az Unióban való felhasználásuk céljából. A Bizottság tekintetbe vesz olyan vonatkozásokat, mint például a referenciamutató által mérendő mögöttes piaci vagy gazdasági valóság, a referenciamutató-előállítás szükséges közelsége egyrészt e piaci vagy gazdasági valósághoz, másrészt az adatszolgáltatókhoz, a bemeneti adatok különböző időzónáktól függő tényleges rendelkezésre állása, valamint a referenciamutató előállításához szükséges speciális szakértelem.

## VI. CÍM

### A REFERENCIAMUTATÓ-KEZELŐK ENGEDÉLYEZÉSE, NYILVÁNTARTÁSBA VÉTELE ÉS FELÜGYELETE

#### 1. FEJEZET

#### *Engedélyezés és nyilvántartásba vétel*

#### 34. cikk

#### **Referenciamutató-kezelő engedélyezése és nyilvántartásba vétele**

(1) Az Unióban található természetes vagy jogi személynek, aki vagy amely referenciamutató-kezelőként kíván eljárni, a 40. cikk szerint kijelölt azon tagállam illetékes hatóságához kell kérelemmel fordulnia, hogy beszeresse az alábbiakat, ahol az adott személy található:

- a) engedély, ha olyan indexeket állít elő vagy kíván előállítani, amelyeket e rendelet értelmében használnak fel vagy szándékoznak felhasználni;
- b) nyilvántartásba vétel olyan – referenciamutató-kezelőtől eltérő – felügyelt szervezet esetében, amely az e rendelet értelmében felhasznált vagy felhasználandó indexeket állít elő vagy kíván előállítani, azzal a feltétellel, hogy a referenciamutató előállításának tevékenységét nem akadályozza a felügyelt szervezetre érvényes ágazati szabályozás, és az előállított indexek egyike sem minősülne kritikus referenciamutatóknak; vagy
- c) nyilvántartásba vétel, ha olyan indexeket állít elő vagy kíván előállítani, amelyek nem jelentős referenciamutatóknak minősülnének.

(2) Az engedélyezett vagy nyilvántartásba vett referenciamutató-kezelő mindenkor eleget tesz az e rendeletben megállapított feltételeknek, és értesíti az illetékes hatóságot ezek minden lényeges változásáról.

(3) Az (1) bekezdésben említett kérelmet az adott kezelő által előállított index pénzügyi eszközök vagy pénzügyi ügyletek referenciájaként vagy befektetési alap teljesítményének mérésére való felhasználására vonatkozó megállapodás létrejöttétől számított 30 napon belül kell benyújtani.

(4) A kérelmező referenciamutató-kezelő minden olyan információt benyújt az illetékes hatóságnak, amely alapján az meggyőződhet arról, hogy az engedélyezésig vagy a nyilvántartásba vételig megtette az e rendeletben meghatározott követelményeknek való megfeleléshez szükséges intézkedéseket.

(5) Az érintett illetékes hatóság a kérelem kézhezvételét követő 15 munkanapon belül megvizsgálja, hogy a kérelmet hiánytalanul nyújtották-e be, és ennek megfelelően értesíti a kérelmezőt. Amennyiben a kérelem hiányos, a kérelmező benyújtja az érintett illetékes hatóság által kért kiegészítő információkat. Az e bekezdésben említett határidőt attól a naptól kezdődően kell számítani, amelyen a kérelmező az ilyen kiegészítő információkat benyújtotta.

(6) Az érintett illetékes hatóság:

- a) megvizsgálja az engedély iránti kérelmet, és a hiánytalan kérelem kézhezvételétől számított négy hónapon belül határozatot hoz annak elfogadásáról vagy elutasításáról;
- b) megvizsgálja a nyilvántartásba vételre irányuló kérelmet és a nyilvántartásba vételre irányuló kérelem kézhezvételétől számított 45 napon belül határozatot hoz a kérelmező nyilvántartásba vételéről vagy annak elutasításáról.

Az illetékes hatóság a kérelem vagy a nyilvántartásba vétel elfogadásáról vagy elutasításáról szóló, az első albekezdésben említett határozathozatalt követő öt munkanapon belül értesíti a kérelmezőt a határozatról. Amennyiben az illetékes hatóság megtagadja a kérelmező engedélyezését vagy nyilvántartásba vételét, határozatát megindokolja.

(7) Az illetékes hatóság valamely referenciamutató-kezelő elfogadására vagy nyilvántartásba vételére vonatkozó határozatról az említett határozat elfogadását követő öt munkanapon belül értesíti az ESMA-t.

(8) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az engedélyezésre irányuló kérelemben és a nyilvántartásra irányuló kérelemben megadandó információk további pontosítása érdekében, továbbá tekintettel van arra, hogy az engedélyezés és a nyilvántartásba vétel eltérő eljárások szerint történik, éspedig az engedélyezés a referenciamutató-kezelő kérelmének behatóbb vizsgálatát teszi szükségessé, valamint figyelembe veszi az arányosság elvét, az (1) bekezdés b) pontja szerint nyilvántartásba vételt kérő felügyelt szervezetek jellegét, illetve a kérelmezők és illetékes hatóságok költségeit is.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2017. április 1-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

### 35. cikk

#### **Az engedély vagy a nyilvántartásba vétel visszavonása vagy felfüggesztése**

(1) Az illetékes hatóság visszavonhatja vagy felfüggesztheti a referenciamutató-kezelő engedélyét vagy nyilvántartásba vételét, ha a referenciamutató-kezelő:

- a) kifejezetten lemond az engedélyről vagy a nyilvántartásba vételről, vagy az elmúlt 12 hónapban nem állított elő referenciamutatót;
- b) hamis állításokkal vagy más szabálytalan eszközzel szerezte meg az engedélyt vagy a nyilvántartásba vételt, illetve ily módon hagyott jóvá valamely referenciamutatót;
- c) már nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek mellett engedélyezésére vagy nyilvántartásba vételére sor került; vagy
- d) súlyosan vagy ismételten megsértette e rendelet rendelkezéseit.

(2) Az illetékes hatóság az adott határozat elfogadását követő öt munkanapon belül értesíti az ESMA-t a döntéséről.

Az ESMA haladéktalanul frissíti a 36. cikk szerinti nyilvántartást.

(3) A referenciamutató-kezelő engedélyének vagy nyilvántartásba vételének felfüggesztéséről szóló döntés meghozatalát követően, és amennyiben a referenciamutató megszűnése vis maior eseményt okozna, illetve megghiúsítaná vagy bármely más módon sértené a referenciamutatót referenciaként használó valamely pénzügyi ügyletnek vagy pénzügyi eszköznek vagy bármely befektetési alap kezelési szabályzatának az 51. cikk (6) bekezdésének megfelelően elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott feltételeit, azon tagállam érintett illetékes hatósága, ahol a referenciamutató-kezelő található, a felfüggesztő döntés visszavonásáig engedélyezheti a referenciamutató előállítását. Ebben az időszakban az ilyen referenciamutató felügyelt szervezetek általi használata csak olyan pénzügyi szerződések, pénzügyi eszközök és befektetési alapok esetében engedélyezett, amelyek már referenciaként használják a referenciamutatót.

(4) A referenciamutató-kezelő engedélyének vagy nyilvántartásba vételének visszavonását követően a 28. cikk (2) bekezdését kell alkalmazni.

### 36. cikk

#### **Referenciamutató-kezelők és referenciamutatók nyilvántartása**

(1) Az ESMA a következő adatokat tartalmazó közhiteles nyilvántartást hoz létre és vezet:

- a) a 34. cikk alapján engedélyezett vagy nyilvántartásba vett referenciamutató-kezelők és a felügyeletükért felelős illetékes hatóság;

- b) az olyan referenciamutató-kezelők, amelyek megfelelnek a 30. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek, a 30. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett referencia-kezelőket felsoroló jegyzék, valamint a felügyeletükért felelős harmadik országbeli illetékes hatóság;
- c) az olyan referenciamutató-kezelők, amelyeket a 32. cikkel összhangban elismertek, a 32. cikk (7) bekezdésében említett referencia-kezelőket felsoroló jegyzék valamint, adott esetben, a felügyeletükért felelős harmadik országbeli illetékes hatóság;
- d) a 33. cikkben megállapított eljárással összhangban jóváhagyott referenciamutatók, azok referenciamutató-kezelőinek és az azokat jóváhagyó referenciamutató-kezelőknek, vagy felügyelt szervezeteknek a személyazonossága.
- (2) Az (1) bekezdésben említett nyilvántartást nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni az ESMA honlapján, és szükség esetén haladéktalanul frissíteni kell.

## 2. FEJEZET

### Felügyeleti együttműködés

#### 37. cikk

#### A feladatok átruházása az illetékes hatóságok között

(1) Az 1095/2010/EU rendelet 28. cikkével összhangban az illetékes hatóság átruházhatja az e rendelet szerinti feladatait valamely másik tagállam illetékes hatóságára, annak előzetes hozzájárulásával.

Az illetékes hatóságok a javasolt feladatátruházásról a feladatátruházás hatálybalépését 60 nappal megelőzően értesítik az ESMA-t.

(2) Az illetékes hatóság az e rendelet szerinti feladatainak egy részét az ESMA egyetértésével átruházhatja az ESMA-ra.

(3) A javasolt feladatátruházásról az ESMA hét napon belül értesíti a tagállamokat. Az ESMA az értesítéstől számított öt munkanapon belül közzéteszi az elfogadott feladatátruházás részleteit.

#### 38. cikk

#### Más tagállamokból származó információk nyilvánosságra hozatala

Másik illetékes hatóságtól származó információt az illetékes hatóság csak akkor hozhat nyilvánosságra, ha:

- a) ehhez beszerezte a másik illetékes hatóság írásos beleegyezését, és az információt kizárólag olyan célból hozza nyilvánosságra, amelyhez az adott illetékes hatóság beleegyezését adta; vagy
- b) az információ nyilvánosságra hozatala jogi eljárások miatt szükséges.

#### 39. cikk

#### Együttműködés helyszíni ellenőrzések és vizsgálatok esetén

(1) Az érintett illetékes hatóság másik illetékes hatóság segítségét kérheti helyszíni ellenőrzésekkel vagy vizsgálatokkal kapcsolatban. A kérelmet kézhez vevő illetékes hatóságnak a lehető legnagyobb mértékben és megfelelő módon együtt kell működnie.

(2) Az (1) bekezdés szerinti kéressel élő illetékes hatóság kéréséről tájékoztatja az ESMA-t. Határokon átnyúló hatású vizsgálat vagy ellenőrzés esetében az illetékes hatóságok felkérhetik az ESMA-t a helyszíni ellenőrzés vagy a vizsgálat koordinálására.

(3) Ha valamely illetékes hatóság egy másik illetékes hatóságtól helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat lefolytatására vonatkozó kérést kap:

- a) elvégezheti saját maga a helyszíni ellenőrzést vagy vizsgálatot;
- b) engedélyezheti az őt felkérő illetékes hatóság számára a helyszíni ellenőrzésben vagy vizsgálatban történő részvételt;
- c) ellenőröket vagy szakértőket jelölhet ki a helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat támogatására vagy lefolytatására;

### 3. FEJEZET

#### **Az illetékes hatóságok szerepe**

#### 40. cikk

#### **Illetékes hatóságok**

(1) Minden tagállam kijelöli a referenciamutató-kezelőkkel és felügyelt szervezetekkel kapcsolatos e rendelet szerinti kötelezettségek teljesítéséért felelős érintett illetékes hatóságot, és erről tájékoztatja a Bizottságot és az ESMA-t.

(2) Amennyiben a tagállam több illetékes hatóságot jelöl ki, egyértelműen meghatározza azok mindegyikének szerepét, és kijelöl egy hatóságot, amely felelős együttműködésük koordinálásáért és a Bizottsággal, az ESMA-val és más tagállamok illetékes hatóságaival folytatott információcseréért.

(3) Az ESMA közléses honlapján az (1) és (2) bekezdésnek megfelelően kijelölt illetékes hatóságok jegyzékét.

#### 41. cikk

#### **Az illetékes hatóságok hatáskörei**

(1) E rendelet szerinti kötelezettségeik teljesítése érdekében az illetékes hatóságok – a nemzeti joggal összhangban – legalább a következő felügyeleti és vizsgálati hatáskörökkel rendelkeznek:

- a) hozzáférnek bármely dokumentumhoz és adathoz, függetlenül azok formájától, azokat bekérhetik, és azokról másolatot készíthetnek;
- b) tájékoztatást kérhetnek vagy igényelhetnek a referenciamutató előállításában részt vevő és ahhoz adatot szolgáltató bármely személytől, ideértve a 10. cikk szerinti bármely olyan szolgáltatót, amelynek a referenciamutató előállításával kapcsolatos feladatot, szolgáltatást vagy tevékenységet szerveztek ki és e személyek munkahelyi eljárásait is, továbbá szükség esetén információszerzés céljából beidézhetik és meghallgathatják e személyeket;
- c) árupiaci referenciamutatók esetében adott esetben szabványos formátumú információkérés intézhetnek az adatszolgáltatókhoz a kapcsolódó azonnali piacokra vonatkozóan, és bekérhetik az ügyletekre vonatkozó kimutatásokat, valamint közvetlenül hozzáférhetnek a kereskedési rendszerekhez;
- d) helyszíni ellenőrzéseket és vizsgálatokat folytathatnak, a természetes személyek magánlakhelyei kivételével;
- e) az 596/2014/EU rendelet sérelme nélkül, beléphetnek természetes és jogi személyek telephelyeire bármilyen formájú iratok és adatok lefoglalása céljából, ha fennáll a megalapozott gyanúja annak, hogy ott az ellenőrzés vagy vizsgálat céljával összefüggő dokumentumok és más adatok találhatóak, amelyek e rendelet megsértésének bizonyítása szempontjából relevánsak lehetnek. Amennyiben a belépéshez – a nemzeti jog alapján – az érintett tagállam igazságügyi hatóságának előzetes engedélye szükséges, ez a hatáskör csak az előzetes engedély beszerzését követően gyakorolható;
- f) bekérhetik a felügyelt szervezetek birtokában lévő telefonbeszélgetés-felvételeket, elektronikus üzenetváltásokat vagy egyéb adatforgalmi nyilvántartásokat;

- g) indítványozhatják vagyontárgyak zárolását vagy lefoglalását vagy mindkettőt;
- h) előírhatják az illetékes hatóság által e rendelettel ellentétesnek vélt bármely tevékenység ideiglenes beszüntetését;
- i) ideiglenesen megtilthatják szakmai tevékenység gyakorlását;
- j) megtehetnek bármely szükséges intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy a nyilvánosság helyes tájékoztatást kapjon a referenciamutató előállításáról, amelynek részét képezheti az is, hogy az adott referenciamutató-kezelőt vagy a referenciamutató közzétételét vagy terjesztését végző személyt – vagy mindkettőt – a korábbi adatszolgáltatásokra vagy a referenciamutató korábbi értékeire vonatkozó korrekciós nyilatkozat közzétételére kötelezik.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett funkcióikat és hatásköreiket, valamint a 42. cikkben említett szankciók nemzeti jogi keretnek megfelelő kiszabására vonatkozó hatáskörüket az illetékes hatóságok az alábbi módokon láthatják el:

- a) közvetlenül;
- b) más hatóságokkal vagy piaci vállalkozásokkal együttműködve;
- c) felelősségüket megtartva, hatáskörüket más hatóságokra vagy piaci vállalkozásokra átruházva;
- d) az illetékes igazságügyi szerv megkeresése útján.

Az említett hatáskörök gyakorlásához az illetékes hatóságnak megfelelő és hatékony biztosítékokkal kell rendelkeznie a védelemhez való jog és az alapvető jogok tekintetében.

(3) Megfelelő intézkedésekkel a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek a feladataik ellátásához szükséges valamennyi felügyeleti és vizsgálati hatáskörrel.

(4) Valamely referenciamutató-kezelő vagy más felügyelt szervezet részéről az (1) bekezdéssel összhangban az illetékes hatóság rendelkezésére bocsátott információ nem minősül az információátadás – bármilyen szerződéses, jogszabályi, szabályozási, vagy igazgatási rendelkezésben meghatározott – bármely korlátozása megsértésének.

#### 42. cikk

### **Közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések**

(1) Az illetékes hatóságok számára a 41. cikk alapján biztosított felügyeleti hatáskörök és a tagállamok büntetőjogi szankciók megállapítására és kiszabására vonatkozó jogának sérelme nélkül, a tagállamok a nemzeti joggal összhangban gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek azokkal a hatáskörökkel, amelyek alapján megfelelő közigazgatási szankciókat szabhatnak ki és egyéb közigazgatási intézkedéseket hozhatnak legalább a következő jogsértések esetében:

- a) a 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 21., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29. és a 34. cikk bármilyen megsértése, amennyiben azok alkalmazandók; és
- b) a 41. cikk szerinti vizsgálatban vagy ellenőrzésben való bármilyen együttműködés vagy kérés teljesítésének elmulasztása.

Ezeknek a közigazgatási szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

(2) A tagállamok a nemzeti jognak megfelelően biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett jogsértés esetén az illetékes hatóságok rendelkezzenek legalább az alábbi közigazgatási szankciók kiszabásához és egyéb közigazgatási intézkedések meghozatalához szükséges hatáskörrel:

- a) végzés, amely előírja a jogsértésért felelős referenciamutató-kezelő vagy felügyelt szervezet számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással és tartózkodjon annak megismétlésétől;
- b) a jogsértésből származó nyereség vagy a jogsértés révén elkerült veszteség visszaszolgáltatása, ha az meghatározható;
- c) a jogsértésért felelős referenciamutató-kezelőt vagy felügyelt szervezetet és a jogsértés jellegét megjelölő nyilvános figyelmeztetés;



- d) a referenciamutató-kezelő engedélyének vagy nyilvántartásba vételének visszavonása vagy felfüggesztése;
- e) a jogsértésért felelősnek tartott természetes személy referenciamutató-kezelőnél vagy felügyelt adatszolgáltatónál vezetői funkciók gyakorlásától történő ideiglenes eltiltása;
- f) a jogsértésből származó nyereség vagy a jogsértés révén elkerült veszteség összegének legalább háromszorosát elérő maximális közigazgatási pénzbírság kiszabása, amennyiben a veszteség, illetve a nyereség meghatározható;
- g) természetes személyre vonatkozóan legalább az alábbi maximális közigazgatási pénzbírság:
- i. a 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10. cikk, a 11. cikk (1) bekezdésének a), b), c) és e) pontja, a 11. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a 12., 13., 14., 15., 16., 21., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., és a 34. cikk megsértése esetén 500 000 EUR, vagy a nemzeti pénznemben 2016. június 30-án ennek megfelelő összeg azokban a tagállamokban, amelyeknek a hivatalos pénzneme nem az euro; vagy
  - ii. a 11. cikk (1) bekezdése d) pontjának vagy a 11. cikk (4) bekezdésének megsértése esetén 100 000 EUR, vagy a nemzeti pénznemben 2016. június 30-án ennek megfelelő összeg azokban a tagállamokban, amelyeknek a hivatalos pénzneme nem az euro;
- h) jogi személyre vonatkozóan legalább az alábbi maximális közigazgatási pénzbírság:
- i. a 4., 5., 6., 7., 8., 9. és a 10. cikk, a 11. cikk (1) bekezdésének a), b), c) és e) pontja, a 11. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a 12., 13., 14., 15., 16., 21., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29. és a 34. cikk megsértése esetén 1 000 000 EUR vagy a nemzeti pénznemben 2016. június 30-án ennek megfelelő összeg azokban a tagállamokban, amelyeknek a hivatalos pénzneme nem az euro, vagy a jogi személy rendelkezésre álló legutolsó, a vezető testület által jóváhagyott beszámoló szerinti teljes éves árbevételének 10 %-a, attól függően, hogy melyik a nagyobb; vagy
  - ii. a 11. cikk (1) bekezdésének d) pontja vagy a 11. cikk (4) bekezdése megsértése esetén 250 000 EUR vagy a nemzeti pénznemben 2016. június 30-án ennek megfelelő összeg azokban a tagállamokban, amelyeknek a hivatalos pénzneme nem az euro, vagy a jogi személy rendelkezésre álló legutolsó, a vezető testület által jóváhagyott beszámoló szerinti teljes éves árbevételének 2 %-a, attól függően, hogy melyik a nagyobb.

A h) pont i. és ii. pontjának alkalmazásában amennyiben a jogi személy anyavállalat vagy anyavállalat leányvállalata, amelynek a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel <sup>(1)</sup> összhangban összevont (konszolidált) éves pénzügyi beszámolót kell készítenie, a figyelembe veendő teljes éves árbevétel a rendelkezésre álló legutolsó, a végső anyavállalat vezető testülete által jóváhagyott összevont (konszolidált) éves beszámoló szerinti teljes éves árbevétel, vagy bankok esetében a 86/635/EK tanácsi irányelv <sup>(2)</sup> szerinti, biztosítótársaságok esetében a 91/674/EK tanácsi irányelv <sup>(3)</sup> szerinti, annak megfelelő típusú bevétel, vagy amennyiben a személy egy személyegyesítő társaság, tagjai összesített árbevételének 10 %-a;

(3) Legkésőbb 2018. január 1-ig a tagállamok értesítik a Bizottságot és az ESMA-t az (1) és (2) bekezdésben említett szabályokról.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az (1) bekezdésben említett jogsértésekre vonatkozóan, amelyekre a nemzeti jog értelmében büntetőjogi szankció vehető ki, nem állapítanak meg az említett bekezdésben meghatározott közigazgatási szankciókkal kapcsolatos szabályokat. Ebben az esetben a tagállamok az e bekezdés első albekezdésében említett értesítéssel együtt közlik a Bizottsággal és az ESMA-val a vonatkozó büntetőjogi rendelkezéseket.

A tagállamok az említett szabályok későbbi módosításairól haladéktalanul értesítik a Bizottságot és az ESMA-t.

(4) A tagállamok az illetékes hatóságokat a nemzeti joggal összhangban az (1) bekezdésben említettek túl további szankcionálási hatáskörökkel is felruházhatják, és a (2) bekezdésben meghatározottakat meghaladó mértékű szankciókat is előírhatnak.

<sup>(1)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott társasági típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

<sup>(2)</sup> A Tanács 86/635/EGK irányelve (1986. december 8.) a bankok és más pénzügyi intézmények éves beszámolójáról és konszolidált éves beszámolójáról (HL L 372., 1986.12.31., 1. o.).

<sup>(3)</sup> A Tanács 91/674/EGK irányelve (1991. december 19.) a biztosítóintézetek éves és összevont (konszolidált) éves beszámolóiról (HL L 374., 1991.12.31., 7. o.).

## 43. cikk

**A felügyeleti és szankcionálási hatáskörök gyakorlása**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések típusának és mértékének meghatározásakor az illetékes hatóságok az összes releváns körülmény figyelembevételével járnak el, adott esetben ideértve az alábbiakat:

- a) a jogsértés súlyossága és időtartama;
- b) a referenciamutató kritikus jellege a pénzügyi stabilitásra és a reálgazdaságra nézve;
- c) a felelős személy felelősségének mértéke;
- d) a felelős személy pénzügyi ereje, különösen a felelős jogi személy teljes éves árbevételében, vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében kifejezve;
- e) a felelős személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség szintje, amennyiben ez meghatározható;
- f) a felelős személy illetékes hatósággal való együttműködésének szintje, az adott személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség visszaszolgáltatása szükségességének sérelme nélkül;
- g) az érintett személy korábbi jogsértései;
- h) a jogsértést követően valamely felelős személy által a jogsértés megismétlődésének megelőzése érdekében hozott intézkedések.

(2) A közigazgatási szankciók kiszabására és egyéb közigazgatási intézkedések meghozatalára irányuló hatásköreik 42. cikk szerinti gyakorlása során az illetékes hatóságok szorosan együttműködnek egymással annak biztosítása érdekében, hogy a felügyeleti és a vizsgálati hatáskörök, illetve a közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések az e rendeletnek megfelelő kívánt eredménnyel járjanak. Az esetleges párhuzamosságok és átfedések elkerülése érdekében a felügyeleti és vizsgálati hatásköröknek, valamint a közigazgatási szankcióknak, ideértve a közigazgatási pénzbírságokat, és egyéb közigazgatási intézkedéseknek a határokon átnyúló ügyekben történő alkalmazása során az illetékes hatóságok koordinálják tevékenységüket.

## 44. cikk

**Együttműködési kötelezettség**

(1) Amennyiben a tagállamok a 42. cikkel összhangban úgy döntenek, hogy az említett cikkben említett rendelkezések megszegése esetére büntetőjogi szankciókat állapítanak meg, úgy biztosítaniuk kell, hogy megfelelő intézkedések álljanak rendelkezésre abból a célból, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges jogkörökkel, hogy a joghatóságukon belül kapcsolatba lépjenek az igazságügyi hatóságokkal, és az e rendelet esetleges megsértése miatt indított bűnügyi nyomozásokhoz vagy büntetőeljárásokhoz kapcsolódó konkrét információkat szerezzenek be. Az említett illetékes hatóságok továbbítják az említett információkat más illetékes hatóságoknak és az ESMA-nak az egymással és az ESMA-val való, az e rendelet végrehajtását szolgáló együttműködési kötelezettségük teljesítése érdekében.

(2) Az illetékes hatóságok segítséget nyújtanak más tagállamok illetékes hatóságainak. Ez magában foglalja különösen az információcserét és az együttműködést a vizsgálatok vagy a felügyeleti tevékenységek során. Az illetékes hatóságok a pénzbírságok behajtásának megkönnyítése tekintetében is együttműködhetnek más tagállamok illetékes hatóságaival.

## 45. cikk

**A határozatok közzététele**

(1) A (2) bekezdés alkalmazásában az illetékes hatóságok hivatalos honlapjukon közzéteszik az e rendeletben foglaltak megsértéséért kiszabott közigazgatási szankcióról vagy meghozott egyéb közigazgatási intézkedésről szóló határozatot közvetlenül azt követően, hogy a határozat által érintett személyt értesítették a határozatról. E közzétételnek tartalmaznia kell legalább a jogsértés típusára és jellegére, valamint a határozat által érintett személyek személyazonosságára vonatkozó információkat

Az első albekezdés nem alkalmazandó a vizsgálati jellegű intézkedést előíró határozatokra.

(2) Amennyiben az illetékes hatóság eseti értékelés alapján úgy ítéli meg, hogy egy jogi személy kilétének vagy természetes személy személyes adatainak a közzététele – az említett adatok közzététele arányosságát vizsgáló eseti értékelés alapján – aránytalan lenne, vagy ha e közzététel veszélyeztetné a pénzügyi piacok stabilitását vagy egy már folyamatban lévő vizsgálatot, az illetékes hatóság:

- a) elhalasztja a határozat közzétételét mindaddig, amíg az elhalasztás okai megszűnnek;
- b) a nemzeti joggal összhangban név megjelölése nélkül közzéteszi a határozatot, feltéve, hogy e név megjelölése nélküli közzététel biztosítja az érintett személyes adatok hatékony védelmét;
- c) nem teszi közzé a határozatot, amennyiben az illetékes hatóság úgy véli, hogy az a) vagy b) ponttal összhangban történő közzététel nem elegendő annak biztosításához, hogy:
  - i. a pénzügyi piacok stabilitása ne kerüljön veszélybe; vagy
  - ii. a kisebb jelentőségűnek tartott intézkedésekről szóló határozatok közzététele arányos legyen.

Amennyiben az illetékes hatóság úgy határoz, hogy valamely határozatot a név megjelölése nélkül teszi közzé az első albekezdés b) pontjában említettek szerint, az érintett adatok közzétételét észszerű ideig elhalaszthatja, amennyiben az említett időszak során a név nélküli közzététel indokai előreláthatólag megszűnnek.

(3) Amennyiben a határozattal szemben a nemzeti igazságügyi, közigazgatási vagy más hatóságnál jogorvoslattal éltek, az illetékes hatóság haladéktalanul közzéteszi ezt az információt a hivatalos honlapján, valamint a jogorvoslat eredményére vonatkozó további információkat is. A szankciót kiszabó vagy intézkedést megállapító korábbi határozatot semmissé nyilvánító határozatokat ugyancsak közzé kell tenni.

(4) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az e cikkel összhangban közzétett határozatok a közzétételt követően legalább öt évig hozzáférhetőek maradjanak a hivatalos honlapjukon. A közzétett személyes adatok csak annyi ideig maradhatnak fenn az illetékes hatóság hivatalos honlapján, ameddig ez az alkalmazandó adatvédelmi szabályokkal összhangban szükséges.

(5) A tagállamok évente összesített tájékoztatást küldenek az ESMA-nak a 42. cikkel összhangban kiszabott összes közigazgatási szankcióról és meghozott egyéb közigazgatási intézkedésről. Ez a kötelezettség nem vonatkozik a vizsgálati jellegű intézkedésekre. Az ESMA az említett információkat éves jelentésben teszi közzé.

Amennyiben a tagállamok a 42. cikkel összhangban úgy döntenek, hogy büntetőjogi szankciókat állapítanak meg az adott cikkben említett rendelkezések megsértése esetére, illetékes hatóságaik évente az ESMA rendelkezésére bocsátják az összes büntetőjogi nyomozással és kiszabott büntetőjogi szankcióval kapcsolatos, anonim és összesített adatot. Az ESMA éves jelentésben teszi közzé a kiszabott büntetőjogi szankciókra vonatkozó adatokat.

#### 46. cikk

### Kollégiumok

(1) A 20. cikk (1) bekezdésének a) és c) pontjában említett referenciamutatónak a kritikus referenciamutatók jegyzékébe történő felvételétől számított 30 munkanapon belül – kivéve az olyan referenciamutatókat, amelyek esetében az adatszolgáltatók többsége nem felügyelt szervezet – az illetékes hatóság létrehoz egy kollégiumot.

(2) A kollégium tagjai a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága, az ESMA és a felügyelt adatszolgáltatók illetékes hatóságai.

(3) Más tagállamok illetékes hatóságai akkor jogosultak arra, hogy a kollégium tagjai legyenek, ha az adott kritikus referenciamutató előállításának megszüntetése súlyosan hátrányos következményekkel járna az adott tagállamok piaci integritására, pénzügyi stabilitására, fogyasztóira, reálgazdaságára vagy háztartásainak vagy vállalkozásainak finanszírozására.

Ha egy illetékes hatóság a kollégium tagjává kíván válni, kérelemmel fordul a referenciamutató-kezelő illetékes hatóságához, kérelmében bemutatva az e bekezdés első albekezdésében említett követelmények teljesülését igazoló bizonyítékokat. A referenciamutató-kezelő érintett illetékes hatósága megvizsgálja a kérelmet, és annak kézhezvételétől számított 20 munkanapon belül értesíti a kérelmet benyújtó hatóságot arról, hogy az említett követelmények megítélése szerint teljesülnek-e. Amennyiben úgy ítéli meg, hogy az említett követelmények nem teljesülnek, a kérelmet benyújtó hatóság a (9) bekezdéssel összhangban az ESMA-hoz utalhatja az ügyet.

(4) Az ESMA az 1095/2010/EU rendelet 21. cikkével összhangban hozzájárul az e cikkben említett kollégium hatékony, eredményes és következetes működésének ösztönzéséhez és nyomon követéséhez. E célból az ESMA a megfelelő módon részt vesz a kollégiumban, és e célból illetékes hatóságnak minősül.

Ha az ESMA az 1095/2010/EU rendelet 17. cikkének (6) bekezdésével összhangban kritikus referenciamutató tekintetében jár el, akkor megfelelő információcserét és együttműködést kell biztosítania a kollégium többi tagjával.

(5) A referenciamutató-kezelő illetékes hatósága vezeti a kollégium üléseit, koordinálja a kollégium tevékenységeit, és biztosítja a kollégium tagjai közötti hatékony információcserét.

Ha a referenciamutató-kezelő egynél több kritikus referenciamutatót állít elő, akkor e referenciamutató-kezelő illetékes hatósága egyetlen kollégiumot is létrehozhat az e referenciamutató-kezelő által előállított összes referenciamutató tekintetében.

(6) A referenciamutató-kezelő illetékes hatósága a kollégium keretében írásbeli rendelkezéseket állapít meg az alábbiakra vonatkozóan:

- a) az illetékes hatóságok között kicserélendő információk;
- b) az illetékes hatóságok közötti döntéshozatali folyamat és az egyes határozatok meghozatalának határideje;
- c) esetek, amikor az illetékes hatóságoknak konzultálniuk kell egymással;
- d) a 23. cikk (7) és (8) bekezdése szerint folytatandó együttműködés.

(7) A referenciamutató-kezelő illetékes hatósága kellően figyelembe veszi az ESMA-nak az írásbeli rendelkezésekre vonatkozóan a (6) bekezdésnek megfelelően, a végleges szöveg elfogadását megelőzően adott minden tanácsát. Az írásbeli rendelkezéseket olyan egységes dokumentumba foglalják, amely tartalmazza az ESMA tanácsától való bármilyen jelentős eltérés teljes körű indoklását is. A referenciamutató-kezelő illetékes hatósága továbbítja az írásbeli rendelkezéseket a kollégium tagjainak és az ESMA-nak.

(8) A 23. cikk (6), (7) és (9) bekezdésében, valamint a 34., a 35. és a 42. cikkben említett intézkedések meghozatala előtt a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága konzultál a kollégium tagjaival. A kollégium tagjai a hatáskörükön belül minden észszerű lépést megtesznek annak érdekében, hogy az e cikk (6) bekezdésében említett írásbeli rendelkezésekben meghatározott határidőn belül megállapodás szülessen.

A referenciamutató-kezelő illetékes hatósága bármely ilyen intézkedésre vonatkozó határozata során figyelembe veszi az érintett tagállamokra gyakorolt hatást, különös tekintettel az azok pénzügyi rendszereinek stabilitására gyakorolt lehetséges hatásra.

Valamely referenciamutató-kezelő engedélyének vagy nyilvántartásba vételének a 35. cikkel összhangban történő visszavonására vonatkozó határozatra tekintettel, és amennyiben a referenciamutató megszűnése vis maior eseményt okozna, meghúsná vagy bármely más módon sértené – a Bizottság által az 51. cikk (6) bekezdése szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus értelmében – az adott referenciamutatót az Unióban referenciaként használó valamely pénzügyi ügylet vagy pénzügyi eszköz vagy befektetési alap kezelési szabályzatának feltételeit, az illetékes hatóságok a kollégium keretében mérlegelik, hogy szükség van-e az e bekezdésben említett hatások mérséklését célzó intézkedések elfogadására, ideértve:

- a) a referenciamutatóra vonatkozó, 15. cikkben említett magatartási kódex, módszertan vagy más szabályok módosítását;
- b) átmeneti időszak bevezetését, amelynek során a 28. cikk (2) bekezdésében előírányzott eljárások alkalmazandók.

(9) Amennyiben a kollégium tagjai között nem születik megállapodás, az illetékes hatóságok az ESMA-hoz fordulhatnak a következő helyzetek bármelyikében:

- a) ha valamely illetékes hatóság nem közölt valamely lényeges információt;
- b) ha a (3) bekezdés szerinti kérelmet követően a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága arról értesítette a kérelmet benyújtó hatóságot, hogy az említett bekezdésben meghatározott követelmények nem teljesülnek, vagy ha a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága nem reagált e kérelemre észszerű időn belül;
- c) ha az illetékes hatóságok nem tudtak megegyezni a (6) bekezdésben meghatározott ügyben;
- d) ha nézeteltérés áll fenn a 34., a 35. és a 42. cikkel összhangban meghozandó intézkedések tekintetében;
- e) ha nézeteltérés áll fenn a 23. cikk (6) bekezdésével összhangban meghozandó intézkedések tekintetében;
- f) ha nézeteltérés áll fenn az e cikk (8) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban meghozandó intézkedések tekintetében.

(10) A (9) bekezdés a), b), c), d) és f) pontjában említett helyzetekben, amennyiben az ügy nem rendeződött 30 nappal az ESMA elé utalását követően, a referenciamutató-kezelő illetékes hatóságának végleges döntést kell hoznia, és döntését írásban részletesen meg kell indokolnia az említett bekezdésben említett illetékes hatóságok és az ESMA részére.

A 34. cikk (6) bekezdésének a) pontjában említett időszak az ESMA-hoz történő benyújtás napjától mindaddig felfüggesztendő, amíg e bekezdés első albekezdésével összhangban nem hoznak határozatot.

Amennyiben az ESMA úgy véli, hogy a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága az e cikk (8) bekezdésében említett olyan intézkedést hozott, amely esetleg nem felel meg az uniós jognak, az 1095/2010/EU rendelet 17. cikkével összhangban jár el.

(11) Az e cikk (9) bekezdésének e) pontjában említett helyzetekben, és az EUMSZ 258. cikkének sérelme nélkül, az ESMA az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által rá ruházott hatásköröknek megfelelően léphet fel.

A referenciamutató-kezelő illetékes hatóságát a 23. cikk (6) bekezdése értelmében megillető hatáskör mindaddig gyakorolható, amíg az ESMA közzé nem teszi határozatát.

#### 47. cikk

### Együttműködés az ESMA-val

(1) E rendelet alkalmazásában az illetékes hatóságok az 1095/2010/EU rendelettel összhangban együttműködnek az ESMA-val.

(2) Az illetékes hatóságok az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkével összhangban haladéktalanul az ESMA rendelkezésére bocsátják a feladatai ellátásához szükséges valamennyi információt.

(3) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek meghatározzák a (2) bekezdés szerinti információcsere eljárásait és formáit.

Az ESMA az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2017. április 1-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

## 48. cikk

**Szakmai titoktartás**

(1) A szakmai titoktartás (2) bekezdésben meghatározott feltételeit az e rendelet alapján megkapott, kicserélt vagy továbbított minden bizalmas információra alkalmazni kell.

(2) Szakmai titoktartási kötelezettség alkalmazandó minden olyan személyre, aki az illetékes hatóságnak vagy olyan hatóságnak vagy piaci vállalkozásnak vagy természetes vagy jogi személynek dolgozik vagy dolgozott, akire vagy amelyre az illetékes hatóság a hatásköreit átruházta, beleértve az illetékes hatóság által megbízott ellenőröket és szakértőket is.

(3) A szakmai titoktartás hatálya alá tartozó információk – uniós vagy nemzeti jogszabályban megállapított ellenkező rendelkezés hiányában – semmilyen más személlyel vagy hatósággal nem közölhetők.

(4) Az e rendelet alapján az illetékes hatóságok között folytatott bármilyen, üzleti vagy működési feltételekkel, illetve más gazdasági vagy személyes jellegű ügyekkel kapcsolatos információcsere bizalmas adatközlésnek minősül és a szakmai titoktartás követelményeinek hatálya alá tartozik, kivéve, ha az illetékes hatóság az információközléssel egyidejűleg megállapítja, hogy a szóban forgó információ nyilvánosságra hozható, vagy ha e nyilvánosságra hozatalt bírósági eljárás teszi szükségessé.

## VII. CÍM

**FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ ÉS VÉGREHAJTÁSI JOGI AKTUSOK**

## 49. cikk

**A felhatalmazás gyakorlása**

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottság a 3. cikk (2) bekezdésében, a 20. cikk (6) bekezdésében, a 24. cikk (2) bekezdésében, a 33. cikk (7) bekezdésében, az 51. cikk (6) bekezdésében és az 54. cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2016. június 30-tól kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3. cikk (2) bekezdésében, a 20. cikk (6) bekezdésében, a 24. cikk (2) bekezdésében, a 33. cikk (7) bekezdésében, az 51. cikk (6) bekezdésében és az 54. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a határozatban megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 3. cikk (2) bekezdése, a 20. cikk (6) bekezdése, a 24. cikk (2) bekezdése, a 33. cikk (7) bekezdése, az 51. cikk (6) bekezdése és az 54. cikk (3) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emel ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

## 50. cikk

**Bizottsági eljárás**

- (1) A Bizottság munkáját az európai értékpapír-bizottság segíti. E bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottság.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel annak 8. cikke rendelkezéseire.

## VIII. CÍM

**ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK**

## 51. cikk

**Átmeneti rendelkezések**

- (1) A 2016. június 30-án referenciamutatót előállító indexszolgáltatók 2020. január 1-ig kérelmezik a 34. cikk szerinti engedélyezésüket vagy nyilvántartásba vételüket.
- (2) 2020. január 1-ig azon tagállam illetékes hatósága, ahol a 34. cikk szerint engedélyezésért folyamodó indexszolgáltató található, hatáskörrel rendelkezik ahhoz, hogy az adott indexszolgáltatót referenciamutató-kezelőként vegye nyilvántartásba, még akkor is, ha nem felügyelt szervezetről van szó, az alábbi feltételekkel:
  - a) az indexszolgáltató nem állít elő kritikus referenciamutatót;
  - b) az illetékes hatóság észszerű alapon tudatában van annak, hogy az indexszolgáltató által előállított index vagy indexek nem széles körben használtak e rendelet értelmében, sem abban a tagállamban ahol az indexszolgáltató található, sem más tagállamokban.

Az illetékes hatóság értesíti az ESMA-t az első albekezdéssel összhangban elfogadott döntéséről.

Az illetékes hatóság megőrzi az első albekezdéssel összhangban hozott döntése alapjául szolgáló indokokra vonatkozó bizonyítékokat, olyan formában, hogy teljes mértékben érthető legyen az illetékes hatóság azon értékelése, hogy az indexszolgáltató által előállított index vagy indexek nem széles körben felhasználtak, ideértve a piaci adatokat, az ítéleteket vagy egyéb információkat, köztük az indexszolgáltatótól kapott információkat is.

- (3) Az indexszolgáltató a meglévő referenciamutatót továbbra is előállíthatja, amelyet a felügyelt szervek 2020. január 1-ig felhasználhatnak vagy, ha az indexszolgáltató az (1) bekezdéssel összhangban engedélykérelmet vagy nyilvántartásba vétel iránti kérelmet nyújt be, kivéve, ha és addig amíg az említett engedélyezés vagy nyilvántartásba vétel elutasításra kerül.
- (4) Amennyiben egy meglévő referenciamutató nem felel meg e rendelet követelményeinek, de a referenciamutatónak az e rendelet követelményeinek való megfelelését biztosító megszüntetése vagy megváltoztatása vis maior esetet eredményezne, meghiúsítaná vagy más módon sértené annak a pénzügyi ügyletnek vagy pénzügyi eszköznek vagy befektetési alap kezelési szabályzatának feltételeit, amelyhez a referenciamutató referenciaként szolgál, a referenciamutató további felhasználását annak a tagállamnak az érintett illetékes hatósága engedélyezi, amelyben az indexszolgáltató található. 2020. január 1-jét követően ilyen, meglévő referenciamutató nem kezdhet el referenciáértékként szolgálni egyetlen pénzügyi eszköz, pénzügyi ügylet vagy befektetési alap teljesítménye mérésének vonatkozásában sem.
- (5) Kivéve ha a Bizottság a 30. cikk (2) vagy (3) bekezdésében említett egyenértékűségi határozatot fogadott el, vagy egy referenciamutató-kezelőt a 32. cikk szerint elismertek, vagy egy referenciamutatót a 33. cikk szerinti jóváhagytak, az uniós felügyelt szervezetek a harmadik országban található referenciamutató-kezelők az Unióban már pénzügyi eszközök, pénzügyi ügyletek vagy befektetési alapok teljesítményének mérésére referenciaként szolgáló referenciamutatóit csak olyan pénzügyi eszközök, pénzügyi ügyletek vagy befektetési alapok teljesítményének mérése vonatkozásában használhatják fel, amelyek 2020. január 1-jén az Unióban már hivatkoznak e referenciamutatóra.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 49. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az olyan feltételek meghatározása tekintetében, amelyek alapján az érintett illetékes hatóság értékelheti, hogy egy meglévő referenciamutatónak e rendelet követelményeinek való megfelelést biztosító megszüntetése vagy megváltoztatása észszerűen várhatóan vis maior esetet eredményezne, meghíúsítaná vagy más módon sértené annak a pénzügyi ügyletnek, pénzügyi eszköznek vagy befektetési alap kezelési szabályzatának feltételeit, amelyhez a referenciamutató referenciaként szolgál.

#### 52. cikk

### **A tájékoztatók és a kiemelt információkat tartalmazó dokumentumok frissítésének határideje**

A 29. cikk (2) bekezdése nem érinti a 2018. január 1. előtt a 2003/71/EK irányelv alapján jóváhagyott, meglévő tájékoztatókat. A 2018. január 1. előtt a 2009/65/EK irányelv alapján jóváhagyott tájékoztatók esetében a mögöttes dokumentumokat az első adandó alkalommal, de legkésőbb az említett időponttól számított 12 hónapon belül frissíteni kell.

#### 53. cikk

### **ESMA felülvizsgálatok**

(1) Az ESMA törekszik a közös európai felügyeleti kultúra és egységes felügyeleti gyakorlatok kialakítására, valamint arra, hogy biztosítsa a hatáskörrel rendelkező hatóságok a 32. és a 33. cikk alkalmazásával kapcsolatos következetes megközelítését. E célból a 32. cikkel összhangban megadott elismeréseket és a 33. cikkel összhangban engedélyezett jóváhagyásokat az ESMA két évente felülvizsgálja.

Az ESMA véleményt bocsát minden olyan illetékes hatóság számára, amely harmadik országbeli referenciamutató-kezelőt vett nyilvántartásba, vagy harmadik országból származó referenciamutatót hagyott jóvá, amelyben értékeli, hogy az adott illetékes hatóság hogyan alkalmazza a 32. és a 33. cikk vonatkozó követelményeit, valamint bármely felhatalmazáson alapuló jogi aktusban és szabályozási vagy végrehajtás-technikai standardban meghatározott követelményeket.

(2) Az ESMA minden egyes, az 51. cikk (2) bekezdésének első albekezdésével, a 24. cikk (1) bekezdésével és a 25. cikk (2) bekezdésével összhangban hozott döntés tekintetében jogosult arra, hogy az illetékes hatóság számára dokumentált bizonyítékok benyújtását írja elő.

#### 54. cikk

### **Felülvizsgálat**

(1) A Bizottság 2020. január 1-ig felülvizsgálja e rendeletet, és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak erről és különösen:

- a) a kritikus referenciamutatókra, a kötelező referenciamutató-kezelésre és a kötelező adatszolgáltatásra vonatkozó, a 20., a 21. és a 23. cikkben meghatározott rendelkezések működéséről és eredményességéről, valamint a kritikus referenciamutató 3. cikk (1) bekezdésének 25. pontjában foglalt fogalom meghatározásáról;
- b) a referenciamutató-kezelők VI. cím alatt megállapított engedélyezési, nyilvántartásba vételi és felügyeleti rendszere és a 46. cikkben meghatározott kollégiumok eredményességéről, valamint egyes referenciamutatók uniós testület által történő felügyeletének megfeleléséről;
- c) a 19. cikk (2) bekezdésének működéséről és hatékonyságáról, különösen alkalmazásának köréről.

(2) A Bizottság felülvizsgálja a referenciamutatókra vonatkozó nemzetközi elvek és harmadik országok referenciamutatók előállításával kapcsolatos jogi kereteinek és jogalkalmazási gyakorlatainak alakulását, és 2018. január 1. után öt évente beszámol erről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Ez a jelentés különösen azt értékeli, hogy szükséges-e e rendelet módosítása, és adott esetben jogalkotási javaslat kíséri.



(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 49. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az 51. cikk (2) bekezdésében említett 42 hónapos időszak 24 hónappal való meghosszabbítására, amennyiben az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában hivatkozott jelentés bizonyítékkal szolgál arra, hogy az 51. cikk (2) bekezdése szerinti átmeneti nyilvántartásba vételi rendszer nem káros a közös európai felügyeleti kultúrára és az illetékes hatóságok következetes felügyeleti gyakorlataira és megközelítéseire nézve.

#### 55. cikk

### Értesítés a hivatkozott referenciamutatókról és azok kezelőiről

Amikor egy referenciamutatóra az 596/2014/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozó pénzügyi eszközben hivatkoznak, az említett rendelet 4. cikkének (1) bekezdése szerinti értesítéseknek magukban kell foglalniuk a hivatkozott referenciamutató nevét és kezelőjét.

#### 56. cikk

### Az 596/2014/EU rendelet módosításai

Az 596/2014/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 19. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben említett értesítési kötelezettség nem alkalmazandó az adott bekezdésben hivatkozott kibocsátó részvényeire vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjaikhoz kapcsolódó pénzügyi eszközökkel kapcsolatos ügyletekre, amennyiben az ügylet időpontjában az alábbi feltételek valamelyike teljesül:

- a) a pénzügyi eszköz befektetési jegy vagy részvény egy olyan kollektív befektetési vállalkozásban, amelyben a kibocsátó részvényeinek vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjainak való kitettség nem haladja meg a kollektív befektetési vállalat eszközeinek 20 %-át;
- b) a pénzügyi eszköz olyan eszközportfóliónak való kitettséget eredményez, amelyben a kibocsátó részvényeinek vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjainak való kitettség nem haladja meg a portfólió eszközeinek 20 %-át;
- c) a pénzügyi eszköz befektetési jegy vagy részvény egy kollektív befektetési vállalkozásban, vagy eszközportfóliónak való kitettséget eredményez, és a vezetői feladatokat ellátó személy vagy a vele szoros kapcsolatban lévő személy nem ismerheti a kollektív befektetési vállalat vagy eszközportfólió befektetési összetételét vagy kitettségét a kibocsátó részvényeivel vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjaival kapcsolatban, továbbá az említett személynek nincs oka rá, hogy azt feltételezze, hogy a kibocsátó részvényei vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjai meghaladják az a)vagy b) pont szerinti küszöbértéket.

Amennyiben információ áll rendelkezésre a kollektív befektetési vállalkozás befektetési összetételéről vagy az eszközportfóliónak való kitettségről, a vezetői feladatokat ellátó személy vagy a vele szoros kapcsolatban lévő személy minden észszerű erőfeszítést megtesz az információ felhasználása érdekében.”;

b) a (7) bekezdés a második albekezdést követően a következő albekezdéssel egészül ki:

„A b) pont alkalmazásában az olyan ügyletek esetében, amelyeket olyan kollektív befektetési vállalkozás vezetői hajtanak végre valamely kibocsátó részvényeivel vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjaival vagy az ezekhez kapcsolódó származtatott eszközökkel vagy egyéb pénzügyi eszközökkel kapcsolatosan, amelyben a vezetői feladatokat ellátó személy vagy a vele szoros kapcsolatban álló személy befektetéssel rendelkezik, nincsen szükség értesítésre, amennyiben a kollektív befektetési vállalkozás vezetője teljes mérlegelési szabadságot élvez, ami kizárja, hogy a portfólió összetételével kapcsolatosan bármilyen közvetlen vagy közvetett utasítást vagy javaslatot kapjon a kollektív befektetési vállalkozás befektetőitől.”.

2. A 35. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) és (3) bekezdésben az „és a 19. cikk (13) és (14) bekezdése” kifejezés helyébe az „a 19. cikk (13) és (14) bekezdése és a 38. cikk” kifejezés lép;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A 6. cikk (5) vagy (6) bekezdése, a 12. cikk (5) bekezdése, a 17. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése, a 17. cikk (3) bekezdése, a 19. cikk (13) vagy (14) bekezdése vagy a 38. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról történt értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emel ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejáratát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Ezen időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére három hónappal meghosszabbodik.”.

3. A 38. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„2019. július 3-ig a Bizottság az ESMA-val való konzultációt követően jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 19. cikk (1a) bekezdésének a) és b) pontjában a vezetőik ügyleteivel kapcsolatban megállapított küszöbértékek szintjéről, amennyiben a kibocsátó részvényei vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírai egy kollektív befektetési vállalkozás részét képezik vagy egy eszközportfóliónak való kitettséget eredményeznek, annak értékelése céljából, hogy a szóban forgó szint megfelelő, vagy kiigazítandó.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 35. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a 19. cikk (1a) bekezdése a) és b) pontjában megállapított küszöbértékek kiigazítására vonatkozóan, amennyiben az említett jelentésben megállapítja, hogy e küszöbértékeket ki kell igazítani.”.

#### 57. cikk

### A 2008/48/EK irányelv módosítása

A 2008/48/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 5. cikk (1) bekezdése a második albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben a hitelmegállapodás egy az (EU) 2016/1011 európai parlamenti és tanácsi rendelet (\*) 3. cikke (1) bekezdésének 3. pontjában meghatározott referenciamutatóra hivatkozik, a hitelezőnek, vagy adott esetben a hitelközvetítőnek, külön dokumentumban kell közölnie a fogyasztóval a referenciamutató és annak kezelőjének nevét és a fogyasztóra vonatkozó esetleges következményeket, és ez a dokumentum mellékelhető az „Általános európai fogyasztói hiteltájékoztató” című formanyomtatványhoz.

(\*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1011 rendelete (2016. június 8.) a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként vagy a befektetési alapok teljesítményének méréséhez felhasznált indexekről és a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv és az 596/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 171., 2016.6.29., 1. o.).”.

2. A 27. cikk (1) bekezdése a második albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok 2018. július 1-ig elfogadják, közzéteszik és közlik a Bizottsággal azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek az 5. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésének való megfeleléshez. Az említett rendelkezések 2018. július 1-től alkalmazandók.”.

#### 58. cikk

### A 2014/17/EU irányelv módosítása

A 2014/17/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 13. cikk (1) bekezdésének második albekezdése a következő ponttal egészül ki:

„ea) olyan szerződések esetén, amelyek egy, az (EU) 2016/1011 európai parlamenti és tanácsi rendelet (\*) 3. cikke (1) bekezdésének 3. pontjában meghatározott referenciamutatóra hivatkoznak, a referenciamutatók és azok kezelőinek neveit és a fogyasztóra vonatkozó esetleges következményeket;

(\*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1011 rendelete (2016. június 8.) a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként használt vagy a befektetési alapok teljesítményének méréséhez használt indexekről valamint a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv, továbbá az 596/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 171., 2016.6.29., 1. o.).”;

2. A 42. cikk (2) bekezdése az első albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok 2018. július 1-ig elfogadják és közzéteszik azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek az 13. cikk (1) bekezdése második albekezdése ea) pontjának való megfeleléshez és közlik azokat a Bizottsággal. Az említett rendelkezések 2018. július 1-től alkalmazandók.”;

3. A 43. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A 13. cikk (1) bekezdése második albekezdésének ea) pontja nem alkalmazandó a 2018. július 1. előtt megkötött hitelmegállapodásokra.”.

59. cikk

### Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

E rendeletet 2018. január 1-től kell alkalmazni.

Az e cikk második albekezdéstől eltérve, a 3. cikk (2) bekezdése, a 5. cikk (5) bekezdése, a 11. cikk (5) bekezdése, a 13. cikk (3) bekezdése, a 15. cikk (6) bekezdése, a 16. cikk (5) bekezdése, a 20. cikk (kivéve a (6) bekezdés b) pontja), a 21. és a 23. cikk, a 25. cikk (8) bekezdése, a 25. cikk (9) bekezdése, a 26. cikk (5) bekezdése, a 27. cikk (3) bekezdése, a 30. cikk (5) bekezdése, a 32. cikk (9) bekezdése, a 33. cikk (7) bekezdése, a 34. cikk (8) bekezdése, a 46. cikk, a 47. cikk (3) bekezdése és az 51. cikk (6) bekezdése 2016. június 30-tól alkalmazandó.

E cikk második bekezdésétől eltérve az 56. cikket 2016. július 3-tól kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2016. június 8-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

A.G. KOENDERS

## I. MELLÉKLET

## REFERENCIA-KAMATLÁBAK

Pontos és elegendő adat

1. A 11. cikk (1) bekezdése a) és c) pontjának alkalmazásában a bemeneti adat felhasználásának prioritása általában az alábbi:
  - a) az adatszolgáltató mögöttes piacon lebonyolított ügyletei, amelyeket a referenciamutató mérni kíván, vagy, ha ez nem elegendő, a kapcsolódó piacokon lebonyolított ügyletei, úgymint:
    - fedezetlen bankközi betéti piac,
    - egyéb fedezetlen betéti piacok, köztük letétjegy- és kereskedelmiértékpapír-piac, és
    - egyéb piacok, úgymint overnight index swap, repo, határidős deviza, határidős tőzsdei kamatláb és kamatlábopció, feltéve, hogy ezek az ügyletek megfelelnek a magatartási kódex bemeneti adatokra vonatkozó előírásainak;
  - b) az a) pontban felsorolt piacokon harmadik felek által végrehajtott ügyletek adatszolgáltató általi megfigyeléseiből származó adatok;
  - c) jegyzések;
  - d) indikatív jegyzések vagy szakértői megítélések.
2. A 11. cikk (1) bekezdésének a) pontja és a 11. cikk (4) bekezdése alkalmazásában a bemeneti adatok kiigazíthatók.

E tekintetben a bemeneti adatok kiigazíthatók a következő kritériumok alkalmazása révén:

- a) az ügyleteknek a bemenetiadat-szolgáltatás időpontjához való közelsége és az ügylet, illetve a bemenetiadat-szolgáltatás időpontja közötti piaci események hatása;
- b) az ügyleti adatokból történő interpolálás és extrapolálás;
- c) az adatszolgáltatók és egyéb piaci szereplők hitelképességében bekövetkezett változásokat tükröző kiigazítások.

Felügyeleti funkció

3. Az 5. cikk (4) és (5) bekezdése szerinti követelményeket helyettesítve a következő követelmények alkalmazandók:
  - a) az adott referencia-kamatláb referenciamutató-kezelője független felügyelő bizottságot működtet. Az e bizottságban való tagságra vonatkozó információkat, az esetleges összeférhetlenségi nyilatkozatokat és a tagválasztási vagy tagjelölési folyamat leírását közzé kell tenni;
  - b) a felügyelő bizottság legalább négyhavonta ülés tart, és minden ilyen ülésről jegyzőkönyvet vezet;
  - c) a felügyelő bizottság feddhetetlen módon működik és az 5. cikk (3) bekezdésében előírt valamennyi feladatkört ellátja.

Ellenőrzés

4. Az adott referencia-kamatláb referenciamutató-kezelője független külső ellenőrt jelöl ki, amely felülvizsgálja, hogy a referenciamutató-kezelő betartja-e a referenciamutató módszertanát és ezt a rendeletet, és erről jelentést tesz. A referenciamutató-kezelőt első alkalommal a magatartási kódex bevezetését követően hat hónappal, majd kétfévente külső ellenőrzés keretében kell megvizsgálni.

Amennyiben a felügyelő bizottság elégedetlen az adott referencia-kamatláb adatszolgáltatója magatartásának bármely vonatkozásával, elrendelheti az adatszolgáltatók külső ellenőrzését.

#### Adatszolgáltatói rendszerek és kontroll

5. A referencia-kamatlábak adatszolgáltatóira a 16. cikkben meghatározott követelményeken túlmenően az alábbi követelmények vonatkoznak. A 16. cikk (5) bekezdése nem alkalmazandó.
6. Minden adatszolgáltató adatközlő személye és ezen adatszolgáltató közvetlen felettese írásban nyilatkozik arról, hogy a magatartási kódexet elolvasta, és azt betartja.
7. Az adatszolgáltatói rendszerek és kontrollintézkedések magukban foglalják a következőket:
  - a) az egyes vállalkozásokon belül a feladatkörök leírása, ideértve a belső beszámolási utakat és az elszámoltathatósági viszonyokat, beleértve az adatközlő személyek és a vezetők elhelyezkedését, valamint az érintett személyek és helyetteseik megnevezését;
  - b) a bemenetiadat-szolgáltatás jóváhagyására vonatkozó belső eljárások;
  - c) az adatszolgáltatási folyamaton kívül álló felek manipulációs kísérletei vagy a tényleges manipuláció vagy a manipulációs kísérlet bejelentésének elmulasztása esetén indítandó fegyelmi eljárások;
  - d) az összeférhetlenségek kezelésére irányuló, a bemeneti adatok szolgáltatásáért felelős személyek illetéktelen külső befolyásolásának megakadályozására hivatott hatékony eljárások és kommunikációs kontrollintézkedések mind az adatszolgáltatókon belüli, mind az adatszolgáltatók és harmadik felek közötti kapcsolatok vonatkozásában. Az adatközlő személyeknek a kamatderivatíva-üzletkötőktől fizikailag elkülönített helyen kell dolgozniuk;
  - e) az összeférhetlenség kockázatát hordozó tevékenységekben részt vevő személyek közötti információcsere megelőzésére vagy ellenőrzésére hivatott hatékony eljárások, amennyiben az információcsere hatással lehet a referenciamutatóhoz kapcsolódóan benyújtott adatokra;
  - f) az adatszolgáltatók közötti, valamint az adatszolgáltató és a referenciamutató-kezelő közötti összejárás elkerülésére vonatkozó szabályok;
  - g) a bemenetiadat-szolgáltatásban részt vevő személyek által követett munkamódszer illetéktelen befolyásolásának megelőzésére vagy korlátozására irányuló intézkedések;
  - h) a bemenetiadat-szolgáltatásban részt vevő alkalmazottak javadalmazása és az egyéb tevékenységeket végző személyek javadalmazása vagy az ilyen személyek által termelt bevételek közötti minden közvetlen kapcsolat megszüntetése, amennyiben ezen tevékenységek az összeférhetlenség kockázatát hordozzák;
  - i) a bemenetiadat-szolgáltatást követő fordított ügyletek azonosítására irányuló kontrollintézkedések.
8. Az adott referencia-kamatláb adatszolgáltatója részletes nyilvántartást vezet a következőkről:
  - a) a bemenetiadat-szolgáltatás lényeges szempontjai;
  - b) a bemeneti adatok meghatározását szabályozó folyamat és a bemeneti adatok jóváhagyása;
  - c) az adatközlő személyek neve és feladatköre;
  - d) az adatközlő személyek és más személyek, köztük belső és külső kereskedők és üzletkötők között a bemeneti adatok meghatározása vagy szolgáltatása tárgyában folytatott bármely kommunikáció;
  - e) az adatközlő személyek referenciamutató-kezelővel vagy a referenciamutató kiszámítását végző ügynökséggel folytatott interakciói;
  - f) a bemeneti adatokkal kapcsolatos érdeklődések és ezek eredményei;
  - g) a kamatcsere ügyleteket nyilvántartó kereskedési könyvre és bármely egyéb, a bemeneti adatokkal összefüggésben megállapított referencia-kamatláb tekintetében jelentős kitettséggel rendelkező, származtatott eszközöket nyilvántartó kereskedési könyvre vonatkozó érzékenységi jelentések.

9. Az információkat olyan hordozón kell tárolni, amely biztosítja az azokhoz való későbbi hozzáférést és a dokumentált ellenőrzési nyomvonalat.
  10. Az adott referencia-kamatláb adatszolgáltatójának belső ellenőrzést végző egysége rendszeresen beszámol a vezetésnek a feltárt szabálytalanságokról, köztük a fordított ügyletekről.
  11. A bemeneti adatokat és a bemenetiadat-szolgáltatásra vonatkozó eljárásokat az adatszolgáltatónak rendszeresen felül kell vizsgálnia.
  12. Az adott referencia-kamatláb adatszolgáltatója által benyújtott bemeneti adatokat, valamint azt, hogy az adatszolgáltató megfelel-e a magatartási kódex szabályainak és e rendelet rendelkezéseinek külső ellenőrzés keretében kell megvizsgálni első alkalommal a magatartási kódex bevezetését követően hat hónappal, ezt követően pedig kétévente.
-

## II. MELLÉKLET

**ÁRUIPACI REFERENCIAMUTATÓK**

## Módszertan

1. Az áruipiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője formalizálja, dokumentálja és közzéteszi a valamely referenciamutató kiszámítása tekintetében általa használt módszertant. Ez a módszertan minimálisan a következőket tartalmazza és írja le:
  - a) a referenciamutató kialakítása során alkalmazott szempontokat és eljárásokat, ideértve a bemeneti adatok, köztük a mennyiség, a megkötött és közzétett ügyletek, a vételi és eladási árajánlatok és bármely egyéb, az értékelés során vagy az értékelési időszakban tekintetbe vett piaci információ referenciamutató-kezelő általi felhasználásának módját, az alkalmazott referenciaegység használatának indoklását, a bemeneti adatok referenciamutató-kezelő által történő összegyűjtésének módját, az értékelők mérlegelési jogkörét szabályozó iránymutatásokat és az értékelés során figyelembe vett feltételezéseket, modelleket vagy a begyűjtött adatok alapján végzett extrapolációkat vagy bármely hasonló információt;
  - b) az értékelők egységes mérlegelési gyakorlatát biztosítani hivatott eljárásokat és gyakorlati módszereket;
  - c) a referenciamutató kiszámítása során alkalmazott egyes szempontok egymáshoz viszonyított fontosságát, különös tekintettel a felhasznált bemenetiadat-típusokra és a mérlegelést a referenciamutató-számítás minőségének és integritásának biztosítása érdekében szabályozó kritériumtípusokra;
  - d) a referenciamutató egy konkrét értékének kiszámításához minimálisan szükséges ügyleti adatok mennyiségét meghatározó kritériumokat. E küszöbérték esetleges hiányát indokolni kell, és meg kell határozni az ügyleti adatok hiányában követendő eljárásokat;
  - e) az olyan értékelési időszakokban követendő szempontokat, amelyek esetében a benyújtott adatok nem felelnek meg a módszertanban javasolt ügyletiadat-küszöbértéknek vagy a referenciamutató-kezelő minőségi normáinak, ideértve az alternatív értékelési módszereket, köztük az elméleti becslési modellek esetleges használatát. E szempontok kifejtik azokat az eljárásokat, amelyet akkor kell alkalmazni, ha nem léteznek ügyleti adatok;
  - f) a bemeneti adatok időben történő benyújtására és az adatközlés módjára (elektronikus úton, telefonon keresztül, egyéb) vonatkozó kritériumokat;
  - g) az olyan értékelési időszakokban követendő szempontokat és eljárásokat, amelyek esetében egy vagy több adatszolgáltató a referenciamutató összes bemeneti adatának jelentős arányát képviselő piaci adatot nyújt be. A referenciamutató-kezelő az említett szempontok és eljárások körében meghatározza, hogy az egyes referenciamutatók vonatkozásában mi minősül jelentős aránynak;
  - h) az egyes ügyleti adatok referenciamutató-számításból való kizárását meghatározó kritériumokat.
2. Az áruipiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője közzéteszi vagy elérhetővé teszi az egyes előállított és közzétett áruipiaci referenciamutatókra, vagy adott esetben az előállított és közzétett referenciamutató-családokra a referenciamutató-kezelő által alkalmazott módszertan alapvető elemeit.
3. Az áruipiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője a (2) bekezdésben említett módszertan mellett az alábbiak mindegyikét is leírja és közzéteszi:
  - a) az adott módszertan és ezen belül az esetleges árkiigazítási technikák elfogadásának indoklását, valamint annak igazolását, miért tekinthető a bemeneti adatok gyűjtésére szolgáló időszak a fizikai piaci árak megbízható mutatójának;
  - b) az adott módszertan belső felülvizsgálatára és jóváhagyására vonatkozó eljárást, továbbá e felülvizsgálat gyakoriságát;
  - c) az adott módszertan külső felülvizsgálatára vonatkozó eljárást, köztük azokat az eljárásokat, amelyek a referenciamutató-számítást érintő fontos változásokról a felhasználókkal folytatott konzultációkon keresztül a módszertan piaci szereplők által történő elfogadását szolgálják.

## A módszertan módosítása

4. Az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője elfogadja és a felhasználók számára közzéteszi a módszertant érintő jelentős módosítások elfogadására vonatkozó eljárásokat és e módosítások indoklását. Ezen eljárásoknak összhangban kell lenniük azzal az alapvető céllal, hogy a referenciamutató-kezelőnek biztosítania kell a referenciamutató-számítások folyamatos integritását, és bármilyen általa végrehajtott módosításnak az érintett piac megfelelő működését kell szolgálnia. Ezek az eljárások biztosítják:
  - a) a felhasználók egyértelműen meghatározott időpontokhoz kötött, előzetes értesítését, amely lehetővé teszi számukra a javasolt módosítások elemzését és észrevételezését, figyelembe véve a referenciamutató-kezelő általános körülményekre vonatkozó értékelését is;
  - b) a konzultációs időszakot követően az észrevételeknek és a referenciamutató-kezelő azokra adott válaszáinak minden piaci felhasználó számára történő hozzáférhetővé tételét az olyan esetek kivételével, amikor az észrevételező kérte az észrevétel bizalmas kezelését.
5. Az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője rendszeresen megvizsgálja az általa alkalmazott módszertant annak biztosítása céljából, hogy a módszertan megbízhatóan tükrözze az értékelés tárgyát képező fizikai piacot, és eljárást működtet az érintett felhasználók véleményének figyelembevételére.

## A referenciamutató-számítások minősége és integritása

6. Az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője:
  - a) megállapítja azokat a kritériumokat, amelyek meghatározzák, mely fizikai termék képezi az adott módszertan tárgyát;
  - b) amennyiben ezt az általa alkalmazott módszertan lehetővé teszi, a bemeneti adatokat a következő rangsor szerint részesíti előnyben:
    - i. lezárt és bejelentett ügyletek;
    - ii. eladási és vételi ajánlatok;
    - iii. egyéb információk.Amennyiben nem részesíti előnyben a lezárt és bejelentett ügyletekből származó adatokat, ennek okát a 7.b) pontnak megfelelően közli;
  - c) megfelelő intézkedéseket tesz annak érdekében, hogy a referenciamutató-számítás során valós bemeneti adatok kerüljenek felhasználásra, azaz olyan bemeneti adatok, amelyek mögött az ilyen bemeneti adatokat benyújtó felek ténylegesen megkötött ügylete vagy ügyletkötésre irányuló tényleges szándéka áll, és a megkötött ügyletek szokásos piaci feltételekkel kötöttek, valamint kiemelt figyelmet fordít a vállalkozáscsoportok tagjai közötti ügyletekre;
  - d) eljárásokat alakít ki és működtet a rendellenes vagy gyanús ügyleti adatok azonosítására, és nyilvántartást vezet az ügyleti adatok referenciamutató-számításból való kizárásáról szóló döntésekről;
  - e) ösztönzi az adatszolgáltatókat arra, hogy az adott referenciamutató számítási kritériumainak megfelelő minden bemeneti adatot nyújtsanak be. A referenciamutató-kezelők lehetőségeik szerint és az észszerűség határain belül törekednek arra, hogy a benyújtott bemeneti adatok reprezentatívak legyenek az adatszolgáltatók által ténylegesen megkötött ügyletek szempontjából; és
  - f) megfelelő intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy az adatszolgáltatók megfeleljenek a bemeneti adatok minőségére és integritására vonatkozó, alkalmazandó referenciamutató-kezelői normáknak.
7. Az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője minden egyes számítás esetében az észszerűség határain belül és a referenciamutató megfelelő közzétételét nem akadályozva leírja és közzéteszi:
  - a) egy a referenciamutató számításának a referenciamutató-előfizető vagy az illetékes hatóság által történő megértését elegendő mértékben elősegítő tömör magyarázatot, amely kiterjed legalább a felmért fizikai piac méretére és likviditására (a benyújtott ügyletek számára és volumenére), a volumen- és áradatok szélső és átlagos értékeire, és a számításba bevont egyes bemenetiadat-típusok hozzávetőleges százalékos arányára; a magyarázatban az „ügyleti alapú”, „árkülönbözet (spread) alapú”, „interpolált/extrapolált” vagy hasonló kifejezések révén utalni kell az alkalmazott árazási módszertanra; és



- b) egy a számítás során alkalmazott mérlegelés mértékére és alapjára vonatkozó tömör magyarázatot, ezen belül megfelelő esetben a vonatkozó módszertan követelményeinek egyébként megfelelő adatok kizárásának, az ajánlatiár-különbözetre (spread), interpolációra vagy extrapolációra alapozott árazás használatának, valamint a vételi vagy eladási ajánlatok megkötött ügyletekkel szembeni előnyben részesítésének mértékére és alapjára vonatkozó magyarázatot.

Az adatszolgáltatási folyamat integritása

8. Az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője:

- a) meghatározza a referenciamutató-kezelő számára bemeneti adatok benyújtására jogosultakra vonatkozó kritériumokat;
- b) minőségbiztosítási eljárásokat működtet az adatszolgáltatók és az adatszolgáltató részére bármely bemeneti adatokat szolgáltató kilétének, valamint ezen szolgáltató az adatszolgáltató nevében történő bemenetiadat-szolgáltatásra való felhatalmazásának ellenőrzésére;
- c) meghatározza az adatszolgáltató olyan alkalmazottaira vonatkozó kritériumokat, akik az adatszolgáltató nevében a referenciamutató-kezelő számára bemeneti adatokat szolgáltathatnak; ösztönzi az adatszolgáltatókat arra, hogy back-office egységektől származó ügyleti adatokat nyújtsanak be, és a közvetlenül az üzletkötőktől származó ügyleti adatokat más forrásokból származó adatokkal erősítsék meg; és
- d) belső kontrolleljárasokat és írásbeli eljárásokat működtet a referenciamutató-számítás az adatszolgáltató, annak alkalmazottja vagy harmadik fél valamely kereskedési pozíciója érdekében történő befolyásolása vagy a referenciamutató-kezelő szabályainak vagy iránymutatásainak az értékelő általi megsértésének előidézésére tett kísérlet céljából az adatszolgáltatók és az értékelők között folytatott kommunikáció, továbbá az ismétlődően rendellenes vagy gyanús ügyleti adatokat benyújtó adatszolgáltatók azonosítására. Ezeknek az eljárásoknak a lehetséges mértékben ki kell terjedniük arra, hogy a referenciamutató-kezelő kiterjesztheti a vizsgálatot az adatszolgáltató vállalkozásra is. A benyújtott információk hitelesítésére szolgáló kontrolleljárasoknak magukban kell foglalniuk a piaci mutatók keresztellenőrzését is.

Értékelők

9. Az értékelő szerepével kapcsolatban az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője:

- a) belső szabályokat és iránymutatásokat fogad el az értékelők kiválasztására, ezen belül minimálisan szükséges képesítésükre, tapasztalatukra és jártasságukra, valamint a hozzáértésük időszakos felülvizsgálatára vonatkozó eljárásra vonatkozóan;
- b) mechanizmusokat vezet be annak biztosítására, hogy a számításokat következetesen és rendszeresen el lehessen végezni;
- c) értékelői tekintetében folyamatossági és utódlási tervet tart fenn a számítások következetességének és azok megfelelő szintű szakértelemmel rendelkező alkalmazottak által történő elvégzésének biztosítása érdekében; és
- d) belső kontrolleljárasokat határoz meg a számítások integritásának és megbízhatóságának biztosítása érdekében. E belső kontrolleljárasok a módszertan megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében megkövetelik legalább az értékelők folyamatos felügyeletét és a felettes általi belső jóváhagyásra szolgáló eljárásokat írják elő az árak piac számára történő elterjesztése céljából való kiadása előtt.

Ellenőrzési nyomvonal

10. Az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője szabályokat fogad el és eljárásokat működtet az adott helyzetben releváns információk dokumentálása érdekében. Ezen információk közé tartoznak a következők:

- a) minden bemeneti adat;
- b) az egyes referenciaértékek kiszámítása során az értékelők által alkalmazott mérlegelés;
- c) egyes, az alkalmazott számítási módszertan követelményeinek egyébként megfelelő ügyletek esetleges kizárása a számításokból, és ennek oka;
- d) az egyes értékelők és az a), b) vagy c) pontban említett információkat benyújtó vagy egyéb módon létrehozó más személyek neve.

11. Az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelő szabályokat fogad el és eljárásokat működtet annak biztosítása céljából, hogy az érintett információkat számításainak dokumentálása céljából legalább öt éven keresztül ellenőrzési nyomvonal biztosítása végett megőrizze.

#### Összeférhetetlenség

12. Az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője a számítások integritásának és függetlenségének védelme érdekében megfelelő elveket és eljárásokat alakít ki az összeférhetlenségek felismerése, felfedése, kezelése vagy enyhítése, valamint elkerülése céljából. Ezeket az elveket és eljárásokat rendszeresen felülvizsgálja és frissíti, valamint:
- a) biztosítja, hogy a referenciamutatóval kapcsolatos számításokat ne befolyásolhassa a referenciamutató-kezelő vagy kapcsolt vállalkozásai, alkalmazottai, ügyfelei és bármely egyéb piaci szereplő vagy személy közötti kereskedelmi vagy személyes üzleti kapcsolatok vagy érdekek megléte vagy lehetősége;
  - b) biztosítja, hogy a referenciamutató-kezelő alkalmazottainak személyes érdekei és üzleti kapcsolatai, ide sorolva a külső foglalkoztatást, az utazásokat és a referenciamutató-kezelő ügyfelei vagy más árupiaci szereplők által biztosított szórakoztatás, ajándékok és vendéglátás elfogadását, ne ütközzenek a referenciamutató-kezelő által ellátandó feladatokkal;
  - c) az azonosított összeférhetlenségek tekintetében felügyeleti, javadalmazási, rendszer-hozzáférési és információ-áramlási módszerek révén biztosítja az egyes referenciamutató-kezelői feladatkörök megfelelő elkülönítését;
  - d) védelmezi a referenciamutató-kezelő számára szolgáltatott vagy az általa előállított információk bizalmas mivoltát, a referenciamutató-kezelő nyilvánosságra hozatali kötelezettségeire is figyelemmel;
  - e) megtiltja, hogy a referenciamutató-kezelő vezető beosztású munkatársai, értékelői és egyéb alkalmazottai személyes alapon vagy piaci szereplők megbízásából vételi vagy eladási ajánlatokban, illetve kereskedési ügyletekben való részvétel révén hozzájáruljanak valamely referenciamutató értékének kiszámításához; és
  - f) hatékonyan kezel bármely olyan azonosított összeférhetlenséget, amely a referenciamutató-kezelő referenciamutató előállítására irányuló tevékenysége (ideértve minden olyan alkalmazottat, aki a referenciamutató kiszámításával kapcsolatos feladatokat lát el, vagy bármely más módon részt vesz e feladatokban) és bármely más üzleti tevékenysége között állhat fenn.
13. Az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője biztosítja, hogy egyéb üzleti tevékenységei tekintetében rendelkezik azokkal a megfelelő eljárásokkal és mechanizmusokkal, amelyek célja a referenciamutató-számítás integritását csorbító összeférhetlenség előfordulásának minimalizálása.
14. Az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője biztosítja, hogy a vezetők, értékelők és egyéb alkalmazottak, valamint a vezetők és a referenciamutató-kezelő felső vezetése vagy igazgatótanácsa között elkülönült beszámolási útvonalak létezzenek, amelyek biztosítják, hogy:
- a) a referenciamutató-kezelő megfelelően hajtja végre e rendelet követelményeit; és
  - b) a felelősségi körök világosan meghatározottak, és nincsenek egymással konfliktusban, vagy nem keltik az összeférhetlenség benyomását.
15. Az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője késedelem nélkül tájékoztatja felhasználóit a referenciamutató-kezelő tulajdonosi szerkezetéből adódó, tudomására jutott esetleges összeférhetlenségekről.

#### Panaszok

16. Az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője a számítási eljárásával kapcsolatos panaszok befogadására, kivizsgálására és nyilvántartására vonatkozó eljárásokat megállapító panaszkezelési szabályzatot tesz közzé és alkalmaz. A panaszkezelési mechanizmus biztosítja, hogy:
- a) a referenciamutató előfizetői panaszokat nyújthatnak be egy adott referenciamutató-számításnak a piaci értékekhez viszonyított reprezentativitásával, a referenciamutató-számítás javasolt módosításaival, a módszertannak egy konkrét referenciaérték-számításra vonatkozó alkalmazásával és a referenciamutató-számítási folyamat kapcsán hozott egyéb szerkesztői döntésekkel kapcsolatban;

- b) a panaszkezelés időtartamára vonatkozó előírások létét;
  - c) a referenciamutató-kezelővel és alkalmazottaival szemben tett hivatalos panaszokat a referenciamutató-kezelő időben és méltányos módon vizsgálja ki;
  - d) a panaszokat a panasz által érintett alkalmazottaktól független személyek vizsgálják ki;
  - e) a referenciamutató-kezelő arra törekszik, hogy mielőbb lezárja a vizsgálatot;
  - f) a referenciamutató-kezelő a vizsgálat eredményéről írásban, észszerű időtartamon belül értesíti a panaszost és a többi érintett felet;
  - g) a panaszos az eredeti panasz benyújtásától számított hat hónapon belül a referenciamutató-kezelő által kinevezett független harmadik félhez fordulhat, amennyiben az érintett referenciamutató-kezelő szerinte nem kezelte megfelelően a panaszt vagy a panaszos kifogásolja a referenciamutató-kezelő vonatkozó döntését; és
  - h) a referenciamutató-kezelő a panasszal kapcsolatos minden dokumentumot, ideértve a panaszos által benyújtott dokumentumokat és a referenciamutató-kezelő saját dokumentumait, legalább öt éven keresztül megőrzi.
17. A napi ármeghatározásokkal kapcsolatos vitákat, amelyek nem hivatalos panaszok, az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője oldja meg megfelelő szokásos eljárásai alapján. Amennyiben a panasz árváltozást eredményez, e változás árra gyakorolt részleteit késedelem nélkül közölni kell a piaci szereplőkkel.

#### Külső ellenőrzés

18. Az adott árupiaci referenciamutató referenciamutató-kezelője független, külső ellenőrt jelöl ki, aki rendelkezik a szükséges tapasztalattal és képességgel annak felülvizsgálatára, hogy a referenciamutató-kezelő betartja-e a megjelölt módszertani kritériumokat és az e rendeletben meghatározott előírásokat, és erről jelentést tesz. Az ellenőrzésekre évente kerül sor, és azokat az egyes ellenőrzések befejezése után három hónappal közzéteszik, adott esetben további, időközi ellenőrzéseket hajtanak végre.
-

## AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/1012 RENDELETE

(2016. június 8.)

a fajtatiszta tenyészállatok, hibrid tenyészsertések és szaporítóanyagok Unión belüli tenyésztésének, kereskedelmének és az Unióba történő beléptetésének tenyésztéstechnikai és származástani feltételeiről, a 652/2014/EU rendelet, a 89/608/EGK és a 90/425/EGK tanácsi rendelet módosításáról, valamint az állattenyésztés tárgyában hozott egyes jogi aktusok módosításáról és hatályon kívül helyezéséről („Állattenyésztési rendelet”)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 42. cikkére és 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére <sup>(1)</sup>,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében <sup>(2)</sup>,

mivel:

- (1) A szarvasmarhafélék, sertésfélék, juhféle, kecskefélék és lófélék tenyésztése, gazdasági és társadalmi tekintetben stratégiai helyet foglal el az uniós mezőgazdaságban és hozzájárul az Unió kulturális örökségéhez. Ez a mezőgazdasági tevékenység, amely az Unió élelmezésbiztonságához is hozzájárul, bevételi forrást jelent a mezőgazdasággal foglalkozók számára. Ezen állatok tenyésztését a legjobban a nyilvántartott kiváló genetikai minőségű fajtatiszta tenyészállatok vagy hibrid tenyészsertések felhasználásával lehet elősegíteni.
- (2) A tagállamok ezért mezőgazdasági politikájuk részeként következetesen törekedtek arra, hogy meghatározott szabványok rögzítésével, időnként közberuházásokkal, sajátos genetikai jellemzőkkel rendelkező állatállomány létrehozását segítsék elő. A fenti szabványok közötti eltérések technikai akadályokhoz vezethetnek a tenyészállatok és azok szaporítóanyagai kereskedelme és az Unióba történő beléptetése tekintetében.
- (3) A szarvasmarhafélék, sertésfélék, juhféle, kecskefélék és lófélék fajtatiszta tenyészállatai, valamint a hibrid tenyészsertések tenyésztésére vonatkozó uniós jog jogi keretét a 88/661/EGK tanácsi irányelv <sup>(3)</sup>, a 89/361/EGK tanácsi irányelv <sup>(4)</sup>, a 90/427/EGK tanácsi irányelv <sup>(5)</sup>, a 91/174/EGK tanácsi irányelv <sup>(6)</sup>, a 94/28/EK tanácsi irányelv <sup>(7)</sup>, valamint a 2009/157/EK tanácsi irányelv <sup>(8)</sup> határozza meg. Ezen irányelvek célja volt az állattenyésztés fejlesztése az Unióban, ugyanakkor a tenyészállatok és szaporítóanyagok kereskedelmének és az Unióba történő beléptetésének a szabályozása is, valamint ezáltal az uniós állattenyésztési ágazat versenyképességének a fenntartása.

<sup>(1)</sup> HL C 226., 2014.7.16., 70. o.

<sup>(2)</sup> Az Európai Parlament 2016. április 12-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), és a Tanács 2016. május 17-i határozata.

<sup>(3)</sup> A Tanács 88/661/EGK irányelve (1988. december 19.) a tenyészsertésekre alkalmazandó állattenyésztés-technológiai előírásokról (HL L 382., 1988.12.31., 36. o.).

<sup>(4)</sup> A Tanács 89/361/EGK irányelve (1989. május 30.) a fajtatiszta tenyészjuhokról és tenyészkecskékről (HL L 153., 1989.6.6., 30. o.).

<sup>(5)</sup> A Tanács 90/427/EGK irányelve (1990. június 26.) a lófélék Közösségen belüli kereskedelmét szabályozó tenyésztéstechnikai és származástani feltételekről (HL L 224., 1990.8.18., 55. o.).

<sup>(6)</sup> A Tanács 91/174/EGK irányelve (1991. március 25.) a fajtatiszta állatok forgalmazására vonatkozó tenyésztéstechnikai és származási követelmények megállapításáról, valamint a 77/504/EGK és 90/425/EGK irányelv módosításáról (HL L 85., 1991.4.5., 37. o.).

<sup>(7)</sup> A Tanács 94/28/EK irányelve (1994. június 23.) a harmadik országokból származó állatok, azok spermája, petesejtjei és embriói behozatalára alkalmazandó tenyésztéstechnikai és származástani feltételekre vonatkozó elvek megállapításáról és a szarvasmarhafélék fajtatiszta tenyészállatairól szóló 77/504/EGK irányelv módosításáról (HL L 178., 1994.7.12., 66. o.).

<sup>(8)</sup> A Tanács 2009/157/EK irányelve (2009. november 30.) a szarvasmarhafélék fajtatiszta tenyészállatairól (HL L 323., 2009.12.10., 1. o.).

- (4) A 87/328/EGK tanácsi irányelvet <sup>(1)</sup>, a 90/118/EGK tanácsi irányelvet <sup>(2)</sup> és a 90/119/EGK tanácsi irányelvet <sup>(3)</sup> az olyan, a szarvasmarhafélék és sertésfélék tenyészállatai tenyésztésének jóváhagyására, valamint a spermájuk, petesejtjeik és embrióik előállítására és felhasználására vonatkozó nemzeti szabályok tagállamok általi fenntartásának vagy elfogadásának megakadályozása érdekében fogadták el, amelyek kereskedelmi korlátozásnak vagy akadálynak minősülhetnek, függetlenül attól, hogy természetes fedezetetről, mesterséges termékenyítésről vagy a sperma, petesejtek vagy embriók gyűjtéséről van szó.
- (5) A 88/661/EGK, a 89/361/EGK, a 90/427/EGK, a 91/174/EGK, a 94/28/EK és a 2009/157/EK irányelv alapján a Bizottság a 77/505/EGK tanácsi határozatnak <sup>(4)</sup> megfelelően létrehozott Állattenyésztés-technikai Állandó Bizottságon keresztül a tagállamokkal folytatott konzultációt követően számos határozatot fogadott el, amelyek fajspecifikus kritériumokat állapítanak meg a tenyésztő egyesületek és a tenyésztő szövetségek jóváhagyása vagy elismerése, a tenyészállatok szarvasmarha-, illetve sertéstörzskönyvekbe, juhtörzskönyvekbe, kecsketörzskönyvekbe és méneskönyvekbe átültető és bejegyzése, a fajtatiszta tenyészjuh- és kecskefélék tenyésztés és mesterséges termékenyítés céljából történő engedélyezése, a szarvasmarha-, sertés-, juh- és kecskefélék teljesítményvizsgálata és tenyészértékbecslése, valamint a tenyészállatok és szaporítóanyagaik kereskedelme céljára származási bizonyítvány vagy származási igazolás létrehozása tekintetében.
- (6) A Bizottság a harmadik országbeli tenyésztőszervezetek névjegyzékét és a tenyészállatok és azok spermája, petesejtjei és embriói Unióba történő beléptetéséhez szükséges származási bizonyítványok és származási igazolások mintáit is létrehozta.
- (7) A 88/661/EGK, a 89/361/EGK, a 90/427/EGK, a 91/174/EGK, a 94/28/EK és a 2009/157/EK irányelvek felépítése és tartalma nagymértékben hasonló. A fenti irányelvek közül többet már módosítottak. Az uniós jog közérthetősége és egységessége érdekében helyénvaló az említett irányelvekben megállapított uniós szabályok egyszerűsítése.
- (8) Az utóbbi húsz év során a Bizottságnak a tenyésztési programokat végrehajtó tenyésztők és a tenyésztésben résztvevők számos panaszával kellett foglalkoznia az állattenyésztésről szóló uniós jogi aktusok különböző tagállamokban folytatott nemzeti átültetése és értelmezése kapcsán. A tenyészállatokra vonatkozó uniós szabályok egységes alkalmazásának biztosítása és a tenyészállatok és azok szaporítóanyagai kereskedelmének az említett irányelvek nemzeti átültetése eltéréseiből eredő akadályai kiküszöbölése érdekében a tenyészállatok és szaporítóanyagaik Unióon belüli kereskedelmének és az Unióba történő beléptetésének tenyésztéstechnikai és származástani feltételeire vonatkozó uniós jogszabályokat egy rendeletbe kell foglalni.
- (9) Ezenkívül a tapasztalatok azt mutatják, hogy a fenti irányelvekben meghatározott szabályok alkalmazásának az elősegítése érdekében az irányelvek számos rendelkezésének pontosabb megszövegezésére és az összes tagállamban egységes, következetes terminológiára van szükség. Az uniós jog egyértelműsége és egységessége érdekében helyénvaló további meghatározások rögzítése is, beleértve a „fajta” fogalom meghatározását.
- (10) Az állattenyésztési ágazat versenyképessége érdekében tett erőfeszítések nem vezethetnek olyan fajták eltűnéséhez, amelyek fajtajegyei idomultak egyedi biofizikai környezetükhöz. Ha állományuk túlságosan kicsi, veszélybe kerülhet a helyi fajták genetikai sokfélesége. A mezőgazdasági biológiai sokféleség fontos részeként az állattenyésztési ágazat fenntartható fejlődésének lényegi alapját, és lehetővé teszik az állatoknak a változó környezethez, termelési feltételekhez, valamint piaci és fogyasztói igényekhez való alkalmazkodását. Az állattenyésztésről szóló uniós jogi aktusoknak ily módon hozzá kell járulniuk az állatok genetikai erőforrásainak megőrzéséhez, a sokféleség védelméhez és a háziasított állatok helyi tenyészeteinek speciális örökletes jellemzőin alapuló tipikus minőségű regionális termékek létrehozásához. Az uniós jogi aktusoknak életképes tenyésztési programokat kell elősegítenie a fajták fejlesztése céljából, valamint – különösen azon veszélyeztetett és őshonos fajták esetében, amelyek előfordulása az Unióban ritka – a fajták megőrzése és a genetikai sokféleség fajtán belüli és fajták közötti megőrzése céljából.
- (11) Szelekció és tenyésztés révén jelentős előrelépés történt a tenyészállatok termelékenységéhez kapcsolódó tulajdonságok fejlődése terén, ami a mezőgazdasági üzemek szintjén a termelési költségek csökkentéséhez vezetett. Ez azonban esetenként a társadalom által aggályosnak tartott állatjóléti és környezetvédelmi kérdéseket felvető nemkívánatos mellékhatásokhoz vezetett. A genomika alkalmazása és a fejlett információs technológiák

<sup>(1)</sup> A Tanács 87/328/EGK irányelve (1987. június 18.) a szarvasmarhafélék fajtatiszta tenyészállatainak tenyésztés céljára történő engedélyezéséről (HL L 167., 1987.6.26., 54. o.).

<sup>(2)</sup> A Tanács 90/118/EGK irányelve (1990. március 5.) a fajtatiszta tenyészsertések tenyésztésének jóváhagyásáról (HL L 71., 1990.3.17., 34. o.).

<sup>(3)</sup> A Tanács 90/119/EGK irányelve (1990. március 5.) a fajtatiszta tenyészsertések tenyésztésének jóváhagyásáról (HL L 71., 1990.3.17., 36. o.).

<sup>(4)</sup> A Tanács 77/505/EGK határozata (1977. július 25.) az Állattenyésztés-technikai Állandó Bizottság létrehozásáról (HL L 206., 1977.8.12., 11. o.)

használata, úgy mint az állatjóléttel és a fenntarthatóság ügyével közvetetten vagy közvetlenül kapcsolatos alternatív tulajdonságok nagy adatállományainak nyilvántartását lehetővé tevő „precíziós állattenyésztés” jelentős potenciált rejtenek a társadalom által megfogalmazott aggályok kezelésére, és teljesítik a fenntartható állattenyésztés által kitűzött célt a jobb erőforrás-hatékonyság, a nagyobb ellenállóképesség, valamint az állatok életképessége tekintetében. Az alternatív tulajdonságokra vonatkozó adatgyűjtés jelentőségének növekednie kell a tenyésztési programok és a szelekciós célkitűzések meghatározásának keretében. Ebben az összefüggésben a veszélyeztetett fajták genetikai erőforrásait a gének olyan tárházának kell tekinteni, amely potenciálisan hozzájárulhat az állatjóléti és a fenntarthatósági célok eléréséhez.

- (12) E rendeletet a szarvasmarhafélék, sertésfélék, juhfélel, kecskefélel és lófélel tenyészállataira és azok szaporítóanyagaira kell alkalmazni, ha az említett állatokat vagy az említett szaporítóanyagokból származó utódot fajtatiszta tenyészállatként kívánják törzskönyvbe bejegyezni vagy hibrid tenyészsertésként tenyésztési nyilvántartásba venni, különösen az Unión – többek között egy tagállamon – belüli kereskedelem, illetve az említett tenyészállatok és azok szaporítóanyagainak Unióba történő beléptetése céljából.
- (13) A „tenyészállat” vagy a „fajtatiszta tenyészállat” fogalma nem szűkíthető le a még szaporodásra képes állatokra. Az ivartalanított állatok tenyésztéstechnikai és származástani adatai kiegészítőleg hozzájárulhatnak a tenyészállomány tenyészértékbecsléséhez, és így hozzájárulhatnak a tenyészállatok ezen eredményeken alapuló besorolásának megbízhatóságához. A tenyésztési program célkitűzéseitől függően, az ivartalanított állatok törzskönyvbe vagy tenyésztési nyilvántartásba vételből való kifejezett kirekesztéséből eredő adathiány vagy -vesztés valószínűsíthetően hátrányosan befolyásolná az említett ivartalanított állatokkal genetikai kapcsolatban álló tenyészállatok tenyészértékbecslésének eredményeit.
- (14) Az e rendeletben megállapított, fajtatiszta tenyészállatokra vonatkozó szabályok célja a fajtákkal foglalkozó tenyésztőszervezetek elismerésére vonatkozó, kölcsönösen elfogadott elveken alapuló kereskedelem biztosítása és az egyes tenyésztési programjaik jóváhagyása. Helyénvaló továbbá e rendeletben rögzíteni a fajtatiszta tenyészállatok törzskönyvek főtrözsönyvi részébe, valamint, ahol létezik ilyen, a főtrözsönyvi rész különböző, értékmérők szerinti osztályaiba történő bejegyzésére vonatkozó szabályokat. Továbbá helyénvaló e rendeletben rögzíteni a teljesítményvizsgálatra, a tenyészértékbecslésre és a tenyészállatok tenyésztési célú engedélyezésére vonatkozó szabályokat, valamint a származási igazolás tartalmára irányadó szabályokat is.
- (15) Hasonlóképpen, az e rendeletben megállapított, a hibrid tenyészsertésekre vonatkozó szabályok célja – a sertésfélel különböző fajtáival, vonalaival és keresztezéseivel foglalkozó hibridtenyésztő szervezetek elismerésére vonatkozó, kölcsönösen elfogadott elvek, valamint tenyésztési programjaik jóváhagyása alapján – a kereskedelemhez való hozzáférés biztosítása. Helyénvaló továbbá e rendeletben rögzíteni a hibrid tenyészsertéseknek a tenyésztési nyilvántartásokba történő nyilvántartásba vételére vonatkozó szabályokat. Továbbá helyénvaló e rendeletben rögzíteni a teljesítményvizsgálatra, a tenyészértékbecslésre és a hibrid tenyészsertések tenyésztési engedélyezésére vonatkozó szabályokat, valamint a származási igazolás tartalmára irányadó szabályokat is.
- (16) E rendeletben nem helyénvaló a klónozás problémakörével foglalkozni.
- (17) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a tenyészállatok és szaporítóanyagaik Unión belüli kereskedelmének, az Unióba történő beléptetésének, valamint a tenyésztőszervezet és hibridtenyésztő szervezetek által végrehajtott tenyésztési programok során szükségszerűen lefolytatandó hatósági ellenőrzések harmonizált megközelítésének a biztosítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban hatásuknál, összetettségüknél, határokon átnyúló és nemzetközi jellegüknel fogva e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (18) A tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek által nyújtott szolgáltatások minősége, valamint a tenyészállatok értékelésének és besorolásának általuk használt módja hatással van az említett állatokról összegyűjtött vagy meghatározott tenyésztéstechnikai és származástani információk minőségére és pontosságára, valamint az említett állatok piaci értékére. Ennek megfelelően harmonizált uniós kritériumokon alapuló szabályokat kell megállapítani a tenyésztőszervezetek és a hibridtenyésztő szervezetek elismerésére és tenyésztési programjaik jóváhagyására. E szabályoknak ki kell terjednie ezeknek a tagállamok illetékes hatóságai által történő felügyeletére, annak biztosítása érdekében, hogy a tenyésztőszervezetek és a hibridtenyésztő szervezetek által megállapított szabályok ne eredményezzenek ellentmondást a tenyésztési programok között, és ezáltal ne hozzanak létre technikai akadályokat az uniós kereskedelemben.

- (19) A 88/661/EGK, a 89/361/EGK, a 90/427/EGK, a 91/174/EGK, a 94/28/EK és a 2009/157/EK irányelvben az elismert tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek névjegyzékbe vételére vonatkozóan megállapítottakhoz hasonló eljárásokat kell meghatározni ebben a rendeletben, beleértve a névjegyzékek aktualizálását, átadását és közzétételét.
- (20) A fajtatiszta tenyészállatokra vonatkozó tenyésztési programokat azzal az általános céllal hajtják végre, hogy fenntartható módon javítsák egy adott fajtához tartozó állatok termeléssel és nem termeléssel kapcsolatos tulajdonságait és/vagy megőrizzenek egy fajtát. E tenyésztési programoknak elegendően nagy számú fajtatiszta tenyészállatot kell magában foglalniuk, amelyek esetében a tenyésztők a tenyésztés és a szelekció során az állatok kedvező tulajdonságait segítik elő és fejlesztik és/vagy gondoskodnak a fajta megőrzéséről, a programban részt vevő tenyésztők által közösen elfogadott célkitűzéseknek megfelelően. Ehhez hasonlóan a hibrid tenyészsertésekre vonatkozó tenyésztési program célja a kívánt tulajdonságoknak a sertések különböző fajtái, vonalai vagy keresztezései közötti tudatos keresztezések révén történő kialakítása. A tenyésztési programban részt vevő tenyészállatokat (fajtatiszta vagy hibrid) a felmenőkre vonatkozó információkkal együtt jegyzik be a törzskönyvbe vagy veszik nyilvántartásba, és a tenyésztési programban meghatározott tenyésztési céloktól függően teljesítményvizsgálatnak vagy más egyéb értékelésnek vetik alá a tenyésztési program célkitűzéseivel kapcsolatos tulajdonságokra vonatkozó adatok rögzítésével. Amennyiben a tenyésztési program ezt előírja, tenyészértékbecslést végeznek az állatok tenyészértékének felbecsülése érdekében, amelyeket ennek megfelelően lehet rangsorolni. Az említett tenyészértékek és a teljesítményvizsgálatok eredményei, valamint a származástani információk jelentik a tenyésztés és a szelekció alapját.
- (21) A meghatározott kritériumokat teljesítő tenyésztőszervezetként és hibridtenyésztő szervezetként való elismeréshez való jog az állattenyésztésről szóló és a belső piaci uniós jog alapelve kell, hogy legyen. Egy meglévő elismert tenyésztőszervezet gazdasági tevékenységének védelme nem indokolhatja egy másik tenyésztőszervezet illetékes hatóság általi elismerésének megtagadását ugyanazon fajta vonatkozásában, vagy a belső piacot szabályozó elvek megsértését. Ugyanez vonatkozik egy további tenyésztési program jóváhagyására vagy az olyan már létező tenyésztési program földrajzi kiterjesztésének jóváhagyására, melyet ugyanazon a fajtán vagy az ugyanazon fajtából származó olyan tenyészállatokon hajtanak végre, amelyeket az említett fajtán már tenyésztési programot végrehajtó tenyésztőszervezet tenyészállományából be lehet szerezni. Amennyiben azonban egy tagállamban egy vagy több elismert tenyésztőszervezet egy adott fajtán már végrehajtott egy jóváhagyott tenyésztési programot, a tagállam illetékes hatósága jogosult – bizonyos egyedi esetekben – ugyanazon fajtára vonatkozóan további tenyésztési program jóváhagyásának megtagadására, még ha ez a tenyésztési program meg is felel a jóváhagyáshoz szükséges valamennyi követelménynek. A jóváhagyás megtagadásának egyik oka lehet az, hogy ugyanazon fajtára vonatkozó további tenyésztési program jóváhagyása az említett tagállamban veszélyeztetné az adott fajta megőrzését vagy az adott fajtán belüli genetikai sokféleséget. Az adott fajta megőrzése veszélybe kerülhet a tenyészállomány szétőredezettességének eredményeként, ami esetleg beltenyésztettség-növekedéshez, megfigyelhető genetikai rendellenességek gyakoribb előfordulásához, a szelekciós potenciál csökkenéséhez, illetve a tenyésztők fajtatiszta tenyészállatokhoz vagy azok szaporítóanyagaihoz való korlátozottabb hozzáférésehez vezethet. A jóváhagyás megtagadásának másik oka a meghatározott fajtajellemzőknek vagy az említett tenyésztési program fő célkitűzéseinek következtetlenségéhez kapcsolódhat. A tenyésztési program céljától, azaz a fajta megőrzésére vagy javítására irányuló céltól függetlenül, az illetékes hatóság számára lehetővé kell tenni ugyanazon fajtára vonatkozó további tenyésztési program jóváhagyásának megtagadását, ha a két tenyésztési program fő célkitűzéseiben vagy az említett tenyésztési programokban meghatározott fajtára jellemző tulajdonságok alapvető jellemzőiben lévő különbségek teljesítménycsökkenést eredményeznének az említett célkitűzésekre vonatkozó genetikai előrelépés tekintetében, vagy az említett jellemzőkben, vagy az ezekkel összefüggő jellemzőkben, illetve ha az állatok két tenyésztési állomány közötti cseréje az említett alapvető tulajdonságok kisselektálódásának vagy keresztezésének kockázatát hordozná a kezdeti tenyészállományban. Végül, egy veszélyeztetett vagy az Unió egy vagy több területén ritkán előforduló őshonos fajta esetében az illetékes hatóság számára azt is lehetővé kell tenni, hogy azon az alapon tagadja meg ugyanazon fajtára vonatkozó további tenyésztési program jóváhagyását, hogy a további tenyésztési program megakadályozná a jelenlegi tenyésztési program hatékony végrehajtását, különösen azért, mert a származástani és tenyésztéstechnikai információk összehangolásának vagy cseréjének hiánya miatt nem lehet kihasználni az adott fajtáról begyűjtött adatok egységes értékeléséből származó lehetséges előnyöket. Egy tenyésztési program jóváhagyásának megtagadása esetén az illetékes hatóságnak meg kell indokolnia a kérelmező számára, valamint a kérelmező számára biztosítani kell az említett megtagadással szembeni fellebbezés jogát.
- (22) A tenyésztő számára biztosítani kell saját használatra való tenyésztési program kidolgozásának és végrehajtásának jogát, anélkül, hogy az illetékes hatóságnak jóvá kellene hagynia. Valamennyi tagállam vagy annak illetékes hatóságai számára fennmarad annak lehetősége, hogy szabályozzák az említett tevékenységeket, különösen abban az esetben, amikor egy ilyen tenyésztési program tenyészállatokkal illetve azok szaporítóanyagaival végzett kereskedelmi ügyletekhez vezet, vagy egy ugyanazon fajtára vonatkozó, már létező jóváhagyott tenyésztési programot veszélyeztet.

- (23) Ha a tenyésztési program célja a fajta megőrzése, a tenyésztési programra vonatkozó követelményeket ex situ és in situ állományvédelmi intézkedésekkel vagy egyéb, a fajta státusának nyomon követésére szolgáló olyan eszközökkel kell kiegészíteni, amely biztosítani tudja az adott fajta hosszú távú, fenntartható megőrzését. Az említett intézkedéseket a tenyésztési programokban lehet meghatározni.
- (24) Tenyésztő szövetségek, tenyésztő egyesületek – amelyek lehetnek magánvállalkozások és közjogi szervek is – csak akkor ismerhetők el tenyésztőszervezetként, ha vannak tenyésztési programjaikban részt vevő tenyésztők, és ha biztosítják, hogy tenyésztők szabadon dönthetnek fajtatiszta tenyészállataik megválasztásáról és tenyésztéséről, valamint, hogy joguk van az említett állatoktól származó utódokat törzskönyveikbe bejegyezni, és lehetőségük van arra, hogy az említett állatok a tulajdonukban legyenek.
- (25) A jóváhagyott tenyésztési program változtatásainak végrehajtását megelőzően a tenyésztőszervezetnek vagy hibridtenyésztő szervezetnek be kell nyújtania az említett változtatásokat ahhoz az illetékes hatósághoz, amely az említett tenyésztőszervezetet vagy hibridtenyésztő szervezetet elismerte. Az illetékes hatóságra és a tenyésztőszervezetre vagy hibridtenyésztő szervezetre nehezedő felesleges adminisztratív terhek elkerülése érdekében a tenyésztőszervezetnek vagy hibridtenyésztő szervezetnek csak azokról a változtatásokról kell értesítenie az illetékes hatóságot, amelyek várhatóan jelentős mértékben érintik a tenyésztési programot. Ezek a változtatások konkrétan a földrajzi terület kiterjesztését, a tenyésztési program céljában vagy szelekciós és tenyésztési célkitűzéseiben, a fajtajellemzők leírásában vagy a feladatok harmadik félre történő átruházásában bekövetkező változásokat, a származás nyilvántartására szolgáló rendszerben vagy a teljesítményvizsgálatra és tenyészértékbecslésre szolgáló módszerekben bekövetkező főbb változtatásokat jelentik, valamint bármely egyéb változást, amelyet az illetékes hatóság a tenyésztési program lényeges módosításának tekintene. A jelentős változtatások illetékes hatóságnak történő kötelező benyújtásától függetlenül a tenyésztőszervezetnek vagy hibridtenyésztő szervezetnek kérésre az illetékes hatóság rendelkezésére kell bocsátania a tenyésztési program naprakész változatát.
- (26) Amennyiben elismerten szükséges fenntartani vagy előmozdítani egy fajta egy bizonyos területen való kitenyésztését, illetve veszélyeztetett fajta esetében átmeneti jelleggel az illetékes hatóság maga is végrehajthat az említett fajtára vonatkozó tenyésztési programot, azzal a feltétellel, hogy az említett fajtára vonatkozóan még nincs ténylegesen működő tenyésztési program. Az ilyen tenyésztési programot végrehajtó illetékes hatóságnak azonban már nem lehet erre lehetősége, amikor a tenyésztési program átadható egy tenyésztésben résztvevőnek, aki teljesíti a tenyésztési program megfelelő végrehajtásához szükséges követelményeket.
- (27) Mivel a veszélyeztetett fajták védelme érdekében szükséges olyan tenyésztőszervezetek létrehozása és elismerése, amelyeknek tenyésztési programjaiban korlátozott számú tenyészállat vesz részt, a törzskönyvekben nyilvántartott tenyészállomány nagyságát általánosságban nem lehet a veszélyeztetett fajtákkal foglalkozó tenyésztőszervezetek elismeréséhez és tenyésztési programjaik jóváhagyásához szükséges alapvető követelménynek tekinteni, különösen amióta az elismerés nemzeti szinten történik.
- (28) Tekintettel a veszélyeztetett fajták különleges helyzetére e rendeletben eltéréseket kell megállapítani, különösen a törzskönyv melléktörzskönyvi részéből a főtrözskönyvi részébe történő felvételről szóló szabályokat érintően, valamint a teljesítményvizsgálatra és tenyészértékbecslésre vonatkozóan.
- (29) Az Unió szerződő fele a 93/626/EGK tanácsi határozattal <sup>(1)</sup> jóváhagyott Biológiai Sokféleség Egyezménynek, melynek célkitűzései mindenekelőtt a biológiai sokféleség megőrzése, a biológiai sokféleség alkotóelemeinek fenntartható használata, és a genetikai erőforrások hasznosításából származó előnyök igazságos és méltányos elosztása. Az említett egyezmény megerősíti, hogy a szerződő felek szuverén jogokkal rendelkeznek saját biológiai erőforrásaik felett, és felelősek a biológiai sokféleség megőrzéséért és biológiai erőforrásaik fenntartható használatáért. Az Unió továbbá szerződő fele a 2014/283/EU tanácsi határozattal <sup>(2)</sup> jóváhagyott a Biológiai Sokféleség Egyezményhez kapcsolódó, a genetikai erőforrásokhoz való hozzáférésről, valamint a hasznosításukból származó hasznok igazságos és méltányos megosztásáról szóló Nagojai Jegyzőkönyvnek. E rendeletnek ezért adott esetben figyelembe kell vennie a Biológiai Sokféleség Egyezményét, valamint a Nagojai Jegyzőkönyvet, és az 511/2014/EU európai parlamenti és tanács rendelet <sup>(3)</sup> sérelme nélkül alkalmazandó.

<sup>(1)</sup> A Tanács 93/626/EGK határozata (1993. október 25.) a biológiai sokféleségről szóló egyezmény megkötéséről (HL L 309., 1993.12.13. o.).

<sup>(2)</sup> A Tanács 2014/283/EU határozata (2014. április 14.) a Biológiai Sokféleség Egyezményhez csatolt, a genetikai erőforrásokhoz való hozzáférésről és a hasznosításukból származó előnyök igazságos és méltányos megosztásáról szóló Nagojai Jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 150., 2014.5.20., 231. o.).

<sup>(3)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 511/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a genetikai erőforrásokhoz való hozzáféréssel és a hasznosításukból származó hasznok igazságos és méltányos megosztásával kapcsolatban a felhasználókra vonatkozó, a Nagojai Jegyzőkönyv szerinti, az Unióban alkalmazandó megfelelési szabályokról (HL L 150., 2014.5.20., 59. o.).



- (30) Egy adott tagállamban elismert tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek számára lehetővé kell tenni jóváhagyott tenyésztési programjaik végrehajtását egy vagy több másik tagállamban a kiváló tenyészértékű tenyészállatok Unión belüli lehető legjobb hasznosítása érdekében. Ebből a célból egyszerűsített bejelentési eljárásnak kell biztosítani, hogy az illetékes hatóság a másik tagállamban értesüljön a határon átnyúló tevékenységekre irányuló szándékról. A tenyészállatok egy tagállam határain belüli vagy több tagállamot érintő, évszaktól függő szállításának azonban nem kell kötelezően a földrajzi terület kibővítésével járnia.
- (31) A tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek között – amennyiben arra igényt tartanak – elő kell segíteni a határokon átnyúló együttműködést, és emellett biztosítani kell a vállalkozási szabadságot és fel kell számolni a tenyészállatok és szaporítóanyagaik szabad kereskedelmének akadályait.
- (32) Mivel egy illetékes hatóság számos, egyetlen elismert tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet által végrehajtott tenyésztési programot jóváhagyhat és mivel egy illetékes hatóság jóváhagyhatja egy másik tagállamban elismert tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet által végrehajtott tenyésztési programok saját területeire való kiterjesztését, a tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet elismerését külön kell választani annak tenyésztési programjai jóváhagyásától. Egy tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet elismerés iránti kérelme elbírálásakor azonban az illetékes hatóság számára be kell nyújtani legalább egy tenyésztési program jóváhagyására vonatkozó kérelmet is.
- (33) A különböző panaszok, amelyekkel az utóbbi években a Bizottságnak foglalkoznia kellett, azt mutatják, hogy ennek a rendeletnek egyértelmű szabályokat kell megállapítania a lófélék fajtatiszta tenyészállatai adott fajtája számára kapcsolódó méneskönyvet nyitó tenyésztőszervezet és az adott fajta eredő méneskönyvére igényt tartó tenyésztőszervezet közötti kapcsolat tekintetében.
- (34) Szükséges tisztázni a tenyésztők és a tenyésztőszervezetek közötti viszonyt, így különösen annak a jognak a biztosítása érdekében, hogy részt vehessenek a tenyésztési programban azon a földrajzi területen belül, amelyre vonatkozóan a programot jóváhagyták, és ahol a tagságról rendelkeznek, az említett tenyésztők tagsághoz való jogának biztosítása érdekében. A tenyésztőszervezeteknek hatályos szabállyal kell rendelkezniük a programjaikban részt vevő tenyésztőkkel folytatott viták rendezése, valamint az említett tenyésztőkkel szembeni egyenlő bánásmód biztosítása érdekében. Meg kell határozniuk saját jogait és kötelezettségeiket is, valamint a tenyésztési programjaikban részt vevő tenyésztők jogait és kötelezettségeit is.
- (35) Azon tenyésztők számára, amelyek tenyészállatait egy tagállam határain belül vagy nemzeti határok által közrefogott területen az évszaktól függően szállítják, biztosítani kell a jogot, hogy továbbra is részt vehessenek a tenyésztési programban, mindaddig, míg mezőgazdasági üzeimik székhelye az említett tenyésztési program földrajzi területén belül található.
- (36) A hibrid tenyészsertés ágazatban uralkodó sajátos helyzetet figyelembe kell venni e rendeletben. A hibrid tenyészsertés ágazatban működő legtöbb magánvállalkozás zárt tenyésztési rendszerrel rendelkezik, és saját tenyészállományát kezeli. Az említett vállalkozások számára számos eltérést kell előírni, különös tekintettel a tenyésztők tenyésztési programban való részvételére, valamint a hibrid tenyészsertések tenyésztési nyilvántartásokban való nyilvántartásba vételére való jogosultságára vonatkozóan.
- (37) A „hibrid tenyészsertés” fogalma különböző genotípusok egyedi előnyeinek kombinációja révén és heterózis hatások kihasználásával a keresztezés optimalizálására használt tenyésztési és szelekciós piramis összes szintjén található állatokat jelenti. A tenyésztési és szelekciós piramis szintjétől függően a „hibrid tenyészsertés” jelölhet fajtákat, vonalakat vagy keresztezéseket. Következésképpen nem minden állat szükségszerűen „hibrid” a szó hagyományos értelmében.
- (38) Az elsősorban a 90/427/EGK irányelv és kisebb mértékben a 89/361/EGK, valamint a 2009/157/EK irányelv alkalmazása során szerzett tapasztalat azt mutatja, hogy egyértelműen megállapított eljárási rend és a tenyésztők meghatározott jogain és kötelezettségein alapuló pontosabb szabályokra van szükség egyrészt a tenyésztők, másrészt a tenyésztőszervezetek közötti viták rendezéséhez. Ezt a legjobban úgy lehet elérni, ha a vitákat annak a tagállamnak a jogrendszerén belül rendezik, ahol azok felmerülnek.
- (39) A szarvasmarhafélék, sertésfélék, juhfélel, kecskefélék és lófélék fajtatiszta tenyészállatai törzskönyvét létrehozó és vezető tenyésztőszervezeteknek és a hibrid tenyészsertések tenyésztési nyilvántartását létrehozó és vezető

hibridtenyésztő szervezeteknek – kivéve a zárt tenyésztési rendszerekben működő magánvállalkozásokat – a tenyészállatokat az állatok származása szerinti tagállam vagy a tulajdonosaik szerinti megkülönböztetés nélkül be kell jegyezniük a törzskönyvekbe és a tenyésztési nyilvántartásaikba, és az állatokat értékmérőik szerint kell besorolniuk, ha a tenyésztési program erről rendelkezik.

- (40) A tenyésztőszervezeteknek azt is lehetővé kell tenni, hogy melléktörzskönyvi részeket hozzanak létre azoknak az állatoknak a bejegyzésére, amelyek nem teljesítik a származási kritériumokat, de amelyekről úgy ítélik meg a tenyésztőszervezeteknek, hogy megfelelnek az adott fajtára vonatkozó tenyésztési programban meghatározott fajtajellemzőknek, abból a célból, hogy ezen állatokat keresztezzék a tenyésztési program által lefedett fajtához tartozó fajtatiszta tenyészállatokkal annak érdekében, hogy ivadékaik bekerülhessenek a főtörzskönyvi részbe. Az utódoknak a törzskönyv főtörzskönyvi részébe történő felvételére vonatkozó egyedi szabályokat uniós szinten kell meghatározni.
- (41) Az utódoknak a törzskönyv főtörzskönyvi részébe történő felvétele csak a nőivarú vonalon keresztül engedélyezhető, kivéve a lófélék esetében. A veszélyeztetett szarvasmarha-, sertés-, juh- és kecskefajták, valamint az extenzív juhajták esetében, ahol nincs elegendő fajtatiszta hímivarú tenyészállat, a tagállamok engedélyezhetik a tenyésztőszervezeteknek, hogy azok kevésbé szigorú szabályokat alkalmazzanak a melléktörzskönyvi részben nyilvántartott említett állatoknak a törzskönyv főtörzskönyvi részébe történő felvétele során annak érdekében, hogy elkerüljék az említett fajtak genetikai sokféleségének további romlását. Ehhez hasonlóan egyedi szabályokat kell előírni, annak érdekében, hogy lehetővé váljon az olyan fajtak rekonstrukciója, amelyek eltűntek, vagy amelyeket az eltűnés komoly veszélye fenyeget. Az említett eltérések alkalmazásával a tagállamoknak alapos értékelést kell végezniük az adott tenyészállomány kockázati szintjére vonatkozóan, és gondoskodniuk kell a genetikai erőforrások biztonságos kezeléséről.
- (42) Amennyiben szükség van egy új fajta létrehozására a különböző fajtak fajtatiszta tenyészállatai jellemzőinek összekapcsolása, illetve azon elegendő mértékű küllemi hasonlósággal rendelkező állatok összegyűjtése révén, amelyek már olyan genetikai stabilitással reprodukálják utódaikat, amely lehetővé teszi számukra azt, hogy egy új fajtaként tekintsenek rájuk, a tenyésztőszervezeteknek meg kell adni a lehetőséget, hogy törzskönyvet nyissanak és tenyésztési programot hajtsanak végre az említett új fajtakra vonatkozóan.
- (43) E rendelet alapján semmi sem akadályozhatja meg, hogy egy bizonyos fajta törzskönyvének melléktörzskönyvi részében nyilvántartott állatok az 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet<sup>(1)</sup> 28. cikkében említett agrár-környezetvédelmi és éghajlattal kapcsolatos intézkedések kötelezettségvállalásainak hatálya alá tartozóknak minősüljenek, és ezáltal jogosultak legyenek a nemzeti és regionális hatóságok vidékfejlesztési programjai alapján támogatásra.
- (44) A lófélék fajtatiszta tenyészállataira vonatkozóan a tenyésztőszervezeteknek olyan szabályokat kell meghatározniuk tenyésztési programjaikban, amelyek megtiltják vagy korlátozzák bizonyos szaporítási technikák alkalmazását és bizonyos fajtatiszta tenyészállatok felhasználását, beleértve szaporítóanyagait is. A tenyésztőszervezet kérheti például, hogy az utódok csak természetes fedezetésből származzanak. Az említett tiltást vagy korlátozást igénybe vevő tenyésztőszervezeteknek az eredő törzskönyvet vezető tenyésztőszervezet által megállapított szabályoknak megfelelően kell meghatározniuk az említett szabályokat tenyésztési programjukban.
- (45) A törzskönyvekbe bejegyzett fajtatiszta állatokat azonosítani kell az (EU) 2016/429 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek<sup>(2)</sup> megfelelően.
- (46) A lófélék fajtatiszta tenyészállatai esetében az (EU) 2016/429 rendelet úgy rendelkezik, hogy az illetékes állat-egészségügyi hatóságnak ki kell állítania a lófélékre vonatkozó, egész élettartamra szóló, egyedi azonosító okmányt, amelyet később a Bizottságnak felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén tovább kell pontosítani. Annak érdekében, hogy a származási igazolás az említett lófélékre vonatkozó, egész élettartamra szóló, egyedi azonosító okmánnyal a tartalom és az adminisztratív eljárás tekintetében a lehető legteljesebb mértékben összhangba kerüljön, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a lófélékre vonatkozó, egész élettartamra szóló, egyedi azonosító okmány formája és tartalma tekintetében.

<sup>(1)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 1305/2013/EU rendelete (2013. december 17.) az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról és az 1698/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 487. o.).

<sup>(2)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/429 rendelete (2016. március 9.) a fertőző állatbetegségekről és egyes állat-egészségügyi jogi aktusok módosításáról és hatályon kívül helyezéséről („Állat-egészségügyi rendelet”) (HL L 84., 2016.3.31., 1. o.)

- (47) A lófélék fajtatiszta tenyészállatainak nemzetközi versenyeken való részvételi jogosultságát nemzetközi magánjogi megállapodások szabályozzák. Tekintettel a lótenyésztési ágazat nemzetközi dimenziójára, a Bizottságnak a vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási aktusok előkészítése és kidolgozása során figyelembe kell vennie az említett megállapodásokat, hogy megőrizze a lófélék fajtatiszta tenyészállatai nemzetközi versenyeken való részvételi jogosultságát.
- (48) A tenyészállatok tenyésztési célokra, különösen természetes fedetetésre vagy művi szaporításra történő engedélyezését uniós szinten kell szabályozni a kereskedelmi korlátok megelőzése érdekében, különösen, amikor az ilyen tenyészállatok az e rendeletben, különösen a III. mellékletben megállapított szabályok szerint végzett teljesítményvizsgálaton vagy tenyészértékbecslésen estek át.
- (49) Természetesen a tagállamok vagy illetékes hatóságai nem használhatják fel a rendeletet arra, hogy megtiltsák, korlátozzák vagy megakadályozzák a fajtatiszta tenyészállatok vagy szaporítóanyagok olyan állatok tenyésztése céljából történő felhasználását, amelyet nem kívánnak tenyészállatként törzskönyvbe bejegyezni vagy tenyésztési nyilvántartásba venni.
- (50) Míg a meghatározott számú jellemzők tekintetében vizsgált szarvasmarhafélék, sertésfélék, juhfélekek és kecskefélék fajtatiszta tenyészállatai teljesítményvizsgálatának és tenyészértékbecslésének a szabályait uniós szinten állapították meg, a lófélék fajtatiszta tenyészállatai különböző fajtáira, hasznosítására és szelekciójára vonatkozó számos előírás eddig megakadályozta azok harmonizációját. Ehelyett jelenleg fajta-specifikus teljesítményvizsgálati és tenyészértékbecslési szabályokat állapítanak meg a fajta eredő méneskönyvében.
- (51) A műszaki fejlődés, a tudományos előrehaladás, vagy az értékes genetikai erőforrások védelme szükségességének figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el e rendelet III. mellékletének módosítása céljából. Ezen rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket is kell ruházni, amely lehetővé teszi, hogy egységes és részletesebb szabályokat állapítson meg a szarvasmarhafélék, sertésfélék, juhfélekek és kecskefélék fajtatiszta tenyészállatai teljesítményvizsgálatára és tenyészértékbecslésére vonatkozóan.
- (52) A teljesítményvizsgálatot és a tenyészértékbecslést a tenyésztőszervezet vagy a hibridtenyésztő szervezet, illetve egy közjogi szerv – beleértve az önálló feladatként e feladatot teljesítő hatóságot is – által kijelölt harmadik felek végezhetik el. E harmadik felet az illetékes hatóság hatalmazhatja fel és értékelheti a tenyésztési program jóváhagyása keretében. A teljesítményvizsgálatot és tenyészértékbecslést kiszervező tenyésztő és hibridtenyésztő szervezeteknek kell – ha az érintett tagállamok vagy illetékes hatóságai másképpen nem határoznak – továbbra is felelősséget vállalniuk az említett tevékenységekre alkalmazandó követelményeknek való megfelelésért, valamint tenyésztési programjukban meg kell határozniuk a kijelölt harmadik felet.
- (53) Többek között a fajtoktól vagy a fajtától függően, szükség lehet a tenyésztőszervezetek vagy az általuk kijelölt harmadik felek által a fajtatiszta tenyészállatok teljesítményvizsgálatára és tenyészértékbecslésére használt módszerek harmonizálására vagy fejlesztésére. Ezen rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni, amely lehetővé teszi, hogy európai uniós referenciaközpontokat jelöljön ki. Amennyiben szükséges, a referenciaközpontok feladatainak módosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el. Ezek az európai uniós referenciaközpontok uniós pénzügyi támogatásra lehetnek jogosultak a 652/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel<sup>(1)</sup> összhangban. A szarvasmarhafélék fajtatiszta tenyészállatai esetében az említett feladatokat az Interbull Centre, a Nemzetközi Állatnyilvántartási Bizottság (ICAR) állandó albizottsága végzi, amely a 96/463/EK tanácsi határozat<sup>(2)</sup> által kijelölt európai uniós referenciaközpont.
- (54) Továbbá, a veszélyeztetett fajtákkal foglalkozó tenyésztőszervezeteknek nyújtott támogatás biztosítása érdekében, szükségesnek ítélt helyzetben, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni, amely lehetővé teszi, hogy

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 652/2014/EU rendelete (2014. május 15.) az élelmiszerláncról, az állategészségügyről és állatjólétéről, valamint a növényegészségügyről és a növényi szaporítóanyagokkal kapcsolatos kiadások kezelésére vonatkozó rendelkezések megállapításáról, a 98/56/EK, a 2000/29/EK és a 2008/90/EK tanácsi irányelv, a 178/2002/EK, a 882/2004/EK és a 396/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 2009/128/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és az 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 66/399/EGK, a 76/894/EGK és a 2009/470/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 189., 2014.6.27., 1. o.).

(2) A Tanács 96/463/EK határozata (1996. július 23.) a szarvasmarhafélék fajtatiszta tenyészállataira vonatkozó vizsgálati módszerek és eredmények értékelésének egységesítéséért felelős referenciatestület kijelöléséről (HL L 192., 1996.8.2., 19. o.).

európai uniós referenciaközpontokat jelöljön ki, amelyek konkrét feladata az említett tenyésztőszervezetek által használt módszerek kidolgozásának vagy harmonizálásának elősegítése. Amennyiben szükséges, a referenciaközpontok feladatainak módosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra is, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el. Az említett központok kijelölése és feladataik meghatározása során a Bizottságnak teljes mértékben figyelembe kell vennie az Egyesült Nemzetek Szervezetének Élelmiszeletviteli és Mezőgazdasági Szervezete (FAO) által az állatgenetikai erőforrásokra vonatkozó globális cselekvési terv keretében létrehozott, az állatgenetikai erőforrásokkal foglalkozó Európai Regionális Fókuszpont (ERFP) tevékenységét. Az említett központok által felállított módszerek nem kötelező erejűek.

- (55) A tenyésztési programban részt vevő tenyésztőknek biztosítani kell a jogot, hogy az említett tenyésztési programban szereplő tenyészállatokra és azok szaporítóanyagaira vonatkozó származási igazolásokat kaphassanak. Származási igazolásoknak kell kísérniük a tenyészállatokat és azok szaporítóanyagait, kereskedelmi forgalmazásuk, illetve az Unióba történő beléptetésük esetén az említett állatok vagy az említett szaporítóanyagokból származó ivadékok egyéb törzskönyvekbe vagy tenyésztési nyilvántartásokba történő bejegyzése vagy nyilvántartásba vétele érdekében. A származási igazolásoknak tájékoztatniuk kell a tenyésztőt a beszerzett állat genetikai minőségéről és származásáról. Szükség esetén ezeket az igazolásokat kell kiállítani például akkor, amikor azoknak a kiállítási célra szánt tenyészállatot kell kísérnie, vagy a tenyészállatot amikor vizsgálóállomásra, illetve mesterséges termékenyítésre viszik.
- (56) E rendelet természetesen nem tiltja meg a tagállamoknak vagy az illetékes hatóságoknak, hogy megköveteljék, hogy kereskedés során szaporítás, de nem fajtatiszta tenyészállatok tenyésztése céljából a szarvasmarhafélék, sertésfélék, juhfélék, kecskefélék és lófélék fajtatiszta tenyészállatainak mesterséges termékenyítésre szánt spermáját az említett állat minőségére és származására vonatkozó információ kísérje. Általánosságban véve azáltal, hogy a tenyészállatok szaporítóanyagait, különösen spermájukat és a származási igazolásokra vonatkozó, kapcsolódó információkat azon tenyésztésben résztvevőknek is a rendelkezésére bocsátják, aki nem azzal a szándékkal tenyészti az állatokat, hogy ivadékaikat törzskönyvbe jegyezzék, remélhetőleg fejleszteni lehetne az uniós állattenyésztési ágazatot.
- (57) A tenyészállatok és szaporítóanyagaik Unióba történő beléptetése és harmadik országokba irányuló kivitele fontos az uniós mezőgazdaság számára. A tenyészállatok és szaporítóanyagaik Unióba történő beléptetését ezért olyan feltételekkel kell végrehajtani, amelyek közel egyenértékűek az uniós kereskedelemre vonatkozó szabályokkal. Azonban az Unióban a tenyészállatok és szaporítóanyagaik csak akkor jegyezhetők be a törzskönyv vagy a tenyésztési nyilvántartás főtörzskönyvi részébe, ha az exportáló harmadik országokban végrehajtott hatósági ellenőrzések szintje egyenértékűen biztosítja, hogy a leszármazási adatok, valamint a teljesítményvizsgálat és a tenyészértékbecslés eredményei ugyanolyan bizonyosságúak, mint az Unióban, továbbá ha az említett adatokat és eredményeket szolgáltató harmadik országbeli tenyésztőszervezetek szerepelnek a Bizottság által vezetett névnyegyzékben. Emellett a harmadik országbeli tenyésztőszervezetek kölcsönösségi alapon elfogadják az Unióban elismert tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet tenyészállatait és azok szaporítóanyagait.
- (58) A 2658/87/EGK tanácsi rendelet<sup>(1)</sup> előírja, hogy a Bizottságnak egy olyan árunómenklaturát – mégpedig a „Kombinált Nómenklaturát” vagy röviden a „KN-t” – kell létrehoznia, amely egyszerre teljesíti a Közös Vámtarifát, a Közösség külkereskedelmi statisztikái és más uniós politikák előírásait az áruk behozatala és kivitele tekintetében. A fent említett rendelet I. melléklete felsorolja a KN kódokat a szarvasmarhafélék, sertésfélék, juhfélék, kecskefélék és lófélék fajtatiszta tenyészállatai és a szarvasmarhafélék spermája tekintetében, és megállapítja, hogy mentesülnek a hagyományos vámtételek fizetése alól. Ebben az esetben a fenti állatoknak és szaporítóanyagaiknak a megfelelő származási igazolással kell rendelkezniük, amely megerősíti a fajtatiszta tenyészállatoknak vagy azok szaporítóanyagainak a besorolását. A fajtatiszta tenyészállatokat egy olyan okmányok is kísérnie kell, amely jelzi, hogy az állatok bejegyzésre kerülnek egy tenyésztőszervezet által vezetett törzskönyvbe vagy azokat egy hibridtenyésztő által vezetett nyilvántartásba veszik.
- (59) Az Unióba történő beléptetésekor a tenyészállatoknak és szaporítóanyagaiknak a 91/496/EGK tanácsi irányelv<sup>(2)</sup> és a 97/78/EK tanácsi irányelv<sup>(3)</sup> szerinti állat-egészségügyi ellenőrzésen kell átesniük. A fajtatiszta tenyészállatokat a szükséges ellenőrzéseken is megvizsgálják a rájuk vonatkozó, a hagyományos vámtételek alóli mentesség alkalmazása érdekében.

(1) A Tanács 2658/87/EGK rendelete (1987. július 23.) a vám- és a statisztikai nómenklaturáról, valamint a Közös Vámtarifáról (HL L 256., 1987.9.7., 1. o.).

(2) A Tanács 91/496/EGK irányelve (1991. július 15.) a harmadik országokból a Közösségbe behozott állatok állat-egészségügyi ellenőrzésére irányadó elvek megállapításáról, valamint a 89/662/EGK, 90/425/EGK és 90/675/EGK irányelvek módosításáról (HL L 268., 1991.9.24., 56. o.).

(3) A Tanács 97/78/EK irányelve (1997. december 18.) a harmadik országokból a Közösségbe behozott termékek állat-egészségügyi ellenőrzésének megszervezésére irányadó elvek megállapításáról (HL L 24., 1998.1.30., 9. o.).

- (60) Ezért az e rendeletben foglalt szabályoknak való megfelelés céljából végzett hatósági ellenőrzésekre és az e rendeletnek megfelelően az illetékes hatóságok által végzett egyéb hatósági tevékenységekre vonatkozó szabályokat kell megállapítani, amelyek igazodnak az állattenyésztési ágazathoz. Az illetékes hatóságok számára biztosítani kell annak lehetőségét, hogy hatósági ellenőrzéseket végezzenek e rendelet hatálya alá tartozó valamennyi tenyésztésben résztvevő esetében, különös tekintettel a tenyésztőszervezetekre, a hibridtenyésztő szervezetekre és a teljesítményvizsgálatot és tenyészértébecslést végző harmadik felekre, a tenyésztőkre, valamint – ha származási igazolásokat állítanak ki – a spermagyűjtő- és tároló központokra, az embriótároló központokra, és az származási igazolás embriógyűjtő- és előállító munkacsoportokra.
- (61) Az illetékes hatóságoknak hatósági ellenőrzéseket kell végezniük az e rendeletben említett szabályok és a jóváhagyott tenyésztési programokban meghatározott követelmények betartásának ellenőrzése érdekében. Ezek az ellenőrzések kiterjedhetnek a teljesítményvizsgálathoz használt eszközök vagy a tenyésztéstechnikai és származástani adatok nyilvántartásba vételéhez alkalmazott eljárások vizsgálatára, illetve a tenyészállatokra vonatkozóan begyűjtött ilyen jellegű adatok tárolására és feldolgozására használt dokumentumok vagy rendszerek vizsgálatára. Az említett vizsgálat során figyelembe lehetne venni a rögzített adatok pontosságát biztosító minőségi ellenőrzéseket vagy ellenőrzési rendszereket, úgy mint az állat származási igazolásának érdekében végzett származási ellenőrzések. Az illetékes hatóságok hatósági ellenőrzéseket hajthatnának végre a tenyésztők, tenyésztő vagy hibridtenyésztő szervezetek telephelyein, irodáiban és berendezésein, valamint a tenyésztési programban tenyészállatokon és szereplő az azokból származó szaporítóanyagokon.
- (62) Amikor e rendelet „egyéb hatósági tevékenységekre” hivatkozik, azt úgy kell értelmezni, hogy az a tenyésztő és hibridtenyésztő szervezetek elismerésére, a tenyésztési programok elfogadására vagy más tagállamoknak vagy harmadik országoknak nyújtott támogatásra vonatkozik.
- (63) A tenyészállatokra és szaporítóanyagaikra vonatkozó, az e rendeletben megállapított uniós szabályok hatékony alkalmazása érdekében szükséges, hogy a tagállamok illetékes hatóságai együttműködjenek egymással, és szükség esetén igazgatási segítséget nyújtsanak egymásnak. Ennek megfelelően e rendeletben meg kell állapítani az igazgatási segítség és az együttműködés általános szabályait, amelyek – a szükséges módosításokkal – hasonlóak a jelenleg a 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet <sup>(1)</sup> IV. címében megállapítottakhoz.
- (64) Ezen rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni, hogy amennyiben bizonyítható, hogy egy harmadik országban az állattenyésztésről szóló uniós jog gyakori súlyos megsértésére kerül sor, különleges intézkedéseket fogadjon el a követelmények be nem tartásából fakadó hatások korlátozása érdekében.
- (65) A tagállamok illetékes hatóságainak szintén hatáskörrel kell rendelkezniük az e rendeletben megállapított, tenyészállatokra vonatkozó tenyészéstechnikai és származástani szabályok érvényre juttatása érdekében, beleértve a tenyésztési program jóváhagyásának a felfüggesztését vagy a tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet elismerésének a visszavonását, amennyiben az e rendeletben megállapított szabályokat nem tartják be.
- (66) A Bizottságnak megfelelő ellenőrzéseket kell végezni a tagállamokban, többek között a tagállamok által az e rendeletben megállapított szabályok valamennyi tagállamban történő alkalmazásának biztosítása érdekében végrehajtott hatósági ellenőrzések eredményeinek a tükrében.
- (67) A Bizottságnak adott esetben ellenőrzéseket kell végrehajtania harmadik országokban egyrészt annak érdekében, hogy összeállítsa azon harmadik országbeli tenyésztőszervezetek névjegyzékét, ahonnan a tenyészállatok és spermájuk, petesejtjeik és embriók Unióba történő beléptetését engedélyezik, másrészt annak érdekében, hogy meghatározza az Unióba történő beléptetésük feltételeit, valamint annak érdekében, hogy tenyészéstechnikai és származástani információkat kapjon a egyenértékűségi megállapodások működéséről. vagy A Bizottságnak a harmadik országokban akkor is ellenőrzéseket kell végeznie, ha bármilyen, a tenyészállatokkal vagy azok szaporítóanyagaival kapcsolatos, visszatérő vagy felmerülő probléma ezt indokolja.
- (68) Az e rendeletben meghatározott szabályoknak való megfelelés hatósági ellenőrzésének alapvető jelentősége van annak biztosításában, hogy e rendelet célkitűzései az Unió egész területén ténylegesen teljesüljenek. A tagállamok

<sup>(1)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 882/2004/EK rendelete (2004. április 29.) a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állategészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről (HL L 165., 2004.4.30., 1. o.)

ellenőrzési rendszereiben mutatkozó hiányosságok bizonyos esetekben akár veszélybe is sodorhatják az említett célkitűzéseket és a szabályok gyakori súlyos megsértéséhez vezethetnek. A Bizottság számára ezért lehetővé kell tenni, hogy fellépessen a tagállamok ellenőrzési rendszereiben mutatkozó súlyos hiányosságokkal szemben, olyan intézkedéseket elfogadva, amelyeket addig kell alkalmazni, amíg az érintett tagállam meg nem teszi a zavar orvoslásához szükséges intézkedéseket. Ilyen intézkedések lehetnek a tenyészállatok és szaporítóanyagaik kereskedelmének betiltása, vagy azok kereskedelmére vonatkozó rendelkezése végrehajtása, illetve bármely más intézkedés, amelyet a bizottság megfelelőnek ítél a gyakori jogsértések kezelése érdekében.

- (69) Mivel a 88/661/EGK, a 89/361/EGK, a 90/427/EGK, a 94/28/EK és a 2009/157/EK irányelvet e rendelet hatályon kívül helyezi és a helyébe lép, a fenti irányelvek alapján elfogadott bizottsági jogi aktusokat is hatályon kívül kell helyezni, és adott esetben az e rendelet által biztosított hatáskör alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal vagy végrehajtási aktusokkal kell felváltani. Ennek megfelelően e bizottsági jogi aktusokat hatályon kívül kell helyezni, és szükség esetén fel kell váltani.
- (70) E rendelet megfelelő alkalmazásának és kiegészítésének vagy a mellékletek módosításának a biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a teljesítményvizsgálatra és tenyésztéértékcslésre vonatkozó követelmények megállapítására, az európai uniós referenciaközpontok feladataira és az azokra vonatkozó követelményekre, valamint a származási igazolások tartalmára és formájára vonatkozóan.
- (71) Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációk a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban <sup>(1)</sup> foglalt elvekkel összhangban folyjanak. Különösen, a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács részére a tagállami szakértőkkel egyidőben kell eljuttatni minden dokumentumot, és szakértőik számára szisztematikus módon lehetőséget kell biztosítani arra, hogy részt vegyenek a Bizottság szakértői csoportjainak azon ülésein, amelyeknek tárgya felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése.
- (72) Azon formanyomtatványokra, amelyekkel a tagállamok az elismert tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek névjegyzéke vonatkozásában a nyilvánosság számára információt bocsátanak rendelkezésre, a fajtatiszta tenyészállatok azonosításának módszereire, a teljesítményvizsgálatokra és tenyésztéértékcslésekre, az európai uniós referenciaközpontok kijelölésére, a lófélékre vonatkozó, egész élettartamra szóló, egyedi azonosító okmánymintáira, a tenyészállatok és szaporítóanyagaikat kísérő származási igazolások mintáira, a harmadik országokban alkalmazott intézkedések egyenértékűségének elismerésére, a tagállami ellenőrzési rendszer súlyos zavaraira, valamint a tenyészállatok és szaporítóanyagaik Unióba történő beléptetése tekintetében különös intézkedések meghatározására vonatkozóan az e rendelet rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében végrehajtási hatásköröket kell a Bizottságra ruházni. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és a tanácsi rendeletnek <sup>(2)</sup> megfelelően gyakorolja. Amennyiben az Állattenyésztés-technikai Állandó Bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási aktust.
- (73) A 87/328/EGK, a 88/661/EGK, a 89/361/EGK, a 90/118/EGK, a 90/119/EGK, a 90/427/EGK, a 91/174/EGK, a 94/28/EK és a 2009/157/EK irányelvben és a 96/463/EK határozatban megállapított szabályok helyébe az e rendeletben megállapított szabályok és a Bizottság által az e rendelet által biztosított hatáskör alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló és végrehajtási aktusok lépnek. Ennek megfelelően a fenti jogi aktusokat hatályon kívül kell helyezni.
- (74) A következő, a tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek jóváhagyására vagy elismerésére, a tenyészállatok törzskönyvekbe történő bejegyzésére, a tenyésztés és mesterséges termékenyítés céljából történő engedélyezésre, a teljesítményvizsgálatra és a tenyésztéértékcslésre vonatkozó fajspecifikus kritériumokra vonatkozó bizottsági határozatokat fogadták el a 88/661/EGK, a 89/361/EGK, a 90/427/EGK, a 94/28/EK és a

<sup>(1)</sup> HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

<sup>(2)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.)

2009/157/EK irányelv alapján: a 84/247/EGK <sup>(1)</sup>, a 84/419/EGK <sup>(2)</sup>, a 89/501/EGK <sup>(3)</sup>, a 89/502/EGK <sup>(4)</sup>, a 89/504/EGK <sup>(5)</sup>, a 89/505/EGK <sup>(6)</sup>, a 89/507/EGK <sup>(7)</sup>, a 90/254/EGK <sup>(8)</sup>, a 90/255/EGK <sup>(9)</sup>, a 90/256/EGK <sup>(10)</sup>, a 90/257/EGK <sup>(11)</sup>, a 92/353/EGK <sup>(12)</sup>, a 96/78/EK <sup>(13)</sup> és a 2006/427/EK <sup>(14)</sup> bizottsági határozat. E rendeletnek olyan szabályokat kell megállapítania, amelyek a fent említett bizottsági határozatokban megállapított szabályok helyébe lépnek.

- (75) E rendeletnek a 92/354/EGK bizottsági határozatban <sup>(15)</sup> megállapítottakhoz hasonló szabályokat kell megállapítania.
- (76) A következő bizottsági jogi aktusokat fogadták el a 88/661/EGK, a 89/361/EGK, a 90/427/EGK, a 94/28/EK és a 2009/157/EK irányelv alapján: a 89/503/EGK <sup>(16)</sup>, a 89/506/EGK <sup>(17)</sup>, a 90/258/EGK <sup>(18)</sup>, a 96/79/EK <sup>(19)</sup>, a 96/509/EK <sup>(20)</sup>, a 96/510/EK <sup>(21)</sup> és a 2005/379/EK <sup>(22)</sup> bizottsági határozatot, valamint a 2015/262/EK bizottsági végrehajtási rendeletet <sup>(23)</sup>. E rendeletnek olyan szabályokat kell megállapítania, amelyek az említett bizottsági jogi aktusokban megállapított szabályok helyébe lépnek.
- (77) Az egyértelmű jogi helyzet biztosítása és a párhuzamosságok elkerülése érdekében az (74), (75) és (76) preambulumbekezdésben említett bizottsági jogi aktusokat e rendelet alkalmazásának kezdődőpontjától hatályon kívül kell helyezni. Emellett a Bizottságnak e rendelet alkalmazásának kezdetét megelőzően legálább 18 hónappal el

<sup>(1)</sup> A Bizottság 84/247/EGK határozata (1984. április 27.) a szarvasmarhafélék fajtatiszta tenyészállatainak törzskönyveit vezető vagy létrehozó tenyésztésben résztvevői egyesületek és szövetségek elismerésére vonatkozó szempontok megállapításáról (HL L 125., 1984.5.12., 58. o.)

<sup>(2)</sup> A Bizottság 84/419/EGK határozata (1984. július 19.) a szarvasmarhák törzskönyvezésére vonatkozó feltételek megállapításáról (HL L 237., 1984.9.5., 11. o.)

<sup>(3)</sup> A Bizottság 89/501/EGK határozata (1989. július 18.) a fajtatiszta tenyészsertések törzskönyveit alapító vagy vezető tenyésztésben résztvevői szövetségek és szervezetek elismerésére és felügyeletére vonatkozó feltételek megállapításáról (HL L 247., 1989.8.23., 19. o.)

<sup>(4)</sup> A Bizottság 89/502/EGK határozata (1989. július 18.) a fajtatiszta tenyészsertések törzskönyvezésére vonatkozó követelmények megállapításáról (HL L 247., 1989.8.23., 21. o.)

<sup>(5)</sup> A Bizottság 89/504/EGK határozata (1989. július 18.) a hibrid tenyészsertések törzskönyveit alapító vagy vezető tenyésztői szövetségek, szervezetek, valamint magánvállalkozások elismerésére és felügyeletére vonatkozó feltételek megállapításáról (HL L 247., 1989.8.23., 31. o.)

<sup>(6)</sup> A Bizottság 89/505/EGK határozata (1989. július 18.) a hibrid tenyészsertések törzskönyvezésére vonatkozó feltételek megállapításáról (HL L 247., 1989.8.23., 33. o.)

<sup>(7)</sup> A Bizottság 89/507/EGK határozata (1989. július 18.) a fajtatiszta és hibrid tenyészsertések teljesítményének figyelemmel kísérésére és genetikai értékének becslésére szolgáló módszerek megállapításáról (HL L 247., 1989.8.23., 43. o.)

<sup>(8)</sup> A Bizottság 90/254/EGK határozata (1990. május 10.) a fajtatiszta tenyészjuhok és tenyészkecskék tenyésztési főkönyveit alapító vagy vezető tenyésztői szervezetekre és szövetségekre vonatkozó alkalmassági szempontok megállapításáról (HL L 145., 1990.6.8., 30. o.)

<sup>(9)</sup> A Bizottság 90/255/EGK határozata (1990. május 10.) a fajtatiszta tenyészjuhok és tenyészkecskék tenyésztési főkönyvbe történő bejegyzésére irányadó szempontok megállapításáról (HL L 145., 1990.6.8., 32. o.)

<sup>(10)</sup> A Bizottság 90/256/EGK határozata (1990. május 10.) a fajtatiszta tenyészjuhok és tenyészkecskék teljesítményének folyamatos ellenőrzésére és genetikai értékének becslésére alkalmazott módszerek megállapításáról (HL L 145., 1990.6.8., 35. o.)

<sup>(11)</sup> A Bizottság 90/257/EGK határozata (1990. május 10.) a fajtatiszta tenyészjuhok és tenyészkecskék tenyésztésének jóváhagyására, valamint spermájuk, petesejtjeik és embrióik felhasználására vonatkozó kritériumok megállapításáról (HL L 145., 1990.6.8., 38. o.)

<sup>(12)</sup> A Bizottság 92/353/EGK határozata (1992. június 11.) a törzskönyvezett lófélékről méneskönyvet vezető vagy kiadó tenyésztői egyesületek és szövetségek jóváhagyására vagy elismerésére vonatkozó kritériumok megállapításáról (HL L 192., 1992.7.11., 63. o.)

<sup>(13)</sup> A Bizottság 96/78/EK határozata (1996. január 10.) a lófélék tenyésztési célú méneskönyvi bejegyzésének és nyilvántartásának előírásairól (HL L 19., 1996.1.25., 39. o.)

<sup>(14)</sup> A Bizottság 2006/427/EK határozata (2006. június 20.) a szarvasmarhafélék fajtatiszta tenyészállatai esetében használt teljesítményvizsgálati módszerek, valamint a tenyészmarhák genetikai értékelési módszereinek megállapításáról (HL L 169., 2006.6.22., 56. o.)

<sup>(15)</sup> A Bizottság 92/354/EGK határozata (1992. június 11.) a törzskönyvezett lófélék méneskönyveit vezető vagy alapító szervezetek és szövetségek koordinációját biztosító bizonyos szabályok megállapításáról (HL L 192., 1992.7.11., 66. o.)

<sup>(16)</sup> A Bizottság 89/503/EGK határozata (1989. július 18.) fajtatiszta tenyészsertések, spermájuk, petesejtjeik és embrióik bizonyítványának megállapításáról (HL L 247., 1989.8.23., 22. o.)

<sup>(17)</sup> A Bizottság 89/506/EGK határozata (1989. július 18.) a hibrid tenyészsertések, spermájuk, petesejtjeik és embrióik bizonyítványának megállapításáról (HL L 247., 1989.8.23., 34. o.)

<sup>(18)</sup> A Bizottság (92/258/EGK) határozata (1990. május 10.) a fajtatiszta tenyészjuhok és tenyészkecskék, azok spermája, petesejtjei és embrióik tenyésztéstechnikai bizonyítványainak megállapításáról (HL L 145., 1990.6.8., 39. o.)

<sup>(19)</sup> A Bizottság 96/79/EK (1996. január 12.) határozata törzskönyvezett lófélék spermája, petesejtjei és embriói tenyésztéstechnikai bizonyítványának megállapításáról (HL L 19., 1996.1.25., 41. o.)

<sup>(20)</sup> A Bizottság 96/509/EK határozata (1996. július 18.) a bizonyos állatok spermájának behozatalához szükséges származási és tenyésztéstechnikai követelmények megállapításáról (HL L 210., 1996.8.20., 47. o.)

<sup>(21)</sup> A Bizottság 96/510/EK határozata (1996. július 18.) a tenyészállatok, valamint azok spermája, petesejtjei és embriói behozatalához szükséges származási és tenyésztéstechnikai bizonyítvány megállapításáról (HL L 210., 1996.8.20., 53. o.)

<sup>(22)</sup> A Bizottság 2005/73/EK határozata (2005. május 17.) a szarvasmarhafélék fajtatiszta tenyészállatairól, azok spermájáról, petesejtjeiről és embrióiról kiállított származási bizonyítványról és az abban feltüntetendő adatokról (HL L 125., 2005.5.18., 15. o.)

<sup>(23)</sup> A Bizottság (EU) 2015/262 végrehajtási határozata (2015. február 17.) a lófélék azonosítási módszerei tekintetében alkalmazandó szabályok meghatározásáról (a lóútleveletről szóló rendelet) (HL L 59., 2015.3.3., 1. o.)

kell fogadnia azon végrehajtási aktusokat, amelyek megállapítják az elismert tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek névjegyzékében foglalt információkról a nyilvánosság számára nyújtott tagállami tájékoztatás formanyomtatványairól, valamint a tenyészállatok és szaporítóanyagaik származási igazolásainak mintáit. Ezeknek a végrehajtási jogi aktusoknak e rendelet alkalmazásának kezdő időpontjától alkalmazandónak kell lenniük.

- (78) Az e rendelettel hatályon kívül helyezett jogi aktusok alapján időbeli korlátozással vagy korlátozás nélkül jóváhagyott vagy elismert tenyésztői egyesületek, tenyésztő egyesületek, tenyésztő szövetségek és magánvállalkozások vagy más egyesületek és szövetségek, valamint az e tenyésztésben résztvevők által végrehajtott tenyésztési programok számára a zökkenőmentes átmenet biztosítása érdekében az említett tenyésztésben résztvevőket és tenyésztési programjaikat e rendelettel összhangban elismertnek, illetve jóváhagyottnak kell tekinteni. Következésképpen rájuk vonatkozóan nem kell lefolytatni az e rendeletben az elismerésre, a jóváhagyásra és a földrajzi terület más tagállamokra való kiterjesztésének bejelentésére vonatkozóan meghatározott eljárást, e rendelet egyéb rendelkezései azonban alkalmazandók rájuk. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy ezek a tenyésztésben résztvevők megfeleljenek az ebben a rendeletben meghatározott valamennyi szabálynak, különösen azáltal, hogy rájuk vonatkozó kockázatalapú hatósági ellenőrzéseket végeznek. Meg nem felelés esetén az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a szóban forgó tenyésztésben résztvevők megtegyék a mulasztás orvoslásához szükséges intézkedéseket, és szükség esetén fel kell függeszteniük vagy vissza kell vonniuk az adott tenyésztésben résztvevők elismerését, illetve tenyésztési programjuk jóváhagyását.
- (79) A Bizottság nemrég fogadott el új rendeletre irányuló jogalkotási javaslatot a hatósági ellenőrzésekről és egyéb hatósági tevékenységekről. Az említett új rendelet célja az, hogy hatályon kívül helyezze a 882/2004/EK rendeletet, valamint a 89/608/EGK tanácsi irányelvet <sup>(1)</sup>, a 90/425/EGK tanácsi irányelvet <sup>(2)</sup>, a 91/496/EGK és a 97/78/EK irányelvet. Az új rendelet célja továbbá a 882/2004/EK rendeletben és az említett irányelvekben megállapított bizonyos szabályoknak a szükséges módosításokkal történő áttemelése az új rendeletbe. Az állattenyésztést ugyanakkor nem szándékoznak az új rendelet hatálya alá vonni. A jogi egyértelműség és a jogbiztonság érdekében, valamint addig, amely időponttal az említett új rendelet hatályon kívül nem helyezi a 89/608/EGK, a 90/425/EGK, a 91/496/EGK és a 97/78/EK irányelvet, a 89/608/EGK és a 90/425/EGK irányelvből törölni kell a tenyésztéstechnikai vonatkozású hivatkozásokat; a 91/496/EGK és a 97/78/EK irányelv esetében nem szükséges ilyen módosítás. A 89/608/EGK és a 90/425/EGK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (80) Az (EU) 2016/429 rendelet 110. cikke alkalmazásának megkezdéséig a lófélék fajtatiszta tenyészállataira vonatkozó jóváhagyott tenyésztési programot végrehajtó tenyésztőszervezetek számára lehetővé kell tenni, hogy a 90/427/EGK irányelv 8. cikke (1) bekezdésével összhangban továbbra is folytassák az említett fajtatiszta tenyészállatok azonosító okmányainak kiállítását.
- (81) Ezt a rendeletet a hatálybalépésének napjától számított huszonnyolcadik hónap első napjától kell alkalmazni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

#### I. FEJEZET

### Általános rendelkezések

#### 1. cikk

### Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet az alábbiakat határozza meg:

- a) a tenyészállatok és szaporítóanyagaik Unión belüli kereskedelmének és Unióba történő beléptetésének tenyésztéstechnikai és származástani szabályai;
- b) a tenyésztőszervezetek és a hibridtenyésztő szervezetek elismerésének, valamint tenyésztési programjaik jóváhagyásának szabályai;

<sup>(1)</sup> A Tanács 89/608/EGK irányelve (1989. november 21.) az állat-egészségügyi és állattenyésztés-technikai jogszabályok megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint ez utóbbiak és a Bizottság együttműködéséről (HL L 351., 1989.12.2., 34. o.)

<sup>(2)</sup> A Tanács 90/425/EGK irányelve (1990. június 26.) egyes élőállatok és állati termékek Közösségen belüli kereskedelmében a belső piac megvalósításának céljával alkalmazandó állat-egészségügyi és tenyésztéstechnikai ellenőrzésekről (HL L 224., 1990.8.18., 29. o.)



- c) a tenyésztők, tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek jogai és kötelezettségei;
- d) a tenyészállatok törzskönyvbe és tenyésztési nyilvántartásokba történő bejegyzésének szabályai, továbbá a tenyészállatok és szaporítóanyagaik tenyésztés céljára történő engedélyezésének szabályai;
- e) a tenyészállatok teljesítményvizsgálatának és tenyészértékbecslésének szabályai;
- f) a tenyészállatok és szaporítóanyagaik származási igazolásainak kiállítására vonatkozó szabályok;
- g) a hatósági ellenőrzések és különösen a tenyésztőszervezetekre és hibridtenyésztő szervezetekre vonatkozó hatósági ellenőrzések lefolytatásának szabályai, valamint az egyéb hatósági tevékenységek végzésének szabályai;
- h) az igazgatási segítségnyújtás és együttműködés szabályai, valamint a tagállamok általi végrehajtás szabályai;
- i) a Bizottság által a tagállamokban és harmadik országokban lefolytatott ellenőrzések szabályai.

(2) Ez a rendelet a tenyészállatokra és szaporítóanyagaikra akkor alkalmazandó, ha ezen állatokat vagy a szaporítóanyagokból származó utódokat fajtatiszta tenyészállatként tervezik a törzskönyvbe bejegyezni vagy hibrid tenyészertésként tenyésztési nyilvántartásba venni.

(3) Ez a rendelet nem alkalmazandó a tenyészállatokra és azok szaporítóanyagaira, amennyiben ezen állatok és szaporítóanyagok célja technikai vagy tudományos kísérletek végzése az illetékes hatóság ellenőrzése mellett.

(4) A 9. cikk (4) bekezdése, a 13. cikk, a 14. cikk (3) és (4) bekezdése, a 23. cikk, a 24. cikk, a 28. cikk (2) bekezdése és a 36. cikk (1) bekezdése nem alkalmazandó azokra a hibridtenyésztő szervezetként elismert magánvállalkozásokra, amelyek zárt tenyésztési rendszerben működnek.

(5) Ez a rendelet nem érinti a tagállamok jogát arra, hogy nemzeti intézkedéseket hozzanak a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóvá nem hagyott tenyésztési programok végrehajtásának szabályozására.

## 2. cikk

### Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „állat”: az alábbi háziállatok:
  - a) szarvasmarhafélék (*Bos taurus*, *Bos indicus* és *Bubalus bubalis*);
  - b) sertésfélék (*Sus scrofa*);
  - c) juhfélék (*Ovis aries*);
  - d) kecskefélék (*Capra hircus*); vagy
  - e) lófélék (*Equus caballus* és *Equus asinus*);
2. „fajta”: olyan kellően egységes állatpopuláció, amelyet az azonos fajba tartozó állatoktól különállónak ítélt meg tenyésztők egy vagy több olyan csoportja, amely megállapodott abban, hogy ezeket az állatokat az ismert őseikre vonatkozó adatok feltüntetésével törzskönyvekbe bejegyzzi, örökölt jellemzőik tenyésztési program keretében végrehajtott, szaporítás, csere és szelekció révén történő reprodukálása céljából;
3. „tenyészállat”: fajtatiszta tenyészállat vagy hibrid tenyészsertés;
4. „szaporítóanyagok”: sperma, petesejtek és embriók, amelyeket tenyészállatokból nyertek ki vagy állítottak elő művi szaporítás céljából;

5. „tenyésztőszervezet”: tenyésztő szövetség, tenyésztő egyesület vagy az illetékes hatóságok kivételével olyan közjogi szerv, amelyet egy tagállam a 4. cikk (3) bekezdése szerint elismert abból a célból, hogy az általa vezetett vagy létrehozott törzskönyv(ek)be bejegyzett fajtatiszta tenyészállatokkal tenyésztési programot hajtson végre;
6. „hibridtenyésztő szervezet”: tenyésztő szövetség, tenyésztő egyesület, zárt tenyésztési rendszerben működő magánvállalkozás vagy az illetékes hatóságok kivételével olyan közjogi szerv, amelyet az illetékes hatóság a 4. cikk (3) bekezdése szerint elismert abból a célból, hogy az általa vezetett vagy létrehozott tenyésztési nyilvántartásba bejegyzett hibrid tenyészsertésekkel tenyésztési programot hajtson végre;
7. „harmadik országbeli tenyésztőszervezet”: egy harmadik országban levő tenyésztő szövetség, tenyésztő egyesület, magánvállalkozás, tenyészállat-előállító szervezet vagy hivatalos szerv, amelyet a harmadik ország engedélyezett tenyészállatoknak tenyésztés érdekében az Unióba történő beléptetésével összefüggésben a fajtatiszta szarvasmarhafélék, sertésfélék, juhfélel, kecskefélék vagy lófélék vagy hibrid tenyészsertések tekintetében;
8. „illetékes hatóságok”: egy tagállam azon hatóságai, amelyek e rendelet szerint az alábbiakért felelősek:
  - a) tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek elismerése és az általuk tenyészállatokkal végrehajtott tenyésztési program engedélyezése;
  - b) a tenyésztésben résztvevők hatósági ellenőrzése;
  - c) segítségnyújtás más tagállamok és harmadik országok számára a követelmények be nem tartásának feltárása esetén;
  - d) az a) és c) pontban említetteken kívüli hatósági tevékenységek;
9. „fajtatiszta tenyészállat”: olyan állat, amelyet a törzskönyv főtörzskönyvi részébe bejegyeztek, vagy nyilvántartásba vették és jogosult a bejegyzésre;
10. „hibrid tenyészsertés”: egy tenyésztési nyilvántartásba bejegyzett sertésféle, amelyet az alábbi kategóriákon belüli vagy azok közötti tervezett keresztezéssel hoztak létre vagy tervezett keresztezésre használnak:
  - a) különböző fajtájú vagy vonalú fajtatiszta tenyészsertések;
  - b) olyan tenyészsertések, amelyek maguk is különböző fajták vagy vonalak közötti keresztezésből jöttek létre (hibrid);
  - c) az a) vagy b) pontban említett kategóriák egyikéhez vagy másikához tartozó tenyészsertések;
11. „vonat”: valamely fajtához tartozó fajtatiszta tenyészállatok genetikailag stabil és egységes alpopulációja;
12. „törzskönyv”:
  - a) egy tenyésztőszervezet által vezetett szarvasmarha-, ill. sertéstörzskönyv, juhtörzskönyv, kecsketörzskönyv, méneskönyv, fájl vagy adathordozó, amely főtörzskönyvi részből és – ha a tenyésztőszervezet így határoz – egy vagy több mellék-törzskönyvi részből áll a főtörzskönyvi részbe bejegyzésre nem jogosult, azonos fajhoz tartozó állatok számára;
  - b) adott esetben a valamely harmadik országbeli tenyésztőszervezet által vezetett megfelelő könyv;
13. „főtörzskönyvi rész”: egy törzskönyv része, amelybe a fajtatiszta tenyészállatokat bejegyzik, vagy bejegyzés céljából nyilvántartásba veszik és amelybe ezek bejegyzésre jogosultak az őseik adatai és adott esetben értékmérőik feltüntetésével;
14. „osztály”: a főtörzskönyvi rész horizontális bontása, amelybe a fajtatiszta tenyészállatokat értékmérőik alapján bejegyzik;
15. „értékmérő”: egy tenyészállat számszerűsíthető örökölhető jellemzője vagy valamely genetikai sajátossága;
16. „tenyészérték”: egy tenyészállat genotípusának az ivadékaiban megjelenő adott jellemzőre gyakorolt becsült várható hatása;

17. „tenyésztési nyilvántartás”:
- a) egy hibridtenyésztő szervezet által vezetett fájl vagy adathordozó, amelybe a hibrid tenyészsertéseket az elődeik adataival együtt bejegyzik;
  - b) adott esetben a valamely harmadik országbeli tenyésztőszervezet által vezetett megfelelő nyilvántartás;
18. „hatósági ellenőrzés”: az illetékes hatóságok által az e rendeletben meghatározott szabályok betartásának igazolása érdekében elvégzett bármilyen ellenőrzés;
19. „egyéb hatósági tevékenységek”: a hatósági ellenőrzésen kívüli olyan tevékenység, amelyet az illetékes hatóságok hajtanak végre a rendeletnek megfelelően az e rendeletben meghatározott szabályok alkalmazásának biztosítása érdekében;
20. „származási igazolás”: tenyésztési tanúsítványok, igazolások vagy kereskedelmi dokumentumok, amelyeket papíralapú vagy elektronikus formában bocsátanak ki a tenyészállatokra és azok szaporítóanyagaira vonatkozóan, és amelyek tájékoztatást nyújtanak a származásról és az azonosításról, és amennyiben rendelkezésre áll a teljesítményértékelés vagy a tenyészértékbecslés eredményéről;
21. „Unióba történő belépés” vagy „Unióba történő beléptetés”: tenyészállatok és szaporítóanyagaik behozatala a VI. mellékletben felsorolt területek egyikére a felsorolt területeken kívülről, a tranzit kivételével;
22. „kereskedelem”: állatok vagy szaporítóanyagok vásárlása, értékesítése, cseréje, vagy más módon történő beszerzése vagy forgalomba hozatala az Unión – beleértve a tagállamon – belül;
23. „tenyésztésben résztvevő”: az e rendeletben meghatározott szabályok hatálya alá tartozó bármely természetes vagy jogi személy, mint például a tenyésztőszervezetek, hibridtenyésztő szervezetek, a tenyésztőszervezetek vagy hibridtenyésztő szervezetek által kijelölt harmadik felek a 27. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban, a spermagyűjtő és -tároló központok, az embriótaroló központok, az embriógyűjtő és -előállító munkacsoportok és a tenyésztők;
24. „veszélyeztetett fajta”: valamely tagállam által veszélyeztetettként elismert helyi fajta, amely az említett tagállam egy vagy több hagyományos tenyésztési rendszeréhez vagy környezetéhez genetikailag alkalmazkodott, amennyiben a veszélyeztetett állapotot a veszélyeztetett fajták terén szükséges szakértelemmel és szakismeretekkel rendelkező testület tudományos alapon megállapította;
25. „zárt tenyésztési rendszerben működő magánvállalkozás”: magánvállalkozás, olyan tenyésztési programmal, amelyben vagy nem vesz részt tenyésztő, vagy korlátozott számú tenyésztő vesz részt, amelyek azáltal kötődnek a magánvállalkozáshoz, hogy vállalják az utóbbi hibrid tenyészsertések fogadását, és ez utóbbi részére hibrid tenyészsertések szállítását;
26. „tenyésztési program”: többek között tenyészállatok és szaporítóanyagaik nyilvántartását, szelekcióját, tenyésztését és cseréjét magában foglaló szisztematikus tevékenységek összessége, amelyet a tenyésztési célállomány kívánt fenotípusos és genotípusos tulajdonságainak megőrzése vagy javítása érdekében alakítottak ki és hajtanak végre.

### 3. cikk

#### **Tenyészállatok és szaporítóanyagaik Unión belüli kereskedelmének általános tenyésztéstechnikai és származástani szabályai és azok Unióba történő beléptetése**

(1) Tenyészállatok és szaporítóanyagaik Unión belüli kereskedelme és az Unióba történő beléptetése nem tiltható meg, nem korlátozható vagy nem akadályozható meg tenyésztéstechnikai és származástani okokból, kivéve az e rendeletben meghatározott szabályokból eredő okokat.

(2) A tenyészállatok tenyésztői, a tenyésztőszervezetek, a hibridtenyésztő szervezetek vagy harmadik országbeli tenyésztőszervezetek származási ország szerinti, valamint a tenyészállataik vagy azok szaporítóanyagai származási ország szerinti megkülönböztetése tilos.

## II. FEJEZET

**Tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek elismerése a tagállamokban és tenyésztési programjaik jóváhagyása**

## 1. szakasz

**Tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek elismerése**

## 4. cikk

**Tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek elismerése**

(1) A fajtatiszta tenyészállatok esetében a tenyésztő szövetségek, tenyésztő egyesületek és közjogi szervek tenyésztőszervezetként történő elismerés iránti kérelmet nyújthatnak be az illetékes hatósághoz.

A hibrid tenyészsertések esetében a tenyésztő szövetségek, tenyésztő egyesületek zárt tenyésztési rendszerben működő magánvállalkozások, illetve közjogi szervek hibridtenyésztő szervezetként történő elismerés iránti kérelmet nyújthatnak be az illetékes hatósághoz.

(2) Az (1) bekezdésben említett kérelmet írásban, papíralapú vagy elektronikus formában kell előterjeszteni.

(3) Az illetékes hatóságok értékelik az (1) bekezdésben említett kérelmeket. Minden, az (1) bekezdés első albekezdésében említett kérelmezőt tenyésztőszervezetként, valamint minden, az (1) bekezdés második albekezdésében említett kérelmezőt hibridtenyésztő szervezetként ismernek el, amennyiben az teljesíti az alábbi követelményeket:

- a) székhelye ugyanannak a tagállamnak a területén található, mint ahol az illetékes hatóság működik;
- b) kérelmében bemutatja, hogy teljesíti az I. melléklet 1. részében meghatározott követelményeket azon tenyésztési programjai tekintetében, amelyekre vonatkozóan a 8. cikk (3) bekezdésének és adott esetben a 12. cikknek megfelelően jóváhagyás iránti kérelmet szándékozik benyújtani;
- c) kérelme minden egyes említett tervezett tenyésztési programra vonatkozóan tartalmazza a tenyésztési program tervezetét, amely magában foglalja az I. melléklet 2. részében, valamint ezen felül fajtatiszta lófélék esetében a 3. részében meghatározott információkat;
- d) az e cikk (1) bekezdésében említett kérelme előterjesztése során az említett tervezett tenyésztési programok legalább egyikére vonatkozóan jóváhagyás iránti kérelmet terjeszt elő a 8. cikk (2) bekezdésének megfelelően.

## 5. cikk

**Tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek elismerésének megtagadása**

(1) A 4. cikk (1) bekezdés alkalmazásában, ha az illetékes hatóság megtagadni szándékozik egy kérelmező tenyésztőszervezetként vagy hibridtenyésztő szervezetként való elismerését, azt a kérelmező felé részletesen indokolnia kell. A kérelmezőnek jogában áll, hogy az indoklás kézhezvételétől számított 60 napon belül – vagy ennél rövidebb határidőn belül, ha a nemzeti szabályok úgy rendelkeznek – az elismerés tervezett megtagadásának illetékes hatóság általi felülvizsgálatát kérje.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat alapján az illetékes hatóság megerősíti az elismerés megtagadásáról szóló döntését, a kérelmező felé a kérelmező felülvizsgálat iránti kérelmének kézhezvételétől számított 90 napon belül – vagy ennél rövidebb határidőn belül, ha a nemzeti szabályok úgy rendelkeznek – részletesen indokolnia kell az elismerés megtagadására vonatkozó döntését. Ezzel egyidőben az illetékes hatóság tájékoztatja a Bizottságot az elismerés megtagadására vonatkozó döntéséről és annak okairól.

## 6. cikk

**Módosított tenyésztési program benyújtása a jóváhagyás megtagadása esetén, és a tenyésztő-szervezet vagy a hibridtenyésztő szervezet elismerésének jóváhagyott tenyésztési programok hiányára tekintettel történő visszavonása**

(1) Amennyiben az illetékes hatóság, amely a 4. cikk (3) bekezdésével összhangban jóváhagyott egy tenyésztőszervezetet vagy a hibridtenyésztő szervezetet a tenyésztőszervezet vagy a hibridtenyésztő szervezet által a 8. cikkkel összhangban benyújtott tenyésztési program jóváhagyását megtagadja, az említett tenyésztőszervezet vagy a hibridtenyésztő szervezetnek lehetősége van arra, hogy a megtagadás után hat hónapon belül előterjessze e tenyésztési program módosított változatát.

(2) Az illetékes hatóság visszavonja e tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet elismerését, ha az e cikk (1) bekezdésében említett időszak végéig a tenyésztési program módosított változatát nem terjesztették elő, és ha e tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet nem rendelkezik más, a 8. cikk (3) bekezdésével összhangban és adott esetben a 12. cikkkel összhangban jóváhagyott tenyésztési programmal.

## 7. cikk

**Elismert tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek névjegyzéke**

(1) A tagállamok névjegyzéket állítanak fel és tartanak naprakészen azokról a tenyésztőszervezetekről és hibridtenyésztő szervezetekről, amelyeket illetékes hatóságaik a 4. cikk (3) bekezdésének megfelelően elismertek, és amelyek legalább egy, a 8. cikk (3) bekezdésével összhangban elismert tenyésztési programmal rendelkeznek. A tagállamok e névjegyzéket közzéteszik.

(2) Az (1) bekezdésben említett névjegyzék az alábbi információkat tartalmazza:

a) a tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet neve, elérhetősége és adott esetben honlapja;

b) az e névjegyzékben szereplő minden egyes tenyésztő egyesületre vagy hibridtenyésztő szervezetre vonatkozóan:

i. a 8. cikk (3) bekezdésének megfelelően jóváhagyott minden egyes tenyésztési programja tekintetében fajtatiszta tenyészállat esetében a fajta neve, illetve hibrid tenyészsertés esetében a fajta, a vonal vagy a keresztezés neve, és ha a tenyésztőszervezet él a 19. cikkben vagy a II. melléklet 1. része III. fejezetének 2. pontjában szereplő eltérés lehetőségével, utalás ezekre az eltérésekre;

ii. az egyes tenyésztési programok végrehajtásának földrajzi területe;

iii. lófélék fajtatiszta tenyészállatai esetében adott esetben a tenyésztőszervezet neve és elérhetősége, amely a fajta eredő törzskönyvét vezeti;

iv. minden egyes tenyésztési programja tekintetében adott esetben hivatkozás arra a honlapra, ahol az e tenyésztési programokra vonatkozó információk hozzáférhetők.

(3) A tagállamok az e cikk (2) bekezdése szerinti névjegyzékben feltüntetnek továbbá minden olyan illetékes hatóságot, amely a 38. cikknek megfelelően tenyésztési programot hajt végre.

(4) A tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet elismerésének a 47. cikk (1) bekezdése e) pontjának harmadik albekezdése szerinti visszavonása vagy valamely tenyésztési program jóváhagyásának az 47. cikk (1) bekezdése d) pontjának harmadik albekezdése szerinti felfüggesztése vagy visszavonása esetén a tagállamok e felfüggesztés vagy visszavonás tényét indokolatlan késedelem nélkül feltüntetik az e cikk (1) bekezdésében meghatározott névjegyzékben.

Amennyiben a szóban forgó elismerés visszavonása vagy a tenyésztési program elismerésének felfüggesztése vagy visszavonása 24 hónapos időszakon keresztül továbbra is fennáll, a tagállamok a tenyésztőszervezetet, hibridtenyésztő szervezetet vagy tenyésztési programot véglegesen törlik az (1) bekezdés szerinti névjegyzékből.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása révén megállapítja az elismert tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek (1) bekezdésben meghatározott névjegyzékében foglalt információkról nyújtott tájékoztatás formanyomtatványait. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 62. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

## 2. szakasz

### A tenyésztési programok jóváhagyása

#### 8. cikk

#### Tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek által végrehajtott tenyésztési programok jóváhagyása

(1) A tenyésztőszervezetnek vagy a hibridtenyésztő szervezetnek ahhoz az illetékes hatósághoz kell tenyésztési programjának jóváhagyása iránti kérelmet benyújtania, amely a tenyésztőszervezetet vagy hibridtenyésztő szervezetet a 4. cikk (3) bekezdésének megfelelően elismerte.

(2) Az (1) bekezdésben említett kérelmet írásban, papíralapú vagy elektronikus formában kell előterjeszteni.

(3) Az (1) bekezdésben említett illetékes hatóság a szóban forgó tenyésztési programokat értékeli és azokat jóváhagyja, feltéve, hogy:

a) a következő célok legalább egyikére vagy közülük többre irányulnak:

i. fajtatiszta tenyészállatok esetén:

- a fajta javítása,
- a fajta megőrzése,
- új fajta létrehozása,
- valamely fajta rekonstruálása;

ii. hibrid tenyészsertések esetén:

- a fajta, a vonal vagy a keresztezés javítása,
- új fajta, vonal vagy keresztezés létrehozása;

b) részletesen ismertetik a szelekciós és tenyésztési célkitűzéseket;

c) megfelelnek az I. melléklet 2. részében, illetve ezen felül a lófélék fajtatiszta tenyészállatai esetében az I. melléklet 3. részében rögzített követelményeknek.

(4) A tenyésztőszervezetek vagy hibridtenyésztő szervezetek tenyésztési programjaik kezeléséhez kapcsolódó konkrét technikai jellegű tevékenységeket, többek között a teljesítményvizsgálatot és a tenyészértékbecslést harmadik félhez szervezhetik ki, amennyiben:

a) a tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek maradnak felelősek az illetékes hatóság felé az I. melléklet 2. és 3. részében meghatározott követelmények betartásának biztosításáért;

b) nincs összeférhetetlenség a harmadik fél és a tenyésztési programban részt vevő tenyésztők gazdasági tevékenysége között;

c) a harmadik fél teljesíti az adott tevékenységek folytatásához szükséges követelményeket;

d) ezek a tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek a (2) bekezdésben említett kérelmeikben konkrétan meghatározzák a kiszervezni kívánt tevékenységeket, valamint a harmadik felek nevét és elérhetőségeit.

(5) Amennyiben legalább 24 hónapon keresztül nincs olyan, a (3) bekezdésnek megfelelően jóváhagyott tenyésztési programban részt vevő tenyésztő, amelynek a gazdasága egy földrajzi terület valamely adott részén helyezkedik el, az (1) bekezdésben említett illetékes hatóság előírhatja az érintett tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet számára tenyésztési programja földrajzi területének oly módon történő kiigazítását, hogy az az adott részt ne tartalmazza.

#### 9. cikk

##### **Jóváhagyott tenyésztési program módosítása**

(1) Mielőtt a tenyésztőszervezet vagy a hibridtenyésztő szervezet a 8. cikk (3) bekezdésében említett követelményekkel összefüggő bármilyen jelentős módosítást hajtana végre az említett rendelkezésnek megfelelően jóváhagyott tenyésztési programján, e módosításokat bejelenti annak az illetékes hatóságnak, amely a 4. cikk (3) bekezdésével összhangban elismerte a tenyésztőszervezetet vagy a hibridtenyésztő szervezetet.

(2) A bejelentést írásban, papíralapú vagy elektronikus formában kell megküldeni.

(3) Ha az említett illetékes hatóság a bejelentéstől számított 90 napon belül másként nem nyilatkozik, a szóban forgó módosításokat jóváhagyottnak kell tekinteni.

(4) A tenyésztőszervezetek vagy hibridtenyésztő szervezetek átlátható módon és időben kötelesek tájékoztatni a tenyésztési programjaikban részt vevő tenyésztőket a tenyésztési programjuk (3) bekezdésnek megfelelően jóváhagyott módosításairól.

#### 10. cikk

##### **Eltérések a 8. cikk (3) bekezdésétől a tenyésztési programok jóváhagyására vonatkozóan**

(1) A 8. cikk (3) bekezdésétől eltérően az illetékes hatóság, amely a 4. cikk (3) bekezdésével összhangban elismerte a tenyésztőszervezetet, megtagadhatja a tenyésztőszervezetnek az I. melléklet 2. részében – illetve emellett a lófélék fajtatiszta tenyészállatai esetében az I. melléklet 3. részében – meghatározott követelményeknek megfelelő tenyésztési programjának jóváhagyását azzal az indokkal, hogy a tenyésztési program az alább felsoroltak közül legalább egy tekintetben veszélyeztetné egy másik tenyésztőszervezet ugyanarra a fajtára vonatkozó, a szóban forgó tagállamban már jóváhagyott tenyésztési programját:

- a) a fajtajellemzők alapvető tulajdonságai vagy a tenyésztési program fő célkitűzései;
- b) a fajta, vagy az fajtán belüli genetikai sokféleség megőrzése; vagy
- c) ha a tenyésztési program célja a fajta megőrzése, a tenyésztési program hatékony végrehajtása:
  - i. veszélyeztetett fajta esetén; vagy
  - ii. az Unió egy vagy több területén nem általánosan elterjedt őshonos fajta esetében.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az illetékes hatóságnak megfelelően figyelembe kell vennie a következőket:

- a) az adott tagállamban az adott fajtára vonatkozóan már jóváhagyott tenyésztési programok száma;
- b) az ezen tenyésztési programok által lefedett tenyészpopuláció mérete;
- c) az adott fajta tekintetében más tenyésztőszervezetek által ugyanarra a fajtára vonatkozóan más tagállamokban vagy harmadik országban végrehajtott tenyésztési programok lehetséges genetikai hozzájárulása.

## 11. cikk

**Tenyésztési programok jóváhagyásának megtagadása**

Amennyiben az illetékes hatóság, amely a 4. cikk (3) bekezdésével összhangban elismerte a tenyésztőszervezetet vagy a hibrid tenyésztőszervezetet, a megtagadja a tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet által a 8. cikk (2) bekezdésének megfelelően benyújtott tenyésztési program jóváhagyását, vagy a tenyésztési program 9. cikk (1) bekezdésével összhangban bejelentett módosításainak jóváhagyását, a megtagadást köteles a tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet felé megindokolni.

## 12. cikk

**Olyan tenyésztési programok bejelentése és jóváhagyása, amelyeket nem abban a tagállamban hajtanak végre, ahol a tenyésztőszervezet vagy hibrid tenyésztőszervezet elismerése történt**

(1) Amennyiben a tenyésztőszervezet vagy hibrid tenyésztőszervezet a 8. cikk (3) bekezdésének megfelelően jóváhagyott tenyésztési programot a szóban forgó tenyésztőszervezet vagy hibrid tenyésztőszervezet 4. cikk (3) bekezdése szerinti elismerésének tagállamától eltérő másik tagállamban (e cikk alkalmazásában „a másik tagállam”) tartott tenyészállatokkal is végreakarja hajtani, a tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet a földrajzi terület kiterjesztésének szándékát bejelenti annak az illetékes hatóságnak, amely a 4. cikk (3) bekezdésével összhangban elismerte a tenyésztőszervezetet vagy a hibridtenyésztő szervezetet.

(2) Az az illetékes hatóság, amely a 4. cikk (3) bekezdésével összhangban elismerte a tenyésztőszervezetet vagy a hibridtenyésztő szervezetet:

- a) a másik tagállam illetékes hatóságát legalább 90 nappal a tenyésztési programnak a másik tagállamban való megkezdésének tervezett időpontja előtt értesíti, és az értesített hatóság kérésére e bejelentést a másik tagállam egyik hivatalos nyelvére lefordítva is rendelkezésre bocsátja;
- b) az értesített hatóság kérelmére legalább 60 nappal a tenyésztési programnak a másik tagállamban való megkezdésének tervezett időpontja előtt rendelkezésre bocsátja a tenyésztési program egy másolatát a 8. cikk (3) bekezdésének megfelelően jóváhagyott formában, a másik tagállam egyik hivatalos nyelvén készített fordítás kíséretében, ha ezt a hatóság kéri, és amelyet a kérelmező tenyésztőszervezetnek vagy hibridtenyésztő szervezetnek kell biztosítania.

(3) A másik tagállam illetékes hatósága az (2) bekezdés a) pontjában említett bejelentés kézhezvételétől számított 90 napon belül megtagadhatja annak jóváhagyását, hogy a tenyésztési programot a területén hajtsák végre, amennyiben:

- a) a másik tagállamban ugyanazon fajta fajtatiszta tenyészállataival már egy jóváhagyott tenyésztési program végrehajtása van folyamatban; valamint
- b) egy további tenyésztési program jóváhagyása veszélyeztetne egy másik tenyésztőszervezet által ugyanazon fajtára vonatkozóan végrehajtott, a másik tagállamban már jóváhagyott tenyésztési programot a következők közül legalább az egyik tekintetében.
  - i. a fajtajellemzők alapvető tulajdonságai vagy a tenyésztési program fő célkitűzései;
  - ii. a fajta, vagy a fajtán belüli genetikai sokféleség megőrzése;
  - iii. ha e tenyésztési program célja e fajta megőrzése, e tenyésztési program hatékony végrehajtása:
    - veszélyeztetett fajta esetén, vagy
    - az Unió egy vagy több területén nem általánosan elterjedt őshonos fajta esetében.

(4) A másik tagállam illetékes hatósága az e cikk (1) bekezdésében említett bejelentés eredményéről tájékoztatja azt az illetékes hatóságot, amely a 4. cikk (3) bekezdésével összhangban elismerte a tenyésztőszervezetet vagy a hibridtenyésztő szervezetet, és amennyiben megtagadja a jóváhagyást arra vonatkozóan, hogy a tenyésztési programot a területén hajtsák végre, a jóváhagyás megtagadását részletesen indokolnia kell.



(5) Amennyiben az említett másik tagállam illetékes hatósága nem válaszol a (2) bekezdés a) pontjában említett értesítésre az említett értesítés kézhezvételét követő 90 napon belül, akkor az jóváhagyásnak minősül.

(6) Az illetékes hatóság, amely a 4. cikk (3) bekezdésével összhangban elismerte a tenyésztőszervezetet vagy a hibrid-tenyésztő szervezetet, indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a tenyésztőszervezetet vagy hibridtenyésztő szervezetet az e cikk (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott értesítés eredményéről, és megtagadás esetén megindokolja a tenyésztőszervezet számára az e cikk (4) bekezdésében említett megtagadást.

(7) Amennyiben az említett másik tagállam illetékes hatósága a (3) bekezdésnek megfelelően megtagadja a jóváhagyást, tájékoztatnia kell a Bizottságot a jóváhagyás megtagadásáról, és azt meg kell indokolnia.

(8) Amennyiben a másik tagállam illetékes hatósága a jóváhagyást a (3) bekezdésnek megfelelően megtagadja, és amennyiben az e tenyésztési programot a másik tagállamban végrehajtani szándékozó tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet kéri a jóváhagyás megtagadásának felülvizsgálatát, a másik tagállam illetékes hatósága és az az illetékes hatóság, amely a 4. cikk (3) bekezdésével összhangban elismerte a tenyésztőszervezetet vagy a hibridtenyésztő szervezetet, a felülvizsgálatra irányuló kérelem tekintetében kötelesek egymással együttműködni.

(9) Az illetékes hatóság, amely a 4. cikk (3) bekezdésével összhangban elismerte a tenyésztőszervezetet vagy a hibridtenyésztő szervezetet, tájékoztatja a másik tagállam illetékes hatóságát a tenyésztési program 9. cikk (3) bekezdésének megfelelően jóváhagyott módosításairól.

(10) A mási tagállam illetékes hatósága kérésére az e cikknek megfelelően a másik tagállam területén működő tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet naprakész tájékoztatást ad az említett illetékes hatóságnak különösen az e területen végrehajtott tenyésztési programban részt vevő tenyésztők és tenyészállatok számáról. Az ilyen kéréseket a másik tagállamban elismert tenyésztőszervezetekhez és hibridtenyésztő szervezetekhez intézett kérésekkel megegyező módon kell megtenni.

(11) A másik tagállam illetékes hatósága visszavonhatja az e cikkben meghatározott, tenyésztési programhoz való hozzájárulását, amennyiben legalább 12 hónapon keresztül a másik tagállam területén e programban egy tenyésztő sem vesz részt.

### III. FEJEZET

#### **A tenyésztők, tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek jogai és kötelezettségei**

##### 13. cikk

#### **A 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési programban részt vevő tenyésztők jogai**

(1) A tenyésztők jogosultak a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési programban részt venni, feltéve, hogy:

- a) tenyészállataikat az adott tenyésztési program földrajzi területén elhelyezkedő gazdaságokban tartják;
- b) tenyészállataik fajtatiszta tenyészállatok esetén az adott tenyésztési programban részt vevő fajtához, illetve hibrid tenyészsertések esetén az adott tenyésztési programban részt vevő fajtához, vonalhoz vagy keresztezéshez tartoznak.

(2) A 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési programban részt vevő tenyésztők jogosultak arra, hogy:

- a) a fajtatiszta tenyészállataikat a tenyésztőszervezet által a 18. és a 20. cikk szerint arra a fajtára létrehozott törzskönyv főtörzskönyvi részébe bejegyezzék;
- b) az állataikat a tenyésztőszervezet által a 20. cikk szerint arra a fajtára létrehozott törzskönyv melléktörzskönyvi részében nyilvántartsák;

- c) hibrid tenyésztéseiket egy hibridtenyésztő szervezet által a 23. cikk szerint az arra a fajtára, vonalra vagy keresztezésre létrehozott tenyésztési nyilvántartásban nyilvántartsák;
- d) a 25. cikk szerinti teljesítményvizsgálatban és tenyészértékbecslésben részt vegyenek;
- e) a 30. cikk (1) és (4) bekezdésének megfelelően származási igazolást kapjanak;
- f) kérésre tenyészállataikra vonatkozóan megkapják a teljesítményvizsgálat és a tenyészértékbecslés naprakész eredményeit, ha ezek az eredmények rendelkezésre állnak;
- g) hozzáférjenek a tenyésztési programot végrehajtó tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet által a tenyésztési programmal kapcsolatban a részt vevő tenyésztők számára nyújtott minden más szolgáltatáshoz.
- (3) Az (1) és a (2) bekezdésben meghatározott jogokon felül, amennyiben a tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet szabályzata tagságról rendelkezik, az (1) bekezdésben említett tenyésztők jogosultak továbbá arra, hogy:
- a) e tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet tagjává váljanak;
- b) az I. melléklet 1. része B. pontja 1. alpontja b) alpontjában említett eljárási szabályzatnak megfelelően a tenyésztési program meghatározásában és kialakításában részt vegyenek.

#### 14. cikk

### **Tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek jogai és kötelezettségei**

- (1) A 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési programjaik tekintetében a tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek jogosultak az említett tenyésztési programok önálló meghatározására és végrehajtására, feltéve, hogy betartják e rendelet rendelkezéseit és a jóváhagyásukban foglalt feltételeket.
- (2) A tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek jogosultak kizárni tenyésztőket a tenyésztési programban való részvételből, amennyiben az említett tenyésztők nem felelnek meg az adott tenyésztési program szabályainak, vagy az I. melléklet 1. része B. pontja 1. alpontjának b) alpontjában említett eljárási szabályzatban meghatározott kötelezettségeiknek.
- (3) A (2) bekezdésben említett jogon felül a tagságról rendelkező tenyésztőszervezeteknek és hibridtenyésztő szervezeteknek jogában áll kizárni tenyésztőket a tagságból, amennyiben a tenyésztők nem teljesítik az I. melléklet 1. részének B. pontja 1. alpontjának b) alpontjában említett eljárási szabályzatban meghatározott kötelezettségeiket.
- (4) A bíróságok szerepének sérelme nélkül a tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek feladata rendezni azokat a vitákat, amelyek a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési programok végrehajtása során a tenyésztők között, valamint a tenyésztők és a tenyésztőszervezetek vagy hibridtenyésztő szervezetek között felmerülhetnek, az I. melléklet 1. része B. pontja 1. alpontjának b) alpontjában említett eljárási szabályzat szerint.

#### IV. FEJEZET

### ***Tenyészállatok bejegyzése törzskönyvekbe és tenyésztési nyilvántartásokba, valamint tenyésztés céljából történő engedélyezése***

#### 1. szakasz

### **Fajtatiszta tenyészállatok bejegyzése törzskönyvekbe, valamint tenyésztés céljából történő engedélyezése**

#### 15. cikk

### **A törzskönyvek felépítése**

A törzskönyvek tartalmaznak egy főtörzskönyvi részt, és amennyiben a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk alapján elfogadott tenyésztési program előírja, egy vagy több melléktörzskönyvi részt.

## 16. cikk

**A törzskönyvek főtörzskönyvi része**

(1) Amennyiben a tenyésztőszervezetek eltérő kritériumokat vagy eljárásokat hoznak létre a fajtatiszta tenyészállatok különböző osztályokba történő bejegyzésére, a tenyésztőszervezetek osztályokra bonthatják a törzskönyvek főtörzskönyvi részét:

- a) az állatok értékmérőik szerint, és ezeket az osztályokat kor és nem szerint alosztályokra bonthatják; vagy
- b) az állatok kora és neme szerint, feltéve, hogy ezeket az osztályokat értékmérőik szerint is alosztályokra bontják.

Ezek a kritériumok és eljárások előírhatják a fajtatiszta tenyészállatoknak a 25. cikkben előírtaknak megfelelő teljesítményvizsgálatát és tenyészértékbecslését vagy a főtörzskönyvi rész konkrét osztályába történő bejegyzés előtt a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési programban leírt bármely egyéb értékelést.

(2) Amennyiben a tenyésztési program a II. melléklet 1. részének I. fejezetében meghatározott feltételeken kívül a törzskönyvek főtörzskönyvi részébe való bejegyzésre vonatkozóan további feltételeket állapít meg, a tenyésztési programot végrehajtó tenyésztőszervezet az adott főtörzskönyvi részben legalább egy olyan osztályt hoz létre, ahová a tenyésztő kérésére csak azokat a fajtatiszta tenyészállatokat lehet bejegyezni, amelyek csak a II. melléklet 1. részének I. fejezetében és a 21. cikkben foglalt feltételeknek felelnek meg

## 17. cikk

**A törzskönyvek melléktörzskönyvi részei**

A tenyésztőszervezetek egy vagy több melléktörzskönyvi részt is létrehozhatnak a törzskönyvben ugyanolyan fajtájú állatok számára, amelyek nem jogosultak a főtörzskönyvi részbe történő bejegyzésre, amennyiben a tenyésztési programban meghatározott szabályok lehetővé teszik az ilyen állatok ivadékainak bejegyzését a főtörzskönyvi részbe, az alábbiakban meghatározott szabályoknak megfelelően:

- a) nőivarú szarvasmarhafélék, sertésfélék, juhfélekek és kecskefélék esetében a II. melléklet 1. része III. fejezete 1. pontjának a) alpontjában;
- b) szarvasmarhafélék, sertésfélék, juhfélekek és kecskefélék veszélyeztetett fajtái vagy extenzív juhfajták esetében a II. melléklet 1. része III. fejezetének 2. pontjában; vagy
- c) hímivarú és nőivarú lófélék esetében a II. melléklet 1. része III. fejezete 1. pontjának b) alpontjában.

## 18. cikk

**Fajtatiszta tenyészállatok bejegyzése a törzskönyv főtörzskönyvi részbe**

(1) A tenyésztőszervezetek a tenyésztők kérésére a tenyésztési programjaikban szereplő fajtatiszta tenyészállatokat bejegyzik, vagy bejegyzésre nyilvántartásba veszik törzskönyvük főtörzskönyvi részében, feltéve, hogy megfelelnek a II. melléklet 1. részének I. fejezetében meghatározott követelményeknek és adott esetben feltéve, hogy ezek az állatok a 21. cikkben foglalt szabályoknak megfelelően tenyészállatoktól vagy azok szaporítóanyagaiból származó utódok.

(2) A tenyésztőszervezetek nem tagadhatják meg egy fajtatiszta tenyészállat bejegyzését a törzskönyvük főtörzskönyvi részébe azon az alapon, hogy az már bejegyzésre került ugyanazon fajta, illetve lófélék fajtatiszta tenyészállatainak végzett kereszttenyésztési program esetében egy eltérő fajta törzskönyvének főtörzskönyvi részébe, amelyet egy, a 4. cikk (3) bekezdésének megfelelően elismert másik tenyésztőszervezet hozott létre vagy egy harmadik országban, a 34. cikkben foglalt névjegyzékben szereplő harmadik országbeli tenyésztőszervezet hozott létre.

(3) Amennyiben a törzskönyv főtörzskönyvi része osztályokra van bontva, a főtörzskönyvi részbe történő bejegyzésre vonatkozó kritériumokat teljesítő fajtatiszta tenyészállatokat a tenyésztőszervezetnek be kell jegyeznie abba az osztályba, amely megfelel az adott fajtatiszta tenyészállatok értékmérőinek.

## 19. cikk

**Állatoknak a törzskönyvek főtrazskönyvi részébe történő bejegyzésére vonatkozó követelményektől való eltérések új fajta kitenyészése vagy fajtarekonstrukció esetén**

(1) A 18. cikk (1) bekezdésétől eltérve, amennyiben egy tenyésztőszervezet a 8. cikk (3) bekezdésének és adott esetben a 12. cikknek megfelelően elfogadott tenyésztési programot hajt végre olyan fajta tekintetében, amely esetében egyik tagállamban vagy a 34. cikkben foglalt névjegyzékben szereplő harmadik országban sem létezik törzskönyv, a tenyésztőszervezet bejegyezhet az újonnan létrehozott törzskönyv főtrazskönyvi részébe fajtatizta tenyészállatokat vagy különböző fajtájú fajtatizta tenyészállatok utódait vagy bármely állatot, amely a tenyésztőszervezet megítélése szerint megfelel ezen új fajta jellemzőinek és adott esetben megfelel a tenyésztési programban meghatározott minimális teljesítőképességi követelményeknek.

Ezen eltérést igénybevevő tenyésztőszervezetek

- a) tenyésztési programjukban meghatároznak egy időszakot az új törzskönyv létrehozására, amely megfelel az érintett faj vagy fajta generációs intervallumnak;
- b) hivatkoznak azokra a meglévő törzskönyvekre, amelyekbe a fajtatizta tenyészállatokat vagy szüleiket születésük után először bejegyezték, az adott törzskönyv eredeti regisztrációs számával együtt;
- c) a származások nyilvántartására szolgáló rendszerükben megjelölik azokat az állatokat, amelyeket a fajta alapállománynak tekintenek.

(2) Amennyiben egy tenyésztőszervezet rekonstruálni kíván egy eltűnt vagy az eltűnés által súlyosan fenyegetett fajtát, valamely tagállam – vagy ha úgy dönt – az illetékes hatóság engedélyezheti, hogy a tenyésztőszervezet a törzskönyv főtrazskönyvi részébe bejegyezze a rekonstruálandó fajta fajtatizta tenyészállatainak utódait vagy ezen fajta rekonstruálásában részt vevő más fajtájú fajtatizta tenyészállatokat vagy fajtatizta tenyészállatok utódait vagy bármely állatot, amely a tenyésztőszervezet megítélése szerint megfelel a rekonstruálandó fajta jellemzőinek és adott esetben megfelel a tenyésztési programban meghatározott minimális teljesítőképességi követelményeknek, feltéve, hogy:

- a) a tenyésztési programban meghatározzák a törzskönyv létrehozásának vagy újbóli létrehozásának időszakát, amely megfelel az érintett fajtának;
- b) adott esetben hivatkozás történik olyan törzskönyvre, amelybe a fajtatizta tenyészállatokat vagy szüleiket bejegyezték az adott törzskönyv eredeti regisztrációs számával együtt;
- c) a tenyésztőszervezet által ezen fajta rekonstrukciós állományának tekintett állatokat megjelölik a származások nyilvántartására szolgáló rendszerben.

(3) Az e cikk (1) bekezdésben foglalt eltérést vagy az e cikk (2) bekezdésében foglalt eltérést igénybe venni szándékozó tenyésztőszervezet a 8. cikk (1) bekezdésében említett tenyésztési programjában részletes tervet készít a fajta kitenyészésére vagy rekonstruálására.

(4) Az e cikk (1) bekezdése a) pontjában és (2) bekezdése a) pontjában említett időszakok végéig az illetékes hatóság végrehajtja a 43. cikkben meghatározott hatósági ellenőrzést.

(5) Amennyiben e cikkkel összhangban kitenyésztenek vagy rekonstruálnak egy fajtát, a tagállamok az erre vonatkozó információt a 7. cikkben előírt névjegyzékben közzéteszik úgy, hogy abba erre utaló bejegyzést tesznek.

## 20. cikk

**Állatok bejegyzése a melléktörzskönyvi részbe és utódaik felvétele a főtrazskönyvi részbe**

(1) Amennyiben a tenyésztőszervezet a 17. cikknek megfelelően melléktörzskönyvi részeket hoz létre, a tenyésztőszervezetek a tenyésztők kérésére bejegyzik a 17. cikkben meghatározott megfelelő melléktörzskönyvi részekbe a tenyésztési programjukban szereplő azon fajú állatokat, amelyek nem jogosultak a főtrazskönyvi részbe történő bejegyzésre, amennyiben azok az állatok teljesítik a II. melléklet I. részének II. fejezetében meghatározott feltételeket.

(2) A tenyésztőszervezetek a tenyésztők kérésére bejegyzik a 16. cikkben foglalt főtörzskönyvi részbe az e cikk (1) bekezdésében említett állatok ivadékait és ezen ivadékokat fajtatiszta tenyészállatoknak tekintik, feltéve, hogy az ivadékok megfelelnek a II. melléklet 1. részének III. fejezetében meghatározott feltételeknek.

#### 21. cikk

#### Fajtatiszta tenyészállatok és szaporítóanyagaik tenyésztés céljából történő engedélyezése

(1) A valamely fajtára vonatkozó, a 8. cikk (3) bekezdésével és adott esetben a 12. cikkel összhangban jóváhagyott tenyésztési programot végrehajtó tenyésztőszervezetek engedélyezik:

- a) természetes fedeztetés céljára azon fajta bármely fajtatiszta tenyészállatát;
- b) a mesterséges termékenyítés céljából azon szarvasmarhafélék fajtatiszta tenyészállataiból gyűjtött spermát, amelyeknek elvégezték a 25. cikknek megfelelő tenyészértékbecslését;
- c) a mesterséges termékenyítés céljából azon sertésfélék, juhfélel vagy kecskefélel fajtatiszta tenyészállataiból gyűjtött spermát, amelyeknek elvégezték a teljesítményvizsgálatát és tenyészértékbecslését a 25. cikknek megfelelően;
- d) a mesterséges termékenyítés céljából azon lófélék fajtatiszta tenyészállataiból gyűjtött spermát, amelyeknek – amennyiben a 8. cikk (3) bekezdésével és adott esetben a 12. cikkel összhangban elfogadott tenyésztési program előírja – elvégezték a teljesítményvizsgálatát vagy tenyészértékbecslését a 25. cikknek megfelelően;
- e) embrióátültetés céljából az e cikk b) vagy c) pontja szerinti spermafelhasználás révén megfogant embriók in vitro előállításához és ugyanígy fogant, in vivo nyert embriókhoz gyűjtött és használt petesejteket, amennyiben a petesejteket és az embriókat a szarvasmarhafélék, sertésfélék, juhfélel vagy kecskefélel olyan fajtatiszta tenyészállataiból nyerik, amelyeket a 25. cikknek megfelelően teljesítményvizsgálatnak vagy tenyészértékbecslésnek vetettek alá;
- f) embrióátültetés céljából az e cikk d) pontja szerinti spermafelhasználás révén megfogant embriók in vitro előállításához és ugyanígy fogant, in vivo nyert embriókhoz gyűjtött és használt petesejteket, amennyiben a petesejteket és az embriókat a lófélék olyan fajtatiszta tenyészállataiból nyerik, amelyeket – ha azt a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési program előírja – a 25. cikknek megfelelően teljesítményvizsgálatnak vagy tenyészértékbecslésnek vetettek alá;
- g) szarvasmarhafélék, sertésfélék, juhfélel és kecskefélel fajtatiszta hímivarú tenyészállatainak vizsgálata céljából olyan fajtatiszta tenyészállatokból nyert spermát, amelyet nem vetettek alá teljesítményvizsgálatnak vagy tenyészértékbecslésnek, feltéve, hogy a spermát kizárólag e fajtatiszta hímivarú tenyészállatok vizsgálata céljából használják fel az adott tenyésztőszervezet számára a 25. cikknek megfelelő ilyen vizsgálatok elvégzése céljából szükséges mennyiségek keretein belül.

(2) Lófélék fajtatiszta tenyészállatai esetében az e cikk (1) bekezdésétől eltérve, a tenyésztőszervezet megtilthatja vagy korlátozhatja az abban a bekezdésben említett egy vagy több szaporítási technika alkalmazását vagy fajtatiszta tenyészállatok egy vagy több ilyen szaporítási technika céljából történő felhasználását, beleértve szaporítóanyagaik felhasználását, feltéve, hogy a tilalom vagy korlátozás szerepel a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési programjában.

A fajta eredetét nyilvántartó – az I. melléklet 3. része 3. pontjának a) alpontja szerinti – törzskönyvet létrehozó tenyésztőszervezet tenyésztési programjában rögzített, ilyen tilalom vagy korlátozás kötelező érvényű az ugyanazon fajta kapcsolódó méneskönyveit az I. melléklet 3. része 3. pontjának b) alpontja értelmében nyitó tenyésztőszervezetek tenyésztési programjaira nézve.

(3) Veszélyeztetett fajták esetében a tenyésztőszervezet megtilthatja vagy korlátozhatja a fajta fajtatiszta tenyészállatának felhasználását, beleértve szaporítóanyagának felhasználását, amennyiben az ilyen jellegű felhasználás veszélyeztetné a fajta vagy annak genetikai sokfélesége megőrzését.

(4) A 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési programot végrehajtó tenyésztőszervezet által létrehozott törzskönyv főtörzskönyvi részébe bejegyzett fajtatiszta hímivarú tenyészállatoktól gyűjtött, az (1) bekezdés g) pontjában említett spermát az ugyanabban vagy más tagállamban ugyanazon fajtán jóváhagyott tenyésztési programot végrehajtó tenyésztőszervezetnek a teljesítményvizsgálatra és adott esetben tenyészértékbecslésre vonatkozó ugyanolyan feltételekkel és mennyiségi korlátozásokkal kell engedélyeznie, mint amelyeket saját fajtatiszta hímivarú tenyészállataira alkalmaz.

(5) Az (1) és (4) bekezdés alkalmazásában az ezekben a bekezdésekben említett fajtatiszta tenyészállatok szaporítóanyagait olyan spermagyűjtő vagy -tároló központban, vagy embriógyűjtő vagy -előállító munkacsoport által kell gyűjteni, előállítani, feldolgozni és tárolni, amelyet az uniós állat-egészségügyi jognak megfelelően jóváhagytak az említett anyagok Unión belüli kereskedelme céljából.

(6) Az (5) bekezdéstől eltérve egy tagállam engedélyezheti fajtatiszta tenyészállatok szaporítóanyagainak vagy azon tagállam jogszabályainak megfelelően jóváhagyott spermagyűjtő vagy -tároló központban vagy embriótároló központban, embriógyűjtő vagy -előállító munkacsoport vagy speciálisan képzett személyzet által történő gyűjtését, előállítását, feldolgozását és tárolását azon tagállam területén történő felhasználás céljából.

(7) Az (1) bekezdés b), c) és e) pontjától eltérve, amennyiben a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési program célja a fajta vagy a fajtán belüli genetikai sokféleség megőrzése, teljesítményvizsgálat és tenyészértékbecslés csak akkor hajtható végre, ha az ilyen teljesítményvizsgálatot és tenyészértékbecslést e tenyésztési program előírja.

## 22. cikk

### Azonosságellenőrzési módszerek

(1) Ha szarvasmarhafélék, juhfélék, kecskefélék és lófélék fajtatiszta tenyészállatait mesterséges termékenyítés céljából történő spermagyűjtésre használják, a tenyésztőszervezetek előírják azok azonosítását vércsoportjuk vizsgálata alapján vagy más megfelelő és legalább ugyanolyan fokú bizonyosságot nyújtó módszer, például DNS-vizsgálat alapján.

(2) A tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek előírhatják, hogy ha szarvasmarhafélék, sertésfélék, juhfélék, kecskefélék és lófélék tenyészállatait petesejtek és embriók gyűjtésére használják és ha sertésfélék tenyészállatait mesterséges termékenyítésre felhasználandó sperma gyűjtésére használják, akkor ezeket a tenyészállatokat az (1) bekezdésben említett valamely módszer alapján kell azonosítani.

(3) Egy tagállam vagy az érintett fajú tenyészállatok tenyésztésével foglalkozó valamely európai szövetség kérésére a Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása révén jóváhagyja a tenyészállatok azonosításának módszereit, ha azok legalább ugyanolyan fokú bizonyosságot nyújtanak, mint a fenti tenyészállatok vércsoportvizsgálata, figyelembe véve a technikai fejlődést és a 29. cikkben említett európai uniós referenciaközpontok, az ICAR és a Nemzetközi Állatgenetikai Társaság (ISAG) ajánlásait. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 62. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

## 2. szakasz

### Hibrid tenyészsertések tenyésztési nyilvántartásba vétele valamint tenyésztés céljából történő engedélyezése

## 23. cikk

### Hibrid tenyészsertések tenyésztési nyilvántartásba vétele

(1) A tenyésztők kérésére a hibridtenyésztő szervezetek a II. melléklet 2. részében meghatározott követelményeket teljesítő, az ugyanazon fajtához, vonalhoz vagy keresztezéshez tartozó hibrid tenyészsertéseket tenyésztési nyilvántartásukba veszik.

(2) A hibridtenyésztő szervezetek nem tagadhatják meg olyan hibrid tenyészsertések felvételét a tenyésztési nyilvántartásukba, amelyeket a II. melléklet 2. részének megfelelően felvett egy ugyanazon fajtára, vonalra vagy keresztezésre vonatkozó tenyésztési nyilvántartásba egy, a 4. cikk (3) bekezdése szerint ugyanabban vagy egy másik tagállamban elismert hibridtenyésztő szervezet.

## 24. cikk

**Hibrid tenyészsértések és szaporítóanyagaik tenyésztés céljából történő engedélyezése**

(1) A valamely fajta, vonal vagy keresztezés hibrid tenyészsértésein a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési programot végrehajtó hibridtenyésztő szervezetek engedélyezik:

- a) természetes fedeztetésre ugyanazon fajta, vonal vagy keresztezés hibrid tenyészsértéseit, mint a tenyésztési programban meghatározottak,
- b) mesterséges termékenyítésre olyan hibrid tenyészsértésektől gyűjtött spermát, amelyeket – ha azt a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési program előírja – a 25. cikknek megfelelően teljesítményvizsgálatnak vagy tenyésztéértékbecslésnek vetettek alá;
- c) embrióátültetés céljából a b) pont szerinti spermafelhasználás révén fogant embriók in vitro előállításához és ugyanígy fogant, in vivo nyert embriókhoz gyűjtött és használt petesejtek, amennyiben a petesejteket és az embriókat olyan hibrid tenyészsértésekből nyerték, amelyeket – ha a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési program előírja – a 25. cikknek megfelelően teljesítményvizsgálatnak vagy tenyésztéértékbecslésnek vetettek alá;
- d) a szóban forgó hímvivarú hibrid tenyészsértések vizsgálata céljából olyan hibrid tenyészsértésekből nyert sperma, amelyeket nem vetettek alá teljesítményvizsgálatnak vagy tenyésztéértékbecslésnek, feltéve, hogy a spermát kizárólag e hibrid tenyészsértések vizsgálata céljából használják fel az adott hibridtenyésztő szervezet számára a 25. cikknek megfelelő ilyen vizsgálatok elvégzése céljából szükséges mennyiségek keretein belül.

(2) A 8. cikk (3) bekezdése vagy adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési programot végrehajtó hibridtenyésztő szervezet által létrehozott tenyésztési nyilvántartásban nyilvántartott hímvivarú hibrid tenyészsértéseket és szaporítóanyagaikat az ugyanabban vagy egy másik tagállamban ugyanazon fajtaival, vonallal vagy keresztezéssel tenyésztési programot végrehajtó más hibridtenyésztő szervezetnek a teljesítményvizsgálatra és adott esetben tenyésztéértékbecslésre vonatkozó ugyanolyan feltételekkel és mennyiségi korlátozásokkal kell engedélyeznie, mint amelyeket saját hibrid tenyészsértéseire alkalmaz.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában az ezekben a bekezdésekben említett hibrid tenyészsértések szaporítóanyagait olyan spermagyűjtő vagy -tároló központban, vagy embriógyűjtő vagy -előállító munkacsoport által kell gyűjteni, előállítani, feldolgozni és tárolni, amelyet az uniós állat-egészségügyi jognak megfelelően jóváhagytak az említett anyagok Unión belüli kereskedelme céljából.

(4) A (3) bekezdéstől eltérve valamely tagállam engedélyezheti hibrid tenyészsértések szaporítóanyagainak embriógyűjtő vagy -előállító munkacsoport vagy azon tagállam szabályozásának megfelelően jóváhagyott, speciálisan képzett személyzet által spermagyűjtő vagy -tároló központban vagy embrió-tároló központban történő gyűjtését, előállítását, feldolgozását és tárolását az azon tagállam területén történő felhasználás céljából.

## V. FEJEZET

**Teljesítményvizsgálat és tenyésztéértékbecslés**

## 25. cikk

**A teljesítményvizsgálat és a tenyésztéértékbecslés módszerei**

Amennyiben tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet vagy a 27. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban kijelölt harmadik fél tenyészállatok teljesítményvizsgálatát és tenyésztéértékbecslését végzi, az említett tenyésztőszervezetnek vagy hibridtenyésztő szervezetnek vagy harmadik félnek biztosítania kell, hogy ezt a teljesítményvizsgálatot vagy tenyésztéértékbecslést az alábbiakban meghatározott szabályok szerint hajtsák végre:

- a) a szarvasmarhafélék, sertésfélék, juhfélekek vagy kecskefélék fajtatiszta tenyészállatai és hibrid tenyészsértések esetében a III. melléklet;
- b) lófélék fajtatiszta tenyészállatai esetében az adott tenyésztőszervezet által a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési program.

## 26. cikk

**Felhatalmazás és végrehajtási hatáskörök a teljesítményvizsgálat és a tenyésztérbéclés követelményei tekintetében**

(1) A Bizottságot felhatalmazást kap arra, hogy a 61. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a III. melléklet szükséges módosításai vonatkozásában a szarvasmarhafélék, juhféleék és kecskeféleék fajtatiszta tenyészállatai teljesítményvizsgálatának és a tenyésztérbéclésének szabályai tekintetében az alábbiak figyelembevétele érdekében:

- a) tudományos fejlődés;
- b) műszaki fejlődés; vagy
- c) az értékes genetikai erőforrások megőrzésének szükségessége.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása révén egységes szabályokat állapíthat meg az ebben a cikkben említett szarvasmarhafélék, juhféleék és kecskeféleék fajtatiszta tenyészállatai teljesítményvizsgálata és a tenyésztérbéclése tekintetében, beleértve az eredmények értelmezését is. Ennek során figyelembe veszi a tudományos és technikai fejlődést vagy a 29. cikk (1) bekezdésében említett európai uniós referenciaközpontok ajánlásait, illetve ezek hiányában az ICAR által elfogadott elveket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 62. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

## 27. cikk

**A teljesítményvizsgálat és a tenyésztérbéclés végrehajtása**

(1) Amennyiben a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési program alapján teljesítményvizsgálat és tenyésztérbéclés elvégzésére kerül sor, a tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek

- a) saját maguk végzik el a teljesítményvizsgálatot és a tenyésztérbéclést; vagy
- b) harmadik felet jelölnek ki, amelyhez kiszervezik a teljesítményvizsgálatot vagy a tenyésztérbéclést.

(2) Valamely tagállam vagy – ha a tagállam úgy dönt – illetékes hatóságai megkövetelhetik, hogy harmadik félnek az (1) bekezdés b) pontjával összhangban történő kijelölése érdekében ezen harmadik feleknek, meg kell szereznie a tagállam vagy illetékes hatóságai engedélyét tenyészállatok teljesítményvizsgálatára vagy tenyésztérbéclésére, kivéve, ha a szóban forgó kijelölt harmadik fél a tagállam vagy illetékes hatóságai ellenőrzése alatt álló közjogi szerv.

(3) A (2) bekezdésben említett rendelkezést alkalmazó tagállam vagy – ha a tagállam úgy dönt – illetékes hatóságai biztosítják, hogy engedély adjanak ki az abban a bekezdésben említett harmadik feleknek, amennyiben azok rendelkeznek:

- a) teljesítményvizsgálat vagy tenyésztérbéclés elvégzéséhez szükséges létesítményekkel és berendezésekkel;
- b) megfelelően képzett személyzettel; és
- c) a 25. cikkben meghatározott teljesítményvizsgálat vagy tenyésztérbéclés elvégzésére alkalmas képességgel.

(4) A 8. cikk (4) bekezdésének a) pontjától eltérve adott tagállam vagy illetékes hatósága dönthet úgy, hogy az illetékes hatóság felé a kiszervezett teljesítményvizsgálatra vagy tenyésztérbéclésre vonatkozó, e rendeletben foglalt előírások betartásának biztosításáért az e cikk (2) bekezdése értelmében engedélyezett harmadik fél vagy az első albekezdésben említett, a tagállam vagy illetékes hatóságai ellenőrzése alatt álló kijelölt közjogi szerv felelős.



(5) A teljesítményvizsgálatot vagy tenyésztérbébecslést saját maguk végző tenyésztőszervezetek vagy hibridtenyésztő szervezetek vagy tenyésztőszervezetek vagy hibridtenyésztő szervezetek által az e cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban kijelölt, illetve valamely tagállam vagy illetékes hatóságai által az e cikk (2) bekezdésének értelmében engedélyezett harmadik felek vállalhatják az ICAR által megállapított szabályoknak és szabványoknak megfelelő működést vagy részt vehetnek a 29. cikkben említett európai uniós referenciaközpontok által végzett munkában.

A tenyésztőszervezetek vagy hibridtenyésztő szervezetek elismerésekor, tenyésztési programjuk jóváhagyásakor, e harmadik felek engedélyezésekor vagy e tenyésztésben résztvevők hatósági ellenőrzésekor az illetékes hatóságok figyelembe vehetik az ilyen kötelezettségvállalások vagy tevékenységekben való részvétel eredményeit.

(6) A tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek részletes információkat tesznek nyilvánosan hozzáférhetővé a teljesítményvizsgálatot vagy tenyésztérbébecslést végzőkről.

#### 28. cikk

### **A tenyésztőszervezetek, a hibridtenyésztő szervezetek és a teljesítményvizsgálatot vagy a tenyésztérbébecslést végző harmadik felek kötelezettségei**

(1) Amennyiben a tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet maga végzi tenyészállatok teljesítményvizsgálatát vagy tenyésztérbébecslését vagy e tevékenységeket a 27. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerint kiszervezi harmadik félhez, a tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet a 8. cikk (3) bekezdésében vagy adott esetben a 12. cikk (5) bekezdésében említett illetékes hatóság kérésére az alábbi információkat bocsátják rendelkezésre:

- a) az illetékes hatóság hatáskörébe tartozó területen található gazdaságokban tartott tenyészállatok tekintetében elvégzett teljesítményvizsgálatok és tenyésztérbébecslések eredményeként kapott valamennyi adatot tartalmazó nyilvántartások;
- b) a tulajdonságok nyilvántartási módszereinek adatai;
- c) a teljesítményvizsgálat eredményeinek elemzésére használt teljesítményleírás modelljének adatai;
- d) az egyes értékelt tulajdonságok esetében a teljesítményvizsgálat eredményeinek elemzésére használt statisztikai módszerek adatai;
- e) az egyes értékelt tulajdonságok esetében alkalmazott genetikai paraméterek adatai, beleértve adott esetben a genomvizsgálat adatait is.

(2) A tenyésztőszervezetek vagy hibridtenyésztő szervezetek vagy e tenyésztőszervezetek vagy hibridtenyésztő szervezetek kérésére az ezen tenyésztőszervezetek vagy hibridtenyésztő szervezetek által a 27. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban kijelölt harmadik felek nyilvánosságra hozzák és naprakészen tartják azon tenyészállatok tenyésztérbébecslésének az eredményeit, amelyek spermáját a 21. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontja, valamint a 24. cikk (1) bekezdésének b) pontja alapján mesterséges termékenyítésre használják.

#### VI. FEJEZET

### **Európai uniós referenciaközpontok**

#### 29. cikk

### **Európai uniós referenciaközpontok**

(1) Amennyiben elismerten szükség van a tenyésztőszervezetek vagy a tenyésztőszervezetek által a 27. cikk (1) bekezdésének b) pontja értelmében kijelölt harmadik intézmények által fajtatiszta tenyészállatok teljesítményvizsgálata és tenyésztérbébecslése esetében alkalmazott módszerek összehangolásának és fejlesztésének előmozdítására, a Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása révén az e módszerek összehangolásához és fejlesztéséhez történő tudományos és technikai hozzájárulásért felelős európai uniós referenciaközpontokat jelölhet ki.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 62. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(2) Amennyiben elismerten szükség van a tenyésztőszervezetek vagy a tenyésztőszervezetek által a 27. cikk (1) bekezdésének b) pontja értelmében kijelölt harmadik félnek, az illetékes hatóságok vagy a tagállamoknak a veszélyeztetett fajták vagy a fajtán belüli genetikai sokféleség megőrzése megőrzéséért felelős más hatóságai által alkalmazott módszerek létrehozásának vagy összehangolásának előmozdítására, a Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása révén az e módszerek létrehozásához vagy összehangolásához történő tudományos és technikai hozzájárulásért felelős európai uniós referenciaközpontokat jelölhet ki. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 62. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett kijelölés nyílt szelekciós eljárás keretében és korlátozott időszakra történik vagy rendszeresen felül kell vizsgálni.

(4) Az e cikk (1) vagy (2) bekezdése szerint kijelölt európai uniós referenciaközpontok:

a) betartják a IV. melléklet 1. pontjában meghatározott követelményeket; és

b) felelősek az alábbiakban meghatározott feladatok ellátásáért:

i. az e cikk (1) bekezdése szerint kijelölt európai uniós referenciaközpontok esetében a IV. melléklet 2. pontja;

ii. az e cikk (2) bekezdése szerint kijelölt európai uniós referenciaközpontok esetében a IV. melléklet 3. pontja;

ha e feladatok szerepelnek a referenciaközpontoknak a – Bizottság által a 652/2014/EU rendelet 36. cikkével összhangban elfogadott vonatkozó munkaprogramok célkitűzéseivel és prioritásaival összhangban létrehozott – éves vagy többéves munkaprogramjában.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 61. cikknek megfelelően, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alábbiak módosítása tekintetében:

a) a IV. melléklet 1. pontjában az európai uniós referenciaközpontok tekintetében meghatározott követelmények;

b) a IV. melléklet 2. és 3. pontjában az európai uniós referenciaközpontok tekintetében meghatározott feladatok.

Az e bekezdésben meghatározott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok megfelelően figyelembe veszik:

a) a fajtatiszta tenyészállatok fajtáit, amelyek esetében a teljesítményvizsgálat és a tenyészértékbecslés módszereit össze kell hangolni vagy fejleszteni kell, valamint a teljesítményvizsgálat vagy a tenyészértékbecslés területén elért tudományos és technikai fejlődést; vagy

b) a veszélyeztetett fajtákat, amelyek esetében e fajták vagy e fajtákon belüli genetikai sokféleség megőrzésének módszereit létre kell hozni vagy össze kell hangolni, valamint az ezeken a területeken elért tudományos és technikai fejlődést.

(6) A Bizottság ellenőrzi az (1) vagy (2) bekezdés szerint kijelölt európai uniós referenciaközpontokat, hogy megállapítsa, hogy:

a) betartják-e a IV. melléklet 1. pontjában meghatározott követelményeket;

b) elvégzik-e az alábbiakban meghatározott feladatokat:

i. az (1) bekezdés szerint kijelölt európai uniós referenciaközpontok esetében a IV. melléklet 2. pontja;

ii. a (2) bekezdése szerint kijelölt európai uniós referenciaközpontok esetében a IV. melléklet 3. pontja.

Ha az ilyen ellenőrzések eredményei azt állapítják meg, hogy az európai uniós referenciaközpont nem felel meg a IV. melléklet 1. pontjában meghatározott követelményeknek vagy nem végzi el a IV. melléklet 2. és 3. pontjában meghatározott feladatokat, a Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása révén csökkentheti a 652/2014/EU rendelet 30. cikke szerinti uniós pénzügyi hozzájárulást, vagy visszavonhatja az európai uniós referenciaközpontként való kijelölést. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 62. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

## VII. FEJEZET

**Származási igazolások**

## 30. cikk

**A tenyészállatok és szaporítóanyagaik kísérő származási igazolásainak kibocsátása, tartalma és formátuma**

- (1) Amennyiben a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk értelmében jóváhagyott tenyésztési programban részt vevő tenyésztők tenyészállataik vagy szaporítóanyagaik esetében származási igazolásokat kérnek, az e tenyésztési programot végrehajtó tenyésztőszervezetek vagy hibridtenyésztő szervezetek kibocsátják ezen igazolásokat.
- (2) A tenyészállatok vagy szaporítóanyagaik kísérő származási igazolásait csak az alábbiak bocsáthatják ki:
- az e tenyészállatokon a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk értelmében jóváhagyott tenyésztési programot végrehajtó tenyésztőszervezetek vagy hibridtenyésztő szervezetek;
  - a 8. cikk (3) bekezdésében vagy adott esetben a 12. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett illetékes hatóságok, amennyiben azok így döntenek; vagy
  - az e tenyészállatokon tenyésztési programot végrehajtó, a 34. cikk szerinti névjegyzékben szereplő harmadik országbeli tenyésztőszervezetek.
- (3) A tenyésztőszervezetek vagy hibridtenyésztő szervezetek biztosítják a származási igazolások időben történő továbbítását.
- (4) Egy tenyésztőszervezet által vezetett törzskönyvbe felvett vagy hibridtenyésztő szervezet által vezetett tenyésztési nyilvántartásba vett tenyészállatok és szaporítóanyagaik kereskedelmi forgalmazása esetén, és amennyiben e tenyészállatokat vagy e szaporítóanyagokból származó utódokat be kívánják jegyezni vagy nyilvántartásba kívánják venni egy másik törzskönyvben, illetve tenyésztési nyilvántartásban, e tenyészállatokat vagy szaporítóanyagokat származási igazolással kell ellátni.

A származási igazolást az a tenyészállatokat vagy azok szaporítóanyagait küldő tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet bocsátja ki, amely azt a törzskönyvet vagy a tenyésztési nyilvántartást vezeti, ahol e tenyészállatok be vannak jegyezve vagy nyilván vannak tartva.

- (5) A 34. cikk szerinti névjegyzékben szereplő harmadik országbeli tenyésztőszervezet által vezetett törzskönyvbe felvett vagy tenyésztési nyilvántartásba vett tenyészállatok vagy szaporítóanyagaik Unióba történő beléptetésekor, és amennyiben e tenyészállatokat vagy az e szaporítóanyagokból származó utódokat be kívánják jegyezni egy tenyésztőszervezet által vezetett törzskönyvbe vagy nyilvántartásba kívánják venni egy hibridtenyésztő szervezet által vezetett tenyésztési nyilvántartásba, e tenyészállatokat vagy szaporítóanyagaikat származási igazolással kell ellátni.

A származási igazolást a tenyészállatokat tartalmazó törzskönyvet vagy tenyésztési nyilvántartást vezető, a 34. cikk szerinti névjegyzékben szereplő harmadik országbeli tenyésztőszervezet vagy a küldő harmadik ország hivatalos szerve bocsátja ki.

- (6) Az (4) és (5) bekezdésekben említett származási igazolások:
- tartalmazzák az V. melléklet vonatkozó részeiben és fejezeteiben meghatározott információkat;
  - megfelelnek a (10) bekezdés szerint elfogadott végrehajtási jogi aktusokban meghatározott vonatkozó származási igazolás-mintáknak.
- (7) A tenyésztési programjuk szerinti teljesítményvizsgálatot vagy tenyészértékbecslést vagy mindkettőt végző vagy – tenyésztőszervezetek esetében – e tevékenységeket a 27. cikk (1) bekezdésének b) pontja alapján harmadik felekhez kiszervező tenyésztőszervezetek és harmadik országbeli tenyésztőszervezetek feltüntetik a fajtatiszta tenyészállat vagy szaporítóanyagai számára kibocsátott származási igazolásban az alábbiakat:
- a teljesítményvizsgálatok eredményei;

- b) a tenyésztértékbecslés aktuális eredményei; és
- c) az adott tenyészállatot vagy a szaporítóanyagok donorállatait érintő valamennyi genetikai hiba és genetikai sajátosság, a jóváhagyott tenyésztési program tekintetében.

(8) A tenyésztési programja szerinti teljesítményvizsgálatot vagy tenyésztértékbecslést vagy mindkettőt végző vagy – hibrid tenyésztőszervezetek esetében – e tevékenységeket a 27. cikk (1) bekezdésének b) pontja alapján harmadik felekhez kiszervező hibridtenyésztő szervezet vagy harmadik országbeli tenyésztőszervezet, amennyiben a tenyésztési program előírja, a hibrid tenyészertések vagy szaporítóanyagaik számára kibocsátott származási igazolásban feltünteti az alábbiakat:

- a) a teljesítményvizsgálatok eredményei;
- b) a tenyésztértékbecslés aktuális eredményei; és
- c) az adott tenyészállatot vagy a szaporítóanyagok donorállatait érintő valamennyi genetikai hiba és genetikai sajátosság, a jóváhagyott tenyésztési program tekintetében.

(9) A Bizottságot felhatalmazást kap arra, hogy a 61. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az V. mellékletben meghatározott származási igazolások tartalmának módosítása tekintetében az alábbiak figyelembevételére:

- a) tudományos fejlődés;
- b) műszaki fejlődés;
- c) a belső piac működése; vagy
- d) az értékes genetikai erőforrások megőrzésének szükségessége.

(10) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása révén létrehozza a tenyészállatok és szaporítóanyagaik származási igazolásainak formanyomtatványait. A fenti végrehajtási jogi aktusokat a 62. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

### 31. cikk

#### **Eltérések a tenyészállatok és szaporítóanyagaik kereskedelméhez szükséges származási igazolások kibocsátására, tartalmára és formájára vonatkozó követelményektől**

(1) A 30. cikk (2) bekezdésének a) pontjától eltérve az illetékes hatóság engedélyezheti, hogy a szaporítóanyagokat a tenyésztőszervezettől vagy hibridtenyésztő szervezettől kapott információk alapján olyan spermagyűjtő vagy -tároló központ, vagy olyan embriógyűjtő vagy -előállító munkacsoport által kibocsátott származási igazolás kísérje, amelyet az uniós állat-egészségügyi jognak megfelelően jóváhagytak az említett szaporítóanyagok Unión belüli kereskedelme céljából.

(2) A 30. cikk (6) bekezdésének b) pontjától eltérve az illetékes hatóság engedélyezheti, hogy ne használják a 30. cikk (6) bekezdésének b) pontjában említett formanyomtatványokat, feltéve, hogy:

- a) szarvasmarhafélék, sertésfélék, juhfélék és kecskefélék tenyészállatainak esetében, az V. melléklet 2. részének I. fejezetében vagy az V. melléklet 3. részének I. fejezetében foglalt információk szerepelnek az e tenyészállatok kísérő, a tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet által kibocsátott más dokumentumokban;
- b) a szarvasmarha-, sertés-, juh-, kecske- és lófélék szaporítóanyagai esetében:
  - i. a szaporítóanyagok donorállataival kapcsolatos információkat a szaporítóanyagokat kísérő csatolt, illetve a szaporítóanyagok elküldése előtt vagy azt követően megküldött egyéb dokumentumok vagy az eredeti származási igazolás másolata tartalmazza, amelyeket kérésre a tenyésztőszervezet, a hibridtenyésztő szervezet vagy az (1) bekezdésben említett más tenyésztésben résztvevő rendelkezésre bocsát;
  - ii. a spermával, petesejtekkel és embriókkal kapcsolatos információkat a spermához petesejtekhez és embriókhoz csatolt egyéb dokumentumok tartalmazzák, amelyeket a tenyésztőszervezet, a hibridtenyésztő szervezet vagy az (1) bekezdésben említett más tenyésztésben résztvevő bocsát rendelkezésre.

(3) A 30. cikk (7) bekezdése a) és b) pontjától és a 30. cikk (8) bekezdése a) és b) pontjától eltérve, ha a teljesítményvizsgálat vagy a tenyésztérbécslés eredményei egy honlapon közzétételre kerültek, a tenyésztőszervezetek, a hibridtenyésztő szervezetek vagy az e cikk (1) bekezdésében említett más tenyésztésben résztvevők a származási igazolásban vagy az e cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett egyéb dokumentumokban hivatkozhatnak a honlapra, ahol azok az eredmények elérhetők.

### 32. cikk

#### **Eltérés a lófélék fajtatizsita tenyészállataira kiállított származási igazolások formátuma előírásaitól**

(1) A 30. cikk (6) bekezdésétől eltérve a lófélék fajtatizsita tenyészállatai esetében az V. melléklet 2. részének I. fejezetében foglalt információkat a lófélék egész élettartamra szóló azonosítására szolgáló dokumentum tartalmazza. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 61. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az ilyen azonosító dokumentumok tartalma és formátuma vonatkozásában.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása révén megállapíthatja a lófélék egész élettartamra szóló azonosítására szolgáló dokumentumok formanyomtatványait. Ezeket a fenti végrehajtási jogi aktusokat a 62. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(3) Az (1) bekezdésétől eltérve, amennyiben a teljesítményvizsgálat vagy a tenyésztérbécslés eredményeit nyilvánosan közzéteszik egy honlapon, az illetékes hatóságok engedélyezhetik, hogy az V. melléklet 2. része I. fejezete 1 pontjának m) alpontjában foglalt információkat ne tartalmazza az (1) bekezdésben említett dokumentum, ha a tenyésztőszervezet a dokumentumban azt a honlapot megemlíti.

(4) Az (1) bekezdésétől eltérve, az illetékes hatóságok engedélyezhetik, hogy az V. melléklet 2. része I. fejezete 1. pontjának m) és n) pontjában foglalt információkat tartalmazzák a tenyésztőszervezet által vezetett törzskönyvben nyilvántartott fajtatizsita tenyészállatokra a tenyésztőszervezet által kiállított egyéb dokumentumok.

### 33. cikk

#### **Eltérés a tenyészállatok és szaporítóanyagok Unióba történő belépésére szolgáló származási igazolások kibocsátására, tartalmára és formátumára vonatkozó követelményektől**

(1) A 30. cikk (2) bekezdésének c) pontjától és (5) bekezdésétől eltérve a szaporítóanyagokat kísérheti harmadik országbeli tenyésztőszervezet nevében egy olyan spermagyűjtő vagy -tároló központ, vagy embriógyűjtő vagy -előállító munkacsoport által a harmadik országbeli tenyésztőszervezettől kapott információk alapján kibocsátott származási igazolás, amelyet az uniós állat-egészségügyi jognak megfelelően jóváhagytak az említett szaporítóanyagok Unióba történő beléptetése céljából.

(2) A 30. cikk (6) bekezdésének b) pontjától eltérve, a 30. cikk (6) bekezdésének b) pontjában említett formanyomtatványokat nem kell használni, ha:

- a) ha az V. melléklet vonatkozó részeiben és fejezeteiben meghatározott információkat a tenyészállatot vagy szaporítóanyagait kísérő más dokumentum tartalmazza;
- b) ha a tenyésztési programot végző harmadik országbeli tenyésztőszervezet vagy az (1) bekezdésben említett más tenyésztésben résztvevő biztosítja e dokumentumok teljes körű listáját és kijelenti, hogy az V. melléklet vonatkozó részeiben és fejezeteiben foglalt információkat e dokumentumok tartalmazzák, és hitelesíti e dokumentumok tartalmát.

(3) A 30. cikk (7) bekezdése a) és b) pontjától, valamint a 30. cikk (8) bekezdése a) és b) pontjától eltérve, ha a teljesítményvizsgálat vagy a tenyésztérbécslés eredményei egy honlapon közzétételre kerültek, a harmadik országbeli tenyésztőszervezetek vagy az e cikk (1) bekezdésében említett más tenyésztésben résztvevők a származási igazolásban vagy az e cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett egyéb dokumentumokban hivatkozhatnak a honlapra, ahol az eredmények elérhetők.

## VIII. FEJEZET

**A tenyészállatok és szaporítóanyagaik Unióba történő beléptetése**

## 34. cikk

**Harmadik országbeli tenyésztőszervezetek nyilvántartása**

- (1) A Bizottság vezeti, aktualizálja és közzéteszi a harmadik országbeli tenyésztőszervezetek névjegyzékét.
- (2) A Bizottság az (1) bekezdésben meghatározott névjegyzékébe kizárólag azt a harmadik országbeli tenyésztőszervezetet veszi fel, amely tekintetében a harmadik ország hivatalos szervétől azt bizonyító dokumentációt kapott, hogy az adott harmadik országbeli tenyésztőszervezet teljesíti az alábbi követelményeket:
- a) az ugyanazon fajtavál tenyésztőszervezetek által végrehajtott, a 8. cikk (3) bekezdésének megfelelően jóváhagyott tenyésztési programokkal, vagy hibridtenyésztő szervezetek által ugyanazon fajtavál, vonallal vagy keresztezéssel végrehajtott tenyésztési programokkal az alábbiak tekintetében egyenértékű tenyésztési programot hajt végre:
    - i. a tenyészállatok törzskönyvekbe történő bejegyzése vagy tenyésztési nyilvántartásba vétele;
    - ii. tenyészállatok tenyésztés céljából történő engedélyezése;
    - iii. tenyészállatok szaporítóanyagai vizsgálat és tenyésztés céljából történő felhasználása;
    - iv. teljesítményvizsgálatra és tenyésztéértébecslésre alkalmazott módszerek;
  - b) felügyeletét vagy ellenőrzését annak a harmadik országnak a hivatalos szerve végzi.
  - c) olyan eljárási szabályzatot fogadott el, amely biztosítja, hogy a tenyésztőszervezetek által a törzskönyvbe, vagy a hibridtenyésztő szervezetek által a tenyésztési nyilvántartásba bejegyzett tenyészállatokat, valamint az e tenyészállatok szaporítóanyagaiból előállított utódokat a származási ország alapján megkülönböztetésmentesen bejegyezzék vagy jogosultak legyenek megkülönböztetésmentes bejegyzésre, a fajtatizsita tenyészállatok esetében a harmadik országbeli állattenyésztő szervezet ugyanazon fajtára vonatkozó törzskönyvébe, a hibrid tenyészsertések esetében pedig a harmadik országbeli tenyésztőszervezet ugyanazon fajtára, vonalra vagy keresztezésre vonatkozó tenyésztési nyilvántartásába.
- (3) A Bizottság az e cikk (1) bekezdésében meghatározott névjegyzékben azokra a harmadik országokra is hivatkozik, amelyek a 38. cikknek megfelelően egyenértékűnek tekinthető intézkedéseket alkalmaznak, ideértve azt is, amikor a harmadik országok összes harmadik országbeli tenyésztőszervezetére történik hivatkozás.
- (4) A Bizottság a névjegyzékből haladéktalanul törli azokat a harmadik országbeli tenyésztőszervezeteket, amelyek nem tesznek eleget a (2) bekezdésben foglalt valamely követelménynek.

## 35. cikk

**Az állattenyésztésre harmadik országok által alkalmazott intézkedések egyenértékűsége**

- (1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása révén elismerheti, hogy egy harmadik ország által alkalmazott intézkedések az alábbiak tekintetében egyenértékűek az e rendeletben előírtakkal:
- a) a 4. cikkben meghatározott tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek elismerése;
  - b) a tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek 8. cikkben meghatározott tenyésztési programjainak jóváhagyása;
  - c) a fajtatizsita tenyészállatok törzskönyvekbe történő bejegyzése és a hibrid tenyészsertéseknek a tenyésztési nyilvántartásokba történő, 18., 20. és 23. cikk szerinti felvétele;
  - d) tenyészállatok tenyésztés céljából történő engedélyezése a 21., 22. és 24. cikkben meghatározottak szerint;
  - e) tenyészállatok szaporítóanyagainak vizsgálat és tenyésztés céljából történő felhasználása a 21. és 24. cikk szerint;

- f) a 25. cikkben meghatározott teljesítményvizsgálat és tenyésztértékbecslés;
- g) a tenyésztésben résztvevőknél végrehajtott, a 43. cikkben meghatározott hatósági ellenőrzések.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 62. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(2) Az (1) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokat az alábbiak alapján kell elfogadni:

- a) azon harmadik ország által szolgáltatott információk és adatok alapos vizsgálata, amely intézkedéseit az e rendelet által előírtakkal egyenértékűnek kívánja elismertetni;
- b) adott esetben a 57. cikknek megfelelően a Bizottság által elvégzett ellenőrzés kielégítő eredménye.

(3) Az (1) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusok határozhatják meg a tenyészállatoknak és szaporítóanyagoknak az érintett harmadik országból az Unióba történő belépésére vonatkozó részletes feltételeket és tartalmazzhatják:

- a) az e tenyészállatok vagy szaporítóanyagokat kísérő származási igazolások formátumát és tartalmát;
- b) e tenyészállatok vagy szaporítóanyagok Unióba történő belépésére valamint az Unióba történő belépésükkor elvégzendő hatósági ellenőrzésekre vonatkozó egyedi előírásokat;
- c) szükség esetén azon érintett harmadik országban található, harmadik országbeli tenyésztőszervezetek névjegyzékének létrehozására és módosítására vonatkozó eljárásokat, ahonnan a tenyészállatok és szaporítóanyagok Unióba történő belépése engedélyezett.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása révén haladéktalanul hatályon kívül helyezi az (1) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokat, amennyiben az elfogadásukkor az intézkedések egyenértékűségének elismerése tekintetében megállapított valamely feltétel már nem teljesül. A fenti végrehajtási jogi aktusokat a 62. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

### 36. cikk

#### **Az Unióba beléptetett tenyészállatok és a szaporítóanyagokból előállított utódok törzskönyvekbe vagy tenyésztési nyilvántartásokba történő bejegyzése**

(1) A tenyésztő kérelmére a tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet bejegyzi törzskönyve főtörzskönyvi részébe vagy tenyésztési nyilvántartásába veszi az Unióba beléptetett bármely tenyészállatot és az Unióba beléptetett szaporítóanyagból előállított utódot amennyiben:

- a) a tenyészállatot vagy a szaporítóanyagok donorállatait a feladás helye szerinti harmadik országban egy harmadik országbeli tenyésztőszervezet által vezetett törzskönyvbe bejegyezték, illetve tenyésztési nyilvántartásba vették;
- b) az adott szaporítóanyagok teljesítik a 21. cikk (1) vagy (2) bekezdésében meghatározott feltételeket, amennyiben ezt az adott tenyésztő vagy hibridtenyésztő szervezet által végrehajtott tenyésztési program előírja;
- c) az adott tenyészállat megfelel a fajta jellemzőinek, vagy – hibrid tenyészsertés esetében – az adott tenyésztő vagy hibridtenyésztő szervezet által végzett tenyésztési programban meghatározott fajta, vonal és keresztezés jellemzőinek;
- d) az a) pontban említett harmadik országbeli tenyésztőszervezet szerepel a harmadik országbeli tenyésztőszervezetek 34. cikkben meghatározott névjegyzékében.

(2) A tagállamok vagy az illetékes hatóságok tenyésztéstechnikai vagy származástani alapon nem tilthatják meg, nem korlátozhatják vagy nem akadályozhatják a tenyészállatok vagy szaporítóanyagok Unióba történő beléptetését és a szóban forgó állatok vagy szaporítóanyagok ezt követő felhasználását, amennyiben a tenyészállatok vagy a szaporítóanyagok donorállatait egy olyan harmadik országbeli tenyésztőszervezet által vezetett törzskönyvbe bejegyezték, illetve tenyésztési nyilvántartásba vették, amelyik a harmadik országbeli tenyésztőszervezetek 34. cikknek megfelelően létrehozott névjegyzékében szerepel.

## 37. cikk

**Az Unióba beléptetett fajtatiszta tenyészállatokra vonatkozó szerződéses vámtételek alkalmazására való jogosultság ellenőrzése**

(1) Amennyiben a fajtatiszta tenyészállatok szállítmányáért felelős tenyésztésben résztvevő az adott szállítmány állataira a 2658/87/EGK rendelet által a fajtatiszta tenyészállatokra előírt szerződéses vámtétel alkalmazását kéri, úgy:

- a) ezeket az állatokat az alábbi dokumentumoknak kell kísérniük:
  - i. a 30. cikk (5) bekezdése vagy a 32. cikk szerinti származási igazolás;
  - ii. egy olyan dokumentum, amely jelzi, hogy az állatokat egy tenyésztőszervezet által vezetett törzskönyvbe, vagy egy hibridtenyésztő szervezet által vezetett nyilvántartásba be fogják jegyezni;
- b) a határállomáson ellenőrzést végeznek az adott szállítmányon, amelynek során a 91/496/EGK irányelv 4. cikkében említett okmányellenőrzést, azonosítást és fizikai ellenőrzést végeznek.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában előírt ellenőrzések célja, hogy megvizsgálják, hogy:

- a) a szállítmányhoz csatolták-e az (1) bekezdés a) pontjában említett dokumentumokat;
- b) a szállítmány tartalma és jelölése megfelel-e az (1) bekezdés a) pontjában említett dokumentumokban szereplő információknak.

## IX. FEJEZET

**A fajtatiszta tenyészállatokon tenyésztési programot végrehajtó illetékes hatóságok**

## 38. cikk

**A fajtatiszta tenyészállatokon tenyésztési programot végrehajtó illetékes hatóságok**

(1) Ha egy tagállamban vagy egy olyan területen, ahol illetékes hatóság működik, nincs olyan tenyésztőszervezet, tenyésztő szövetség vagy közjogi szerv, amelyik a szarvasmarha-, sertés-, juh-, kecske- és lófélékhez tartozó fajtatiszta tenyészállatokon tenyésztési programot hajtana végre, akkor az illetékes hatóság dönthet úgy, hogy az adott fajtán tenyésztési programot hajt végre, feltéve, hogy:

- a) szükség van a fajta fenntartására, vagy annak egy tagállamban – vagy egy olyan területen, ahol illetékes hatóság működik – történő meghonosítására; vagy
- b) az adott fajta veszélyeztetett.

(2) Az e cikkel összhangban tenyésztési programot végrehajtó illetékes hatóság szükséges intézkedéseket hoz annak biztosítására, hogy ez ne járjon kedvezőtlen hatással arra, hogy:

- a) a tenyésztőegyesületeket, tenyésztő szövetségeket vagy közjogi szerveket a 4. cikk (3) bekezdésének megfelelően tenyésztőszervezeteknek ismerjék el;
- b) a tenyésztőszervezetek tenyésztési programjait a 8. cikk (3) bekezdésének, valamint adott esetben a 12. cikknek megfelelően jóváhagyják.

(3) Ha egy illetékes hatóság fajtatiszta tenyészállatok vonatkozásában tenyésztési programot folytat, akkor az illetékes hatóságnak:

- a) elégséges szakképzett személyzettel, megfelelő eszközökkel és berendezésekkel kell rendelkeznie tenyésztési programja hatékony végrehajtásához;
- b) el kell tudnia végezni a tenyésztési programjában szereplő tenyészállatok származásának nyilvántartásához szükséges ellenőrzéseket;



- c) rendelkeznie kell fajtatiszta tenyészállatok elegendően nagy állományával és elégséges számú tenyésztővel a tenyésztési program által lefedett földrajzi területen;
- d) tudnia kell létrehozni, vagy ha az adatokat létrehozták számára, tudnia kell felhasználni a tenyésztési program végrehajtásához szükséges fajtatiszta tenyészállatokra vonatkozó adatokat;
- e) az eljárási szabályzatot kell elfogadnia:
- az adott tenyésztési programban részt vevő tenyésztőkkel fennálló viták rendezésének szabályozására;
  - az adott tenyésztési programban részt vevő tenyésztők egyenlő bánásmódban történő részesítésének biztosítására;
  - az adott tenyésztési programban részt vevő tenyésztők jogainak és kötelezettségeinek meghatározására.
- (4) Az (1) bekezdésben említett tenyésztési programnak az alábbiakat kell magában foglalnia:
- a program céljával kapcsolatos információkat, amely cél a fajta megőrzése, a fajta javítása, egy új fajta kitenyésztése vagy egy fajta rekonstruálása, vagy ezen célok bármely kombinációja kell, hogy legyen
  - a tenyésztési programban szereplő fajta neve az egyéb törzskönyvekben bejegyzett hasonló fajtatiszta tenyészállatokkal való összetévesztés megelőzése érdekében;
  - a fajta részletes tulajdonságait, beleértve a tenyésztési programban szereplő alapvető jellemzőket;
  - a földrajzi területtel kapcsolatos információkat, ahol a programot végrehajtják;
  - a fajtatiszta tenyészállatok azonosítására szolgáló rendszerrel kapcsolatos információkat, amely biztosítja, hogy a fajtatiszta tenyészállatok csak akkor jegyezzék be egy törzskönyvbe, ha azokat egyenként és az érintett állatfajták azonosítására és regisztrációjára vonatkozó uniós állat-egészségügyi jognak megfelelően azonosították;
  - a törzskönyvekbe bejegyzett vagy nyilvántartásba vett és bejegyzésre jogosult fajtatiszta tenyészállatok származásának nyilvántartására szolgáló rendszerrel kapcsolatos információkat;
  - a tenyésztési program szelekciós és tenyésztési célkitűzéseit, ideértve a tenyésztési programnak a fajtatiszta tenyészállatok szelekciójára vonatkozó főbb céljait és e főbb célokhoz kapcsolódó részletes értékelési kritériumok megnevezését;
  - amennyiben egy tenyésztési program teljesítményvizsgálatot és tenyészértékbecslést ír elő, úgy:
    - a teljesítményvizsgálat eredményeinek létrehozására, nyilvántartására, közlésére és felhasználására alkalmazott rendszerrel kapcsolatos információkat;
    - a fajtatiszta tenyészállatok genetikai valamint adott esetben genomikus értékelésére használt rendszerre, értékelésével vonatkozó információkat;
  - amennyiben a 17. cikkben foglaltak szerinti melléktörzskönyvi részek kerülnek megállapításra, vagy ha a főtörzskönyvi részt a 16. cikk szerinti osztályokra bontják, a törzskönyv felosztására vonatkozó szabályokat és az állatok e részekben történő nyilvántartására vagy ezen osztályokba sorolására alkalmazott kritériumokat és eljárásokat;
  - amennyiben a lófélék fajtatiszta tenyészállatai esetében a tenyésztési program megtiltja vagy korlátozza egy vagy több szaporítási technika alkalmazását vagy fajtatiszta tenyészállatoknak a 21. cikk (2) bekezdésében említett egy vagy több szaporítási technika céljából történő felhasználását, az e tilalommal vagy korlátozással kapcsolatos információkat;
  - amennyiben az illetékes hatóság a tenyésztési programja kezeléséhez kapcsolódó konkrét technikai tevékenységeket harmadik félhez kiszervezi, az e tevékenységekkel kapcsolatos információkat, valamint a kijelölt harmadik felek nevét és elérhetőségeit.
- (5) Amennyiben egy illetékes hatóság a lófélékhez tartozó fajtatiszta tenyészállatokkal tenyésztési programot hajt végre, a (3) és (4) bekezdésben meghatározott követelményeken felül az I. melléklet 3. részének 1., 2., 3. pontjában, valamint 4. pontjának a) és c) alpontjában meghatározott követelményeket kell alkalmazni.

(6) Amennyiben egy illetékes hatóság fajtatiszta tenyészállatokkal tenyésztési programot hajt végre, úgy a programmal kapcsolatos bármely változsról ennek az illetékes hatóságnak kell a tenyésztési programban részt vevő tenyésztőket átlátható módon és időben tájékoztatnia.

(7) Ha egy illetékes hatóság fajtatiszta tenyészállatokkal tenyésztési programot hajt végre, úgy a 3., 13–22., 25., 27. cikket, a 28. cikk (2) bekezdését, a 30., 31., 32. cikket és a 36. cikk (1) bekezdését kell értelemszerűen alkalmazni.

#### X. FEJEZET

### **A tagállamok által végzett hatósági ellenőrzések és egyéb hatósági tevékenységek, igazgatási segítségnyújtás, együttműködés és végrehajtás**

#### 39. cikk

#### **Az illetékes hatóságok kijelölése**

(1) A tagállamok kijelölik azokat az illetékes hatóságokat, amelyek azon hatósági ellenőrzések elvégzéséért felelősek, amelyek célja annak ellenőrzése, hogy a tenyésztésben résztvevők teljesítik-e az e rendeletben előírt szabályokat, továbbá amelyek azon egyéb hatósági tevékenységek elvégzéséért is felelősek, amelyek célja ezen szabályok betartásának biztosítása.

(2) Minden tagállam:

- a) elkészíti és naprakészen tartja az (1) bekezdésnek megfelelően általa kijelölt illetékes hatóságok névjegyzékét és azok elérhetőségeit;
- b) az a) pontban említett névjegyzékben megadja azokat a címeket, amelyekre az alábbiakat kell megküldeni:
  - i. a 12. cikkben említett bejelentéseket; vagy
  - ii. az 48. és 49. cikkben említett információkat, kérelmeket és bejelentéseket.
- c) az a) pontban említett névjegyzéket közzé teszi egy honlapon, és ezt a honlapot bejelenti a Bizottságnak.

(3) A Bizottság elkészíti és naprakészen tartja a (2) bekezdés c) pontjában említett honlapok jegyzékét, és azt közzéteszi.

#### 40. cikk

#### **A tenyésztési programokat végző illetékes hatóságok megfelelése**

E fejezettől eltérve, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak ellenőrzésére, hogy a 38. cikkel összhangban tenyésztési programokat végző illetékes hatóságok megfelelnek-e az említett cikkben szereplő szabályoknak.

#### 41. cikk

#### **Az illetékes hatóságok általános kötelezettségei**

Az illetékes hatóságoknak:

- a) eljárásokat vagy intézkedéseket kell bevezetniük a hatósági ellenőrzések és az általuk végzett egyéb hatósági tevékenységek eredményességének, megfelelőségének, pártatlanságának, minőségének és következetességének biztosítása és ellenőrzése érdekében;
- b) eljárásokat vagy intézkedéseket kell bevezetniük annak biztosítása érdekében, hogy a hatósági ellenőrzéseket és egyéb hatósági tevékenységeket végző munkatársaikkal kapcsolatban az általuk végzett hatósági ellenőrzésen áteső tenyésztésben résztvevők és egyéb hatósági tevékenységek tekintetében ne merülhessen fel összeférhetlenség;

- c) a hatósági ellenőrzések és egyéb hatósági tevékenységek hatékony és eredményes elvégzéséhez elegendő számú, megfelelő végzettségű, képzett és tapasztalt munkatárssal kell rendelkezniük, vagy ilyen személyzethez hozzáféréssel kell rendelkezniük;
- d) megfelelő és megfelelően karbantartott létesítményekkel és berendezésekkel kell rendelkezniük, hogy munkatársaik a hatósági ellenőrzéseket és az egyéb hatósági tevékenységeket hatékonyan és eredményesen végezhessék;
- e) rendelkezniük kell a hatósági ellenőrzések és egyéb hatósági tevékenységek elvégzéséhez, valamint az e rendeletben említett szabályokban előírt intézkedések meghozatalához szükséges hatáskörrel;
- f) jogi eljárásoknak kell rendelkezésükre állniuk, amelyek biztosítják, hogy munkatársaik bejuthassanak a helyszínekre, és hozzáférhessenek a dokumentumokhoz és a tenyésztésben résztvevők által kezelt számítógépes információkezelési rendszerekhez, lehetővé téve számukra feladataik megfelelő ellátását.

#### 42. cikk

### **Az illetékes hatóságok titoktartási kötelezettségei**

(1) Nem érintve azon eseteket, amelyekben az információ közlését az uniós vagy a nemzeti jog előírja, az illetékes hatóságok kötelesek előírni személyzetük tagjai számára, hogy azok nem adhatják át harmadik feleknek a hatósági ellenőrzésekkel és egyéb hatósági tevékenységekkel kapcsolatos feladataik ellátása során tudomásukra jutott olyan információkat, amelyek jellegüknél fogva szakmai titok tárgyát képezik, kivéve, ha ezek nyilvánosságra hozatalához nyomós közérdek fűződik.

(2) A szakmai titok tárgyát képező információk azok az információk, amelyek közzététele veszélyeztetné a következőket:

- a) a hatósági ellenőrzések vagy vizsgálatok célját;
- b) valamely tenyésztésben résztvevők vagy más természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeinek védelmét;
- c) a bírósági eljárások és a jogi tanácsadás védelmét.

#### 43. cikk

### **Hatósági ellenőrzések**

(1) Az illetékes hatóságok megfelelő gyakorisággal elvégzik a tenyésztésben résztvevők hatósági ellenőrzéseit, az alábbiak figyelembevételével:

- a) az e rendeletben meghatározott szabályokkal kapcsolatos meg nem felelés kockázata;
- b) a tenyésztésben résztvevőknél elvégzett hatósági ellenőrzések eddigi eredményeiről és az e rendeletben meghatározott szabályok általuk történő betartásáról készült korábbi nyilvántartás;
- c) a tenyésztésben résztvevők által vagy kérésükre harmadik felek által elvégzett önellenőrzések megbízhatósága és eredményei, melyeket az e rendeletben meghatározott szabályok betartásának ellenőrzése érdekében végeztek;
- d) bármely információ, amely az ebben a rendeletben meghatározott szabályoknak való meg nem felelésre utal.

(2) Az illetékes hatóságok a hatósági ellenőrzéseket dokumentált eljárások szerint végzik, amelyek utasításokat tartalmaznak a hatósági ellenőrzéseket végző személyzet számára.

(3) A hatósági ellenőrzéseket a tenyésztésben résztvevők előzetes értesítését követően kell elvégezni, amennyiben a hatósági ellenőrzések előzetes értesítés nélküli elvégzése nem indokolt.

(4) A hatósági ellenőrzéseket lehetőleg olyan módon kell elvégezni, amely a legkevesebb terhet jelenti a tenyésztésben résztvevők számára, anélkül, hogy ez hátrányosan érintené a hatósági ellenőrzések minőségét.

(5) Az illetékes hatóságok a hatósági ellenőrzéseket azonos módon végzik el, függetlenül attól, hogy a tenyészállatok vagy szaporítóanyagok:

- a) abból a tagállamból származnak-e, ahol a hatósági ellenőrzéseket végzik, vagy más tagállamból; vagy
- b) az Unióba lépnek-e be.

#### 44. cikk

### **A hatósági ellenőrzések átláthatósága**

Az illetékes hatóság a hatósági ellenőrzéseket nagy átláthatósággal végzi, a hatósági ellenőrzések megszervezésére és elvégzésére vonatkozó információkat pedig nyilvánosan elérhetővé teszi.

#### 45. cikk

### **A hatósági ellenőrzésekre vonatkozó jegyzőkönyv**

(1) Az illetékes hatóságoknak jegyzőkönyvet kell felvenniük valamennyi általuk elvégzett hatósági ellenőrzésről.

A jegyzőkönyv az alábbiakat tartalmazza:

- a) a hatósági ellenőrzés céljának leírása;
- b) az alkalmazott ellenőrzési módszerek;
- c) a hatósági ellenőrzés eredményei;
- d) az intézkedés, amelyet adott esetben a hatósági ellenőrzések eredményeképpen az illetékes hatóságok a tenyésztésben résztvevők számára előírnak.

(2) Amennyiben nem ütközik az igazságügyi nyomozásoknak vagy a bírósági eljárások védelmének az érdekeivel, az illetékes hatóságok a hatósági ellenőrzésen átesett tenyésztésben résztvevők számára elküldik az (1) bekezdésben említett jegyzőkönyv másolatát.

#### 46. cikk

### **A hatósági ellenőrzések vagy az egyéb hatósági tevékenységek alá tartozó tenyésztésben résztvevők kötelezettségei**

(1) Az illetékes hatóságok kérésére a tenyésztésben résztvevőknek a hatósági ellenőrzések vagy egyéb hatósági tevékenységek elvégzéséhez szükséges mértékben megfelelő hozzáférést kell biztosítaniuk az illetékes hatóságok tisztviselői számára a következőkhöz:

- a) saját berendezéseik, telephelyeik, valamint az ellenőrzésük alá tartozó egyéb helyek;
- b) számítógépes információkezelési rendszereik;
- c) az ellenőrzésük alá tartozó tenyészállataik és azok szaporítóanyagai;
- d) dokumentumaik és bármely más idevágó információ.

(2) A hatósági ellenőrzések vagy egyéb hatósági tevékenységek során a tenyésztésben résztvevők segítséget nyújtanak az illetékes hatóságok személyzetének feladata elvégzésében, és együttműködnek velük.

## 47. cikk

**Intézkedések bizonyított meg nem felelés esetén**

- (1) Amennyiben meg nem felelést állapítottak meg, az illetékes hatóságok:
- a) meghoznak minden, a meg nem felelés eredetének és mértékének meghatározásához és az érintett tenyésztésben résztvevők felelősségének megállapításához szükséges intézkedést;
  - b) megfelelő intézkedéseket hoznak annak biztosítása érdekében, hogy az érintett tenyésztésben résztvevők kiküszöböljék a meg nem felelést, és megelőzzék ezek további előfordulását.

Az illetékes hatóságok a szükséges intézkedésekre vonatkozó döntéshozatal során figyelembe veszik a meg nem felelés jellegét, valamint az érintett tenyésztésben résztvevők szabályoknak való megfelelésével kapcsolatos tapasztalatokat.

Az illetékes hatóságok adott esetben:

- a) elrendelhetik, hogy a tenyésztőszervezet halassza el a fajtatizta tenyészállatok törzskönyvekbe történő bejegyzését, vagy a hibridtenyésztők halasszák el a hibrid tenyészsertések tenyésztési nyilvántartásba vételét;
- b) elrendelhetik, hogy a tenyészállatokat vagy szaporítóanyagait e rendelettel összhangban ne lehessen tenyésztésre felhasználni;
- c) felfüggeszthetik a tenyésztőszervezet vagy a hibridtenyésztő szervezet általi származási igazolások kibocsátását;
- d) felfüggeszthetik vagy visszavonhatják a tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet által végrehajtott tenyésztési program jóváhagyását, amennyiben a tenyésztőszervezet vagy a hibridtenyésztő szervezet ismételten, folyamatosan vagy általában nem tartja be a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési program előírásait;
- e) visszavonhatják a tenyésztőszervezet vagy a hibridtenyésztő szervezet számára a 4. cikk (3) bekezdése szerint megadott elismerést, ha az adott tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet a 4. cikk (3) bekezdésének c) pontja előírásait ismételten, folyamatosan vagy általában nem tartja be;
- f) az e rendeletben meghatározott szabályok betartásának biztosítása érdekében meghozzák az általuk megfelelőnek ítélt további intézkedéseket.

(2) Az illetékes hatóságok az érintett tenyésztésben résztvevőt vagy annak képviselőjét:

- a) kötelesek írásban értesíteni az (1) bekezdés szerint fogatosítandó fellépésre vagy intézkedésre vonatkozó határozatokról, annak indokolásával együtt;
- b) kötelesek tájékoztatni az említett határozatok elleni fellebbezési jogáról, valamint az alkalmazandó eljárásról és a határidőkről.

(3) Az illetékes hatóságok figyelemmel kísérik a helyzetet, és a meg nem felelés súlyosságától és az újbóli megfelelés nyilvánvaló bizonyítékától függően módosítják, felfüggesztik vagy visszavonják az e cikknek megfelelően általuk hozott intézkedéseket.

(4) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az e cikk alapján felmerülő összes kiadást vagy annak egy részét az érintett tenyésztésben résztvevők állják.

## 48. cikk

**Együttműködés és igazgatási segítségnyújtás**

(1) Amennyiben a szabályok be nem tartása több tagállamból ered, több tagállamra terjed ki, vagy hatása több tagállamot érint, e tagállamok illetékes hatóságai az e rendeletben előírt szabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében együttműködnek egymással és igazgatási segítséget nyújtanak egymás számára.

- (2) Az (1) bekezdésben meghatározott együttműködés és igazgatási segítségnyújtás adott esetben magában foglalhatja:
- a) egy tagállam illetékes hatóságának (a továbbiakban: kérelmező illetékes hatóság) a hatósági ellenőrzések elvégzéséhez vagy nyomon követéséhez szükséges információkra vonatkozó indokolt kérését egy másik tagállam illetékes hatósága (a továbbiakban: megkeresett illetékes hatóság) felé;
  - b) más tagállamokra kihatással levő meg nem felelés esetén az előírások be nem tartásáról tudomást szerző illetékes hatóság bejelentését e tagállamok illetékes hatóságai felé;
  - c) a kérelmező illetékes hatóság számára szükséges információk és dokumentumok a megkeresett illetékes hatóság általi, késedelem nélküli rendelkezésre bocsátását, amint a vonatkozó információk és dokumentumok rendelkezésre állnak;
  - d) a megkeresett illetékes hatóság által elvégzett, az alábbiakhoz szükséges vizsgálatokat és hatósági ellenőrzéseket:
    - i. a kérelmező illetékes hatóság számára minden szükséges információ és dokumentum biztosítása, beleértve az ilyen vizsgálatok vagy hatósági ellenőrzések eredményére vonatkozó információkat, valamint adott esetben a meghozott intézkedéseket;
    - ii. az e rendeletben meghatározott szabályok betartásának ellenőrzése, szükség esetén a helyszínen, a saját joghatóságukon belül;
  - e) az érintett illetékes hatóságok közötti megállapodás alapján a tagállam illetékes hatóságának a részvételét egy másik tagállam illetékes hatóságai által végzett helyszíni hatósági ellenőrzésekben.
- (3) Ha egy másik tagállamból származó tenyészállatok és szaporítóanyagaik tekintetében végzett hatósági ellenőrzések az e rendeletben említett szabályok ismételt be nem tartását mutatják, a hatósági ellenőrzéseket elvégző tagállam illetékes hatósága haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállam illetékes hatóságait.
- (4) E cikk azon nemzeti szabályok sérelme nélkül alkalmazandó, amelyek:
- a) bírósági eljárások tárgyát képező vagy azokkal kapcsolatos dokumentumok rendelkezésre bocsátására vonatkoznak;
  - b) célja természetes vagy jogi személyek kereskedelmi érdekeinek a védelme.
- (5) Az illetékes hatóságok között az e cikknek megfelelően folytatott minden kommunikációt írásban, papíralapú vagy elektronikus formában kell lefolytatni.

#### 49. cikk

### **A Bizottság és a tagállamok harmadik országoktól kapott információk alapján történő értesítése**

- (1) Ha az illetékes hatóságok egy harmadik országtól olyan információt kapnak, amely az e rendeletben meghatározott szabályoknak való meg nem felelésre utal, indokolatlan késedelem nélkül:
- a) erről értesíteniük kell a meg nem feleléssel érintett többi tagállam illetékes hatóságait;
  - b) amennyiben az információ uniós szintű jelentőséggel bír vagy bírhat, erről értesíteniük kell a Bizottságot.
- (2) Az e rendeletnek megfelelően végzett hatósági ellenőrzések vagy vizsgálatok révén szerzett információk közölhetők az (1) bekezdésben említett harmadik országgal, amennyiben:
- a) az információkat szolgáltató illetékes hatóságok hozzájárulnak az ilyen közléshez;
  - b) a személyes adatok harmadik országokkal történő közlésére vonatkozó uniós és nemzeti szabályokat betartják.

## 50. cikk

**A Bizottság általi összehangolt segítségnyújtás és nyomon követés**

(1) A Bizottság haladéktalanul összehangolja az illetékes hatóságok által az e fejezet szerint hozott intézkedéseket és fellépéseket, amennyiben:

- a) a Bizottság számára rendelkezésre álló információk arra utalnak, hogy az e rendeletben meghatározott szabályoknak meg nem felelő vagy meg nem felelésre utaló tevékenységeket végeznek, és ezek több tagállamot érintenek;
- b) az érintett tagállamok illetékes hatóságai nem tudnak megállapodásra jutni az e rendeletben említett szabályoknak való meg nem felelés megfelelő kezeléséhez szükséges fellépésekről.

(2) Az (1) bekezdésben említett esetekben a Bizottság:

- a) kérheti, hogy az e rendeletben foglalt szabályoknak meg nem felelő vagy a meg nem felelésre utaló tevékenységek által érintett tagállamok illetékes hatóságai készítsenek számára jelentést az általuk hozott intézkedésekről;
- b) az e rendeletben foglalt szabályoknak meg nem felelő vagy a meg nem felelésre utaló tevékenységek által érintett tagállamokkal együttműködésben vizsgáló bizottságot küld helyszíni bizottsági hatósági ellenőrzés elvégzésére;
- c) felkéri a küldő tagállam illetékes hatóságait és adott esetben a többi érintett tagállamot, hogy megfelelően erősítsék hatósági ellenőrzéseiket, és készítsenek jelentést az általuk hozott intézkedésekről;
- d) a fenti esetekre vonatkozó információkat benyújtja a 62. cikk (1) bekezdésében említett Bizottságnak az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett meg nem felelés eseteinek orvoslását célzó intézkedésekre vonatkozó javaslatokkal együtt;
- e) bármely egyéb megfelelő intézkedést hoz.

## 51. cikk

**A hatósági ellenőrzések finanszírozásának általános elve**

A tagállamok megfelelő pénzügyi forrásokat biztosítanak ahhoz, hogy az illetékes hatóságok számára személyzet és további erőforrások álljanak rendelkezésre a hatósági ellenőrzések és egyéb hatósági tevékenységek végzéséhez.

## 52. cikk

**Szankciók**

A tagállamok megállapítják az e rendelet rendelkezéseinek megszegése esetén alkalmazandó szankciókat, és megtesznek minden szükséges intézkedést ezek alkalmazásának biztosítására. A szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

A tagállamok 2018. november 1-ig tájékoztatják a Bizottságot ezekről a rendelkezésekről, és haladéktalanul értesítik az ezeket érintő későbbi módosításokról.

## XI. FEJEZET

**A Bizottság általi ellenőrzések**

## 1. szakasz

**Bizottsági ellenőrzések a tagállamokban**

## 53. cikk

**Bizottsági ellenőrzések a tagállamokban**

(1) E rendelet hatályán belül a tagállamokban a Bizottság szakértői szükség szerint ellenőrzéseket végezhetnek az alábbiak érdekében:

- a) az e rendeletben meghatározott szabályok alkalmazásának ellenőrzése;

- b) a jogérvényesítési gyakorlatok és a hatósági ellenőrzési rendszerek működésének és az azokat működtető illetékes hatóságoknak az ellenőrzése;
- c) az alábbiak vizsgálata és azokra vonatkozó információk gyűjtése:
- i. az e rendeletben meghatározott szabályok alkalmazását vagy végrehajtását érintő jelentős vagy ismétlődő problémák;
  - ii. tenyésztésben résztvevők bizonyos gyakorlatával kapcsolatosan felmerülő problémák vagy új fejlemények.
- (2) Az (1) bekezdésben meghatározott ellenőrzéseket a tagállamok illetékes hatóságaival együttműködésben kell megszervezni.
- (3) Az (1) bekezdésben meghatározott ellenőrzések tartalmazhatnak a hatósági ellenőrzéseket végrehajtó illetékes hatóságokkal együttműködésben lefolytatott helyszíni ellenőrzéseket.
- (4) A tagállamok szakértői segítséget nyújthatnak a Bizottság szakértőinek. A Bizottság szakértőit kísérő tagállami szakértők ugyanolyan hozzáférési jogokkal rendelkeznek mint a Bizottság szakértői.

#### 54. cikk

### A Bizottság jelentései a szakértői által a tagállamokban lefolytatott ellenőrzésekről

- (1) A Bizottság:
- a) jelentéstervezetet készít, amely tartalmazza a 53. cikk (1) bekezdése szerinti ellenőrzések megállapításait és a szakértői által az ellenőrzések alkalmával feltárt hiányosságok orvoslását célzó ajánlásokat;
  - b) az a) pontban említett jelentéstervezet egy példányát észrevételezés céljából megküldi annak a tagállamnak, ahol az ellenőrzést végezték;
  - c) a tagállamokban az 53. cikk (1) bekezdése szerint a szakértői által végzett ellenőrzések megállapításaira vonatkozó végleges jelentés elkészítésekor figyelembe veszi a tagállamnak az e cikk b) pontjában említett észrevételeit;
  - d) közzéteszi a c) pontban említett végleges jelentést és a tagállam b) pontban említett észrevételeit.
- (2) Adott esetben a Bizottság a tagállamok által meghozandó korrekciós és megelőző intézkedéseket javasolhat az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett végleges jelentésében, amelyek célja a Bizottság 53. cikk (1) bekezdésének megfelelően végzett ellenőrzései során azonosított konkrét vagy rendszeres hiányosságok kezelése.

#### 55. cikk

### A tagállamok kötelezettségei a Bizottság ellenőrzései tekintetében

- (1) A tagállamok:
- a) a Bizottság szakértőinek kérésére megadják a szükséges technikai segítséget, és biztosítják a rendelkezésükre álló dokumentációt és egyéb technikai támogatást annak érdekében, hogy a szakértők hatékonyan és eredményesen el tudják végezni az 53. cikk (1) bekezdésében említett ellenőrzéseket;
  - b) megadják a szükséges támogatást ahhoz, hogy a Bizottság szakértői hozzáférjenek az 53. cikk (1) bekezdésében említett ellenőrzések elvégzéséhez szükséges valamennyi helyiséghez és azok részeihez, az egyéb helyszínekhez, felszereléshez, valamint információhoz, beleértve a számítógépes információkezelési rendszereket, továbbá adott esetben a tenyészállatokhoz és azok szaporítóanyagaihoz.
- (2) A tagállamok megfelelő nyomonkövetési intézkedéseket hoznak az 54. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett végleges jelentésben megállapított ajánlások tükrében az e rendeletben meghatározott szabályok betartásának biztosítása érdekében.



## 56. cikk

**A tagállami ellenőrzési rendszer súlyos zavara**

(1) Ha a Bizottság valamely tagállami ellenőrzési rendszer súlyos zavarára vonatkozó bizonyítékkal rendelkezik, és e zavar az e rendeletben meghatározott szabályok széles körű megsértését eredményezheti, végrehajtási jogi aktusok elfogadása révén meghatároz egyet vagy többet az alábbiak közül:

- a) a hatósági ellenőrzési rendszer zavara által érintett tenyészállatok vagy szaporítóanyagaik kereskedelmére vonatkozó különleges feltételek vagy tilalom;
- b) bármely egyéb megfelelő ideiglenes intézkedés.

E végrehajtási jogi aktusok a zavar megszüntetéséig alkalmazandók.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 62. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott intézkedéseket csak akkor kell elfogadni, amennyiben az érintett tagállam az Bizottság kérése ellenére és az általa megadott megfelelő határidőn belül nem orvosolta a helyzetet.

(3) A Bizottság figyelemmel kíséri az (1) bekezdésben említett helyzetet, és a helyzet alakulásától függően végrehajtási jogi aktusok elfogadása révén módosítja vagy hatályon kívül helyezi az elfogadott intézkedéseket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 62. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

## 2. szakasz

**Bizottsági ellenőrzések harmadik országokban**

## 57. cikk

**Bizottsági ellenőrzések harmadik országokban**

(1) A Bizottság szakértői szükség esetén ellenőrzéseket végezhetnek valamely harmadik országban az alábbiak érdekében:

- a) annak ellenőrzése, hogy a harmadik ország jogszabályai és rendszerei megfelelnek-e az e rendeletben meghatározott előírásoknak vagy azokkal egyenértékűek-e;
- b) annak ellenőrzése, hogy a harmadik országban alkalmazott ellenőrzési rendszer képes-e biztosítani, hogy a tenyészállatok és szaporítóanyagaik Unióba belépő szállítmányai megfelelnek az e rendelet VIII. fejezetében megállapított, vonatkozó előírásoknak;
- c) információk és adatok gyűjtése az Unióba harmadik országból beléptetett tenyészállatokkal és szaporítóanyagaikkal kapcsolatos, ismétlődő vagy felmerülő esetek okainak tisztázása érdekében.

(2) Az (1) bekezdésben említett bizottsági ellenőrzések különösen az alábbiakra vannak tekintettel:

- a) a harmadik ország a tenyészállatokra és szaporítóanyagaikra vonatkozó tenyésztéstechnikai és származástani jogszabályai;
- b) a harmadik ország illetékes hatóságainak szervezeti felépítése, hatásköre és függetlensége, az őket ellenőrző felügyelet, valamint az alkalmazandó jogszabályok hatékony érvényesítéséhez rendelkezésükre álló jogkör;
- c) a harmadik országban a harmadik országbeli tenyésztőszervezetek ellenőrzésének vagy felügyeletének végrehajtásáért felelős személyzet képzése;
- d) a harmadik országban az illetékes hatóságok rendelkezésére álló erőforrások;
- e) dokumentált ellenőrzési eljárások és prioritásokon alapuló ellenőrzési rendszerek megléte és működése;

- f) más harmadik országokból érkező tenyészállatok és szaporítóanyagaik a harmadik ország illetékes hatóságai általi ellenőrzésének mértéke és működése;
- g) a biztosítékok, amelyeket a harmadik ország nyújt az e rendeletben meghatározott szabályokban megállapított követelmények betartása vagy az azokkal egyenértékű követelmények tekintetében.

#### 58. cikk

### **A harmadik országokban végzett bizottsági ellenőrzések gyakorisága és megszervezése**

(1) Az 57. cikk (1) bekezdésében említett, harmadik országban végzett ellenőrzések gyakoriságát az alábbiak alapján kell meghatározni:

- a) az e rendeletben meghatározott szabályok elvei és céljai;
- b) az adott harmadik országból az Unióba belépő tenyészállatok és szaporítóanyagaik mennyisége és jellege;
- c) az 57. cikk (1) bekezdésében említett, már elvégzett ellenőrzések eredménye;
- d) a harmadik országból az Unióba belépő tenyészállatok és szaporítóanyagaik hatósági ellenőrzéseinek és a tagállamok illetékes hatóságai által elvégzett további hatósági ellenőrzéseknek az eredményei;
- e) a Bizottság által megfelelőnek ítélt bármely egyéb információ.

(2) Az 57. cikk (1) bekezdésében meghatározott ellenőrzések hatékonyságának és eredményességének elősegítése érdekében a Bizottság azok elvégzése előtt kérheti, hogy az érintett harmadik ország bocsássa rendelkezésre:

- a) a 34. cikk (2) bekezdésében vagy a 35. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett információkat;
- b) adott és szükséges esetben az adott harmadik ország illetékes hatóságai által elvégzett ellenőrzések jegyzőkönyveit.

(3) A Bizottság a tagállamokból származó szakértőket jelölhet ki saját szakértői támogatására az 57. cikk (1) bekezdésében említett ellenőrzések során.

#### 59. cikk

### **A Bizottság jelentése a szakértői által harmadik országokban végzett ellenőrzésekről**

A Bizottság a 57. és 58. cikkel összhangban végzett valamennyi ellenőrzés megállapításairól jelentést készít.

E jelentések adott esetben ajánlásokat is magukban foglalnak. A Bizottság nyilvánosan közléseket tesz e jelentéseket.

#### 60. cikk

### **Különös intézkedések meghatározása tenyészállatok és szaporítóanyagaik Unióba történő beléptetése tekintetében**

(1) Ha bizonyíték van arra, hogy valamely harmadik országban az e rendeletben meghatározott szabályok széles körű, súlyos megsértése áll fenn, a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az alábbiakra vonatkozóan:

- a) megtiltja, hogy az adott harmadik országból származó állatokat, azok spermáját, petesejtjeit és embrióit beléptessék az Unióba tenyészállatként vagy azok szaporítóanyagaként;

- b) megtiltja az adott harmadik országból származó tenyészállatoknak és a szaporítóanyagaikból származó utódoknak a tenyésztőszervezetek által vezetett törzskönyvbe vagy a hibridtenyésztő szervezetek által vezetett tenyésztési nyilván tartásba való bejegyzését;

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 62. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

A fenti végrehajtási jogi aktusok mellett vagy azok helyett a Bizottság a következőt vagy következőket teheti:

- a) az adott harmadik országot vagy az adott harmadik országbeli tenyésztőszervezeteket törli a 34. cikk (1) bekezdésében meghatározott névjegyzékből;

- b) bármely egyéb megfelelő intézkedést hoz.

(2) Az (1) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusok és egyéb intézkedések a Kombinált Nomenklatúrában szereplő kódokra történő hivatkozás révén határozzák meg a tenyészállatok és szaporítóanyagaikat.

(3) Az (1) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusok és egyéb intézkedések elfogadásakor a Bizottság figyelembe veszi a következőket:

- a) az 58. cikk (2) bekezdésének megfelelően gyűjtött információk;

- b) az (1) bekezdés szerint a szabályoknak meg nem felelő, érintett harmadik országok által biztosított tovább információk;

- c) szükség esetén az 57. cikk (1) bekezdésében említett ellenőrzések eredményei.

(4) A Bizottság figyelemmel kíséri a szabályok (1) bekezdésben említett megsértését, és a helyzet alakulásától függően az elfogadott intézkedéseket az elfogadásukra alkalmazott eljárásnak megfelelően módosítja vagy hatályon kívül helyezi.

## XII. FEJEZET

### **Felhatalmazás és végrehajtás**

#### 61. cikk

#### **A felhatalmazás gyakorlása**

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottság a 26. cikk (1) bekezdésében, a 29. cikk (5) bekezdésében, a 30. cikk (9) bekezdésében és a 32. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2016. július 19-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok letelte előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 26. cikk (1) bekezdésében, a 29. cikk (5) bekezdésében, a 30. cikk (9) bekezdésében és a 32. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történt kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását megelőzően a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elvekkel összhangban konzultációt folytat a tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 26. cikk (1) bekezdésének, a 29. cikk (5) bekezdésének, a 30. cikk (9) bekezdésének és a 32. cikk (1) bekezdésének értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

## 62. cikk

**Vizsgálóbizottsági eljárás**

(1) A Bizottságot a 77/505/EGK határozat szerint létrehozott Állattenyésztés-technikai Állandó Bizottság segíti. E bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottságnak minősül.

(2) E bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, összefüggésben annak 5. cikkével.

## 63. cikk

**Egyes végrehajtási jogi aktusok elfogadásának dátumával kapcsolatos átmeneti rendelkezések**

A Bizottság a 7. cikk (5) bekezdésében és a 30. cikk (10) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokat 2017. május 1-ig fogadja el. A 69. cikkel összhangban e végrehajtási jogi aktusok 2018. november 1-től az alkalmazandók.

## XIII. FEJEZET

**Záró rendelkezések**

## 64. cikk

**Hatályon kívül helyezés és átmeneti intézkedések**

(1) A 87/328/EGK, a 88/661/EGK, a 89/361/EGK, a 90/118/EGK, a 90/119/EGK, a 90/427/EGK, a 91/174/EGK, a 94/28/EK és a 2009/157/EK irányelv és a 96/463/EK határozat hatályát veszti.

(2) A hatályon kívül helyezett irányelvekre és a hatályon kívül helyezett határozatra történő hivatkozásokat az e rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni, és az e rendelet VII. mellékletben szereplő megfelelési táblázatnak megfelelően kell értelmezni.

(3) A 90/427/EGK irányelv 8. cikkének (1) bekezdését 2021. április 21-ig továbbra is alkalmazni kell.

(4) Az (1) bekezdésben említett, hatályon kívül helyezett aktusokkal összhangban jóváhagyott vagy elismert tenyésztői szervezeteket, tenyésztő szövetségeket, tenyésztő egyesületeket, magánvállalkozásokat, egyéb szervezeteket vagy egyesületeket az e rendelettel összhangban elismertnek kell tekinteni; minden egyéb tekintetben az e rendeletben foglalt szabályokat kell rájuk alkalmazni.

(5) A (4) bekezdésben említett tenyésztésben résztvevők által végrehajtott tenyésztési programokat az e rendelettel összhangban jóváhagyottaknak kell tekinteni; minden egyéb tekintetben az e rendeletben foglalt szabályokat kell rájuk alkalmazni.

(6) Amennyiben a (4) bekezdésben említett tenyésztésben résztvevők már folytatnak tenyésztési programokat olyan tagállamban, amely eltér attól, amelyben az (1) bekezdésben említett, hatályon kívül helyezett aktusok értelmében jóváhagyásukat vagy elismerésüket megszerezték, e tenyésztésben résztvevőknek tájékoztatniuk kell e tevékenységekről a jóváhagyást vagy elismerést megadó illetékes hatóságokat.

Az első albekezdésben említett illetékes hatóság tájékoztatja az érintett másik tagállam megfelelő illetékes hatóságát e tevékenységek folytatásának tényéről.

(7) Amennyiben 2016. július 19. előtt a (4) bekezdésben említett valamely tenyésztésben résztvevők az (1) bekezdésben említett, hatályon kívül helyezett aktusokkal összhangban a törzskönyvben külön részt vezet, amelybe bejegyzi a sertésfélék más tagállamból vagy valamely harmadik országból származó fajtatizta tenyészállatait, amelyeket egyedi sajátosságaik megkülönböztetik az adott tenyésztésben résztvevők által folytatott tenyésztési program hatálya alá tartozó fajta populációjától, a tenyésztésben résztvevők az adott külön részt tovább vezetheti.

#### 65. cikk

### A 652/2014/EU rendelet módosításai

A 652/2014/EU rendelet 30. cikke a következőképpen módosul:

1. a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Európai uniós referencialaboratóriumok és -központok”;

2. az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 882/2004/EK rendelet 32. cikkében említett európai uniós referencialaboratóriumok és az (EU) 2016/1012 európai parlamenti és tanácsi rendelet (\*) 29. cikkében említett európai uniós referenciaközpontok számára a Bizottság által jóváhagyott munkaprogramok végrehajtása során felmerülő költségeik fedezésére támogatásban részesülhetnek.

(\*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1012 rendelete (2016. június 8.) a fajtatizta tenyészállatok, hibrid tenyészsertések és szaporítóanyagaik Unión belüli tenyésztésének, kereskedelmének és az Unióba történő beléptetésének tenyésztéstechnikai és származástani feltételeiről, a 652/2014/EU rendelet, a 89/608/EGK és a 90/425/EGK tanácsi rendelet módosításáról, valamint az állattenyésztés tárgyában hozott egyes jogi aktusok módosításáról és hatályon kívül helyezéséről (»Állattenyésztési rendelet«) (HL L 171., 2016.6.29., 66. o.);

3. a (2) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a laboratóriumok vagy központok által az európai uniós referencialaboratóriumként vagy -központként végzett tevékenységben közvetlenül részt vevő személyzet költségei, jogállásuktól függetlenül.”.

#### 66. cikk

### A 89/608/EGK irányelv módosításai

A 89/608/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. A cím helyébe a következővel szöveg lép:

„A Tanács 1989. november 21-i 89/6085/EKG irányelve az állat-egészségügyi és állattenyésztés-technikai jogszabályok megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint ez utóbbiak és a Bizottság együttműködéséről”.

2. Az 1. cikk helyébe a következővel szöveg lép:

„1. cikk

Az irányelv meghatározza annak módját, hogy a tagállamoknak az állat-egészségügyi jogszabályalkotás nyomon követéséért felelős illetékes hatóságai hogyan működnek együtt más tagállamok ilyen hatóságaival és a Bizottság illetékes szolgálataival az ilyen jogszabályok betartásának biztosítása érdekében.”

3. A 2. cikk (1) bekezdéséből a második francia bekezdést el kell hagyni.

4. Az 4. cikk (1) bekezdésének első francia bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„— közli a megkereső hatósággal a birtokában lévő vagy a (2) bekezdésben leírtak szerint általa beszerezhető valamennyi olyan információt, igazolást, iratot vagy azok hiteles másolatát, amelyek lehetővé teszik számára, hogy ellenőrizhesse az állat-egészségügyi ügyekben hozott jogszabályokban megállapított rendelkezések betartását.”.

5. Az 5. cikk (1) bekezdése helyébe a következővel szöveg lép:

„1. A megkereső hatóság kérelmére a megkeresett hatóság a saját országában hatályos szabályok betartása mellett értesíti vagy értesítetteti a megkereső hatóságot az illetékes hatóságoktól származó, az állat-egészségügyi jogszabályok alkalmazását érintő közigazgatási aktusokról vagy határozatokról.”

6. A 7. cikk helyébe a következővel szöveg lép:

„7. cikk

A megkeresett hatóság a megkereső hatóság kérelmére átadja valamennyi birtokában lévő vagy az általa a 4. cikk (2) bekezdésével összhangban beszerzett információt, különösen a megkereső hatóság által feltárt és az állat-egészségügyi jogszabályokkal általa ellentétesnek vélt műveletekre vonatkozó jelentéseket és más iratokat, illetve az ilyen jelentések és iratok hiteles másolatait vagy kivonatait.”

7. A 8. cikk (2) bekezdése helyébe a következővel szöveg lép:

„(2) A tagállamok illetékes hatóságai, amennyiben az állat-egészségügyi ügyekben hozott jogszabályok betartásával kapcsolatban ezt hasznosnak ítélik:

a) lehetőség szerint a 6. cikkben említett felügyeletet tartanak, vagy ilyen felügyelet fenntartásáról intézkednek;

b) más tagállamok illetékes hatóságaival a lehető leghamarabb közlik valamennyi rendelkezésükre álló információt, különösen az állat-egészségügyi jogszabályokkal ellentétes vagy a megkereső hatóság által ellentétesnek vélt műveletekre, különösen pedig az ilyen műveletek eszközeire és módszereire vonatkozó jelentéseket és más iratokat, illetve az ilyen jelentések és iratok hiteles másolatait vagy kivonatait.”

8. A 9. cikk helyébe a következővel szöveg lép:

„9. cikk

(1) A tagállamok illetékes hatóságai, amint rendelkezésükre áll, közlik a Bizottsággal:

a) az általuk hasznosnak vélt valamennyi, az alábbiakra vonatkozó információt:

— a vélhetően az állat-egészségügyi jogszabályokkal ellentétes ügyletek tárgyát képező áruk,

— az ilyen jogszabályok megsértéséhez alkalmazott vagy vélhetően alkalmazott módszerek vagy eljárások;

b) az említett jogszabályok alkalmazása során feltárt vagy javasolt, ezek hiányosságaira és joghézagaira vonatkozó információkat.

(2) Amint rendelkezésére állnak, a Bizottság közli valamennyi tagállam illetékes hatóságával mindazon információt, amely lehetővé teszi az állat-egészségügyi jogszabályok betartásának kikényszerítését.”

9. A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben a tagállam illetékes hatóságai olyan műveletekről szereznek tudomást, amelyek az állat-egészségügyi szabályokkal ellentétesek, vagy annak látszanak, és uniós szinten különös jelentőséggel bírnak, így különösen:”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A magánszemélyekre vagy jogi személyekre vonatkozó információk az (1) bekezdés rendelkezései alapján kizárólag olyan mértékben adhatók át, amely feltétlenül szükséges ahhoz, hogy az állat-egészségügyi jogszabályokkal ellentétes műveletekre fel lehessen hívni a figyelmet.”

10. A 11. cikk bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság és a tagállamok az Állategészségügyi Állandó Bizottság keretében:”.

11. Az 15. cikk (2) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdés nem képezi akadályát az ezen irányelv értelmében megszerzett információk felhasználásának olyan peres ügyekben vagy bírósági eljárásokban, amelyeket az állat-egészségügyi jogszabályok be nem tartása miatt, vagy az uniós pénzeszközökkel kapcsolatban elkövetett szabálytalanságok megelőzésére és feltárására indítottak meg.”

#### 67. cikk

### A 90/425/EGK irányelv módosításai

A 90/425/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. A cím helyébe a következő szöveg lép:

„A Tanács 90/425/EGK irányelve (1990. június 26.) az egyes élőállatok és állati termékek Unión belüli kereskedelmében a belső piac megvalósításának céljával alkalmazandó állat-egészségügyi ellenőrzésekről”.

2. A 1. cikk második bekezdését el kell hagyni.

3. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) a 2. pontot el kell hagyni;

b) a 6. pont helyébe a következő szöveg lép:

„(6) »illetékes hatóság«: a tagállamok minden olyan központi hatósága, amely jogosult állat-egészségügyi ellenőrzések elvégzésére, illetve bármely olyan hatóság, amelyekre e jogosultságokat átruházták;”.

4. A 3. cikk (1) bekezdésében a d) pont második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A származási gazdaságért, központért vagy szervezetért felelős állatorvos által kiállított bizonyítványoknak és okmányoknak el kell kísérniük az állatokat és a termékeket a célállomásukig.”

5. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az 1. cikkben foglalt állatállomány és termékek tulajdonosai a termelés és forgalmazás minden szakaszában eleget tesznek azon nemzeti vagy uniós egészségügyi előírásoknak, amelyekre ezen irányelv hivatkozik;”.

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A küldő országok meghozzák a szükséges intézkedéseket azon természetes vagy jogi személyek megbüntetésére, akik megszegik az Unió állat-egészségügyi jogszabályait, különös tekintettel azon esetekre, amikor a bizonyítványok, okmányok vagy azonosító jelek valótlan adatokat tartalmaznak az állatok minősítésére, származási helyére vagy a termékek tényleges jellemzőire vonatkozóan.”

6. A 19. cikket el kell hagyni.

7. Az A. melléklet II. fejezetét el kell hagyni.

## 68. cikk

**Átültetés**

A tagállamok legkésőbb 2018. november 1-ig hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 66. és 67. cikknek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre a rendeletre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A rendelkezésekben utalni kell arra is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az e rendelettel hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás és a megfogalmazás módját a tagállamok határozzák meg.

## 69. cikk

**Hatálybalépés és alkalmazás**

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2018. november 1-től kell alkalmazni.

A 65. cikket 2016. július 19-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2016. június 8-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

A.G. KOENDERS



## I. MELLÉKLET

**A II. FEJEZETBEN EMLÍTETT TENYÉSZTŐSZERVEZETEK ÉS HIBRIDTENYÉSZTŐ SZERVEZETEK ELISMERÉSE ÉS TENYÉSZTÉSI PROGRAMOK JÓVÁHAGYÁSA**

## 1. RÉSZ

**A 4. cikk (3) bekezdésének b) pontjában meghatározott tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek elismerésére vonatkozó követelmények**

- A. A tenyésztő egyesületeknek, tenyésztőszervezeteknek, zárt tenyésztési rendszerben működő magánvállalkozásoknak és közjogi szervezeteknek:
1. jogi személyiséggel kell rendelkezniük annak a tagállamnak a jogszabályai szerint, ahol az elismerés iránti kérelmet benyújtották;
  2. elégséges szakképzett személyzettel, megfelelő eszközökkel és berendezésekkel kell rendelkezniük tenyésztési programjuk hatékony végrehajtásához, amelynek jóváhagyását a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint kérelmezni szándékoznak;
  3. képesnek kell lenniük az e tenyésztési programjukban szereplő tenyészállatok származásának nyilvántartásához szükséges ellenőrzések elvégzésére;
  4. minden egyes tenyésztési program tekintetében tenyészállatok elegendően nagy állományával kell rendelkezniük az e tenyésztési programok által lefedendő földrajzi területeken;
  5. képeseknek kell lenniük a tenyészállatokra vonatkozó, a tenyésztési programok végrehajtásához szükséges adatok előállítására vagy azokat már korábban elő kellett állítaniuk, és képesnek kell lenniük ezen összegyűjtött adatok felhasználására.
- B. Az A. pontban említett követelmények mellett:
1. a tenyésztő egyesületeknek, tenyésztőszervezeteknek és közjogi szervezeteknek:
    - a) minden egyes tenyésztési programjukban elegendő számú tenyésztővel kell rendelkezniük;
    - b) eljárási szabályzatot kell elfogadniuk:
      - i. a tenyésztési programjaikban részt vevő tenyésztőkkel fennálló viták rendezésének szabályozására;
      - ii. a tenyésztési programjaikban részt vevő tenyésztők egyenlő bánásmódban történő részesítésének biztosítására;
      - iii. a tenyésztési programjaikban részt vevő tenyésztők és a tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet jogainak és kötelezettségeinek meghatározására;
      - iv. a tenyésztő tagok jogainak és kötelezettségeinek meghatározására, amennyiben a tenyésztők tagságáról rendelkeznek;
  2. Az 1. pont b) alpontjában említett eljárási szabályzat nem akadályozhatja meg a tenyésztési programokban részt vevő tenyésztőket abban, hogy:
    - a) tenyészállataik megválasztásáról és tenyésztéséről szabadon dönthessenek;
    - b) az e tenyészállatoktól származó utódokat az e rendelet IV. fejezetében meghatározott szabályokkal összhangban a törzskönyvbe vagy a tenyésztési nyilvántartásba bejegyezzék;
    - c) tenyészállataik tulajdonukat képezzék.

## 2. RÉSZ

**A tenyésztőszervezetek és hibridtenyésztő szervezetek által végrehajtott, a 8. cikk (3) bekezdésében és adott esetben a 12. cikkben említett tenyésztési programok jóváhagyására vonatkozó követelmények**

1. A 8. cikk (3) bekezdésében és adott esetben a 12. cikkben említett tenyésztési programnak az alábbiakat kell tartalmaznia:
  - a) a program céljával kapcsolatos információk, amely cél a fajta megőrzése, a fajta vagy keresztezés javítása, egy új fajta vagy keresztezés kitenyésztése vagy egy fajta rekonstruálására vonatkoznak, illetve ezen célok bármely kombinációja kell, hogy legyen;
  - b) fajtatiszta tenyészállatok esetében a tenyésztési programban szereplő fajta,– hibrid tenyészsertések esetében pedig a fajta, vonal vagy keresztezés neve a más törzskönyvekben vagy tenyésztési nyilvántartásokban bejegyzett vagy nyilvántartott, más fajtájú, vonalú vagy keresztezésű hasonló tenyészállatokkal való összetévesztés megelőzése érdekében;
  - c) fajtatiszta tenyészállatok esetében a tenyésztési programban szereplő fajta részletes tulajdonságai, beleértve az alapvető jellemzők megjelölését,
  - d) hibrid tenyészsertések esetében a tenyésztési programban szereplő fajta, vonal vagy keresztezés részletes tulajdonságai;
  - e) az azon földrajzi területre vonatkozó információkat, ahol a tenyésztési programot végrehajtják vagy végre kívánják hajtani;
  - f) a tenyészállatok azonosítására szolgáló azon rendszerrel kapcsolatos információk, amely biztosítja, hogy a fajtatiszta tenyészállatokat csak akkor jegyezzék be egy törzskönyvbe vagy vegyék tenyésztési nyilvántartásba, ha azokat egyenként és az érintett állatfajták azonosítására és regisztrációjára vonatkozó uniós állat-egészségügyi jognak megfelelően szerint azonosították;
  - g) a törzskönyvekbe bejegyzett vagy nyilvántartásba vett és bejegyzésre jogosult fajtatiszta tenyészállatok vagy tenyésztési nyilvántartásba vett hibrid tenyészsertések származásának nyilvántartására szolgáló rendszerre vonatkozó információk;
  - h) a tenyésztési program szelekciós és tenyésztési célkitűzéseit, ideértve a fajtatiszta tenyészállatok szelekció ára vonatkozó főbb célok és adott esetben részletes értékelési kritériumok megnevezését;
  - i) új fajta létrehozása vagy egy fajta 19. cikk szerinti rekonstrukciója esetén az adott új fajta létrehozását vagy az adott fajta rekonstrukcióját igazoló részletes körülmények;
  - j) amennyiben a tenyésztési program teljesítményvizsgálatot és tenyészértékbecslést ír elő, úgy:
    - i. a teljesítményvizsgálat eredményeinek létrehozására, nyilvántartására, közlésére és felhasználására használt rendszerrel kapcsolatos információk;
    - ii. a tenyészállatok tenyészértékbecslésére valamint adott esetben genomikus értékelésére használt rendszerrel kapcsolatos információk;
  - k) melléktörzskönyvi részek létrehozása vagy a főtörzskönyvi rész osztályokra bontása esetén a törzskönyv felosztásának szabályai és az állatok e részekben történő nyilvántartására vagy ezen osztályokba sorolására alkalmazott kritériumok vagy eljárások;
  - l) amennyiben a tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet a tenyésztési programjának irányításával kapcsolatos konkrét technikai tevékenységeket a 8. cikk (4) bekezdése szerinti harmadik felekhez szervezi ki, az e tevékenységekkel kapcsolatos információk, valamint a kijelölt harmadik felek neve és elérhetőségei;
  - m) amennyiben a tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet a 31. cikk (1) bekezdésében meghatározott eltéréssel kíván élni, a származási igazolást kiállító spermagyűjtő vagy -tároló központra, embriógyűjtő vagy -előállító munkacsoportra vonatkozó információk és e származási igazolások kiállításának módjára vonatkozó információk;
  - n) amennyiben a hibridtenyésztő szervezet úgy határoz, hogy a teljesítményvizsgálat vagy tenyészértékbecslés eredményeire, a genetikai hibákra és genetikai sajátosságokra vonatkozó információkat feltünteti a hibrid tenyészsertései és azok szaporítóanyagai számára a 30. cikk (8) bekezdése szerint kiállított származási igazolásokon, az e határozatra vonatkozó információk.

2. A tenyésztési programnak tenyészállatok elegendően nagy állományát és elégséges számú tenyésztőt kell magában foglalnia azon a földrajzi területen, ahol végrehajtják vagy végre kívánják hajtani.

### 3. RÉSZ

#### **Lófélék fajtatiszta tenyészállatai törzskönyvét létrehozó vagy vezető tenyésztőszervezetekre vonatkozó további követelmények**

1. A 2. rész 1. pontjának f) alpontjában meghatározott azonosítási követelmények mellett a lófélék fajtatiszta tenyészállatait csak akkor lehet méneskönyvbe bejegyezni, ha azokat fedeztetési igazolással azonosították, valamint, ha a tenyésztési program előírja, szopós csikóként azonosították.

Az első albekezdéstől eltérően a tagállam – vagy ha úgy dönt, illetékes hatósága – engedélyezheti valamely tenyésztőszervezet számára, hogy lófélék fajtatiszta tenyészállatait bejegyezze az adott tenyésztőszervezet által vezetett méneskönyvbe, amennyiben ezen állatokat bármely más megfelelő, legalább a fedeztetési igazolással azonos fokú bizonyosságot nyújtó módszerrel – például DNS-vizsgálaton alapuló szülőellenőrzéssel vagy vércsoportvizsgálattal – azonosították, feltéve, hogy az engedély összhangban áll az adott fajta eredő méneskönyvét vezető tenyésztőszervezet elveivel.

2. A 2. részben meghatározott követelmények mellett a 8. cikk (3) bekezdésével és adott esetben a 12. cikkel összhangban jóváhagyott, lófélék valamely fajtájának fajtatiszta tenyészállataira kiterjedő tenyésztési programoknak az alábbiakat kell tartalmazniuk:

- a) adott esetben a valamely másik fajtához vagy e másik fajtán belüli konkrét csődör vonalhoz vagy kancacsaládhoz tartozó fajtatiszta tenyészállatoknak a méneskönyv főtörzskönyvi részébe való bejegyzésének feltételei;
- b) amennyiben a tenyésztési program tiltja vagy korlátozza egy vagy több szaporítási technika használatát vagy a fajtatiszta tenyészállatok egy vagy több, a 21. cikk (2) bekezdése szerinti szaporítási technikához való felhasználását, az e tilalomra vagy korlátozásra vonatkozó információk;
- c) a fedeztetési igazolások kiállítására vagy az (1) bekezdésben foglalt más megfelelő módszerek használatára, valamint amennyiben a tenyésztési program előírja, a szopós csikóként történő azonosításra vonatkozó szabályok.

3. A lófélék fajtatiszta tenyészállataira az 1. és 2. részben meghatározottak mellett az alábbi egyedi követelmények vonatkoznak:

- a) Amennyiben egy tenyésztőszervezet bejelenti az illetékes hatóságnak, hogy az általa létrehozott méneskönyv a tenyésztési programjában szereplő fajta eredő méneskönyve, az adott tenyésztőszervezetnek:
  - i. múltbeli nyilvántartással kell rendelkeznie az adott méneskönyv létrehozásáról, és az adott tenyésztési program elveit nyilvánosan közzé kellett tennie;
  - ii. bizonyítania kell, hogy a 4. cikk (1) bekezdésében említett kérelem idején egyetlen más ismert, ugyanabban a tagállamban, másik tagállamban vagy harmadik országban elismert tenyésztőszervezet vagy harmadik országbeli tenyésztőszervezet sem létezik, amely ugyanazon fajta vonatkozásában méneskönyvet hozott létre, és amely az i. pontban említett elvek alapján az adott fajtára vonatkozó tenyésztési programot hajt végre;
  - iii. szorosan együtt kell működnie a b) pontban említett tenyésztőszervezetekkel, különösen átlátható módon és időben tájékoztatnia kell az említett tenyésztőszervezeteket az i) pontban említett elvekben bekövetkező bármely változásról;
  - iv. szükség esetén tevékenységei tekintetében megkülönböztetésmentességi szabályokkal kell rendelkeznie az azonos fajtára vonatkozóan az olyan harmadik országbeli tenyésztőszervezetek által létrehozott méneskönyvek tekintetében, amelyek nem szerepelnek a 34. cikkben előírt névjegyzékben.
- b) Amennyiben egy tenyésztőszervezet bejelenti az illetékes hatóságnak, hogy az általa létrehozott méneskönyv a tenyésztési programjában szereplő fajta kapcsolódó méneskönyve, az adott tenyésztőszervezetnek:
  - i. a tenyésztési programjában szerepeltetnie kell az a) alpontban említett, ugyanannak a fajtának az eredő méneskönyvét vezető tenyésztőszervezet által meghatározott elveket;

- ii. közzé kell tennie az i. pontban említett elvek alkalmazására vonatkozó információkat és azok forrását;
  - iii. mechanizmusokkal kell rendelkeznie annak biztosítása érdekében, hogy elvégezze a 8. cikk (3) bekezdésében és adott esetben a 12. cikkben említett tenyésztési programjában meghatározott szabályok kiigazítását az e cikk a) pontjában említett, a fajta eredő méneskönyvét vezető tenyésztőszervezet által meghatározott elvek módosításainak megfelelően.
4. Az alábbi eltérések alkalmazandók a lófélék fajtatiszta tenyészállatait tenyésztőszervezetek elismerésére vonatkozó követelményekre:
- a) Az 1. rész B. pontja 1. alpontjának b) alpontjától eltérve, amennyiben egy, a VI. mellékletben felsorolt valamely területen lévő fajta tekintetében több tenyésztőszervezet létezik, amelyek az adott fajtára vonatkozó méneskönyvet vezetnek, és amennyiben 8. cikk (3) bekezdésének megfelelően jóváhagyott tenyésztési programjaik összessége lefedi a VI. mellékletben felsorolt területek egészét, a fenti tenyésztőszervezetek által létrehozott, a fenti rész B. pontja 1. alpontjának b) alpontjában említett eljárási szabályok:
    - i. rendelkezhetnek arról, hogy az adott fajta esetében a lófélék fajtatiszta tenyészállatainak a VI. mellékletben felsorolt valamely meghatározott területen kell születniük ahhoz, hogy az adott fajta méneskönyvébe a születés bejelentése céljából bejegyzésre kerüljenek;
    - ii. biztosítaniuk kell, hogy az i. alpontban meghatározott korlátozás ne kerüljön alkalmazásra az adott fajta méneskönyvébe történő bejegyzésére, ha az szaporítási célokból történik.
  - b) Az e rész 3. pontjának a) alpontjától eltérve, amennyiben a tenyésztési program elveit kizárólag egy globális szinten működő nemzetközi szervezet határozza meg, és nincs olyan tenyésztőszervezet egy tagállamban vagy harmadik országbeli tenyésztőszervezet egy harmadik országban, amely az adott fajta eredő méneskönyvét vezeti, a tagállam illetékes hatósága elismerheti az adott fajta kapcsolódó méneskönyvét vezető tenyésztőszervezeteket, amennyiben azok meghatározzák a 2. rész 1. pontjának h) alpontjában említett, az adott nemzetközi szervezet által elfogadott elvekkel összhangban álló célokat és kritériumokat, és amennyiben ezeket az elveket:
    - i. az adott tenyésztőszervezet a 4. cikk (3) bekezdésében említett illetékes hatóságnak ellenőrzési célokra rendelkezésre bocsátja;
    - ii. az adott tenyésztőszervezet tenyésztési programjába beépíti.
  - c) Az e rész 3. pontjának b) alpontjától eltérve, a kapcsolódó méneskönyvet vezető tenyésztőszervezet létrehozhat további, értékmérők szerinti osztályokat, amennyiben az adott fajta eredő méneskönyve vagy más kapcsolódó méneskönyvei főtörzskönyvi részének osztályaiba bejegyzett lófélék fajtatiszta tenyészállatai bejegyezhetők az adott kapcsolódó méneskönyv főtörzskönyvi részének megfelelő osztályaiba.
-

## II. MELLÉKLET

TÖRZSKÖNYVEKBE TÖRTÉNŐ BEJEGYZÉS ÉS TENYÉSZTÉSI NYILVÁNTARTÁSOKBA VÉTEL A  
IV. FEJEZETNEK MEGFELELŐEN

## 1. RÉSZ

**Fajtatiszta tenyészállatok bejegyzése a törzskönyvbe és állatok bejegyzése a melléktörzskönyvi  
részekbe**

## I. FEJEZET

***Fajtatiszta tenyészállatok bejegyzése a főtörzskönyvi részbe***

1. A 18. cikk (1) bekezdésében említett követelmények az alábbiak:
  - a) az állatnak teljesítenie kell az alábbi származási kritériumokat:
    - i. szarvasmarhafélék, sertésfélék, juhfélék és kecskefélék esetében az állatnak az ugyanazon fajta törzskönyvének főtörzskönyvi részébe bejegyzett szülőktől és nagyszülőktől kell származnia;
    - ii. lófélék esetében az állatnak az ugyanazon fajta méneskönyvének főtörzskönyvi részébe bejegyzett szülőktől kell származnia;
  - b) az állat származását a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési programban meghatározott szabályok szerint kell megállapítani;
  - c) az állatot azonosítani kell az érintett fajtahoz tartozó állatok azonosítására és nyilvántartására vonatkozó uniós állat-egészségügyi jognak megfelelően és a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerinti jóváhagyott tenyésztési programban meghatározott szabályok szerint;
  - d) az állat Unión belüli értékesítése vagy Unióba való beléptetése esetén, amennyiben az állatot be kívánják jegyezni a törzskönyvbe, vagy bejegyzés céljából nyilvántartásba kívánják venni az állatot abban, a 30. cikknek megfelelően kiállított származási igazolásnak kell kísérsnie.
  - e) amennyiben az állatot az Unión belül értékesített vagy az Unióba beléptetett szaporítóanyagból hozták létre, és be kívánják jegyezni valamely törzskönyvbe, vagy bejegyzés céljából nyilvántartásba kívánják venni abban, a szaporítóanyagot a 30. cikknek megfelelően kiállított származási igazolásnak kell kísérsnie.
2. E fejezet 1. pontja a) alpontjának ii. alpontjától eltérve, a lófélék fajtatiszta tenyészállatainak tenyésztési programját végrehajtó tenyésztőszervezet azt a fajtatiszta tenyészlovat jegyezheti be a méneskönyve főtörzskönyvi részébe:
  - a) amelyet keresztezés esetén egy eltérő fajta méneskönyvének főtörzskönyvi részébe jegyeztek be, amennyiben az adott másik fajta és az adott fajtatiszta tenyészállat bejegyzési kritériumai említésre kerültek a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési programban; vagy
  - b) amely vonalenyésztés esetén egy eltérő fajta meghatározott csődör vonalához vagy kancacsaládjához tartozik, feltéve, amennyiben e vonalak és családok és az adott fajtatiszta állat bejegyzési kritériumai említésre kerültek a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési programban.
3. Az e fejezet 1. pontjának c) alpontjában meghatározott szabályok mellett azon tenyésztőszervezetnek, amely méneskönyvébe olyan fajtatiszta tenyészlovat jegyez be, amelyet egy másik, a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési programot végrehajtó tenyésztőszervezet által létrehozott méneskönyvbe már bejegyeztek, az adott fajtatiszta tenyészállatot az adott állat azonosításának egyediségét és folytonosságát biztosító, az (EU) 2016/429 rendelet alapján hozzárendelt azonosító számon és – amennyiben a két érintett tenyésztőszervezet nem állapodott meg eltérésről – ugyanazon névvel kell bejegyeznie, az érintett fajtára vonatkozó nemzetközi megállapodások szerinti utalással a születési ország kódjára.

## II. FEJEZET

**Állatok bejegyzése a melléktörzskönyvi részekbe**

1. A 20. cikk (1) bekezdésében említett feltételek az alábbiak:
  - a) az állatot azonosítani kell az érintett fajtához tartozó állatok azonosítására és nyilvántartására vonatkozó uniós állat-egészségügyi jogszabályok és a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési programban meghatározott szabályok szerint;
  - b) az állatnak a tenyésztőszervezet megítélése szerint meg kell felelnie a fajtára vonatkozó, az I. melléklet 2. része 1. pontjának c) alpontjában említett jellemzőknek;
  - c) az állatnak adott esetben meg kell felelnie a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési programban meghatározott minimális teljesítőképességi követelményeknek azon tulajdonságok tekintetében, amelyekre vonatkozóan a főtörzskönyvi részbe bejegyzett fajtatiszta tenyészállatokat a III. mellékletnek megfelelően vizsgálják.
2. A tenyésztőszervezet alkalmazhat eltérő előírásokat az e fejezet 1. pontjának b) alpontjában említett fajtajellemzőknek való megfelelés vagy az e fejezet 1. pontjának c) alpontjában említett teljesítőképességi követelmények tekintetében attól függően, hogy az állat:
  - a) a fajtához tartozik-e, habár nem ismert az eredete; vagy
  - b) a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési programban említett keresztezési program révén jött létre.

## III. FEJEZET

**A melléktörzskönyvi részben nyilvántartott állatok ivadéainak felvétele a főtörzskönyvi részbe**

1. A 20. cikk (2) bekezdésében említett feltételek az alábbiak:
  - a) szarvasmarhafélék, sertésfélék, juhfélék és kecskefélék esetében a nőivarú állatnak
    - i. olyan anyától és anyai nagyanyától kell származnia, amelyet bejegyeztek ugyanazon fajta törzskönyvének melléktörzskönyvi részébe a 20. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerint;
    - ii. olyan apától és két nagyapától kell származnia, amelyet bejegyeztek ugyanazon fajta törzskönyvének főtörzskönyvi részébe.

Az első albekezdés bevezető szövegében említett nőivarú állattól származó utódok első generációja és az ugyanazon fajta törzskönyvének főtörzskönyvi részébe bejegyzett fajtatiszta tenyészállat hasonlóképpen fajtatiszta tenyészállatnak tekintendő és bejegyzendő, vagy nyilvántartásba veendő és jogosult az adott törzskönyv főtörzskönyvi részébe történő bejegyzésre.

  - b) a lófélék esetében az állatnak meg kell felelnie a melléktörzskönyvi részben nyilvántartott állatoktól származó hímivarú és nőivarú állatok főtörzskönyvi részbe történő bejegyzésére vonatkozóan a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési programban meghatározott feltételeknek.
2. E fejezet 1. pontjától és az I. fejezet 1. pontja a) alpontjának i. alpontjától eltérve valamely tagállam, illetve – ha a tagállam úgy dönt – annak a 4. cikk (3) bekezdésben említett illetékes hatósága engedélyezheti a szarvasmarhafélék, sertésfélék, juhfélék és kecskefélék veszélyeztetett fajtái, illetve extenzív juhajtású fajtatiszta tenyészállataival foglalkozó tenyésztési programokat végrehajtó tenyésztőszervezetek számára, hogy az adott fajta törzskönyvének főtörzskönyvi részébe vagy melléktörzskönyvi részébe bejegyzett vagy nyilvántartásba vett szülőktől és nagyszülőktől származó állatot jegyezzenek be törzskönyveik főtörzskönyvi részébe.

A tenyésztőszervezet számára ezen eltérés alkalmazását engedélyező tagállam, illetve – ha a tagállam úgy dönt – annak illetékes hatósága biztosítja a következőket:

- a) az adott tenyésztőszervezet – különösen az adott fajta tekintetében tenyésztési célra rendelkezésre álló fajtatiszta hímivarú tenyészállatok hiányának igazolásával – indokolta az eltérés alkalmazásának szükségességét;

- b) az adott tenyésztőszervezet törzskönyvében létrehozott egy vagy több melléktörzskönyvi részt;
- c) a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési program meghatározza azokat a szabályokat, amelyek alapján a tenyésztőszervezet bejegyzí vagy nyilvántartásba veszi az állatokat az adott törzskönyv főtörzskönyvi vagy melléktörzskönyvi részébe.

Az ezen eltéréssel élő tagállamok a 7. cikkben említett névjegyzékben nyilvánosan elérhetővé teszik azokat a fajtákat, amelyek esetében engedélyezték ezt az eltérést.

## 2. RÉSZ

### **Hibrid tenyészsertések tenyésztési nyilvántartásokba vétele**

A 23. cikk (1) bekezdésében említett követelmények az alábbiak:

- a) a hibrid tenyészsertésnek törzskönyvbe bejegyzett vagy tenyésztési nyilvántartásban nyilvántartott szülők és nagyszülők leszármazottjának kell lennie;
- b) a hibrid tenyészsertést születés után azonosítani kell a sertésfélékhez tartozó állatok azonosítására és nyilvántartására vonatkozó uniós állat-egészségügyi jognak és a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési programban meghatározott szabályoknak megfelelően;
- c) a hibrid tenyészsertés származását a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési programban meghatározott szabályok szerint kell megállapítani;
- d) a hibrid tenyészsertést, ahol ez szükséges, a 30. cikknek megfelelően kiállított származási igazolás kíséri.

---

## III. MELLÉKLET

## TELJESÍTMÉNYVIZSGÁLAT ÉS TENYÉSZÉRTÉKBECSLÉS A 25. CIKK SZERINT

## 1. RÉSZ

**Általános előírások**

Amennyiben tenyésztőszervezetek vagy hibridtenyésztő szervezetek, illetve e tenyésztőszervezetek vagy hibridtenyésztő szervezetek által a 27. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban kijelölt harmadik felek teljesítményvizsgálatot vagy tenyészértékbecslést végeznek, a teljesítményvizsgálathoz vagy a tenyészértékbecsléshez olyan módszereket kell alkalmazniuk, amelyek az általánosan alkalmazott tenyésztéstechnikai elvek szerint tudományosan elfogadhatóak, és figyelembe veszik a következőket (amennyiben léteznek):

- a) a 29. cikk (1) bekezdésében meghatározott megfelelő európai uniós referenciaközpontok által meghatározott szabályokat és előírásokat; vagy
- b) ilyen szabályok és előírások hiányában az ICAR által elfogadott elveket.

## 2. RÉSZ

**A teljesítményvizsgálatra vonatkozó előírások**

1. A teljesítményvizsgálatot az 1. részben említett módszerekkel összhangban létrehozott alábbi teljesítményvizsgálati rendszerek alapján kell elvégezni:
  - a) magukon a tenyészállatokon, illetve a tenyészállatok ivadékain, testvérein vagy oldalági rokonain alapuló, vizsgálóállomáson elvégzett sajátteljesítmény-vizsgálat;
  - b) magukon a tenyészállatokon, illetve a tenyészállatok ivadékain, testvérein vagy oldalági rokonain alapuló, a gazdaságban elvégzett sajátteljesítmény-vizsgálat;
  - c) a gazdaságok, értékesítési pontok, vágóhidak vagy más tenyésztésben résztvevők által gyűjtött felmérési adatokon keresztül végzett teljesítményvizsgálat;
  - d) tenyészállatok egykorú csoportjainak teljesítményvizsgálata (azonos korú állatok csoportjának összehasonlítása);
  - e) az 1. részben említett módszerekkel összhangban végrehajtott bármilyen más teljesítményvizsgálati rendszer.

A teljesítményvizsgálati rendszereket oly módon kell kialakítani, hogy lehetővé tegye a tenyészállatok érvényes összehasonlítását. A vizsgálóállomásokon vagy a gazdaságokban vizsgálandó ivadékokat, testvéreket vagy oldalági rokonokat részrehajlás nélkül kell kiválasztani, és azok nem kezelhetők szelektíven. Gazdaságban végzett vizsgálat esetén a vizsgálatoknak úgy kell eloszlanuk a gazdaságok között, hogy az lehetővé tegye a vizsgált tenyészállatok érvényes összehasonlítását.

Az említett teljesítményvizsgálati rendszereket vizsgálóállomásokon végrehajtó tenyésztőszervezeteknek és hibridtenyésztő szervezeteknek az 1. részben említett módszereknek megfelelően vizsgálati jegyzőkönyvben meg kell határozniuk a tenyészállatok befogadásának feltételeit, a részt vevő állatok azonosítására szolgáló és kapcsolódó korábbi vizsgálati eredményeire vonatkozó információkat, a vizsgálat során rögzítendő tulajdonságokat, az alkalmazott vizsgálati módszereket és minden egyéb lényeges információt.

2. A tenyésztőszervezeteknek és a hibridtenyésztő szervezeteknek a 8. cikk (3) bekezdésével és adott esetben a 12. cikkel összhangban jóváhagyott tenyésztési programjaikban meg kell határozniuk a rögzítendő tulajdonságokat a tenyésztési programokban meghatározott szelekciós célkitűzésekkel összefüggésben.
3. Amennyiben a tejtermelési tulajdonságok rögzítendőek, rögzíteni kell a tejtermelésre, a tej összetételével kapcsolatos tulajdonságokra, valamint az 1. részben említett módszerekben meghatározott egyéb érintett tulajdonságokra vonatkozó adatokat. Más tejjel vagy tejminőséggel kapcsolatos tulajdonságok vonatkozásában további adatok is rögzíthetők.
4. Amennyiben a hústermelési tulajdonságok rögzítendőek, rögzíteni kell a hústermelési tulajdonságokra, valamint az 1. részben említett módszerekben meghatározott egyéb lényeges tulajdonságokra vonatkozó adatokat. Más hússal vagy húsminőséggel kapcsolatos tulajdonságok vonatkozásában további adatok is rögzíthetők.



5. Amennyiben e rész 3. és a 4. pontjában említettektől eltérő tulajdonságok rögzítendők, ezeket az 1. részben említett módszerekkel összhangban kell rögzíteni. Ezek többek között magukban foglalhatnak faj- és fajtaspecifikus tulajdonságokat, mint például a húsformát, a termékenységet, az ellés könnyűségét, az egészséggel összefüggő tulajdonságokat, az ivadékok életképességét, az élettartamot, a rostminőséget, a takarmányhatékonyt, a vérmérsékletet, a fenntarthatósági tulajdonságokat és a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési programban meghatározott szelekciós célkitűzésekkel összefüggő bármely más lényeges tulajdonságot.
6. A 3., 4. és 5. pontban említett tulajdonságokra vonatkozóan gyűjtött adatokat csak abban az esetben kell beépíteni a tenyésztéskbecslésbe, ha az adatokat a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési programban meghatározott nyilvántartási rendszer alapján állították elő.
7. A 3., 4. és 5. pontban említett rögzített tulajdonság mindegyike esetében a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési programban meg kell határozni az alkalmazott teljesítményvizsgálati rendszerekre, az alkalmazott vizsgálati jegyzőkönyvre és adott esetben a vizsgálati eredmények validálására alkalmazott módszerre vonatkozó információkat.
8. Amennyiben a 3., 4. és 5. pontban említett tulajdonságokra vonatkozóan tenyésztéskbecslésre kerül sor, e tulajdonságok rögzítésének biztosítania kell, hogy a vizsgálat végén e tulajdonságok tekintetében a tenyészték megbízhatóan megbecsülhető legyen.
9. Az e rész 1. pontjának c) alpontjában említett felmérési adatok csak abban az esetben rögzíthetők és építhetők be a tenyésztéskbecslésbe, ha ezeket az adatokat az 1. részben említett módszereknek megfelelően validálták.

### 3. RÉSZ

#### **A tenyésztéskbecslésre vonatkozó előírások**

1. A tenyészállatok tenyésztéskbecslése tartalmazza a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési programban meghatározott szelekciós célkitűzésekkel összefüggésben a 2. részben említett, lényeges termelési tulajdonságokat és nem termeléssel kapcsolatos tulajdonságokat.
2. A tenyésztéskbecslés kizárólag azokat a 2. részben említett tulajdonságokat tartalmazza, amelyek rögzítését a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési programban meghatározott módon hajtják végre.
3. A tenyészállatok tenyésztéskbecslésére az 1. részben említett módszereknek megfelelően kerül sor a következők alapján:
  - a) a tenyészállatokról a 2. részben említett teljesítményvizsgálat révén gyűjtött adatok;
  - b) a tenyészállatokról gyűjtött genomikus információk;
  - c) az 1. részben említett módszereknek megfelelő bármely más módszerrel előállított adatok; vagy
  - d) az a), b) és c) pontban említett információk és adatok kombinációja.
4. A tenyésztéskbecsléshez alkalmazott statisztikai módszereknek meg kell felelniük az 1. részben említett módszereknek. A statisztikai módszereknek biztosítaniuk kell a fő környezeti tényezők hatásaitól és az adatstruktúrától független tenyésztéskbecslést, és a teljesítményvizsgálati rendszertől függetlenül figyelembe kell venniük a tenyészállatra, ivadékaira, testvéreire, oldalági és más rokonaira vonatkozóan rendelkezésre álló valamennyi információt.
5. A becsült tenyésztéskbecslés megbízhatóságát az 1. részben említett módszereknek megfelelően kell kiszámítani. A tenyészállatok becsült tenyésztéskbecslésének nyilvánosságra hozatalakor fel kell tüntetni a nyilvánosságra hozott tenyésztéskbecslés megbízhatóságát és az értékelés dátumát.
6. A szarvasmarhafélék azon fajtatiszta hímvivarú tenyészállatainak, amelyek spermáját mesterséges termékenyítéshez használják, tenyésztéskbecslést kell végezni. Ezt a tenyésztéskbecslést az 1. részben említett módszerekben meghatározottaknak megfelelően, a tenyésztési programmal összefüggő fő termelési tulajdonságok vonatkozásában kell elvégezni, és az az 1. részben említett módszerekben meghatározott más lényeges termelési tulajdonságok és nem termeléssel kapcsolatos tulajdonságok tekintetében is elvégezhető. Amennyiben e tulajdonságok vonatkozásában azokon a fajtatiszta hímvivarú tenyészállatokon, amelyek spermáját a szarvasmarhafélék mesterséges termékenyítésnél kívánják felhasználni, tenyésztéskbecslést végeznek, az érintett tulajdonságokra vonatkozó tenyésztéskbecslést – a 21. cikk (1) bekezdésének g) pontjában említett állatokra (nem ivadékvizsgált bikák) vonatkozóak kivételével – nyilvánosságra kell hozni.

7. Azon fajtatiszta hímvivarú tenyészállatok esetében, amelyek spermáját a szarvasmarhafélék mesterséges termékenyítésnél kívánják felhasználni, a tenyészértékek minimális megbízhatóságának:
  - a) a tejhasznú fajtákhoz tartozó bikák esetében (a kettős céllal tartott fajtákat is beleértve) a fő tejtermelési tulajdonságok, illetve a több egyedi tulajdonságra vonatkozóan becsült tenyészértékeket összesítő fő összetett indexek tekintetében legalább 0,5-nek kell lennie;
  - b) a húshasznú fajtákhoz tartozó bikák esetében (a kettős céllal tartott fajtákat is beleértve) a fő hústermelési tulajdonságok, illetve a több egyedi tulajdonságra vonatkozóan becsült tenyészértékeket összesítő fő összetett indexek tekintetében legalább 0,3-nak kell lennie.
8. A 7. pontban említett, minimális megbízhatósági értékekre vonatkozó előírások nem alkalmazandók a szarvasmarhafélék alábbi fajtatiszta hímvivarú tenyészállataira:
  - a) amelyeket vizsgálat céljából használnak fel a valamely tenyésztőszervezet számára ilyen vizsgálatok elvégzése céljából szükséges mennyiségek keretein belül, a 27. cikk (1) bekezdésének g) pontjában említetteknek megfelelően (nem ivadékvizsgált bikák);
  - b) amelyek olyan tenyésztési programban vesznek részt, amely teljesítményvizsgálatot és tenyészértékbecslést ír elő, és amelynek célja a fajta vagy a fajtán belüli genetikai sokféleség megőrzése.
9. A szarvasmarhafélék genomikusan értékelt fajtatiszta hímvivarú tenyészállatait mesterséges termékenyítésre alkalmasnak kell tekinteni, ha genomikus értékelésüket
  - a) minden egyes genomikusan értékelt tulajdonság tekintetében az 1. részben említett módszerek szerint validálták;
  - b) ezen tulajdonságok mindegyike vonatkozásában rendszeres időközönként – valamint abban az esetben, ha jelentős változás történt a genomikus értékelésben, a tenyészértékbecslésben vagy a referencia állományban – újra validálták.
10. A tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet, illetve e tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet kérésére az e tenyésztőszervezet vagy hibridtenyésztő szervezet által a 27. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban kijelölt harmadik fél nyilvánosan elérhetővé teszi a tenyésztési programhoz kapcsolódó tenyészállatok genetikai hibáira és genetikai sajátosságaira vonatkozó információkat.

## IV. MELLÉKLET

## A 29. CIKKBEN EMLÍTETT EURÓPAI UNIÓS REFERENCIAKÖZPONTOK

## 1. A 29. cikk (4) bekezdésének a) pontjában említett előírások

A 29. cikk szerint kijelölt európai uniós referenciaközpontoknak:

## a) olyan megfelelően képzett személyzettel kell rendelkezniük, amely

## i. megfelelő képesítést szerzett

— a 29. cikk (1) bekezdése szerint kijelölt központok esetében a fajtatiszta tenyészállatok teljesítményvizsgálata és tenyészértékbecslése területén,

— a 29. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt központok esetében a veszélyeztetett fajták megőrzése területén;

## ii. felkészítették bizonyos témák, eredmények vagy közlemények bizalmas jellegének tiszteletben tartására;

## iii. nemzeti, uniós és nemzetközi szintű kutatási tevékenységekről a szükséges szintű tudással rendelkezik;

## b) rendelkezniük kell az alábbi feladatok ellátásához szükséges infrastruktúrával, berendezésekkel és termékekkel, vagy ezekhez hozzáféréssel kell rendelkezniük:

## i. a 29. cikk (1) bekezdése szerint kijelölt központok esetében a 2. pontban említett feladatok;

## ii. a 29. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt központok esetében a 3. pontban említett feladatok.

## 2. A 29. cikk (1) bekezdése szerint kijelölt európai uniós referenciaközpontok 29. cikk (4) bekezdése b) pontjának i. alpontjában említett feladatai

A 29. cikk (1) bekezdése szerint kijelölt európai uniós referenciaközpontok:

## a) együttműködnek a tenyésztőszervezetekkel és a 27. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban a tenyésztőszervezetek által kijelölt harmadik felekkel a fajtatiszta tenyészállatokra vonatkozó, a 25. cikkben említett teljesítményvizsgálat és tenyészértékbecslés módszerei egységes alkalmazásának elősegítésében;

## b) tájékoztatják a tenyésztőszervezeteket, a 27. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban e tenyésztőszervezetek által kijelölt harmadik feleket, illetve az illetékes hatóságokat a fajtatiszta tenyészállatok teljesítményvizsgálatának és tenyészértékbecslésének módszereiről;

## c) rendszeresen felülvizsgálják a tenyésztőszervezetek vagy a 27. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban e tenyésztőszervezetek által kijelölt harmadik felek által elvégzett teljesítményvizsgálat és tenyészértékbecslés eredményeit és az azok alapjául szolgáló adatokat;

## d) összehasonlítják a fajtatiszta tenyészállatok teljesítményvizsgálatának és tenyészértékbecslésének különböző módszereit;

## e) a Bizottság vagy egy tagállam kérésére:

## i. segítséget nyújtanak a fajtatiszta tenyészállatok teljesítményvizsgálata és tenyészértékbecslése különböző módszereinek harmonizációja terén;

## ii. különböző számítási módszereket ajánlanak a fajtatiszta tenyészállatok teljesítményvizsgálatához és tenyészértékbecsléséhez;

## iii. létrehozhatnak egy platformot a fajtatiszta tenyészállatok teljesítményvizsgálata és tenyészértékbecslése tagállamokban alkalmazott módszereinek különösen az alábbiak révén történő összehasonlítására:

— a fajtatiszta tenyészállatok tagállamokban végrehajtott teljesítményvizsgálata és tenyészértékbecslése ellenőrzési protokolljainak kialakítása a tenyésztési programok eredményei és hatékonysága összehasonlíthatóságának a javítása érdekében,

- a fajtatiszta tenyészállatok tagállamokban és harmadik országokban végrehajtott teljesítményvizsgálata és tenyészértékbecslése egyesített eredményei alapján az állatállomány nemzetközi értékelésének a végrehajtása,
  - a nemzetközi értékelések eredményeinek a terjesztése,
  - a konverziós képletek és a képletek alapjául szolgáló kapcsolódó információk közzététele;
- f) a fajtatiszta tenyészállatok tenyészértékbecslésére vonatkozó adatokat biztosítanak, és képzést nyújtanak a tenyészértékbecslések eredményeinek nemzetközi összehasonlításában részt vevő tenyésztőszervezetek, illetve a 27. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban e tenyésztőszervezetek által kijelölt harmadik felek támogatása érdekében;
- g) elősegítik a fajtatiszta tenyészállatok tenyészértékbecslésével kapcsolatban a tagállamokban felmerülő problémák megoldását;
- h) feladataik keretein belül együttműködnek a nemzetközileg elismert szervezetekkel;
- i) a Bizottság kérésére műszaki szakértelmet biztosítanak az Állattenyésztés-technikai Állandó Bizottságban.
3. A 29. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt európai uniós referenciaközpontok 29. cikk (4) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában említett feladatai

A 29. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt európai uniós referenciaközpontok:

- a) együttműködnek a tenyésztőszervezetekkel, az e tenyésztőszervezetek által a 27. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban kijelölt harmadik felekkel, az illetékes hatóságokkal, valamint a tagállamok más hatóságaival a veszélyeztetett fajták megőrzésének vagy az e fajtákon belül meglévő genetikai sokféleség megőrzésének előmozdítása érdekében;
- b) tájékoztatják a tenyésztőszervezeteket vagy az e tenyésztőszervezetek által a 27. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban kijelölt harmadik feleket, az illetékes hatóságokat, illetve az egyéb hatóságokat a veszélyeztetett fajták megőrzésére és az e fajtákon belüli genetikai sokféleség megőrzésére alkalmazott módszerekről;
- c) a Bizottság kérésére:
- i. módszereket fejlesztenek ki a veszélyeztetett fajták in situ és ex situ megőrzésére vagy az e fajtákon belüli genetikai sokféleség megőrzésére, illetve összehangolják ezeket a módszereket, vagy segítséget nyújtanak e fejlesztés vagy harmonizáció során;
  - ii. módszereket fejlesztenek ki a veszélyeztetett fajták helyzetének genetikai sokféleségük vagy gazdálkodásból való eltűnésük kockázata szempontjából való jellemzésére, illetve segítséget nyújtanak e fejlesztés során;
  - iii. ösztönzik a tagállamok közötti információcserét a veszélyeztetett fajták megőrzésével, illetve az e fajtákon belüli genetikai sokféleség megőrzésével kapcsolatban;
  - iv. képzést nyújtanak annak érdekében, hogy támogatást nyújtsanak a tenyésztőszervezetek vagy az e tenyésztőszervezetek által a 27. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban kijelölt harmadik felek, az illetékes hatóságok, illetve az egyéb hatóságok számára a veszélyeztetett fajták megőrzése és az e fajtákon belüli genetikai sokféleség megőrzése terén;
  - v. feladataik keretein belül együttműködnek az európai és a nemzetközileg elismert szervezetekkel;
  - vi. feladataik keretein belül műszaki szakértelmet biztosítanak az Állattenyésztés-technikai Állandó Bizottságban.

## V. MELLÉKLET

## A VII. FEJEZETBEN EMLÍTETT SZÁRMAZÁSI IGAZOLÁSOKBAN SZEREPELTETENDŐ INFORMÁCIÓK

## 1. RÉSZ

**Általános előírások**

A származási igazolás címe:

- a) megadja, hogy az állat fajtatiszta tenyészállat vagy hibrid tenyészsertés-e, illetve hogy a szaporítóanyagok fajtatiszta tenyészállatoktól vagy hibrid tenyészsertésektől származnak-e;
- b) a taxonómiai fajra utaló hivatkozást tartalmaz;
- c) megadja, hogy a szállítmányt kereskedelemre vagy az Unióba történő beléptetésre szánták-e;
- d) e rendeletre utaló hivatkozást tartalmaz.

## 2. RÉSZ

**Fajtatiszta tenyészállatokra és szaporítóanyagaikra vonatkozó származási igazolások**

## I. FEJEZET

**A 30. cikkben említett, fajtatiszta tenyészállatokra vonatkozó származási igazolások**

1. A 30. cikkben említett, fajtatiszta tenyészállatokra vonatkozó származási igazolások az alábbi információkat tartalmazzák:
  - a) a kibocsátó tenyésztőszervezet vagy fajtatiszta tenyészállat Unióba történő beléptetése esetén a kibocsátó harmadik országbeli tenyésztőszervezet neve és amennyiben rendelkezésre áll, a tenyésztőszervezet vagy harmadik országbeli tenyésztőszervezet honlapjára utaló hivatkozás;
  - b) a törzskönyv neve;
  - c) adott esetben a főtörzskönyvi rész azon osztálya, amelybe a fajtatiszta tenyészállatot bejegyezték;
  - d) a fajtatiszta tenyészállat fajtájának neve;
  - e) a fajtatiszta tenyészállat neme;
  - f) a fajtatiszta tenyészállat törzskönyvben szereplő törzsszáma (törzskönyvi szám);
  - g) a fajtatiszta tenyészállat azonosítási rendszere és a fajtatiszta tenyészállathoz az alábbiaknak megfelelően hozzárendelt egyedi azonosító szám:
    - i. az érintett állatfajták azonosítására és nyilvántartására vonatkozó uniós állat-egészségügyi jogi szabályok;
    - ii. az egyedi azonosító számot igénylő állatok azonosítására és nyilvántartására vonatkozó uniós állat-egészségügyi jog hiányában a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési program szabályai; vagy
    - iii. a fajtatiszta tenyészállat Unióba történő beléptetése esetén a harmadik ország jogszabályai;
  - h) amennyiben azt a 22. cikk (1) és (2) bekezdése előírja, a sperma, petesejtek és embriók gyűjtésére használt fajtatiszta tenyészállatok azonosítására használt módszer, valamint az azonosítás eredménye;
  - i) a fajtatiszta tenyészállat születési országa és ideje;
  - j) a tenyésztő neve, címe és – amennyiben rendelkezésre áll – elektronikus levélcíme (a fajtatiszta tenyészállat születési helye);

- k) a tulajdonos neve, címe és – amennyiben rendelkezésre áll – elektronikus levélcíme;
- l) a származás:

apa törzskönyvi szám és rész	hímivarú apai nagyszülő törzskönyvi szám és rész
	nőivarú apai nagyszülő törzskönyvi szám és rész
anya törzskönyvi szám és rész	hímivarú anyai nagyszülő törzskönyvi szám és rész
	nőivarú anyai nagyszülő törzskönyvi szám és rész

- m) amennyiben rendelkezésre áll, a teljesítményvizsgálatok eredménye és a tenyésztértékbécslés legutóbbi eredményei, ideértve az értékelés dátumát, valamint a tenyésztési programmal összefüggésben a fajtatiszta tenyészállatot magát érintő genetikai hibák és genetikai sajátosságok;
- n) vemhes nőivarú állatok esetében a termékenyítés vagy párzás ideje és a megtermékenyítő hímivarú állat meghatározása, amely külön dokumentumban is feltüntethető;
- o) a származási igazolás kibocsátásának ideje és helye, a kibocsátó tenyésztőszervezet – vagy a fajtatiszta tenyészállat Unióba történő beléptetése esetében a kibocsátó harmadik országbeli tenyésztőszervezet – által az igazolás aláírására felhatalmazott személy neve, tisztsége és aláírása; az említett személynek az adott tenyésztőszervezet vagy harmadik országbeli tenyésztőszervezet vagy a 30. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett illetékes hatóság képviselőjének kell lennie.
2. Származási igazolások sertésfélék fajtatiszta tenyészállatainak egy csoportja számára történő kiadása esetén az e fejezet 1. pontjában említett információkat egyetlen származási igazolás is tartalmazhatja, amennyiben az érintett fajtatiszta tenyészállatok azonos korúak és genetikai anyja és apja azonos.

## II. FEJEZET

### **A 30. cikkben említett, fajtatiszta tenyészállatok spermájára vonatkozó származási igazolások**

A 30. cikkben említett, fajtatiszta tenyészállatok spermájára vonatkozó származási igazolások az alábbi információkat tartalmazzák:

- a) a spermát adó fajtatiszta tenyészállatra vonatkozóan az e rész I. fejezetében említett valamennyi információ;
- b) a sperma azonosítását lehetővé tevő információk, az elküldendő adagok száma, a gyűjtésének helye és ideje, a spermagyűjtő vagy -tároló központ neve, címe és engedélyszáma és a címzett neve és címe;
- c) a teljesítményvizsgálatnak vagy tenyésztértékbécslésnek még alá nem vetett fajtatiszta tenyészállatok vizsgálatára szánt sperma esetében a 21. cikk (1) bekezdésének g) pontjában említett mennyiségeknek megfelelő spermaadagok száma, az e vizsgálat 25. cikk szerinti elvégzéséért felelős tenyésztőszervezet vagy a 27. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban e tenyésztőszervezet által kijelölt harmadik fél neve és címe;
- d) a származási igazolás kibocsátásának ideje és helye és a kibocsátó tenyésztőszervezet – vagy a sperma Unióba történő beléptetése esetében a kibocsátó harmadik országbeli tenyésztőszervezet – által az igazolás aláírására felhatalmazott személy neve, tisztsége és aláírása; az említett személynek az adott tenyésztőszervezet vagy harmadik országbeli tenyésztőszervezet, vagy a 31. cikk (1) bekezdésében vagy a 33. cikk (1) bekezdésében említett tenyésztésben résztvevő, illetve a 30. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett illetékes hatóság képviselőjének kell lennie.

## III. FEJEZET

**A 30. cikkben említett, fajtatiszta tenyészállatok petesejtjeire vonatkozó származási igazolások**

A 30. cikkben említett, fajtatiszta tenyészállatok petesejtjeire vonatkozó származási igazolások az alábbi információkat tartalmazzák:

- a) a petesejteket adó nőivarú állatra vonatkozóan az e rész I. fejezetében említett információk;
- b) a petesejtek azonosítását lehetővé tevő információk, a műszalmák száma, a gyűjtésük helye és ideje, az embrióelőállító vagy -gyűjtő munkacsoport neve, címe és engedélyszáma és a címzett neve és címe;
- c) ha több petesejt van egy műszalmában, az egyazon fajtatiszta tenyészállattól gyűjtött petesejtek számának egyértelmű megadása;
- d) a származási igazolás kibocsátásának ideje és helye és a kibocsátó tenyésztőszervezet – vagy a petesejtek Unióba történő beléptetése esetében a kibocsátó harmadik országbeli tenyésztőszervezet – által az igazolás aláírására felhatalmazott személy neve, tisztsége és aláírása; az említett személynek az adott tenyésztőszervezet vagy harmadik országbeli tenyésztőszervezet, vagy a 31. cikk (1) bekezdésében vagy a 33. cikk (1) bekezdésében említett tenyésztésben résztvevő, illetve a 30. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett illetékes hatóság képviselőjének kell lennie.

## IV. FEJEZET

**A 30. cikkben említett, fajtatiszta tenyészállatok embrióira vonatkozó származási igazolások**

A 30. cikkben említett, fajtatiszta tenyészállatok embrióira vonatkozó származási igazolások az alábbi információkat tartalmazzák:

- a) a donor nőivarú állatra és a megtermékenyítő hímivarú állatra vonatkozóan az e melléklet I. fejezetében említett valamennyi információ;
- b) az embrió azonosítását lehetővé tevő információk, a műszalmák száma, a gyűjtésük vagy előállításuk helye és ideje, az embriógyűjtő vagy -előállító munkacsoport neve, címe és engedélyszáma és a címzett neve és címe;
- c) ha több embrió van egy műszalmában, az egyazon állattól származó embriók számának egyértelmű megadása;
- d) a származási igazolás kibocsátásának ideje és helye és a kibocsátó tenyésztőszervezet – illetve embriók Unióba történő beléptetése esetén a kibocsátó harmadik országbeli tenyésztőszervezet – által az igazolás aláírására felhatalmazott személy neve, tisztsége és aláírása; az említett személynek az adott tenyésztőszervezet vagy harmadik országbeli tenyésztőszervezet, vagy a 31. cikk (1) bekezdésében vagy a 33. cikk (1) bekezdésében említett tenyésztésben résztvevő, illetve a 30. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett illetékes hatóság képviselőjének kell lennie.

## 3. RÉSZ

**A 30. cikkben említett, hibrid tenyészsertésekre és szaporítóanyagaikra vonatkozó származási igazolások**

## I. FEJEZET

**Hibrid tenyészsertésekre vonatkozó származási igazolások**

1. A 30. cikkben említett, hibrid tenyészsertésekre vonatkozó származási igazolások az alábbi információkat tartalmazzák:

- a) a kibocsátó tenyésztőszervezet vagy hibrid tenyészsertés Unióba történő beléptetése esetében a harmadik országbeli tenyésztőszervezet neve és amennyiben rendelkezésre áll, a hibridtenyésztő szervezet vagy harmadik országbeli tenyésztőszervezet honlapjára utaló hivatkozás;
- b) a tenyésztési nyilvántartás neve;
- c) a hibrid tenyészsertés fajtájának, vonalának vagy keresztezésének neve és az adott sertés szüleinek és nagyszüleinek neve;
- d) a hibrid tenyészsertés neme;

- e) a hibrid tenyészsértés tenyésztési nyilvántartásban szereplő nyilvántartási száma (törzskönyvi szám);
- f) a hibrid tenyészsértés azonosítási rendszere és a hibrid tenyészsértéshez az alábbiaknak megfelelően hozzárendelt egyedi azonosító szám:
- i. a sertésfélék azonosítására és nyilvántartására vonatkozó uniós állat-egészségügyi jogi szabályok;
  - ii. az egyedi azonosító számot igénylő állatok azonosítására és nyilvántartására vonatkozó uniós állat-egészségügyi jogszabályok hiányában a 8. cikk (3) bekezdése és adott esetben a 12. cikk szerint jóváhagyott tenyésztési program szabályai; vagy
  - iii. hibrid tenyészsértés Unióba történő beléptetése esetében a harmadik ország jogszabályai;
- g) amennyiben azt a 22. cikk (2) bekezdése előírja, a hibrid tenyészsértés azonosítására használt módszer, valamint az azonosítás eredménye;
- h) a hibrid tenyészsértés születési országa és ideje;
- i) a tenyésztő neve, címe és – amennyiben rendelkezésre áll – elektronikus levélcíme (a hibrid tenyészsértés születési helye);
- j) a tulajdonos neve és címe, valamint – amennyiben rendelkezésre áll – elektronikus levélcíme;
- k) a származás:

apa tenyésztési nyilvántartási szám fajta, vonal vagy keresztezés	hímváru apai nagyszülő tenyésztési nyilvántartási szám fajta, vonal vagy keresztezés
	nőiváru apai nagyszülő tenyésztési nyilvántartási szám fajta, vonal vagy keresztezés
anya tenyésztési nyilvántartási szám fajta, vonal vagy keresztezés	hímváru anyai nagyszülő tenyésztési nyilvántartási szám fajta, vonal vagy keresztezés
	nőiváru anyai nagyszülő tenyésztési nyilvántartási szám fajta, vonal vagy keresztezés

- l) amennyiben azt a tenyésztési program előírja, a teljesítményvizsgálat eredménye vagy a tenyésztérbécselés aktuális eredménye, illetve mindkettő, beleértve az értékelés dátumát, valamint a tenyésztési programmal összefüggésben a hibrid tenyészsértést magát, illetve, amennyire ismeretes, az ivadékait érintő genetikai hibák és genetikai sajátosságok;
- m) vemhes nőiváru állatok esetében a termékenyítés vagy párzás idejére vonatkozó információk és a megtermékenyítő hímváru állat meghatározása, amely külön dokumentumban is feltüntethető;
- n) a származási igazolás kibocsátásának ideje és helye és a kibocsátó hibridtenyésztő szervezet – illetve hibrid tenyészsértés Unióba történő beléptetése esetén a kibocsátó harmadik országbeli tenyésztőszervezet – által az igazolás aláírására felhatalmazott személy neve, tisztsége és aláírása; az említett személynek az adott hibridtenyésztő szervezet vagy harmadik országbeli tenyésztőszervezet vagy a 30. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett illetékes hatóság képviselőjének kell lennie.
2. Származási igazolások hibrid tenyészsértések egy csoportja számára történő kiadása esetén az e fejezet 1. pontjában említett információkat egyetlen származási igazolás is tartalmazhatja, amennyiben az érintett hibrid tenyészsértések azonos korúak és genetikai anyjuk és apjuk azonosak.



## II. FEJEZET

**A 30. cikkben említett, hibrid tenyésztések spermájára vonatkozó származási igazolások**

A 30. cikkben említett, hibrid tenyésztések spermájára vonatkozó származási igazolások az alábbi információkat tartalmazzák:

- a) a spermát adó hibrid tenyésztésre vonatkozóan az e rész I. fejezetében említett valamennyi információ;
- b) a sperma azonosítását lehetővé tevő információk, az adagok száma, a gyűjtésének az ideje, a spermagyűjtő vagy -tároló központ neve, címe és engedélyszáma és a címzett neve és címe;
- c) a teljesítményvizsgálatnak vagy tenyésztérbecslésnek még alá nem vetett hibrid tenyésztések teljesítményvizsgálatára vagy tenyésztérbecslésre szánt sperma esetében a 24. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett mennyiségeknek megfelelő spermaadagok száma, a hibridtenyésztő szervezet vagy a 27. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban e hibridtenyésztő szervezet által kijelölt harmadik fél neve és címe, amelynek a feladata e vizsgálat 25. cikkkel összhangban történő elvégzése;
- d) a származási igazolás kibocsátásának ideje és helye és a kibocsátó hibridtenyésztő szervezet – vagy a sperma Unióba történő beléptetése esetében a kibocsátó harmadik országbeli tenyésztőszervezet – által az igazolás aláírására felhatalmazott személy neve, tisztsége és aláírása; az említett személynek az adott hibridtenyésztő szervezet vagy harmadik országbeli tenyésztőszervezet vagy a 31. cikk (1) bekezdésében vagy a 33. cikk (1) bekezdésében említett tenyésztésben résztvevő, illetve a 30. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett illetékes hatóság képviselőjének kell lennie.

## III. FEJEZET

**A 30. cikkben említett, hibrid tenyésztések petesejtjeire vonatkozó származási igazolások**

A 30. cikkben említett, hibrid tenyésztések petesejtjeire vonatkozó származási igazolások az alábbi információkat tartalmazzák:

- a) a donor nőivarú állatra vonatkozóan az e rész I. fejezetében említett valamennyi információ;
- b) a petesejtek azonosítását lehetővé tevő információk, a műszalmák száma, a gyűjtésük ideje, az embriógyűjtő vagy -előállító munkacsoport neve, címe és engedélyszáma és a címzett neve és címe;
- c) ha több petesejt van egy műszalmában, az egyazon hibrid tenyésztéstől gyűjtött petesejtek számának egyértelmű megadása;
- d) a származási igazolás kibocsátásának ideje és helye és a kibocsátó hibridtenyésztő szervezet – vagy a petesejtek Unióba történő beléptetése esetében a kibocsátó harmadik országbeli tenyésztőszervezet – által az igazolás aláírására felhatalmazott személy neve, tisztsége és aláírása; az említett személynek az adott hibridtenyésztő szervezet vagy harmadik országbeli tenyésztőszervezet vagy a 31. cikk (1) bekezdésében vagy a 33. cikk (1) bekezdésében említett tenyésztésben résztvevő, illetve a 30. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett illetékes hatóság képviselőjének kell lennie.

## IV. FEJEZET

**A 30. cikkben említett, hibrid tenyésztések embrióira vonatkozó származási igazolások**

A 30. cikkben említett, hibrid tenyésztések embrióira vonatkozó származási igazolások az alábbi információkat tartalmazzák:

- a) a donor nőivarú állatra és a megtermékenyítő hímivarú állatra vonatkozóan az e rész I. fejezetében említett valamennyi információ;
- b) az embriók azonosítását lehetővé tevő információk, a műszalmák száma, gyűjtésük vagy előállításuk helye és időpontja, az embriógyűjtő vagy -előállító munkacsoport neve, címe és engedélyszáma és a címzett neve és címe;

- c) ha több embrió van egy műszalmában, az egyazon állattól származó embriók számának egyértelmű megadása;
- d) a származási igazolás kibocsátásának ideje és helye és a kibocsátó hibridtenyésztő szervezet – vagy az embriók Unióba történő beléptetése esetében a kibocsátó harmadik országbeli tenyésztőszervezet – által az igazolás aláírására felhatalmazott személy neve, tisztsége és aláírása, amely személynek az adott hibridtenyésztő szervezet vagy harmadik országbeli tenyésztőszervezet vagy a 31. cikk (1) bekezdésében vagy a 33. cikk (1) bekezdésében említett tenyésztésben résztvevő, illetve a 30. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett illetékes hatóság képviselőjének kell lennie.
-

## VI. MELLÉKLET

## A 2. CIKK 21. PONTJÁBAN EMLÍTETT TERÜLETEK

1. A Belga Királyság területe
  2. A Bolgár Köztársaság területe
  3. A Cseh Köztársaság területe
  4. A Dán Királyság területe a Feröer szigetek és Grönland kivételével
  5. A Németországi Szövetségi Köztársaság területe
  6. Az Észt Köztársaság területe
  7. Írország területe
  8. A Görög Köztársaság területe
  9. A Spanyol Királyság területe Ceuta és Melilla kivételével
  10. A Francia Köztársaság területe
  11. A Horvát Köztársaság területe
  12. Az Olasz Köztársaság területe
  13. A Ciprusi Köztársaság területe
  14. A Lett Köztársaság területe
  15. A Litván Köztársaság területe
  16. A Luxemburgi Nagyhercegség területe
  17. Magyarország területe
  18. A Máltai Köztársaság területe
  19. A Holland Királyság európai területe
  20. Az Osztrák Köztársaság területe
  21. A Lengyel Köztársaság területe
  22. A Portugál Köztársaság területe
  23. Románia területe
  24. A Szlovén Köztársaság területe
  25. A Szlovák Köztársaság területe
  26. A Finn Köztársaság területe
  27. A Svéd Királyság területe
  28. Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának területe
-

## VII. MELLÉKLET

## MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

2009/157/EK tanácsi irányelv	Ez a rendelet
1. cikk	2. cikk, 9. és 12. pontja
2. cikk, a), b), e) pont	3. cikk, (1) bekezdés
2. cikk, c) pont	8. cikk, (3) bekezdés
2. cikk, d) pont	4. cikk, (3) bekezdés
3. cikk	18. cikk, (1) bekezdés
4. cikk, (1) bekezdés	7. cikk, (1) bekezdés
4. cikk, (2) bekezdés	7. cikk, (5) bekezdés
5. cikk	30. cikk, (1) és (4) bekezdés, 30. cikk, (6) bekezdés, első albekezdés és II. melléklet, 1. rész, I. fejezet, 1. pont d) alpont
6. cikk, a) pont	26. cikk, (1) bekezdés, és III. melléklet
6. cikk, b) pont	I. melléklet 1. rész
6. cikk, c) pont	I. melléklet 2. rész
6. cikk, d) pont	II. melléklet 1. rész
6. cikk, e) pont	30. cikk, (9) és (10) bekezdés és V. melléklet
7. cikk, (1) bekezdés	62. cikk, (1) bekezdés
7. cikk, (2) bekezdés	62. cikk, (2) bekezdés
8. cikk	—
9. cikk	—
10. cikk	—
11. cikk	—
87/328/EGK tanácsi irányelv	Ez a rendelet
1. cikk	21. cikk, (1) bekezdés
2. cikk, (1) bekezdés	21. cikk, (4) bekezdés
2. cikk, (2) bekezdés	12. és 13. cikk
2. cikk, (3) bekezdés	—
3. cikk	22. cikk, (1) és (3) bekezdés

87/328/EKG tanácsi irányelv	Ez a rendelet
4. cikk	21. cikk, (5) bekezdés
5. cikk	29. cikk, (1) bekezdés
6. cikk	—
7. cikk	—
96/463/EK tanácsi határozat	Ez a rendelet
1. cikk, (1) bekezdés	29. cikk, (1) bekezdés
1. cikk, (2) bekezdés	29. cikk, (4) bekezdés, a) pont és b) pont, i. alpont
2. cikk	—
II. melléklet	IV. melléklet 1. és 2. pont
88/661/EKG tanácsi irányelv	Ez a rendelet
1. cikk	2. cikk 9., 10., 12. és 17. pont
2. cikk, (1) bekezdés	3. cikk, (1) bekezdés, 4. cikk, (3) bekezdés és 8. cikke (3) bekezdés
2. cikk, (2) bekezdés	—
3. cikk	21. cikk, (1) bekezdés
4. cikk, (1) bekezdés	18. cikk, (1) bekezdés
4. cikk, (2) bekezdés	64. cikk, (7) bekezdés
4a. cikk, első bekezdés	7. cikk, (1) bekezdés
4a. cikk, második bekezdés	7. cikk (5) bekezdés
5. cikk	30. cikk, (1) bekezdés, 30. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés, 30. cikk (6) bekezdés és II. melléklet, 1. rész, I. fejezet, 1. pont d) alpont
6. cikk, (1) bekezdés	30. cikk, (9) és (10) bekezdés, I. melléklet, 1. és 2. rész, II. melléklet, 1. rész, III. melléklet és V. melléklet
6. cikk, (2) bekezdés	—
7. cikk, (1) bekezdés	3. cikk, (1) bekezdés, 4. cikk, (3) bekezdés és 8. cikke (3) bekezdés
7. cikk, (2) bekezdés	1. cikk, (3) bekezdés
7a. cikk	7. cikk, (1) és (5) bekezdés
8. cikk	25. cikk, (2) bekezdés

88/661/EGK tanácsi irányelv	Ez a rendelet
9. cikk	30. cikk, (1) bekezdés, 30. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés, 30. cikk, (6) bekezdés és II. melléklet 2. rész, 1. pont d) alpont
10. cikk, (1) bekezdés	30. cikk, (9) és (10) bekezdés, I. melléklet, 1. és 2. rész, II. melléklet, 2. rész, III. melléklet és V. melléklet
10. cikk, (2) bekezdése	—
11. cikk, (1) bekezdés	62. cikk, (1) bekezdés
11. cikk, (2) bekezdés	62. cikk, (2) bekezdés
11. cikk, (3) bekezdés	62. cikk, (2) bekezdés
12. cikk	1. cikk, (3) bekezdés
13. cikk	—
14. cikk	—
90/118/EGK tanácsi irányelv	Ez a rendelet
1. cikk	21. cikk, (1) bekezdés
2. cikk, (1) bekezdés	21. cikk, (4) bekezdés
2. cikk, (2) bekezdés	12. és 13. cikk és 28. cikke (2) bekezdés
2. cikk, (3) bekezdés	14. cikk és 28. cikke (2) bekezdés
3. cikk	21. cikk, (5) bekezdés
4. cikk	62. cikk, (1) bekezdés
5. cikk	—
6. cikk	—
90/119/EGK tanácsi irányelv	Ez a rendelet
1. cikk	24. cikk, (1) bekezdés, 25. cikk
2. cikk	24. cikk, (3) bekezdés
3. cikk	—
4. cikk	—
89/361/EGK tanácsi irányelv	Ez a rendelet
1. cikk, (1) bekezdés	1. cikk, (1) bekezdés
1. cikk, (2) bekezdés	1. cikk, (3) bekezdés

89/361/EGK tanácsi irányelv	Ez a rendelet
2. cikk	2. cikk, 9. és 12. pont
3. cikk, (1) bekezdés	3. cikk, (1) bekezdés, 4. cikk, (3) bekezdés és 8. cikk (3) bekezdés
3. cikk, (2) bekezdés	1. cikk, (3) bekezdés
4. cikk	I. melléklet, 1. és 2. rész, II. melléklet, 1. rész és III. melléklet
5. cikk	7. cikk, (1) és (5) bekezdés
6. cikk	30. cikk, (1) és (4) bekezdés, 30. cikk, (6) bekezdés, első albekezdés és II. melléklet, 1. rész, I. fejezet, 1. pont d) alpont
7. cikk	1. cikk, (3) bekezdés
8. cikk	62. cikk, (1) bekezdés
9. cikk	—
10. cikk	—
90/427/EGK tanácsi irányelv	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk, (1) bekezdés
2. cikk	2. cikk, 9. és 12. pont
3. cikk, első bekezdés	3. cikk, (1) bekezdés
3. cikk, második bekezdés	1. cikk, (3) bekezdés
4. cikk, (1) bekezdés, a) pont	1. melléklet, 1. és 3. rész
4. cikk, (1) bekezdés, b) pont	I. fejezet, 1. pont c) alpont és II. melléklet, 1. rész
4. cikk, (2) bekezdés	4. cikk, (3) bekezdés, 19. cikk, (4) bekezdés, 30. cikk (9) és (10) bekezdés, 32. cikk, 33. cikk, 34. cikk, (1) bekezdés, c) pont, I. melléklet, II. melléklet, 1. rész és V. melléklet
5. cikk	7. cikk, (1) és (5) bekezdés
6. cikk	II. melléklet, 1. rész, I. fejezet, 3. pont
7. cikk	II. melléklet, 1. rész és III. melléklet, 1. rész
8. cikk, (1) bekezdés	II. melléklet, 1. rész I. fejezet, 1. pont c) alpont
8. cikk, (2) bekezdés	30. cikk, (1) bekezdés, 30. cikk (4) bekezdés, első albekezdés, 30. cikk (6) bekezdés, 32. cikk és II. melléklet, 1. rész, I. fejezet, 1. pont d) alpont
9. cikk	1. cikk (3) bekezdése

90/427/EGK tanácsi irányelv	Ez a rendelet
10. cikk	62. cikk (1) bekezdése
11. cikk	—
12. cikk	—
Melléklet	—
91/174/EGK tanácsi irányelv	Ez a rendelet
1. cikk	2. cikk
2. cikk	3. cikk, 35. cikk, (1) bekezdés és 45. cikke (1) bekezdés
3. cikk	—
4. cikk	—
5. cikk	—
6. cikk	—
7. cikk	—
8. cikk	—
94/28/EK tanácsi irányelv	Ez a rendelet
1. cikk, (1) bekezdés	1. cikk, (1) bekezdés
1. cikk, (2) bekezdés	—
1. cikk, (3) bekezdés	—
1. cikk, (4) bekezdés	3. cikk, (1) bekezdés és 36. cikk, (2) bekezdés
2. cikk	2. cikk
3. cikk	34. cikk
4. cikk	36. cikk, (1) bekezdés, a), c) és d) pont és 37. cikke (1) bekezdés, a) pont
5. cikk	36. cikk, (1) bekezdés, b) és d) pont
6. cikk	36. cikk, (1) bekezdés b) és d) pont
7. cikk	36. cikk, (1) bekezdés b) és d) pont
8. cikk	39. cikk, (2) bekezdés
9. cikk, (1) és (2) bekezdés	37. cikk, (1) bekezdés, b) pont és (2) bekezdés



94/28/EK tanácsi irányelv	Ez a rendelet
9. cikk, (3) bekezdés	—
10. cikk	57. és 60. cikk
11. cikk	—
12. cikk	62. cikk, (1) bekezdés
13. cikk	—
14. cikk	—
15. cikk	—

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/1013 RENDELETE****(2016. június 8.)****a fizetési mérleggel, a szolgáltatások nemzetközi kereskedelmével és a külföldi közvetlen befektetésekkel kapcsolatos közösségi statisztikákról szóló 184/2005/EK rendelet módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 338. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére <sup>(1)</sup>,rendes jogalkotási eljárás keretében <sup>(2)</sup>,

mivel:

- (1) A Lisszaboni szerződés hatálybalépésének következményeként a 184/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet <sup>(3)</sup> alapján a Bizottságra ruházott hatásköröket össze kell hangolni az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. és 291. cikkével.
- (2) A fizetési mérleggel, a szolgáltatások nemzetközi kereskedelmével és a külföldi közvetlen befektetéssel (a továbbiakban: FDI) kapcsolatos, jó minőségű és összehasonlítható statisztikák alapvető fontosságúak az uniós közpolitikáért felelős személyek, a kutatók és valamennyi európai polgár számára. A Bizottságnak (Eurostatnak) minden szükséges intézkedést meg kell hoznia az adatsorokhoz való könnyű és felhasználóbarát hozzáférés biztosítása, valamint az adatoknak a felhasználók számára történő intuitív megjelenítése érdekében.
- (3) A fizetési mérleggel, a szolgáltatások nemzetközi kereskedelmével és az FDI-vel kapcsolatos európai statisztikák kulcsfontosságúak a megalapozott gazdaságpolitikai döntéshozatal és a gazdasági kilátások pontos előrejelzésének biztosításához.
- (4) A 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet <sup>(4)</sup> elfogadásához kapcsolódóan a Bizottság állásfoglalásában <sup>(5)</sup> kötelezettséget vállalt arra, hogy az EUMSZ-ben foglalt feltételekkel összhangban felülvizsgálja az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásra való hivatkozást tartalmazó jogalkotási aktusokat.
- (5) A 184/2005/EK rendelet hivatkozik az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásra, ezért azt az EUMSZ-ben megállapított feltételek fényében felül kell vizsgálni.
- (6) A 184/2005/EK rendeletnek az EUMSZ 290. és 291. cikkéhez való hozzáigazítása érdekében az említett rendelet által a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök helyébe felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok elfogadására vonatkozó hatáskörnek kell lépnie.
- (7) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abban az esetben, ha gazdasági vagy műszaki változások következtében naprakésszé kell tenni a 184/2005/EK

<sup>(1)</sup> HL C 31., 2015.1.30., 3. o.

<sup>(2)</sup> Az Európai Parlament 2016. május 10-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2016. május 30-i határozata.

<sup>(3)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 184/2005/EK rendelete (2005. január 12.) a fizetési mérleggel, a szolgáltatások nemzetközi kereskedelmével és a közvetlen külföldi befektetésekkel kapcsolatos közösségi statisztikákról (HL L 35., 2005.2.8., 23. o.).

<sup>(4)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

<sup>(5)</sup> HL L 55., 2011.2.28., 19. o.

rendelet I. mellékletének 6., 7., illetve 8. táblázatában meghatározott földrajzi megoszlás, intézményi szektor szerinti megoszlás, illetve gazdasági tevékenység szerinti megoszlás szintjeit, feltéve, hogy a naprakésszé tétel egyrészről nem érinti az beszámolási kötelezettségből adódó terheket, másrészről nem módosítja az alkalmazandó, alapul szolgáló elméleti keretet. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abban az esetben is, ha meg kell szüntetni vagy enyhíteni kell az említett rendelet I. mellékletében meghatározott adatszolgáltatásra vonatkozó egyes követelményeket, feltéve, hogy ez a megszüntetés vagy enyhítés nem okozza az e rendeletnek megfelelően előállított statisztikák minőségének romlását. Az ilyen felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban kell rendelkezni azon jelentős határidejének meghosszabbításáról is, amelyet a végső befektető elvén alapuló FDI-statisztikákról és a zöldmezős FDI ügyleteket és a felvásárlásokat egymástól megkülönböztető FDI-statisztikákról szóló tanulmányok megállapításai alapján kell készíteni. A Bizottságnak gondoskodnia kell arról, hogy az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok az e rendelet végrehajtásához szükséges mértéken túl ne rójanak jelentős többletterhet a tagállamokra, illetve az adatszolgáltató egységekre és ne változtassák meg az alkalmazandó, alapul szolgáló elméleti keretet sem. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak <sup>(1)</sup> megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

- (8) A 184/2005/EK rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a minőségről szóló beszámolók formátuma, felépítése és gyakorisága harmonizálására vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően kell gyakorolni.
- (9) A 184/2005/EK rendelet 11. cikkében említett fizetésimérleg-bizottság tanácsadással segítette a Bizottságot, és támogatta a végrehajtási hatásköreinek gyakorlásában. Az európai statisztikai rendszer (a továbbiakban: ESR) új, a koordináció és a partnerség javítását célzó, egyértelmű piramisszerű felépítésére irányuló stratégiájának megfelelően az Európai Statisztikai Rendszer Bizottsága (a továbbiakban: ESR-bizottság), amelyet a 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet <sup>(2)</sup> hozott létre, tanácsadó szerepet tölt be, és segíti a Bizottságot végrehajtási hatásköreinek gyakorlásában. A 184/2005/EK rendeletet ezért úgy kell módosítani, hogy a fizetésimérleg-bizottságra való hivatkozások helyébe az ESR-bizottságra történő hivatkozások kerüljenek.
- (10) A nemzeti központi bankok (a továbbiakban: NKB-k) és a nemzeti statisztikai hivatalok, valamint az Eurostat és az Európai Központi Bank (a továbbiakban: EKB) közötti meglévő jó operatív együttműködés olyan érték, amelyet meg kell őrizni és tovább kell fejleszteni a makrogazdasági statisztikák, így a fizetésimérleg-statisztika, a pénzügyi statisztika, a kormányzati pénzügyi statisztika és a nemzeti számlák átfogó egységességének és minőségének javítása jegyében. A fizetési mérleggel, a szolgáltatások nemzetközi kereskedelmével és az FDI-statisztikákkal foglalkozó releváns szakértői csoportokban való részvételen keresztül az NKB-k és a nemzeti statisztikai hivatalok a továbbiakban is szorosan együttműködnek majd a fizetési mérleggel, a szolgáltatások nemzetközi kereskedelmével és az FDI-statisztikákkal kapcsolatos döntések előkészítésében. Az ESR és a Központi Bankok Európai Rendszere (a továbbiakban: KBER) közötti együttműködést a felek az európai statisztikai rendszer tagjai és a Központi Bankok Európai Rendszerének tagjai közötti együttműködésről szóló, 2013. április 24-én aláírt egyetértési megállapodásnak megfelelően létrehozott Európai Statisztikai Fórum keretében stratégiai szinten koordinálják.
- (11) Az ESR és a KBER közötti együttműködés további erősítése érdekében a Bizottságnak minden olyan kérdésben ki kell kérnie a 2006/856/EK tanácsi határozattal <sup>(3)</sup> létrehozott, a monetáris, pénzügyi és fizetésimérleg-statisztikákkal foglalkozó bizottság véleményét, amely az említett határozat szerint annak hatáskörébe tartozik.
- (12) Az EUMSZ 127. cikkének (4) bekezdése és 282. cikkének (5) bekezdése értelmében az EKB-val konzultálni kell a hatáskörébe tartozó valamennyi uniós jogi aktusra irányuló javaslattal kapcsolatban.
- (13) A tagállamoknak kellő időben, megfelelő formában és az előírt minőségben biztosítaniuk kell a fizetési mérleggel, a szolgáltatások nemzetközi kereskedelmével és az FDI-vel kapcsolatos európai statisztikák készítéséhez előírt adatokat.

<sup>(1)</sup> HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

<sup>(2)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 223/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az európai statisztikákról és a titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó statisztikai adatoknak az Európai Közösségek Statisztikai Hivatala részére történő továbbításáról szóló 1101/2008/EK, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet, a közösségi statisztikákról szóló 322/97/EK tanácsi rendelet és az Európai Közösségek statisztikai programbizottságának létrehozásáról szóló 89/382/EGK, Euratom tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 87., 2009.3.31., 164. o.).

<sup>(3)</sup> A Tanács 2006/856/EK határozata (2006. november 13.) a monetáris, pénzügyi és fizetésimérleg-statisztikákkal foglalkozó bizottság létrehozásáról (HL L 332., 2006.11.30., 21. o.).

- (14) A 184/2005/EK rendelet elfogadása óta a nemzetközi tőkeáramlások intenzívebbé és összetettebbé váltak. A speciális célú vállalatoknak és jogi konstrukcióknak a tőkeáramlások irányítása terén való megnövekedett mértékű igénybevétele nehezebbé tette az említett tőkeáramlások monitoringját, ezáltal biztosítva a nyomonkövethetőséget, valamint a kétszeres vagy többszörös elszámolás elkerülését.
- (15) A 184/2005/EK rendeletet ezért naprakésszé kell tenni a fizetési mérlegek, a szolgáltatások nemzetközi kereskedelme és az FDI-k átláthatóságának és részletességének javítása érdekében.
- (16) A tagállamoknak minden releváns és megfelelő forrást fel kell használniuk az e rendelet értelmében biztosítandó, megfelelő információk összegyűjtéséhez, ideértve az adminisztratív adatforrásokat, például a cégnyilvántartásokat vagy az EuroGroups regisztert. Az átláthatóságot a legfrissebb innovatív megoldások felhasználásával is fokozni kell, ilyen például a globális jogalany-azonosító, valamint a 2015/849/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv<sup>(1)</sup> keretében létrehozott, a végső befektetőkről vezetett nyilvántartások.
- (17) Annak érdekében, hogy az FDI- statisztikák a végső befektető elvét és a zöldmezős FDI ügyleteket a felvásárlásokat eredményező FDI-ktől elkülönítetten kezelő FDI statisztikákat alapul véve készüljenek – amelyek egy adott ideig általában nem járnak a bruttó felhalmozás növekedésével a tagállamokban –, ki kell dolgozni és meg kell szilárdítani az ezekre a területekre vonatkozó megfelelő módszertant. Mindezt az érdekelt szereplőkkel, például a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezettel, a Nemzetközi Valutaalappal és az Egyesült Nemzetek Szervezete Kereskedelmi és Fejlesztési Konferenciájával együttműködve kell elérni.
- (18) Kísérleti tanulmányok keretében meg kell határozni a vonatkozó feltételeket, többek között az FDI-statisztikákkal kapcsolatos éves statisztikákhoz szükséges új adatgyűjtések bevezetésének módszertani kereteit és a fel kell mérni a statisztikák minőségére vonatkozó adatgyűjtések költségét, valamint az országok közötti összehasonlíthatóságot. Az említett tanulmányok eredményeiről a Bizottságnak jelentést kell készítenie, amelyet be kell nyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- (19) A tagállamok által rendelkezésre bocsátott statisztikai adatok minőségének biztosítása érdekében a Bizottságnak gyakorolnia kell a 223/2009/EK rendelet 12. cikkében meghatározott megfelelő jogosultságokat és hatásköröket.
- (20) A 184/2005/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

#### 1. cikk

A 184/2005/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 10. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abban az esetben, ha gazdasági vagy műszaki változások következtében naprakésszé kell tenni az I. melléklet 6., 7., illetve 8. táblázatában meghatározott földrajzi megoszlás, intézményi szektor szerinti megoszlás, illetve gazdasági tevékenység szerinti megoszlás szintjeit, feltéve, hogy e naprakésszé tétel egyrészt nem érinti az beszámolási kötelezettségből adódó terheket, másrészt nem változtatja meg az alkalmazandó, alapul szolgáló elméleti keretet.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 10. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abban az esetben, ha meg kell szüntetni vagy enyhíteni kell az I. mellékletben meghatározott adatszolgáltatásra vonatkozó egyes követelményeket, feltéve, hogy a megszüntetés vagy enyhítés nem okozza az e rendeletnek megfelelően előállított statisztikák minőségének romlását.

Ezen felhatalmazás gyakorlása során a Bizottság gondoskodik arról, hogy a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok ne rójának jelentős többletterhet a tagállamokra és az adatszolgáltatókra.

<sup>(1)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

Továbbá, a Bizottság kellően megindokolja az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott intézkedéseket, figyelembe véve adott esetben a költséghatékonysági szempontokat, ideértve az adatszolgáltatókra háruló terheket és az előállítás költségeit, a 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (\*) 14. cikkének (3) bekezdésével összhangban.

(\*) Az Európai Parlament és a Tanács 223/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az európai statisztikákról és a titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó statisztikai adatoknak az Európai Közösségek Statisztikai Hivatala részére történő továbbításáról szóló 1101/2008/EK, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet, a közösségi statisztikákról szóló 322/97/EK tanácsi rendelet és az Európai Közösségek statisztikai programbizottságának létrehozásáról szóló 89/382/EGK, Euratom tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 87., 2009.3.31., 164. o.)”.

2. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

#### **Minőségi kritériumok és jelentések**

(1) E rendelet alkalmazásában az e rendelet 5. cikkével összhangban továbbítandó adatokra a 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 12. cikkének (1) bekezdésében meghatározott minőségértékelési szempontokat kell alkalmazni.

(2) A tagállamok jelentést készítenek a Bizottság (Eurostat) részére a továbbított adatok minőségéről (a továbbiakban: a minőségről szóló beszámoló).

(3) Az (1) bekezdésben említett minőségértékelési szempontoknak az e rendelet hatálya alá tartozó adatokra való alkalmazása keretében a Bizottság végrehajtási jogi aktusokban határozza meg a minőségről szóló beszámolók részletes előírásait, felépítését és gyakoriságát. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 11. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(4) A Bizottság (Eurostat) a (2) bekezdésben említett, a minőségről szóló beszámolók megfelelő elemzése alapján és a 11. cikk (1) bekezdésében említett Európai Statisztikai Rendszer Bizottsága támogatásával értékeli a továbbított adatok minőségét, valamint jelentést készít és tesz közzé az e rendelet hatálya alá tartozó európai statisztikák minőségéről. A Bizottság az említett jelentést tájékoztatásul benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(5) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot (Eurostatot) azokról a főbb módszertani vagy más típusú változásokról, amelyek hatással lehetnek a továbbított adatokra, legkésőbb a változások alkalmazásának időpontjától számított három hónapon belül. A Bizottság az így kapott tájékoztatásról minden esetben értesíti az Európai Parlamentet és a többi tagállamot.”.

3. Az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5. cikk

#### **Adatszolgáltatás**

(1) Az előállítandó statisztikákat a következő adatszolgáltatások szerinti csoportosításban kell eljuttatni a Bizottsághoz (Eurostathoz):

- a) havi fizetésimérleg-statisztikák;
- b) negyedéves fizetésimérleg-statisztikák;
- c) a szolgáltatások nemzetközi kereskedelme;
- d) az FDI forgalma;
- e) az FDI pozíciók.

(2) A Bizottság (Eurostat) és a tagállamok – az érintett nemzetközi partnerekkel együttműködve – kidolgozzák a megfelelő módszertant az FDI-statisztikák összeállításához, a közvetlen partner elve mellett a végső befektető elvének és a zöldmezős FDI ügyleteket és a felvásárlásokat egymástól megkülönböztető FDI-statisztikáknak az alapulvételével.

(3) Legkésőbb 2018. július 20-ig a Bizottság (Eurostat) a tagállamok által kidolgozandó, a végső befektető elvén és a zöldmezős FDI ügyleteket a felvásárlásoktól megkülönböztető FDI-statisztikákra alapuló éves FDI-statisztikákra vonatkozó, kísérleti tanulmányokat kezdeményez. E kísérleti tanulmányok célja a vonatkozó feltételek meghatározása, ideértve többek között az éves FDI-statisztikákhoz szükséges új adatgyűjtések bevezetésének módszertani kereteit, a vonatkozó adatgyűjtések költségeinek, a statisztikák minőségének, csakúgy mint az országok közötti összehasonlíthatóságnak a felmérését.

(4) A (3) bekezdésben említett kísérleti tanulmányok kidolgozásának elősegítése céljából az Unió a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelettel (\*) összhangban vissza nem térítendő támogatás formájában pénzügyi támogatást nyújthat a tagállamoknak.

(5) 2019. július 20-ig a Bizottság (Eurostat) jelentést készít a (3) bekezdésben említett tanulmányok megállapításairól. Az említett jelentést továbbítani kell az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, és abban – adott esetben – meg kell határozni azokat a még fennmaradó feltételeket, amelyeket a (2) bekezdésben említett módszertan kidolgozásához teljesíteni kell.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 10. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e cikk (5) bekezdésében meghatározott jelentéstételi határidő 12 hónappal történő meghosszabbítása céljából, amennyiben a Bizottság az említett bekezdésben hivatkozott kísérleti tanulmányok értékelésekor azt állapítja meg, hogy a fennmaradó feltételek meghatározása helyénvaló.

Az említett felhatalmazás gyakorlása során a Bizottság gondoskodik arról, hogy a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok ne rójanak jelentős többletterhet a tagállamokra és az adatszolgáltatókra.

Továbbá, a Bizottság kellően megindokolja az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott intézkedéseket, figyelembe véve adott esetben a költséghatékonysági szempontokat, ideértve az adatszolgáltatókra háruló terheket és az előállítás költségeit, a 223/2009/EK rendelet 14. cikkének (3) bekezdésével összhangban.

(7) Legkésőbb az (5) bekezdésben említett jelentés kiadásától számított 12 hónapot követően a Bizottság adott esetben és különösen a (3) bekezdésben említett kísérleti tanulmányok eredményeinek bizottsági értékelésétől függően, javaslatot tesz e rendelet módosítására a végső befektető elvén és a zöldmezős FDI ügyleteket a felvásárlásoktól megkülönböztető FDI statisztikákra alapuló éves FDI statisztikák módszertani és adatszolgáltatási követelményei meghatározásának érdekében.

(\*) Az Európai Parlament és a Tanács 966/2012/EU, Euratom rendelete (2012. október 25.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 298., 2012.10.26., 1. o.).

4. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

#### **Közzététel**

(1) A Bizottság (Eurostat) az I. mellékletben megadotthoz hasonló gyakorisággal közzéteszi az e rendelet alapján előállított európai statisztikákat. E statisztikákat elérhetővé kell tenni a Bizottság (Eurostat) honlapján.

(2) A 223/2009/EK rendelet 18. cikkével összhangban, a statisztikai adatok bizalmasságának sérelme nélkül, a tagállamok és a Bizottság (Eurostat) gondoskodnak az e rendeletben előírt adatok és metaadatok, valamint az összeállításukhoz használt pontos módszertan közzétételéről.”

5. A 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„10. cikk

#### **A felhatalmazás gyakorlása**

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 2. cikk (3) bekezdésében és az 5. cikk (6) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2016. július 19-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2. cikk (3) bekezdésében és az 5. cikk (6) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (\*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 2. cikk (3) bekezdése és az 5. cikk (6) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

(\*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”.

6. A 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

#### **A bizottsági eljárás**

(1) A Bizottságot a 223/2009/EK rendelettel létrehozott Európai Statisztikai Rendszer Bizottsága segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (\*) értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(\*) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.)”.

7. A 12. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„12. cikk

#### **Jelentés a végrehajtásról**

2018. február 28-ig, majd azt követően ötévenként a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet végrehajtásáról.

Az említett jelentésben különösen a következőkre kell kitérni:

- a) a fizetési mérleggel, a szolgáltatások nemzetközi kereskedelmével és az FDI-vel kapcsolatos adatok minőségének értékelése;
- b) az Unió, a tagállamok, valamint a statisztikai információk szolgáltatói és felhasználói számára az előállított statisztikákból eredő előnyök értékelése a költségekhez viszonyítva;

c) azon területek meghatározása, amelyeken az elért eredmények alapján fejlesztésekre és módosításokra lehet szükség”.

8. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„12a. cikk

#### **Együtműködés más bizottságokkal**

A Bizottság a 2006/856/EK tanácsi határozattal (\*) összhangban kikéri az említett határozattal létrehozott monetáris, pénzügyi és fizetésimérleg-statisztikákkal foglalkozó bizottság véleményét minden olyan ügyben, amely az említett bizottság hatáskörébe tartozik.

(\*) Tanács 2006/856/EK határozata (2006. november 13.) a monetáris, pénzügyi és fizetésimérleg-statisztikákkal foglalkozó bizottság létrehozásáról (HL L 332., 2006.11.30., 21. o.)”.

9. Az I. melléklet e rendelet mellékletének megfelelően módosul.

#### *2. cikk*

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2016. június 8-án.

*az Európai Parlament részéről*  
*az elnök*  
M. SCHULZ

*a Tanács részéről*  
*az elnök*  
A.G. KOENDERS



## MELLÉKLET

A 184/2005/EK rendelet I. melléklete a következőképpen módosul:

1. A 2. táblázat bevezető szövegének helyébe a következő szöveg lép:

„Gyakoriság: negyedéves

Első referenciaidőszak: 2014. első negyedév

Határidő: T + 85 2014-től 2016-ig; T + 82 2017-től <sup>(2)</sup>

<sup>(2)</sup> A T + 82-re való átállás nem kötelező a monetáris unióban részt nem vevő tagállamok esetében”.

2. A 2. táblázatban, az E. rész („Külfölddel szembeni befektetési pozíció”) alatt a „Pénzügyi derivatívák (tartalékon kívüli) és munkavállalói részvényopciók” bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„Pénzügyi derivatívák (tartalékon kívüli) és munkavállalói részvényopciók Rezidens szektoronként (2. ágazat)	Geo 2 <sup>(1)</sup>			Geo 2 <sup>(1)</sup>			Geo 2 <sup>(1)</sup> ”
---	----------------------	--	--	----------------------	--	--	------------------------

3. A 4.1. táblázat a következőképpen módosul:

a) A „Közvetlentőke-befektetések külföldön – tranzakciók” bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„Közvetlen külföldi befektetés (DIA) – tranzakciók	Geo 6	<b>Geo 6 (*)</b>	<b>Geo 6 (*)</b> ”
--	-------	------------------	--------------------

b) A „Közvetlentőke-befektetések Magyarországon – tranzakciók” bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„Közvetlen befektetések a bejelentő gazdaságában (DIRE) – tranzakciók	Geo 6	<b>Geo 6 (*)</b>	<b>Geo 6 (*)</b> ”
---	-------	------------------	--------------------

c) A következő végjegyzet kerül beillesztésre:

„(\*) Geo 6: a vastagon szedett Geo 6 a 2015-ös referenciaévtől kezdve kötelező.”.

4. A 4.2. táblázat a következőképpen módosul:

a) A „Közvetlentőke -befektetések – jövedelme külföldön” bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„Közvetlen külföldi befektetés (DIA) – jövedelem	Geo 6	<b>Geo 6 (*)</b>	<b>Geo 6 (*)</b> ”
--	-------	------------------	--------------------

b) A „Közvetlentőke-befektetések jövedelme Magyarországon” bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„Közvetlen befektetések a bejelentő gazdaságában (DIRE) – jövedelem	Geo 6	<b>Geo 6 (*)</b>	<b>Geo 6 (*)</b> ”
---	-------	------------------	--------------------

c) A következő végjegyzet kerül beillesztésre:

„(\*) Geo 6: a vastagon szedett Geo 6 a 2015-ös referenciaévtől kezdve kötelező.”.

5. Az 5.1. táblázat a következőképpen módosul:

a) A „Közvetlentőke-befektetések külföldön” bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„Közvetlen külföldi befektetés (DIA)	Geo 6	<b>Geo 6 (*)</b>	<b>Geo 6 (*)</b> ”
--------------------------------------	-------	------------------	--------------------

- b) A „Közvetlentőke-befektetések Magyarországon” bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„Közvetlen befektetések a bejelentő gazdaságában (DIRE)	Geo 6	<b>Geo 6 (*)</b>	<b>Geo6 (*)</b>
---	-------	------------------	-----------------

- c) A következő végjegyzet kerül beillesztésre:

„(\*) Geo 6: a vastagon szedett Geo 6 a 2015-ös referenciaévtől kezdve kötelező.”.

\_\_\_\_\_

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/1014 RENDELETE****(2016. június 8.)****az árutőzsdei kereskedők számára biztosított mentességek tekintetében az 575/2013/EU rendelet módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére <sup>(1)</sup>,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére <sup>(2)</sup>,

rendes jogalkotási eljárás keretében <sup>(3)</sup>,

mivel:

- (1) Az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet <sup>(4)</sup> mentesíti a nagykockázat-vállalásra vonatkozó követelmények, illetve a szavatoló-tőke-követelmények alól azokat a befektetési vállalkozásokat, amelyek fő üzleti tevékenysége kizárólag a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv <sup>(5)</sup> I. melléklete C. szakaszának 5., 6., 7., 9. és 10. pontjában meghatározott pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó befektetési szolgáltatások nyújtásából és tevékenységek végzéséből áll, és amelyekre 2006. december 31-én a 93/22/EGK tanácsi irányelvet <sup>(6)</sup> nem kellett alkalmazni (a továbbiakban: árutőzsdei kereskedők). Ezek a mentességek 2017. december 31-ig alkalmazandók.
- (2) Az 575/2013/EU rendelet azt is előírja, hogy a Bizottság 2015. december 31-ig készítsen jelentést az árutőzsdei kereskedők prudenciális felügyelete céljára megfelelő rendszerről. Az említett rendelet továbbá előírja, hogy a Bizottság ugyanezen időpontig készítsen jelentést az általában vett befektetési vállalkozások prudenciális felügyelete céljára megfelelő rendszerről. Adott esetben e jelentéseket jogalkotási javaslatok követik.
- (3) A befektetési vállalkozások, köztük az árutőzsdei kereskedők prudenciális kezelésének felülvizsgálata (a továbbiakban: a befektetési vállalkozásokra vonatkozó felülvizsgálat) folyamatban van, de még nem fejeződött be. E felülvizsgálat befejezése és az annak fényében esetlegesen szükségessé váló új jogszabályok elfogadása csak 2017. december 31-ét követően zárul le.
- (4) A jelenlegi rendszer értelmében 2017. december 31. után az árutőzsdei kereskedők a nagykockázat-vállalásra vonatkozó követelmények és a szavatoló-tőke-követelmények hatálya alá kerülnek. Ennek következtében jelentősen meg kell növelniük szavatoló tőkéjüket, amely a további működésükhöz szükséges, és ezáltal megnövekedhetnek az e tevékenységeikkel kapcsolatos költségek.

<sup>(1)</sup> HL C 130., 2016.4.13., 1. o.

<sup>(2)</sup> 2016. április 27-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

<sup>(3)</sup> Az Európai Parlament 2016. május 11-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2016. május 30-i határozata.

<sup>(4)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról, (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

<sup>(5)</sup> Az Európai Parlament és a Tanács 2004/39/EK irányelve (2004. április 21.) a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 145., 2004.4.30., 1. o.).

<sup>(6)</sup> A Tanács 93/22/EGK irányelve (1993. május 10.) az értékpapír-befektetési szolgáltatásokról (HL L 141., 1993.6.11., 27. o.).

- (5) A nagykockázat-vállalásra vonatkozó követelmények és a szavatoló-tőke-követelmények árutőzsdei kereskedőkre történő alkalmazására vonatkozó döntés nem állhat elő a lejárt mentességek eredményeként. E döntésnek alaposan indokoltnak, és a befektetési vállalkozásokra vonatkozó felülvizsgálat következtetéseire alapulónak kell lennie, és azt jogszabályban világosan ki kell fejezni.
- (6) Következésképpen új határidőt szükséges megállapítani a mentességek árutőzsdei kereskedőkre történő további alkalmazására. Az 575/2013/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

*1. cikk*

Az 575/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 493. cikk (1) bekezdésének második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„E mentességet 2020. december 31-ig vagy az e cikk (2) bekezdése alapján történő bármely módosítás hatálybalépésének időpontja közül a korábbi időpontig kell alkalmazni.”

2. A 498. cikk (1) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„E mentességet 2020. december 31-ig vagy a (2) és a (3) bekezdés alapján történő bármely módosítás hatálybalépésének időpontja közül a korábbi időpontig kell alkalmazni.”

*2. cikk*

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2016. június 8-án.

az Európai Parlament részéről  
az elnök  
M. SCHULZ

a Tanács részéről  
az elnök  
A.G. KOENDERS







ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)  
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)



**Az Európai Unió Kiadóhivatala**  
2985 Luxembourg  
LUXEMBURG

**HU**